

492
b

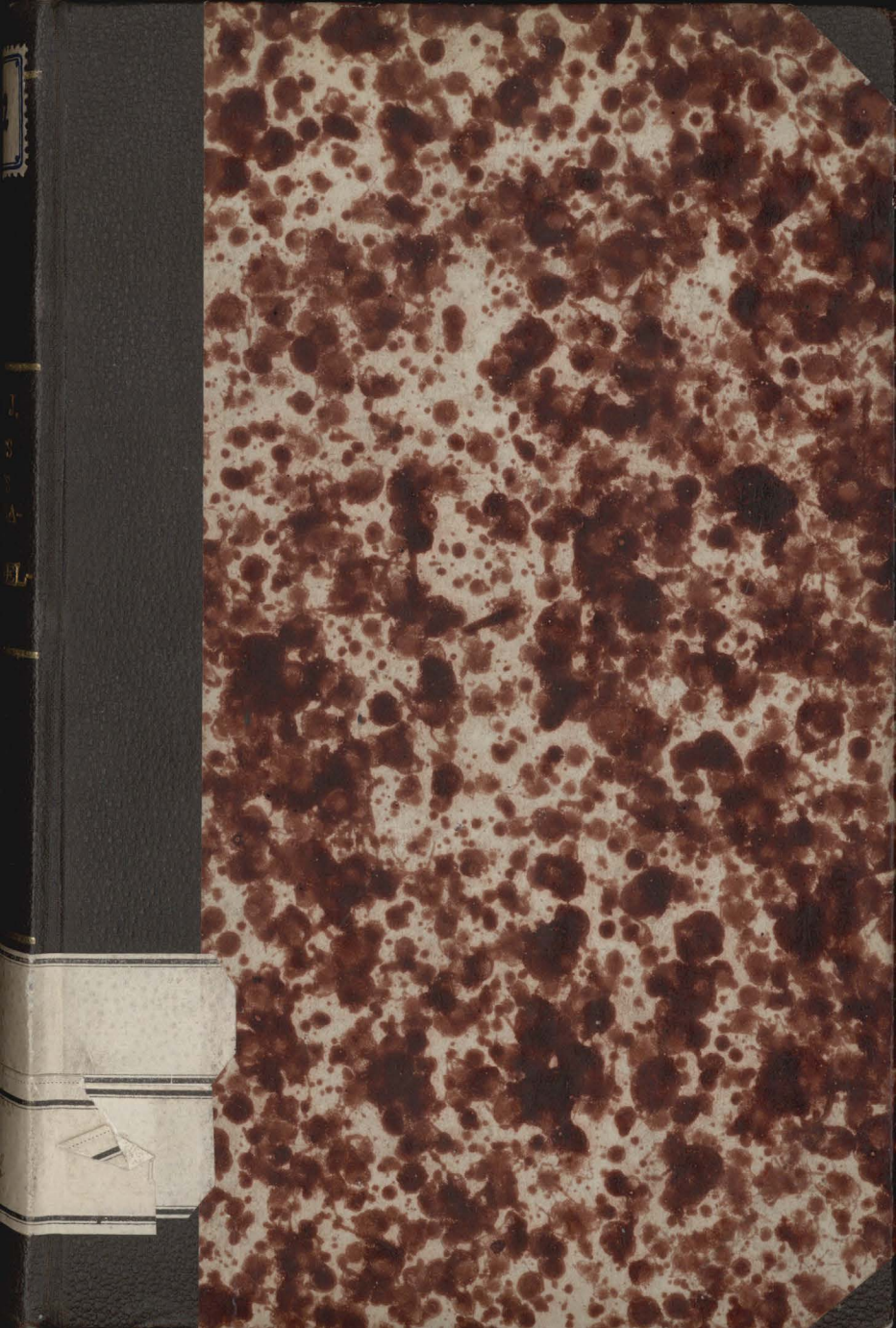
Fabián J.
LUCIUS
JUNIUS
MODERA-
TUS
COLUMEL-
LA.

II.

F

43

Ho.

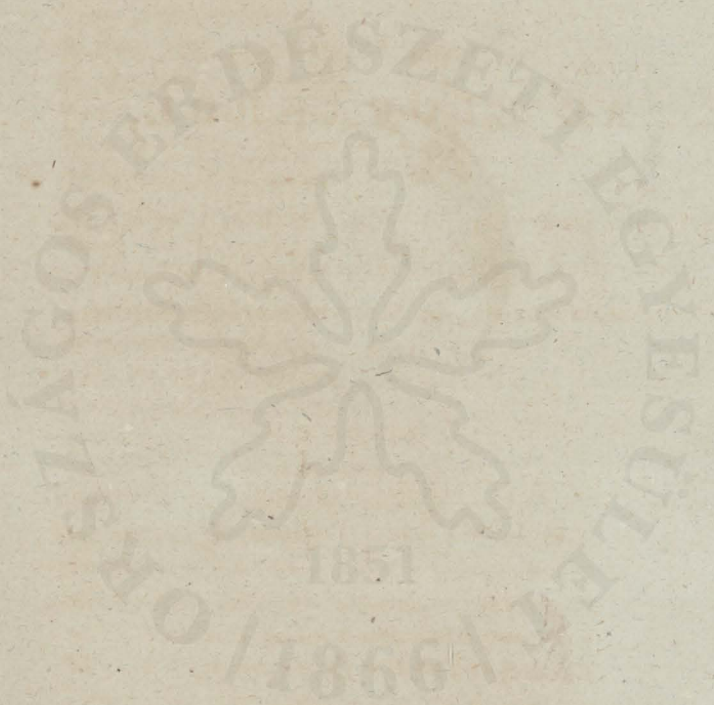
OEE Könyvtár
AI EII. 2018

12/1/4

I

COLLEGIUM HUNGARICUM
1818

LUCIUS JUNIUS MODERATUS
COLUMELLA

XII Könyvei,
A' MEZEI GAZDASÁGRÓL,

és egy különös
AZ ÉLŐFÁKRÓL,
mellyet

Nemzete javára, mint eddig tsak nem egészen
esméretlen és megbetsülhetetlen Kintset vilá-
gosságra hozott, és Magyar nyelvre fordít-
va felfedezett:

Nemes FÁBIÁN JÓSEF

a' Veszprémi Ref. Ekklesiái Társaságnak Esperestje,
és Tóth Vásonyi Prédikátor.

MÁSODIK DARAB.

Trattner

Pesten,

Trattner János Tam. nyomtató szereivel,

1819.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS

COLUMELLA

XII LIBER

A. MIZZI GANDASAGGI

de agricultura

DE RE RUSTICA

LIBER XII

De re rustica, sive de agricultura, libri XII.

De re rustica, sive de agricultura, libri XII.

De re rustica, sive de agricultura, libri XII.

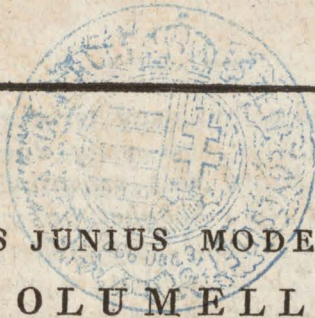
De re rustica

DE RE RUSTICA

181

1868

1868

LUCIUS JUNIUS MODERATUS
C O L U M E L L A
A' MEZEI GAZDASÁGRÓL.
HETEDIK KÖNYV.

I. A' Szamárról.

A' kisebb barmokról akarván szólni Publius Silvinus! először is amaz Arcadiai kisebb fajtu és közönséges számaron fogom elkezdni, a' mellyre sok mezei gazdaságról Irók, a' barmok vevésében, és gondviselésében különös gondot fordítottak. Nem is ok nélkül. Mert ezt, még az olyan mezőn is el lehet tartani, a' hol legelő nints, kevés és akarminemű eledellel megelégszik, tudniillik, tsupa levelekkel, és tövisekkel, vagy fűzfa ágakkal is táplálhatni, vagy eleibe vetett venyikékkal. A' polyváktól pedig, a' mellyekkel csak nem minden tartományok bővölködnek, meg is hízik. Azomban, az ostoba pásztornak gondatlanságát leg jobban kiállja; az ütések és szükségét mindenekfelett elszenyvedí; a' miért későbben döglök el, mint más falkás marha; mert a' munkát és éhséget nagyon gyözzén, ritkán bántják a' nyavalyák. Erre a' kevés gondviselést kívánó állatra, több és szükségesebb munkákat lehet bízni, mint az ember gondolná, holott a' puha földet is, mint a' millyen van Boetikában, és egész Lybiában, könnyű ekével megszántja,

és a' nem mód nélkül nagy terheket is elhúzza. És gyakran, mint ama nagy Poéta Virgilius mondja: *a' Hajtó rest szamarára, Vagy rozs almat rak, köveket vagy vissza jövet hoz, A' Városból, vagy feketéllő szurkot is együtt.* *) E' mellett, a' malmokban, és a' gabona elkészítésében is, majd közönséges ennek a' baromnak a' munkája. Azért minden gazdaságban, mint legszükségesebb a' szamar meg is kívántatik, a' melly a' mint mondam a' gazdasághoz tartozó eszközöknek nagyobb részét, a' nyakán vagy hátán könnyen béviheti a' Városba, és onnan vissza hozhatja. Melyik nemü jobb pedig, és melyik gondviselés legyen hozzá legalkalmasabb a' fellyebbvaló Könyvben, a' hol a' drágábbakról volt szó, előladtam.

II A' Juhok vételéről és gondviseléséről.

A' nagyobb négylábuak után, a' juh következik, melly valóba első, ha a' haszon nagyságára nézel. Mert leginkább e' fedez minket a' télnek keménysége ellen, és a' mi testünknek is ez ád alkalmasabb takarókat. De e' mellett bő tejével es Sajtjával nem tsak a' mezei embereket tartja jól, hanem az Urak asztalát is, drágalátos és sokféle eledellekkel ékesíti. Némelly Nemzeteknek pedig, a' kik gabona nélkül szükölködnek, élelmet ád; a' honnan sokan a' Nomások és Géták közül *Téjivoknak* neveztetnek. Azért ez a' barom, ámbár a' leggyengébb természetü, a' mint böltsen mondja Celsus, még is a' legbizonyosabb egészségü, és éppen nints baja a' dög miatt. De mind e' mellett is, a' helynek természetéhez kell ezt választani, a' mellyre nem tsak itt kell

*) Georg 1: 273. v.

mindég nézni, hanem az egész mezei gazdaságban is, mint Virgilius javasolja így szólván: *Mert nem is adhatnak mindent a' földek akarhol* *) A' kövér és sík föld; magas juhot; a' sovány és dombos, izmosokat; az erdős és hegyes pedig kitsinyeket szokott nevelni; a' réteken, és lapályos ugarokon, a' betakart barmot legjobb legeltetni. Mind ez pedig nem csak a' fajokra, hanem a' színekre nézve is legtöbbet tesz. Mi nállunk a' legderekabb nemüek közé számlálták, a' Milesiumi, a' Calabriai, s Apuliai juhokat, legjobbaknak gondolták pedig a' Tarentumiakat. Most a' Galliaiak betsessebbeknek tartatnak, ezek közt pedig leginkább az Altinumiak. Úgy azok, a' mellyek Parma és Mutina körül fekvő sovány mezőkön tanyáznak. A' fehér színü legjobb lévén, leghasznosabb is, mert ebből legtöbb szín kerül, e' pedig egyből se lesz. A' magok természete szerint betseseknek lehet mondani a' barnát és feketét is, a' millyen van Italiában Pollentióban, és Baeticaban Cordubába. Nem külömben Asiában a' pirosollók, a' mellyeket vereseknek (ερυθρὰς) hívnak. De más külöbségeket is mutatott a' baromnak ezen nemek között a' tapasztalás. Mert midön Cadix Városába, Afrika szomszédságából, tsudálatos színü erdei vad kosokat és más fene vadokat vittek volna a' kiosztásra, M. Columella az Atyám testvéreje, ez a' gyors elméjü férfiu, és hires gazda, egynehányat vévén, a' mezőre vitte, és megszelidítvén a' betakart juhokkal öszvebotsátotta. Hát! ezek elsőben borzas, de az apjok színét megtartott bárányokat ellettenek, a' mellyek osztán a' Tarentumi juhokra botsáttatván puhább gyapjuju kosokat nemzettek. Ezekből ismét, valamennyi

*) Georg. 2: 89. v.

tsak fogantatott, az anyjának puhaságát, 's ősi nemzöjének színét vissza vette. Ilyen módonn, azt mondotta Columella, hogy az a' faj, a' melly vólt a' vadokban, letévén vadságokat, az unokák gráditsain vissza került. Elkezdett beszédemre vissza térek. Két neme vagyon tehát a' juhnak, puha, és borzas szőrü. Mindeniknek vételében és gondviselésében sok közönségesek vagynak, de különösök is a' nemesebbekében, a' mellyekre igen kell vigyázni. Közönségesek a' nyáj vevésében tsak nem ezek. Ha a' fehér színü gyapju tetszik leginkább: mindenkor a' legfehérebb kosokat válaszd, mivel a' fehérből sokszor fekete bárány származik; a' verhenyöböl vagy feketéből soha se lesz fehér.

III. A' Kosok kiválasztásáról.

Azért is, nem tsak az a' Kosnak a' próbája, ha a' gyapja fehér, hanem az is, ha az inye, és nyelve egyforma színü a' gyapjával. mert mikor a' testének ezek a' részei feketék vagy tarkák, fekete vagy tarka lesz a' bárány is, és ezt a' többek közt ilyen szép versekkel adta elő, az a' kit fellyebb említettem :

Azt a' kost, mellynek feketéllő nyelve van ;

ámbar

Minden gyapja fehér, az anyáktól tiltsd
egészsen,

Másként: foltokkal tarkállók lesznek azoktól
*A' kis bárányok. *)*

Éppen így vagyon a' dolog a' verhenyö és fekete kosokra nézve is, mellyeknek hasonlóképpen egyik részeknek sem kell különböző színüek-

*) Virgilius Georg. 3: 387.

nek lenni a' gyapjoktól, sokkal inkább az egész hátok motskokkal ne tarkuljon. Azért mikor gyapjasok, akkor kell megvenni a' juhokat, hogy a' szinek egyformasága annál inkább kitessen: a' mi, ha különösen meg nints a' kosokon, többnyire az apai jegyek a' fiakra, ráragadnak. A' mi pedig a' test állását nézi, legjobbnak tartják, ha magas és szálas, hoszszas és gyapjas hású, hoszszú farkú, tömött gyapjuju, széles homloku, nagy tökgolyóju, behorgadt szarvú, nem azért mintha ez hasznosabb volna (mert jobb a' suta kos) hanem azért hogy nem ártanak annyira a' behorgadt szarvak, mint a' felnyúltak és kiterjedtek. némelly tartományokban mindazáltal, a' hol a' levegő nedves és szeles, azt kívánnánk, hogy a' ketskék és kosok minél nagyobb szarvuak vólnának, hogy azok felállván és felnyúlván a' fejeknek nagyobb részét az idő viszontagsága ellen oltalmazzák. Annakokáért ha többször keményebb a' tél, ezt a' nemet válaszszuk; ha engedelmesebb, a' suta kost jobbnak tartjuk: mert az az alkalmatlanság van a' szarvas kosban, hogy midőn érzi, hogy mintegy természeti fegyverrel van a' feje felkészítve, a' harcra sokszor kiáll, és nagyobb hatalmat vesz az anyákonn is. mert az üzö társát, (noha maga elégtelen az üzésre (dühössen üldözi, se meg nem engedi, hogy a' másik annak idejében meghágja a' nyáját, hanem mikor már kifáradt a' bujaságból. A' suta pedig, midőn mint egy fegyvertelennek érzi magát, nem olly kész a' küszködésre, és szelidebb a' hágásba is. Azért is a' pásztorok a' verekedő baknak vagy kosnak dühösségét ezzel a' ravaszsággal verik vissza. Valami egy láb hoszszu erős táblát, hegyes szegekkel tele vernek, és ennek a' szúrós oldalát a' homlokaik felől hagyván, a' szarvaikhoz oda kötik. ez a' dolog tartóztatja, a' vesze-

kedéstől a' szemtelent, midőn izgattatván, maga sebesíti meg magát az ütéssel. A' Siracusai Epicharmus pedig, a' ki a' barmok orvoslásáról igen helyesen írt azt mondja, hogy a' verekedő kos meg szelidül, ha a' fülei mellett fúróval kifurják a' szarvait, a' mellytől lefelé görbülnek. Ez a' négylábú, három esztendős korában legjobb az üzésre, mindazáltal nyolcz esztendeig nem alkalmatlan. A' jerkéket két esztendős korok után, koshoz kell botsátani, és öt esztendeig fiatalnak tartják, hét esztendő után megvénül. Azért, a' mint mondtam, nyiretlen juhokat végy: a' tarka és szürke szörüt hagyd ott, mert bizonytalan színü. A' három esztendősnél idősebbet, a' vitsorit, és meddöt, meg ne vedd. Válaszd a' két esztendőt, nagy testüt, nyúlánk nyakút, hoszszu szörüt, nem kemény hanem puha gyapjújut, és széles tölgyüt; mert a' kopaszt és kitsinyt kerülni kell. És ezek szinte közönségesek a' juhoknak szerzésében. Azoknak gondviselésében pedig ezek: hogy alacsonyok legyenek az istállók, és inkább hoszszára, mint szélire nyuljanak ki; hogy egyszer'smind télben melegnek legyenek, és a' szorosság miatt meg ne nyomják a' fiaikat; délre kell azokat helyheztetni, mert ez a' barom, noha minden állatok között legruhásabb, mégis legkevesebbé szenyvedi el a' hideget, és a' nyári nedvességet. azért is, az istálló eleibe magas kerítésü színeket kell állítani, hogy abba szabad kimenetel legyen a' piritkozásra, és azon kell lenni, hogy ott valami nedvesség meg ne állapodjon, hogy mindenkor minél szárazabb izékekkel vagy szalmákkal legyen az istálló megterítve, melly által minél tisztábban és puhábban fekkügyenek a' fiasok. A' rátsok a' legtsinosabbak legyenek, hogy azoknak egésségek, a' mellyre leginkább kell vigyázni, a' nedvesség miatt ne

szenyvedjen. Minden juhot pedig jól kell tartani: mert a' kevés számu juh is, ha jól tartják, több hasznot ad a' gazdának, mint a' lagnagyobb nyáj, ha szükségét lát. Nem tsak a' füves legelőket kell pedig keresni, hanem azokat, a' mellyek legtöbbször üresek a' tövisektől, mert ama' ditső versnek hasznát kell gyakorta vennünk: *Hogy ha betses gyapjat kívánsz, berkekbe ne jártasd a' juhokat, és bojtörján közt.* *) mert ez, a' mint ugyan ő mondja, mezítelenekké teszi a' juhokat, és a' kopaszokra ragad az Izzadtság: 's a' hegyes tuskék testek' bemetelik: mind pedig napról napra kevesedik a' gyapju is, melly mennél hosszabbra megnő a' barmon, annál jobban ki van tétetve a' töviseknek, mellyek mint valamelly vonyogók bele kapaszkodván, a' hatokrol letépetik. A' puhaszörü pedig, elveszti a' takarót is, a' mellyel fedeztetik, és ezt nem kevés költséggel lehet megujjítani. Majd minden Irók megegyeznek abban, hogy az őszvebottsásnak első ideje a' tavasz a' hasonlókra nézve, ha a' juh elérte a' fajzásra alkalmas időt; ha pedig fias, Julius holnapja körül. Az első mindazáltal, minden kétséggkívül jobb, hogy valamint az aratást a' szüret, úgy a' szüreti gyümölsöt a' juhoknak ellése kövesse, és az egész ősz takarmányával tartott bárány, a' szomorú hideg, és a' téli szükebb élés előtt megerősödjön. mert jobb az őszi bárány a' tavaszinál, mint Celsus helyessen mondja, mivel többet tesz a' dologra, hogy inkább a' nyár, mint a' tél kezdete előtt erősödjének meg; és maga egy minden állatok közt az, a' melly téiben jókor születik. És ha a' dolog úgy kívánja, hogy több kosokat kell származtatni, ama' bölts természetvisgáló Aristoteles azt

*) Virgilius Georg. 3: 344 és 342.

tanítja, hogy ősze botsátás idején száraz napokon rá kell vigyázni az északi szellőkre, hogy a szél ellenébe legeltessük a juhnyáját, és azzal szemközt kell ősze botsátani; ha pedig jerkéket kell származtatni, a déli szeleknek kell fordítani, 's így kell megüzetni az anyákat. mert az a mit a fellyebbvaló Könyvben tanítottunk, hogy tudniillik a hágójuhnak jobb, vagy hal golyója köttessék meg, a nagy nyájokban igen fáradtságos. Az ellés után osztán messze vidék legelőjére szándékozván hajtani a juhász, a fajzatnak nagyobb részét a város körül való legelésre tartsa; mert a majoros a gyenge bárányokat, míg még füvet nem esmernek, a mészárosnak adja, mivel kevés költséggel be lehet azokat vinni, és rajtok előbb adván, több téjbeli haszon jö bé az anyáktól. mindazáltal meg is kell néha a város szomszédjában hagyni. mert a hazai barom, sokkal hasznosabb az idegennél. Azt sem kell megengedni, hogy az egész nyáj a vénség miatt meddő legyen, és a gazda kifogyjon belőle, hanem a jó pásztornak a legyen a legfőbb gondja minden esztendőben, hogy a megdöglött és hibás juhok helyébe, ugyan annyi, vagy több darabokat is állítson: mivel gyakran a hidegeknek, és a télnek keménysége megtsalja a pásztort, és azokat a juhokat öli meg, a mellyeken őszzel, azt gondolván, hogy még maradhatók, ki nem adott. minél inkább ezen történetekért is, hanem ha igen erős, mellynek nem árt a tél, ujj nemzettséggel szaporítsa a számokat, mellyet a ki fog tselekedni, rá vigyázzon, hogy négy esztendőnél kisebbnek, és nyolcz esztendőnél idősebbnek a fiát meg ne hagyja. mert az eggyik kor sem alkalmas a szaporításra; azomba a mi vén vérből származik, többnyire az anyától vele közlött vénséget megtartja, mert vagy meddő, vagy

erőtlen. Az előhasi juhnak az ellésére pedig szinte úgy kell vigyázni, mint a' bába szokott. mert éppen úgy teszi le ez az állat is a' terhét, mint az aszszony ember, és gyakorta noha nintsen okossága, vajudik az ellésben. minekokáért a' barom orvoslásban jártasnak kell lenni a' juh gondviselőjének, hogy ha a' dolog úgy kívánja, az egész magzatot is, ha keresztül akadt a' méhszáján, kivonja, vagy késsel elvagdaldván, az anyának minden sérelme nélkül kiszedje, mellyet a' Görögök *magzat kivevésnek* hívnak. A' bárányt pedig, mikor előjött, fel kell emelni, és a' tsetshez vinni, azután a' száját széllyel vonván, 's a' tsets bimbót nyomván, meg kell azt nedvesíteni, hogy tanuljon meg az anyától szopni. De minekelőtte e' lenne, egy keveset ki kell fejni, mellyet a' pásztorok *gulásztának* hívnak; ha ezt valahogy ki nem fejik, árt a' báránynak. mellyet két nappal azután mikor lett, az anyával öszve rekesztik, mind hogy ez azt melengesse, mind hogy az is az anyát tanulja meg esmerni. Majd tovább mig nem pajkoskodik, homályos és meleg kerítésbe kell őrizni. azután, ha viczkándozik, a' magához hasonlókkal tserény rekeszekkel be kell zárni, hogy mintegy a' gyermektelenvaló ugrándozásban meg ne soványodjon; és reá kell vigyázni, hogy a' gyengébb az erősebbektől külön választassék, mert a' tehetősebb elnyomja az erőtelent. és elég reggel, minekelőtte a' nyáj kimenne a' legelőre, azután estvé, mikor a' juhok jólakva vissza jönnek, közéjük eresztetni a' bárányokat, mellyek midön kezdenek erősödni, táplálni kell az istállóban zanóttal, lóherrel, úgy szintén korpákkal is, vagy ha a' termés bősége megengedi árpa - vagy lednek lisztel. Annakutánna mikor megerősödtek, dél tájban, a' majorhoz közel lévő rétekre vagy ugarakra az anyákat oda

kell botsátani, és a' kerítésből a' bárányokat ki kell eresztetni, hogy tanuljanak kinn legelni. Az élelemnek a' neméről, mint az előbb mondottuk volt, és azokrol is a' mellyek elmaradtak, emlékezetet tegyünk, legkellemetesebb füvek azok, a' mellyek ekével felszántott földön teremnek, az után a' mellyek motsár nélkül való réteken nőnek, a' tóbeliek, és erdeiek éppen nem alkalmasok. nintsenek mindazáltal olly kedves eledelnek, vagy legelők, a' mellyekbe a' szüntelenvaló vele élés által bele ne unjanak, hanem ha a' pásztor eleit veszi a' barmoknak unalmának, sőt adván nékiek, melyet mint valamelly fűszerszámát az eledelnek, nyáron által, fa válukba téve, mikor a' juhok vissza jönnek a' legelőről, nyálnak, és ez által evésre és ivásra való kívánságot vesznek. De ellenben a' téli idő szükségén úgy segítenek, hogy benn eledeleket vetnek eleikbe a' jászlokba. Legjobban tápláltatnak pedig eltett szilfa vagy kőrösfalombokkal, vagy őszi szénával, melyet sárjunak neveznek. mert e' puhább, és azért kellemetesebb, mint az érett. Zanóttal és vetett bükkönnel is igen jó tartani. szükségesek mindazáltal, a' hol egyebek elfogytak, a' hüvelyes vetemények polyvái is. mert magába az árpa, vagy a' hüvelyeivel megörlött bab, vagy bagoltsa, költségesebb, mint hogy a' város körül lévő vidékeken oltsón lehetne nekik adni. de ha a' bőségek megengedi, minden kétségekivül legjobbak. Az etetés, és a' vizre való hajtás idejéről pedig, nem másképpen értek, hanem a' mint Maro előadta:

*Hajnali tsillag után mindjárt a' friss gyepet
étesd
'S míg tart a' reggel, 's míg még öszülnek az
erdők*

*És a' barmok előtt gyepen kedves lesz a'
harmat,*

*Majd szomjuságot mikor a' tíz óra hoz, akkor
Kütra vagy a' tóhoz nyajástol — hajtsuk el,
és délbe, a' mint ugyan ő mondja, a' völgybe,
Hol Jupiternek erős és vén tserfája kinyújtja,
Rettenetes vastag kezeit, vagy a' hol feketéllő
Szent árnyékot tart a' tölgyfák erdeje széllyel.**

Azután ismét, mikor megenyhült az idő, hajtsuk a' vizre (nyárban is így kell tselekedni) 's ujjolag a' legelőre vezessük. *Napnyugotonn, mikor a' meleget mérsékli az estve. Es már a' nedves hold is frissíti az erdőt.* De vigyázni kell a' nyári tsillagra a' Canicula feltetszésének, hogy a' nyáját délelőtt nap nyugottal hajtsák szem közt és a' felé legeltessék, délután nap keletre. ha ugyan igen sokat tesz az, hogy a' legelésben fővel ne legyenek fordulva a' nap felé, a' melly sokszor írt ezeknek az állatoknak, feltetszven az említett tsillag. Télben, és tavasszal reggeli időben kerítésekbe kell tartóztatni, míg a' dereket a' nap a' szántóföldekről le nem törli: mert a' zúzos fű azokban az időkben, náthát szerez, és has menést okoz. Azért az esztendőnek hideg és nedves részeiben tsak egyszer kell nékiek az ivást megengedni. Továbbá, a' ki a' nyájnak utánna megy, szemes és vigyázó lévén, nagy szelidséggel vezesse azt, (a' mi mindeneknek, és minden négylábu állatok örzőinek kötelességekké tétetik) és ugyan ő inkább vezetője, mint Úra legyen annak, és a' juhoknak hajtásában és öszve gyűjtésében, szöllongatással és hottal fenyegetődzön, sem soha azok közé fegyvert ne hajtson, sem tollók meszsze ne menjen, se le ne fekügyön,

*) Georg. 3: 324 és a' következők.

vagy le ne üljön. mert ha tsak nem megy, állani kell néki, mivel a' nyáj ezt a' pásztori kötelességet, a' fenn és magosan való vigyázást megkívánja; hogy sem a' lassubbakat és terheseket ha elmaradnak, sem az elevenebbeket, és megelletteket ha előre szaladnak, a' többektől elválni ne engedje; hogy a' tolvaj vagy fenevad a' tétovázó pásztort meg ne tsalja. De ezek majd közönségesek minden juh baromban, most azokat fogjuk elő adni, a' mellyek a' nemeseknek tulajdoni.

IV. A' takart juhokrol.

Görög juhok, mellyet többen Tarentuminak neveznek, ha tsak a' gazda mindég ott nints, nem igen tanátsos tartani: ha ugyan mind gondot, mind eledelt is többet kíván. Mert közönségesen minden gyapjas állat a' több barmoknál gyengébb lévén: mindenek között leg gyengébb a' Tarentumi, melly a' gazdának és vele bánónak gondatlanságát ki nem állja, sokkal inkább azoknak fősvénységét; sem a' meleget sem a' hideget el nem szenyvedheti. Ritkán kívül, hanem többnyire benn tartják, és igen nagy ehető, úgy hogy ha a' majoros tsalárdságból elfogja az eledelét, az egész sereg rakásra hull. Télben, egynek egynek, ez a' rendes eledele a' jászolnál: három meszszyel árpa, vagy hüvelyestől megdarált bab, vagy négy meszszyel bagoltsa, úgy hogy száraz lombokat is kell hozzá adni, vagy száraz vagy zöld lóhert, és zanótot, hasonlóképpen sarju szénát hét fontot, vagy hüvelyes vetemény polyváját bővönn. A' bárányok eladásából ebben a' baromban legkevesebb a' haszon, a' téjből pedig semmi sint. Mert azok is, a' mellyeken előbb kell adni, kevés napok mulva mikor kiellették,

neveletlen korokba megöletnek, és az anyák a magok fiaiktól megfosztatván, a mások fiait szoptatják, tudniillik minden egy bárányt, két dajkák alá tsapnak, és tsak valamit elfogni és az oda tsapottaktól nem tanátsos, hogy annál jobban jólakván a bárány téjjel, hirtelen megerősödjön, és az, az anyához társúl adatván a dajka, annál kevesebbet szenyvedjen a maga fiának felnevelésében. Minekokáért szorgalmatos gondot kell rá tartani, hogy mind az annyaikkal mindennap a bárányokat megszoptassák, mind az idegenekkel is; a mellyek azokat nem szeretik. Az ilyen nyájakból pedig több kosokat kell megtartani, mint a hosszú szőrüekből, mert minekelötte a kiherélt kosok meg tudnák hágni az anyákat, mikor már a két esztendöt kitöltötték, lemetszettek, és azoknak bőreik, gyapjok szépségeért, nagyobb áron adattak el, mint más bőrök. El ne felejtsük pedig, hogy a Görög juhót, szabad és minden ágosbogas és tövis nélkül való helyeken kell legeltetni, hogy a mint fellyebb mondtam, se a gyapja, se a takarója le ne szaggattassék. Mindazonáltal nem kíván oda ki olly nagy gondot, mivel nem megy ki mindennap a legelőre, mint oda haza; mert gyakran le kell rólla a takarót venni, és meg kell szellőztetni. a gyapját széllyel választani, és borral 's olajjal megnedvesíteni: néha pedig egészszen is meg kell mosni, ha az idő meleg volta megengedi, és ezt egy esztendőben háromszor tselekedni elégséges. Az istállókat pedig gyakran ki kell sepreni és tisztítani, 's a vizelletnek minden nedvességét elsikálni, melly jegjobban megszárad, ha megfurdólják azokat a pallatokat, mellyekkel a juhaklok bevagynak pallatolva, hogy a nyáj azokra fekügyék. Nem tsak a sártól, vagy ganéjtol, hanem a veszedelmes kígyóktól is meg kell sza-

badítani a' juh ablokat: a' melly hogy megtör-
ténjen,

*Néha szagos czedrust végy, és füstöld meg
az aklot,*

*És gálbán szaggal kergesd ki az annya ki-
gyókat,*

*Sokszor az ott álló jászolban kuttog az
álnok,*

*Vipera; 's eljedvénn szalad a' napfénytől
üregbe,*

*Vagy már a' beszokott tsúszó. — — — Azért
a' mint ugyan ő mondja.*

*Kapj köveket Pásztor! botokat fogj, ellene
azzal,*

*Bár fenyeget, 's felfűjt nyakkal peszszegjen
előtted*

*Üsd, hajtsd! *)*

Vagy hogy azt veszedelemmel ne kelljen tseleked-
ni, aszszony haját, vagy szarvas szarvat égess
gyakran, mellyeknek szaga éppen nem engedi,
hogy az istállóban az említett gonoszok megál-
lapodjanak. A' nyirésben bizonyos időt tartani
nem lehet minden tartományokban, mert minde-
nütt se nem későn, se nem hamar jelenik meg
a' nyár: és legjobb tekinteni az időket, mellyek-
ben a' juh sem a' hideget meg nem érzi, ha meg-
nyirted; sem a' meleget, ha még a' gyapját le
nem vetted. Hanem akarmikor nyirted azt meg,
ilyen orvossággal kell megkenni, főtt tsillag-
fürt levét, ó bor seprejét, és olaj törkölyt egyen-
lő mértékkel öszve kell elegyíteni, 's ezzel az ol-
vasztékkal a' megnyirt juhót kend be, és midőn
harmad nap alatt a' háta beitta az orvosságot,

a'

*) Virgilius Georg. 3. 414.

a' negyedik nap, ha tenger van közel vidd oda és fereszd meg; ha nints, a' sóval erre a' végre kinn megerősített esső vizet egy kevéssé főzd meg, és azzal a' nyáját mosd meg az így meg-orvoslott juh, abban az esztendőben, azt mondja Celsus, meg nem rühesedik: az is bizonyos, hogy attól a' gyapja is puhábbra és hosszabbra nő.

V. A' Juhoknak orvoslásáról.

És mivel az egészségesekek tartását és gondviselését előadtuk: most már arról fogunk regulákat adni, hogy kell a' hibáikon segíteni, és a' betegeket orvosolni; noha ezt a' részét tanításomnak már ki merittem, tsak nem egészen, mikor a' fellyebbvaló Könyvben a' nagyobb barmoknak orvoslásáról tanítottam. Mivel tsak nem ugyan azon lévén a' kisebb és nagyobb négylábuak testeiknek természete, kevés és kicsiny különbséget lehet találni azoknak nyavalyáik és orvoslások közt is, mellyek akarmelly kevesek légyenek is, nem fogom azokat elmelőzni. Ha az egész nyáj beteg, a' mint fellyebb mondottuk, most ismét azt állitjuk (a' mit legjobbnak gondolunk) hogy ekkor az eledeleket és itatásokat, az egész vidékre nézve változtassuk, és más levegőt keressünk, és azon legyünk, hogy ha a' melegségtől és forróságtól származott a' dögleletesség, árnyékos mezőket, ha a' hidegtől, napfényeseket keressünk. de tsak lassan és minden siettség nélkül kell hajtani a' barmot, hogy annak lankadtsága a' hosszu utak által megne erőltessék: mindazonáltal nem is tsupa restül es immelámmal. mert valamint a' betegség miatt elfáradt barmokat nem illik nagyon hajtani: és szorítani: úgy, jó azokat mértékletesen gyakorolni, és a' lankadtságból mintegy ébreszteni, 's nem en-

gedni a' puhaság miatt megvénülni és elalunni. Mikor osztán a' nyáj a' feltett helyre megérkezett, tsapatonként a' lakosoknak ki kell osztani, mert részenként könnyebben meggyógyúl mint együtt, vagy mivel a' nyavalyának mérge kisebb a' kevesebb számuakban, vagy mivel jobban gondot lehet viselni a' kevesebbekre. Ezeket kell tehát és a' többeket (hogy most azokat ujra elő ne hozzuk) a' mellyeket a' fellyebb való Könyvben előszámláltunk, tselekedni, ha mind betegek lesznek: amazokat ha eggyenként. A' juhok gyakrabban bántatnak; mint más egyéb állat, a' rühtől, melly akkor származik, a' mint a' mi Poëtánk mondja:

— — — — mikor a' friss zápor egészszen
 Általverte; vagy a' hideg is gyötrötte fa-
 gyával,
 A' téleln által. *)

Vagy nyírés után, ha a' fellyebb említett orvossággal nem érteted, ha a' nyári izzadtságot tenger — vagy folyóvízzel le nem mosod, ha a' megnyirt nyáját megengeded az erdei bokroktól 's tövisektől sebesítetteti, ha olyan istállóba tartod, a' mellybe öszvérek, lovak, vagy szamarak állottanak: mindazáltal leginkább a' kevés eledel soványságot, a' soványság pedig rühességet okoz. Melly mikor kezd elragadni, abból lehet észrevenni: a' hibás helyet a' barmok most fogaikkal rágják, majd szarvokkal és körmökkel vágják, vagy fához dörgölték, és falakhoz tsiszolják. Ha látod hogy valamelyik így tselekszik, azt meg kell fogni, és a' gyapját szélyyel választani, mert az alatt tarjagos a' bőr és viszketeges. Ennek mi-

Virgilius Georg. 3. 441.

nél hamarébb eleit hell venni, hogy az egész se-
reget bé ne motskolja, még pedig hirtelen, ho-
lott más barmok is, de kivált a' juhok a' ragadó
nyavalyáknak ki vagynak tétetve. Sok orvossá-
gok vagynak pedig, mellyeket előfogunk szám-
lálni, nem azért, mintha, mindenikkel szükség
volna élni, hanem hogy némelly tartományok-
ban némelyiket nem lehet feltalálni, 's így a'
sok közül a' melyiket kaphatja az ember, azt
használja. Első hát itten az az öszve tsinált jó-
szág, mellyről kevéssel ez előtt emlékeztünk, ha
a' bor seprővel, olaj törkölyel és megfőtt tsil-
lagfürtel ugyan annyi porrá tört fehér hunyort
öszve elegyitesz. eloszlathatja a' rühességet a'
zöld bürök leve is, mellyet tavasszal, mikor már
szárba indult, de még nem magzik, lemetélvén
öszve törnek, és a' levét kinyomván tserép edény-
be tesznek, két ilyen kánna folyadékhoz fél véka
pergelt sót kevervén. e' meg lévén az edényt bé
kenik és elássák a' ganéjba, 's egy egész eszten-
dő alatt a' ganéj göze által öszve fővén, kiveszik,
's ezen orvosságot megmelegítvén, a' ruha részre
kenik, mellyet előbb éles tseréppel, vagy tajték-
kövel megdörgölvén kisebesítenek. Ugyan ennek
jó orvossága a' félig lefőzött olaj törköly is. úgy
a' régi emberhűgy, ha tüzes tserepekkel beolt-
ják. ezt mindazáltal némelylek főzés által egy ötöd
részszel kevesítik, és ugyan annyi zöld bürök le-
vet kevernek közibe: azután tserepeket öszvetör-
nek, és hig szurkot, pergelt sót, mindenikből
egy egy meszszyt töltenek bele. ugyan ez a'
haszna van a' tört büdös könek és hig szuroknak,
ha ezeket egyenlő mértékbe vévén, lassu tűznél
öszveelegyited. de a' *Georgicon* nevü vers azt
állítja, hogy nintsen jobb orvosság: *mint ha ki
a' sebnek völgyét el fogja metélni Késsel:*

*mert elled, 's nő a' gonosz a' takarással *)*
 Azért fel kell azt nyitni, valamint a' több sebet is orvosságokkal kell értetni. Azt mondja továbbá éppen olly böltsen, hogy a' hideglelés juhoknak a' bokájokból, vagy a' két körmeik közül vért kell eresztetni: mert sokat *Használt a' felgyúlt meleget szét üzni, 's alólrol Körme között ugró ereit megnyitni folyásra.* Mi a' szeme alól, és füleiből is vért szoktunk botosítani. A' körömfájás is kétféleképpen bántja a' juhot, vagy mikor pállottság és törés származik a' körme választékja között, vagy mikor azon a' helyen kelése van, mellynek majd a' közepéből mint a' kutyasör ollyan áll ki, és kukacz van alatta. A' pállatságot és törést, hig szurokbol, vagy timsóból, és bűdös köből 's eczetből készült kenőttel kellelüzni, vagy gyenge poma gránátot, míg még magva nintsen timsóval öszve kell törni, arra eczetet tölteni, vagy réz rosdát kell bele morsolni, vagy égetett gubacsot savanyu borral öszve törni, 's azt rá tenni. A' kelést, melly alatt kukacz van, nagy vigyázással kell felmetezni, ne hogy mikor felvágódik az állatot is alól megsebesítsük: mert ha ezt megsértik, mérges genyetséget botosít magából ki, melly a' sebet elboritván, olly gyógyíthatatlanná teszi, hogy az egész lábat el kell vágni, és mikor a' kelést vigyázva felvágta, égő fáklya által meleg fagygyút kell tsepegtetni. A' rothadt tüdejü juhot, éppen úgy kell gyógyítani, mint a' disznót, tudniillik azt a' füvet kell a' fülébe húzni, mellyet a' Baromorvosok gálnafünek hívnak; erről már szóllottunk, mikor a' nagyobb barmok orvosságát elől adtuk. — Hanem ez a' nyavalya többnyire nyárban támad, ha nintsen vizek: minekokáért

*) Virgilius Georg. 3: 453.

nagy melegekben minden négylábu állatnak többet kell inni adni. Celsus úgy tartja, hogy ha hi-
 ba van a' tüdőkbén, annyi erős eczetet kell a'
 juhok adni, a' mennyit elszenyvedhet, vagy ré-
 gi megmelegített ember hugyot, mint egy három
 hemina formán, a' bal orra lyukába szarvon kell
 tölteni, és egy hatod rész hájat a' torkába dug-
 ni. Gyógyíthatatlan az Orbáncz is, melyet him-
 lőnek hívnak a' Pásztorok: ha ennek mindjárt az
 első juhok eleit nem veszik, a' melly ebben a'
 gonoszban sínlik, az egész nyáját dögbe ejti,
 ha ugyan azonn, sem orvosságokkal, sem késsel
 nem lehet segíteni. mert tsak nem a' legkisebb
 illetésre is kitüzesedik: a' ketske téj mindazonál-
 tal enyhít rajta, melly annyit meg tesz, hogy ha
 bele töltik, kitsalja a' tüzességet, inkább hal-
 lasztván, mint megakadályoztatván a' nyájnak el-
 dögglését. De az az Egyiptomi nemzetből való hí-
 res Iró, Bolus Mendésius, a' kinek Könyvei, mel-
 lyeket a' Görögök *ἰσομνήματα* névvel neveznek, a'
 Democritus neve alatt hamissan forognak, azt
 mondja, hogy erre a' nyavalyára nézve, gyakran
 és figyelmetesen meg kell a' juhok hátát nézeget-
 ni, hogy ha történetből ilyen nyavalya talál va-
 lamelyiken lenni, az istálló küszöbénél egyszeri-
 ben gödröt ássunk, és abba a' himlős barmot,
 hanyatt lefektetve; elevenen temessük el, és a' fe-
 lett az egész sereget hajtsuk által, hogy így a'
 nyavalya elüzödjön. A' Sárgaság nem a' legkis-
 sebb gonosz nyári időben. ezt úgy üzik el, hogy
 régi emberhugyot adnak inni, melly az epében
 lévő barmot is meggyógyítja. Ha pedig taknyos-
 ságba szenyved, a' szurok füvet, vagy erdei mats-
 kamenta szárát, gyapjuval be tekergetvén, bele
 dugják az orra lyukaiba, 's addig forgatják azok-
 ba, míg nem prüszszent a' juh. Ha a' barmok láb-
 szárjai eltörnek, éppen úgy gyógyítják mint az

emberekét, olajjal és borral megnedvesített gyapjuba takarják, és azután deszkátskákkal körülvévén békötözik. Igen veszedelmes a' vérfű is, melyet ha megeszik a' juh, az egész teste felpuffad, és két rét görnyed, és valami vékony és iszonyu bűdös tajtékot hány ki. Hirtelen vért kell botosítani a' farka alól, arrol a' részről melly közelebb esik az alfeléhez, nem külömben a' felső ajakán lévő eret meg kell nyitni. A' fulladozással bajlódóknak, a' füleiket meg kell metélni, 's a' helyet változtatni, a' mit minden nyavalyákba és dögleletességekben szükségesnek tartunk. A' bárányokon is kell segíteni, akár hideglelősök legyenek, akár más nyavalyákkal küszködjenek. a' mellyek ha betegek, nem kell az anyaiukhoz ereszteni, hogy azokra a' betegséget át ne vigyék. azért is külön kell megfejni a' juhokat, és ugyan annyi esső vizet kell abba tölteni, és a' hideglelősöknek ezt kell inni adni. Sokan ketszétéjjel orvosolják azokat, mellyet szarvon töltenek a' torkokba. A' szájfájás is, vagy a' mit a' Pásztorok szájkihányásnak hívnak, dögleletes a' szopós bárányoknak e' többnyire úgy származik, ha a' kibotsátott bárányok a' pásztor gondatlansága miatt, vagy a' gödölyék is, nedves füvet ettek, mellyet tellyességgel nem kell megengedni. De mikor e' megtörtént, mint az orbáncz a' szájokon és ajakaikon undok fekélyek támadnak. Orvossága az isóp, és só, egyenlő mértékkel öszve törve. ezzel a' keveréssel az inyét és nyelvét, 's az egész száját megdörgölik. majd a' fekélyeket eczettel mossák meg, 's ekkor híg szurokkal disznó 'sírral együtt megkenik. Némelylek harmadrész rézrosdát, két rész ó hájjal kevernek öszve, 's ezt megmelegítvén, azzal orvosolják. Némelylek ismét cupressus leveleket törnek öszve, ezt vízzel megelegyítik, 's ezzel mossák meg a' sebe-

ket és inyeiket. A' kiherélések módja már elől adatott. mert nem másként megy a' végbe a' bárányok, mint a' nagyobb négylábuak körül.

VI. A' Ketskéről.

Mivel a' juhokról eleget beszéltem: most már a' ketskékre által megyek. A' baromnak ez a' neve, inkább a' bokros, mint a' sik helyeket szereti, és a' kösziklás és erdős vidékeken legjobban jóllakik. Mert sem a' bokroktól nem irtózik, sem a' tövisektől nem fél, 's a' tseréket és tsemetéket legjobban kedvelli, tudniillik, a' vadalma-és vadolajfát, a' mezei zanótot, úgy a' tölgy és tserfa tsemetéket, a' mellyek magasra nem nyúlnak fel. Legjobbnak tartják azt a' ketskebakot, mellynek az álla alatt két gömő fityeg le a' nyakáról, a' melly nagy testü, vastag száru, tömött és rövid nyakú, lefüggő vastag fülü, kicsiny fejü, fekete, tömött, fényes, és igen hosszú szőrü. mert ezt is megnyírik *Tábori dolgokhoz*, 's a' hajósok köntöseiknek. *) Hét hónap korában pedig elég alkalmas a' szaporításra, mivel telhetetlen lévén a' bujaságba, míg még szopik az anyját meghágja, azért is hamar és még hat esztendő előtt megvénül, mert az idő előtt való üzésbeli kivánságtól még gyermekded korában megemésztetik. azért is öt esztendős lévén, már nem igen alkalmas az anyák megterhesítésére. Azt a' nyöstént tartják legjobbnak, a' melly leghasonlóbb azon bakhoz, a' mellyet leirtunk, ha e' mellett nagy tölgyü, és bő tejü is. Illyen barmot, bugót szerezzünk a' tsendes vidéken, a' szeles és esős helyenn pedig mindenkor szarvasokat. mert minden tartományban a' nyáj himjei-

*) Virgilius Georg 3: 313.

nek bugáknak kell lenni, mivel a' szarvasok többnyire veszedelmesek a' pajkosság miatt. De ilyen nemü állatot száz darabnál többet nem hasznos tartani egy zár alatt, noha juhot ezeret is alkalmazatosan lehet tartani egy akolban. És midön valaki először ketskéket vesz, jobb egy egész nyáját megvenni, mint részenként a' sokakból, hogy se a' legelésbe tsapatokra el ne oszoljanak, mind pedig az akolba is annál nagyobb békességbe és tsendességbe maradjanak. Ennek a' baromnak árt a' meleg, de inkább a' hideg, kivált a' hasasoknak, mert a' jeges tél elrontja a' terheket. De nem tsak ezek okoznak elvetéllést, hanem a' makk is; ha ezt nem adják néki a' jó lakásig. Azért ha tsak bővön nem lehet a' seregnek adni, nem kell megengedni. Az öszveeresztés idejét, öszre, majd December elejére tesszük, hogy a' tavasz közelgetésével, mikor a' tserék már bimbóznak jöjjenek elő a' gödölyék. Ketske akolnak pedig, vagy természettel keves, vagy kézzel kirakott helyet kell választani, mert ez alá a' barom alá semmitse hintenek, és a' gondos pásztor az aklot mindennap kisépri, és meg nem engedi hogy a' ganéj vagy nedvesség öszve gyűljön és sárt tsináljon, mellyek mind ellenségei a' ketskéknek. Kettőt ellik pedig, ha jó fajtu, gyakorta; néha hármat. Legroszszabb ellés az, mikor a' kettős anyák, hármas gödölyéket hoznak elő. mikor elő jöttek, mint a' bárányokat, úgy nevelik azokat fel, hanem hogy a' gödölyék pajkosságát jobban kell zabolázni, és szorosabban tartóztatni. Továbbá, a' bővebb téj kedvéért, szilfa barkát, vagy zanótot, vagy borostyánt kell nekik adni, vagy mastix hegyeit, és más gyenge lombokat kell eleibek vetni. Hanem a' kettősökből, minden darabokat a' mellyek erősebbeknek látszanak, a' Sereg pótolására meg kell hagyni,

a' többeket a' vevőknek adni. Az esztendős, vagy két esztendős ketske alatt (mert mind a' két idejü ellik) gödölyét nem kell hagyni. tsak a' három esztendős neveljen fiakat. Hanem az esztendöstől mindjárt el kell a' fiát választani, a' két esztendős alatt mind addig meg kell hagyni, míg eladóvá lehet. nyolcz esztendön túl az anyákat se kell tartani, mert a' gyakori ellésbe elfáradván, magtalanokká lesznek. A' ketske pásztornak pedig, virgontznak, keménynek, serénynek, a' munkát eltűrőnek, vidámnak, és bátornak kell lenni, a' ki a' kösziklákon, pusztá helyeken, töviseken és bokrokon könnyen járjon, nem úgy mint más pásztorok, hogy utánna menjen a' seregnek, hanem többnyire előtte. minekokáért néki igen elevennek kell lenni. A' nyöstén ketskék, midőn a' tserékbe legelnek, a' bakok előtt járnak. mindenkor kell tartóztatni, a' melyik előre megy, hogy meszsze ne fusson, hanem lassan és tsendesen legeljen, mind hogy a' tölgye jól megteljen, mind hogy a' teste el ne soványodjon.

VII. A' Ketskék' orvosságáról.

Mert ugyan is, más nemei a' barmoknak, midőn a' dögleletesség által rongáltatnak, elsöben a' betegség és lankadtság miatt elfonnyadnak, egyedül a' ketskék azok, a' mellyek noha kövérek és vidámak, még is hirtelen megtsappannak, és mint valami romlás által seregenként elhullanak. ezt leginkább az eledel bövsége szokta tsinálni és okozni. Minekokáért, mihelyt a' dögleletesség ezt vagy amazt megütötte, egyszeribe eret kell vágatni mindnyájokon egész nap is, nem kell legeltetni, hanem a' középső négy órákon kerítéskebe kell tartóztatni. Ha már lankadtság bántja: nádból és fehér tövis gyökereiből készült ital

lal orvosolják, mellyeket vastörökkel apróra öszvetörünk, ezek közé esső vizet elegyitünk, 's tsak magát adjuk inni a' baromnak. Ha az a' betegséget el nem üzi, el kell adni a' barmokat, vagy ha e' sem eshetik meg, le kell metélni, és besózni. Majd azután bizonyos idő mulva lehetszerezni más seregeket, de nem előbb, hanem mikor a' dög ideje elmúlt, úgy hogy, ha télen volt az, nyárban, ha öszön, tavasszal. Ha pedig ott-honn van bajok az istállóban: éppen azokkal orvosoljuk, a' mikkel a' juhokat, mert mikor a' víztől kifeszül a' bőrök, melly nyavalyát a' Görögök ὕδρωπα-nak hívják, a' szügyök alatt lévő bőr gyengén megmetszetvén, az a' veszedelmes nedvesség ki fog folyni; azután az úgy tsináltsebet hig' szurokkal kell gyógyítani. Ha az ellőnek meg fog dagadni a' teste, vagy a' poklája el nem menne, félig lefőzött mustból egy meszszylyt, vagy ha e' nem volna, jó borból ugyan annyit kell tölteni a' torkába, és a' természeti részét hig' viasz kenettel, bé kell tömni. De hogy most mindeneket eggyenként elő ne számláljak, a' mint a' juhokról megmondatott, a' ketskét is úgy kell orvosolni.

VIII. A' sajt tsinálás módja.

A' sajt tsinálás módját is nem kell elhalgatni, a' távolabb lévő vidékekre nézve, a' honnan a' tejet nem lehet bevinni a' városba. Egyébaránt, ha a' sajtot sovány léből tsinálják, minél hamarébb el kell adni, mig még nyers, és ki nem száradt; ha 'sirosból és kövérből, hosszszabb ideig el lehet tartani. Hanem tiszta és minél újabb tejet kell ehez venni, mert az állott vagy elegyített, hamar megsoványodik, ezt többnyire bárány vagy ketske oltóval szokták megoltani, noha erdei bo-

gátskóró virágával és vadsáfrány maggal is meg lehetne azt sugorítani, nem különben figefa téjével, mellyet ez a' fa kibotsát magából, hazöldellő korában megsérted a' héjját. De legjobb sajt az, a' mellyben kevés szer van. Egy edény téj, legalább egy ezüst pénz nehézségnyi oltót vesz magába. Kéttségekivűla' figefa ágakkal oltott sajt legjobb ízű. De mikor a' tejes edényt tele töltik téjjel, éppen nem kell ennek minden melegség nélkül valónak lenni, mindazonáltal nem kell a' tűzhöz tenni, mint némellyek akarják, hanem attól nem igen távol, és mihelyt öszve ment, egyszeriben kosarakba, vagy vékákba, vagy formákba kell önteni. Mert sok függ attól, hogy a' savót minél előbb leszűrjük, és az öszve ment matériától elválaszszuk. minekokáért nem is hagyják a' mezei gazdák hogy az tsak magába és sokára follyon ki, hanem mikor egy kevésse keményedett a' sajt, teréhvel megnyomtatják; hogy attól a' savó kinyomódjon. Azután, mikor a' formákból vagy kosarakból kivéttetik, árnyékos és hűvös helyre, a' legtisztább deszkákra rakják, hogy meg ne romoljon, tört sóval meghintik, hogy a' savanyu nedvességet magából kiizzadja: és mikor megkeményedett, erősebben megszorítják, hogy megtömjödjön. és pergelt sóval ujjolag megsózzák, 's terhekkal ismét megnyomtatják. Mikor ez így ment kilencz napig, édes vízzel kimossák, és árnyékon erre a' végre készített rátsokra úgy rakják le, hogy egyik sajt a' másikat meg ne érje, és hogy lassanként száradjon ki: annakutánna, hogy annál gyengébben megmaradjon, bezárt, és szél nélkül való tsendes helyen, több deszkázatokra öszve rakják. Így, se lyukatsos, se sós, se száraz nem lesz, melly hibák közül az első attól esik, ha kevésse van kinyomva, a' második, ha nagyon meg van sózva,

a' harmadik, ha a' nap kiszárasztotta. Az ilyen nemü sajtot, a' tengereken túl is el lehet küldeni. Mert az ujjat, a' mellyet kevés napok alatt el kell költeni, kevesebb gondal tsinálják. tudniillik kivétetvén a' kosarakból, sóba vagy sós lébe bortsátják, és azután a' napon egy kevésse megszárasztják. Némelleyek minekelötte nyaklóba tennék a' barmot, zöld fenyödiókat hánynak a' fejö edénybe, és azután azokra fejk a' tejet, és ezeket ki nem veszik addig, míg a' megaggott matériát formákba nem öntik. Némelleyek magokat ezeket a' zöld diókat öszvetörök, és a' téjkörzé elegyítik, 's úgy oltják be. Vagynak a' kik öszvetört és szitán által eresztett kakuk füvet tesznek a' téjbe, 's úgy sugoritják meg. Így akár mitsodás izüvé tsinálhatod, azt a' szert hozzá adván, a' mellyet választottál. A' pedig legesmeretesebb módja a' sajt tsinálásnak, a' mellyet kézzel nyomott sajtnak hívunk. mert ez egy kevésse megaluván midön a' fejö edényben meglágyult, elválasztatik, és forró vízzel megöntetvén, vagy kézzel kiformáltatik, vagy puszpáng formákba kinyomatik. nem kedvetlen izü a' sós lével keményített, és ekképpen az almafa és szalma füstel megszinesített sajt is. De menjünk vissza oda, a' hol elkezdettük.

IX. A' Disznokrol és azoknak orvosságoiról.

A' négylábu állatoknak minden nemeiben, a' himet szorgalmatosan meg kell választani, mert sokszor az apához hasonlóbb a' fajzat, mint az anyához. Azért a' disznó nemü baromban is, legjobbak azok, a' mellyek egész testekre nézve természetesek, a' mellyek inkább négyszegletesek, mint hosszak vagy kerekék, lelöggö hasuak, nagy faruak, 's nem magas lábszáruak vagy körmüek,

széles és izmos nyakuak, rövid és felálló orruak, és a' mi a' dologra legjobban tartozik, legtüze-
sebbeknek kell lenni a' kanoknak, a' mellyek esztendős koroktól fogva alkalmasan szaporítanak egész négy esztendeig: mind azáltal fél esztendős korokban is megtölthetik az anyákat. Legjobbakként tartják a' hosszú termetű koczákat vagy emsákat, és hogy egyéb tagjaikra nézve hasonló legyenek, a' leírt kanokhoz. Ha hideg és zúzos a' tartomány, minél keményebb, tömöttebb és fekete sertéjű sereget kell választani. ha mérsékelt, vagy napfényes, simát vagy malombelit és fehéret is lehet venni. Az emse disznó majd hét esztendeig alkalmasnak tartatik a' malaczozásra, melly mennél termékenyebb, annál hamarébb megvévül. Esztendős korában alkalmas a' fogadásra, de meg kell görögtetni Februarius holnapban. Négy holnapig hordozván a' terhét, az ötödikben malaczozik, mikor már a' füvek erősebbek, hogy érettebb tej is jusson a' malaczoznak, és mikor elváltak a' tsetstől gabona szárral és más hüvelyes vetemények elhervadt magvaival élhesenek. E' pedig a' meszsze lévő vidékeken van így, a' hol azokat meg kell hagyni. mert közel a' városhoz, a' szopós malaczozt pénzé kell tenni, mert így az anya nem nevelvén, megmenekszik a' munkától, és ujra hamarébb fog, és malaczozik. ezt pedig kétszer tselekeszi esztendőben. A' kanokat, vagy mikor előszőr meghágják a' fél esztendősöket, vagy mikor gyakran szaporítottak, három vagy négy esztendős korában kiherélik, hogy meghizhassanak. Az emséknek is kimetszik késsel a' malaczo tartójokat, azután begyógyítják a' sebjeiket, hogy ne szaporítsanak, mellyet nem tudom, mi okért tselekesznek, hanem ha az eledel szűk voltáért, mert a' hol bő az eledel: ott mindenkor jó meghagyni a' malaczozt. Mindenféle

földön meg van továbbá ez az állat; mert mind a' hegyes, mind a' sík föld alkalmas legelője, mindazáltal inkább a' mocsárosok mint szárazok. Legalkalmasabbak azok a' berkek, a' mellyek be vagynak növe, tölgyfával, parafával, bikkfával, tserfával, magyalfával, vadolaj-és tamariskus fával, mogyoró-fákkal, és egyéb erdei gyümöltstermő fákkal; minéműek a' fehér tövissek; Görög szent-János kenyere, boróka, kövi lóher, fenyő fa, somfa, vadalma-szilva-galagonya-és körtvélyfa. mert ezek különböző időben érnek meg, és majd egész esztendeig táplálják a' sereget. A' hol pedig szüki van a' fának, földi eledellel tartjuk, és a' száraznál a' sárost jobbnak tartjuk, hogy a' tóba turkáljanak, és a' kukacokat áskálják, s a' sárba heverészszenek, a' mi legkedvesebb ennek a' baromnak; sőt hogy a' vizekkel vissza is élhessenek, mert ezt tselekedni is kivált nyárban, hasznos, úgy a' vizenyös erdő edes gyökereit kiturkálni, mint a' kákáét, a' tsuhuét, és a' lenge nádét, mellyet a' köznép tseplésznek hív. mivel a' szántott föld kövérekké teszi a' disznókat füves, és sokféle gyümöltsökkel be nőtt lévén, annyira, hogy az esztendőnek különböző részeiben, almát, szilvát, körtvélyt, sokféle diókat és figét szolgáltat: mindazonáltal ezek mellett is nem kell kedvezni a' tsüröknek. mert gyakran kézből kell nékiek adni, mikor kinn elfogy az eledel. azért sok makkot kell eltenni a' vízfészkekbe, és füstös pallásokra. Babbal, és más hasonló hüvelyes veteményekkel is kell értetni őket, ha bővibe vagyunk, kivált tavasszal, míg a' zöld eledel még tejlenek, mellyek a' disznóknak többnyire ártanak. azért is reggel, minekelötte kimenének a' legelőre, eltett eledelével kell jól tartani, hogy az éretlen füvek el ne tsapják a' hasokat, és e' miatt a' hiba miatt el ne soványod-

janak. nem is kell mind együvé zárni, mint más seregeket, hanem a' falak mellé óllakat kell tsinálni, mellyekbe vagy a' malaczozás után, vagy a' hasasokat is be kell rekeszteni. mert kivált a' disznók midőn seregestől és rendetlenül egyformán záratnak be, egymásra feküsznek, és elhányják malaczaikat. Azért a' mint mondám a' falak mellé óllakat kell építeni, négy láb magasságra, hogy a' disznó által ne ugorhasson a' kerítésen. mert nem kell befedni, hogy fellyülről a' gondviselő a' malaczkokat számba vehesse, és ha valamelyiket az anya lefeküvén, megtalálná nyomni, alóla kivehesse. Vigyázó, fris, szorgalmatos, és értelmes legyen pedig, emlékezzen mindenikre a' mellyeket legeltet, úgy az anyákra mint a' fiaikra, és mindeniknek malaczáat esmérje. mindenkor számon tartsa a' malaczozni akarót, és rekeszse be, hogy az ólban malacsozzon. Azután egyszeribe jegyezze meg, hány és mitsodások lettek? és mindenekfelett rá vigyázzon, hogy egyik a' másik anya alatt ne éljen: mert a' malaczkok, ha kiszabadúlnak az ólbol, igen könnyen öszve keverednek, és a' szoptató anya lefeküvén, úgy szoptatja a' másét mint a' magáét. Azért is fő kötelessége a' malacz pásztornak, hogy mindeniket a' maga malaczaival rekeszse bé, és ha annyi emelőező tehetsége nintsen, hogy mindeniknek a' malaczáat meg tudná esmérni, hig szurokkal olyan jegyet tsináljon az annyára mint a' fiára, és akar betükkal akar más formákkal a' malaczkot az annyával különböztesse meg. mert a' nagyobb számuaknál különbözö jegyek szükségesek, hogy az örzönek emlékezete meg ne zavarodjon. Mindazáltal, mivel ezt tselekedni a' nagy seregek körül terhesnek látszik, legjobb a' disznó óllakat úgy alkalmaztatni, hogy azoknak a' küszöbjök olyan magasra legyen felemelve, mellyen az

anya ki tudjon ugorni, a' malacz pedig ne. így a' másé se megy bele, és az ólban is minden fészekbeli a' maga annyát oda várja, a' mellynek nyoltz darabnál nem kell többnek lenni, nem mint ha nem tudnám az emsék termékeny vóltoknak nagyobb vóltát, hanem hogy hamar elnyomorodik, a' melyik többet nevel. És azokat, a' mellyek alatt a' malaczok meghagyatnak, főtt árpával kell táplálni, hogy nagyon el ne soványodjanak, és abból más veszedelemben ne essenek. A' szorgalmatos kanász pedig a' dísznó istállót gyakorta kiséperje, és még gyakrabban az óllakat. Mert noha az említett állat az evést — rondán teszi: mindazáltal igen tiszta almot kíván. Az egészséges dísznóknak szinte ebből áll a' gondviselése.

X. A' Dísznók orvosságáról.

Következik, hogy azt mondjuk meg, mint kell bánni a' beteggel. A' hideglelősöknek ezek a' jelei, midőn a' dísznók lesütik és félre hordozzák a' fejeket, és ha a' legelőn egy kitsinyé megfutamodván, hirtelen megállnak, és elszédülve lerogynak. Ezeknek vigyázni kell a' fejekre, melyik oldalra tartják, hogy az általellenbe való részen a' füléből vért ereszszünk. hasonlóképpen a' farkok alatt is, két ujjnyi távolságra a' faroktól, vágjuk meg az eret, de azt, a' melly azon a' helyen legvastagabb, hanem azt előbb vesszszövel meg kell verni: és mikor feldagad a' veréstől, úgy kell megmetszeni, s kivévén belőle a' vért, fűz- vagy szilfa hársal be kell kötni. Mikor ezt véghez vittük, egy vagy két nap benn tartóztassuk a' sertést, s lágy meleg vizet adjunk néki a' mennyit megihatik, és mindeniknek egy egy meszszely árpa lisztet. —

A'

A' gugásoknak a' nyelvek alól vért kell bortsítani, mely kifolyván, tört sóval buza-liszttel együtt, meg kell dörgölni az egész szájokat. Némelyek hathatósabbnak gondolják ezt az orvosságot, ha mindeniknek, szarvon, három pohár sós hallevet töltenek le a' torkába. azután hasogatott ferula darabokat kender sinorotskával öszvekötnék, és azt úgy függesztik a' nyakába, hogy a' gugákat ériék a' ferulak. A' tsömörlötteknek is hasznosnak tartják az elefánt tsont port, pergelt sóval, és apróra darált babbal öszveelegyítve, és éhomra adva, minekelötte kimennének a' legelőre. Az egész sereg is szokott beteg lenni, olyan formán, hogy elsoványodik, és nem eszik, 's ha kihajtják a' legelőre, a' mező közepén lefekszik, 's a' lankadtságtól mintegy nyomattatván, ugyan keresi az álmot a' nyári meleg napokban. Ha ezt tselekszi, az egész sereget istállóba be kell zárni, és egy nap az ételt és italt meg kell tölle fogni: más nap a' kigyó-ugorka gyökerét meg kell törni, vízzel öszve elegyíteni, 's mikor ihatnának, nekik adni: mellyet mikor megittak a' barmok, megundorodván, kezdenek okádni, 's kitisztulnak, és minden epét kihányván, bagoltsát, és sűrű sós lével meghintett babot adnak enni, azután (mint az embereknek) meleg vizet inni. De valamint minden négylábunak terhére van nyárban a' szomjuság: úgy kívált a' disznónak ellessége. Azért mint a' ketskét vagy a' juhot, nem kétszer kell ezt az állatot a' vízre hajtani, hanem ha lehetséges Canicula kezdetekor, folyó vagy tó mellett kell tartóztatni: mivel igen heves lévén, nem elégszik meg a' víz ivással, ha csak a' potrohos, és eledeltől kifeszült hasát is bele nem márthatja a' fertőbe, 's meg nem hűsitheti, nem is szeret annyira semmit, mint a' patakokban, és sáros tóokban hengergödzni. Ha a'

hely állapotja ellent áll, hogy az így lehessen, kútból kell vizet meregetni, 's válukba minél bővebben kell nekik adni, mert ha ezzel bővön nem élhetnek, tüdő-gyluladásba esnek. Ez a' nyavalya legjobban meggyógyúl, ha a' füleibe gálna füvet húznak, melly fű gyökeréről már sokszor és több ízben szólottunk. A' hibás lép fájdalma is szokta azokat háborgatni, a' mi akkor esik meg, mikor nagy szárazság van, és a' mint a' Bucolicon nevü verselő könyv mondja: *minden fák allyok beterítve van alma gyümöltsel**) Mert ez az állat telhetetlen. a' disznok ugyan is szerfelett kapván az édes eledeleken, nyárban lépdagadással küszködnek. Ezenn úgy segítenek, ha tamariskusfából és egerfából válukat tsinálnak, ezeket vízzel megtöltik, és mikor ihatnának, eleikbe teszik. tudniillik ezen fának orvosi nedvességét megivánn, a' belső daganatot megszünteti.

XI. A' Disznók kiheréléséről

Ennek az állatnak kiherélésének pedig két ideje van, a' tavasz, és ősz. és a' végbevivésének kettő a' módja. az első az, a' mellyet már előadtunk, midőn két sebet ejtven, mindenik seben egy egy golyó nyomatik ki. a' másik szebb, de veszedelmesebb, mindazonáltal ezt sem halgatom el. Mikor az egyik tökgolyót felmettszted és kivetted a' tsinált seben dugdó bé a' kést, és azt a' közép bőrt, melly a' két golyók közt vagyon, mesd el, és az ujjodat meggörbítvén, a' másik golyót is vond ki; így tsak egy lesz a' seb, a' több orvosságokkal úgy értetven, mint fellyebb mondottuk. Azt pedig a' mi a' házi gazdának vallására tartozik, méltónak ítéltém a' megemlítésre. Vagynak olyan emse disznók,

*) Virgilius Ecclog. 7: 54 v:

mellyek megeszik a' magok malaczaikat, melly nem tsuda, ha megtörténik. Mert a' disznók minden barmok között, legnehezebben szenyvedik az éhséget, úgy hogy néha, ha nintsen eledelek, nem tsak a' más (ha lehetséges) hanem a' magok fiaikat is felfalják. A' marhákról, és egyéb barmokról, 's azokról a' gondviselőkről, kik által a' négy-lábuaknak a' serege, mind benn mind kinn' emberi szorgalom által tápláltatnak és őriztetnek (ha meg nem tsalódom) elég helyesen beszéltem.

XII. A' Kutyákról.

Most, a' mint a' fellyebb való Könyvben megígértem, a' néma örzőkről fogok szólni; jóllehet a' kutyát helytelenül mondják néma őrizőknek. Mert melyik ember jelenti ki világosabban, vagy nagyobb lármával a' ragadozó állatot, vagy tolvajt, mint ez, a' maga ugatásával? melyik szolgálja szereti jobban az Urát, mint ez? kitsoda hűségesebb társa? kitsoda megvesztegethetetlenebb őriző? melyik strása vigyázóbb ennél? és végre, kitsoda áthatatosabb elégtévő vagy boszuálló? Azért ezt az állatot kell mindenekfelett megszerezni a' földmivelőnek, és erre gondot viselni, mivel a' majort, a' gyümöltsöket, és a' háznépet, 's a' barmokat is örzi. Ennek szerzésének és gondviselésének pedig három módja van. Ugyan is, egyik nemet az emberek leskelődéseik ellen veszik, és ez, a' majort, és azokat örzi, a' mellyek a' majorhoz tartoznak. a' másikat az emberek és ragadozó állatok kártételeinek elhárítására, és ez otthonn az istállóra vigyáz, kinn a' legelő barmokra. a' harmadikat, vadászásért szerzik, és ez; nem tsak nem segít a' földmivelőn semmit, hanem még elvonja a' munkától, és hanyelövé teszi. A' majori és pásztori kutyáról szóljunk tehát: mert a' vadász kutya nem tarto-

zik a' mi hivatalunkhoz. Major örzöt választani kell, jó testesset, erős és tiszta ugatót, hogy először a' hallással, azután látással is elrettentse a' gonosztévőt, mindazáltal hogy néha látatlanul is rettetés agyarkodásával is megszalaszsa a' leselkedőt. Egyszínű legyen pedig, és az a' pásztori kutyában inkább fehér, a' majoriban fekete: mert a' tarka egygyikben sem ditséretes. A' pásztor a' fehérret tartja jónak; mivel a' vadhoz nem hasonló, és nagy megkülömböztetés kívántatik néha a' farkasok elűzésében, reggeli vagy estve-li homályos időben, ne hogy nem lévén fehér színű, a' farkas helyett a' kutyát üsse. A' majori, melly az emberek gonoszságának tétetik ellenében, akar világos nappal jöjjön a' tolvaj, rettetesebb ha fekete; akar éjjel ekkor nem is lehet látni, a' setéttséghez hasonló voltáért, minnekokáért setéttséggel lévén beboritva, bátorságosabb menetele van a' leselkedőhöz. Legjobb-nak tartják a' négy szegletest inkább mint a' hosszút vagy rövidet, az olyan nagy fejűt, hogy a' testének nagyobb része ebből lássék állni, a' lekonyult és lóggó füllüt, a' fekete vagy kékszeműt élessen sugárzó szemfényekkel, széles és borzas mellyüt, terjedt vállut, vastag és borzas lábut, rövid farkut, tenyeresstalpást, és minél hosszabb körműt, mellyek Görögül *δεξαί* neveztetnek. A' majori ebnek teste állása e' lesz leginkább ditséretes. Természetekre nézve pedig se igen szelidek ne legyenek, sem komorok és kegyetlenek, ne hogy amazok hizelkedjenek a' tolvajnak is, ezek pedig a' háztselédeit is megtámodják, elég ha kemények és nem hizelkedők, hogy néha a' magokhoz hasonlókat is haragosan nézzék, az idegenekre pedig mindenkor tűzbe jöjjenek. Az örizetben kell leginkább vigyázóknak látszaniok, nem is hibázóknak, hanem szüntelen figyelmezőknek és sziveseknek inkább, mint

vakmerőknek, mert amazok, ha csak bizonyost nem tapasztaltak, hirt nem adnak, ezek minden hijáavaló zördülésre és hamis gyanuságra felgerjednek. Ezeket azért tartottam szükségesekek az említésre, mert nem csak a' természet, hanem a' szoktatás is tsinálja a' természetet, hogy midön a' vevésre alkalmatosság van, az illyeneket váloszszuk, és midön az otthonn letteket neveljük is, illyen módon formáljuk azokat. Nem sokat tesz, nagy testüek legyenek é a' majori kutyák, és kevésse gyorsak: mert többet kell nékiek közelről és lépve, mint meszsziről és hosszú futással véghez vinni. Mert mindenkor a' kerítések mellett, és az épületen belől kell maradniok, söt meszszebb nem is lehet távozniok, és elég jól teszik kötelességeket, ha az oda menöt egyszerre megszagolják és ugatásokkal megrettentik, se pedig közelebb menni nem engedik, vagy a' bátran közel járólni akarót, erőszakosan megtámadják. Mert első nem bántatni, a' második, hogy minekutánna megbántatott, erössen, és álhatatossan megboszszerűlni. És ezeket a' házi örzökről; a' pásztoriakról pedig a' következendöket. A' barom örzö kutyának nem kell olly szikárnak vagy gyorsnak lenni, mint a' melly özekeket, szarvasokat és más igen futós állatokat kerget, sem olly potrohosnak vagy testesnek, mint a' melly a' majort és tsürt örzi: mindazáltal vastkosnak, és némely tekintetben késznek és serénynek, mivel mind a' viódásra, mind a' bajvivásra, valamint a' futásra is van rendelve, ő tartozván a' farkas ólalkodását vissza verni, a' ragadozó vadat futtába kergetni, a' prédát szájából kiütni és elvenni. azért az ő hosszú és nyúltabb termete ezekre alkalmatosabb, mint a' rövid, vagy négyszegü is. mivel (a' mint mondám) néha a' szükség kívánja, hogy a' vadat futással ker-

gesse. A' több tagaira nézve, úgy tartják jónak; ha a' majori kutyához hasonló. Mind a' kétfélének majd ugyan azokat az eledeleket kell adni. Mert ha a' mezők olly tágasok, hogy sereg barmokat eltarthatnak, minden külömbség nélkül a' kutyákat, árpa lisztel és savóval kell táplálni, ha pedig tsemetékkal lévén a' föld berakattva, legelő nélkül van, tönköly vagy búza kenyérral kell tartani, mindazáltal főtt bab levet kell a' közé elegyíteni, de lágy meleget mert a' forro veszettséget okoz. Ennek a' négylábu állatnak, sem nyösténjének, sem kanjának, esztendő előtt meg nem kell engedni a' koslatást, mellyet ha gyenge korokban nékiek megengednek, mind testeket mind erejeket eltsüggeszti, és nemektől elfajzanak. Az előszőr kölykezettnek, el kell hányni a' kölykeit, mert az előhasi nem jól táplál, és a' nevelés az egész testnek kiformáltatását akadályoztatja. A' kanok tiz esztendeig ifju módon szaporitanak: ez után az idő után a' szukákkal való öszve menésre, nem látzanak alkalmasoknak, mivel a' vénebbeknek rest maradékaik lesznek. A' nyöstének fogadnak kilencz esztendeig, és tiz után nem is hasznosak. A' kölykeket az első hat bolnapokban, míg meg erősödnek, ki nem kell eresztetni, ha tsak az anyokhoz nem, játszásnak vagy mulattnak okáért azután, naponnan lánczon kell tartani, és ejtszakákon megoldani. Se pedig soha azokat, a' mellyeknek nemes természeteket kívánjuk megtartani, meg ne engedjük más anya tejével tápláltatni, mert a' tej, és anyai lélek, mindenkor többet tesz a' hajlandóságnak, mint a' testnek előmozdítására és nevelésére. Ha a' megkölykezettnek nintsen teje, legjobb a' kölykeknek ketske tejet adni, míg négy holnaposokká lesznek. Neveikkel pedig nem kell nagyon hosszakkal ne-

vezni, hogy annál hamarébb meghallja mindenik a' hívást: mindazáltal nem is rövidebbekkel, mint a' mellyek két tagból állanak, minémünk ezek, *bátor, szellő, farkas, tigris*. A' kölykeknek farkaikat negyven nap mulva születések után, így kell megkurtítani. Van egy ér, melly a' gerincznek izein végig megyen a' farknak utolsó részéig, ezt harapóval meg kell fogni, és valamenyire kihúzni, 's elvágni; e' meg lévén, se tsunya hosszúra nem nő a' fark, és a' mint sok pásztorok mondják, a' veszettség is eltávoztatódik, melly halálos nyavalya az ilyen nemű állatoknak.

XIII. A' Kutyák' orvoslásokról.

Majd egész nyáron pedig, annyira kisebesítik a' legyek a' kutyáknak füleiket, hogy ezeket sokszor egészszen elvesztik, melly hogy meg ne essen, keserü diókat kell öszve törni, 's azzal kell megkenni. Ha pedig már az előtt ki vagyunk sebesítve, főtt szurkot diszno serral öszve kell keverni, 's azt kell a' sebekbe bele tsepegtetni. ugyan ezen orvosságtól illettetvén, a' kolántsak is lehullanak. Mert nem kézzel kell ezeket letsipkedni, ne hogy a' mint fellyebb mondám, sebeket tsináljanak. A' balhás kutyának ezek az orvosságai: a' köményt, zászpat egyenlő mértékkel meg kell törni vízzel öszve elegyíteni, és reá kenni: vagy a' kigyó-ugorka levét: vagy ha ezek nem volnának, a' régi olaj törkölyt az egész testére rá önteni. Ha a' rüh bántja, zanótot, és seszamat ugyan annyit törj öszve, és higszurokkal keverd fel, és a' hibás részét kend meg, a' melly orvosságról azt tartják, hogy jó az embereknek is. ha az a' nyavalya nagyobb mértékbe van, a' czedrus levétől meg gyógyul.

a' több nyavalyait ugy kell orvosolni, mint a' több állatokrol tanátsoltuk. Eddig az apróbb barmokról. most a' majori állatokrol fogunk szóllani, a' mellyek magokba foglalják a' madaraknak, halaknak, és erdei négylábuaknak gondviselését.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS
C O L U M E L L A
A' MEZEI GAZDASÁGRÓL.
NYOLCZADIK KÖNYV.

I. A' Majorhoz tartozó kissebb állatokról.

A' mellyek szinte magokban foglalták Publius Silvinus! a' mező megmunkálásának és művelésének tudományát, és a' mellyeket kívánt a' barmokkal való bánás módja; azokat hét Könyvekben elől adtuk. most ez, a' következő számnak nevét fogja viselni: nem azért mintha azok, a' mellyeket fogunk mondani, a' mezei gazdának közelebbi és tulajdon gondját kívánnák meg, hanem hogy nem más helyen, hanem a' mezőkben és majorokban kell azokat folytatni, különben is azok, inkább a' mezei, mint a' városi embereknek szolgálnak javokra, tudniillik valamint a' nagyobb barmok, úgy a' majorhoz tartozó kissebb állatok is, nem kevés hasznot adnak a' gazdának, mivel a' madarak ganéjjával, nem csak az igen sovány szőlőket, oltásokat, és szántóföldeket meggyógyosolhatja, hanem azokkal a' közönséges konyhát és asztalt is drága eledelekkel meggazdagíthatja; és végre az eladott állatok árával, a' major jövedelmét szaporíthatja. Azért úgy itélem, hogy a' gazdálkodásnak erről a' ne-

méről is illő szóllanom. E' pedig vagy benn a' majorban, vagy a' major körül esik meg. Benn a' majorban, midőn azok mellyeket neveznek a' Görögök *ὄρνιθῶνας καὶ περισερῶνας*, és mikor a' vízbe is mód van *ἰχθυοτροφεία*, szorgalmatossan gyakoroltatnak. mind ezek, hogy magyarul szólljunk, az apró marháknak óllaikat foglalják magokban, vagy azoknak rekeszeiket, a' mellyek bezárva hizlaltatnak, vagy a' vízi állatoknak ketrezeit. A' major körül tétetnek ismét *μελισσῶνες καὶ χηνοτροφεία*, sőt a' *λαγοτροφεία* is, ha ezek is egész igyekezettel folytatódnak, mellyeket mi hasonlóképpen méhházaknak, méheseknek, vagy az úszó-madarakét, mellyek a' tókban és vizekben szeretnek mulatni, kaliczkáknak, és az erdei barmokét, mellyek bezárt berkekben őriztetnek, vadas-kerteknek nevezünk.

II. A' Tyúkok nemeiről, az apró jószág szerzéséről, és táplálásáról.

Előszször is annakokáért azokrol fogok tanácsot adni, mellyek a' Major kerítésén belől tápláltatnak; mert másokról talám kétség is van, ha vallyon kelljen é tartani a' mezei gazdáknak, hanem a' tyukokat különös gondal nevelik a' gazdák. Ezeknek nemei vagy háziak, vagy erdeiek, vagy Afrikaiak. Házi madár az, mellyet rendszerént majd minden majornál lehet látni. Erdei az, melly nem sokat különbözvén a' majoritól, a' madarásztol fogattatik, és a' millyen legtöbb van abban a' szigetben, mellyet a' hajósok a' Liguriai tengerbe való fekvéséért, meghúzván a' madár nevét Tyúkosnak nevezgettek. Afrikai az, mellyet némellyek Numidiainak mondanak, hasonló a' pujkához, hanem hogy a' fején piros sisakot és taréjt visel, melly mind kettő a' pujkában

kékellő. Hanem ezek közül a' három nemek közül, a' házi nyöstények neveztetnek tulajdonképpen Tyúkoknak, a' himek Kakasoknak, a' félhimek Kappanoknak, mellyek azért hívattatnak így, mert a' tojózás eltávoztatásának okaért heréltettek ki. De azért azt el nem hagyják, ha nemző részeket elvesztik is, ha csak a' sarkantyúikat tüzes vassal le nem sütik, mellyeket midőn a' tűz ereje megemésztett és kisebesedtek, míg begyógyúlnak, fazokas agyaggal kell kenni. Azért ebből a' majorbeli nemből való jövedelem nem megvetendő, ha értelemmel bánnak vele, a' mint tselekedtek sok Görögök, és különösen a' Délusiak, de ezek is, mivel magas testüeket, és a' harczra bántokat kívántak, leginkább a' Tanagriai és Rhódusi fajt szerették, úgy a' Cholcisit, és Mediait, mellyet a' tudatlan köznép egy betűt elváltoztatván Melicainak mond. Nékünk a' hazabeli legjobban tetszik, elhalgatván mindazáltal a' Görögöknek azt a' szokásokat, hogy ők minden legkegyetlenebb madarat, czivakodásra és veszekedésre készítettek, mert mi a' szorgalmatos házi gazdának jövedelmét igyekezzük szaporítani, nem a' czivakodó madarak tanító mesteréét, kinek sokszor egész örökségét, melly fel vólt téve, a' győző kakas vitte el. Annakokáért a' kinek tetszeni fog követni a' mi tanátsadásunkat: szükség hogy gondolja meg elsőben is, mennyi, és mitsodás jérczéket szerezzen? annakutánna, hogyan viseljen azokra gondot, és miként tartsa? továbbá az esztendőnek, mitsoda részeiben szedje meg azoknak tojásait? végre hogy üljenek és költsenek azt vigye véghez; utoljára, hogy jól neveltessenek a' tsirkék azonn légyen; mert ezekben áll a' házi madarak gondja és nevelése, mellyet hívnak a' Görögök *ορνιθοτροφία*nak. Szerezni kell pedig két száz darabot, melly egy pásztornak gondot ad-

jön; ha csak valami szorgalmatos öreg aszszonyt vagy gyermeket nem rendelnek vigyázónak a' szel-lyel járók mellé, hogy az emberek töreik, és az intselkedő állatok által el ne ragadoztassanak. Pénzen venni továbbá nem tanátsos, ha csak azok nem legjobb tenyészők. Illyenek a' verhenyő vagy barna pelyhűek, és fekete tolluak; és ha lehet-séges mind illyen, vagy ehez legközelebb járó színűeket kell választani, ha nem lehet, a' fehé-reket kerülni kell; mellyek mivel lusták, és ke-véssé elevenek: nem is könnyen találatnak köz-tök termékenyek; azomban igen láthatók is, és kitetsző fehérségek miatt, a' kányáktól és sasok-tól gyakorta elragadoztatnak. A' jérczék tehát legyenek alkalmas színűek, izmos testűek, ter-metesek, mellyesek, nagy fejűek, egyenes és pi-ros taréjúak, fehér fülűek, és ezen név alatt, mi-nél szélessebbek 's nem páros körműek. Legjob-baknak tartják azokat, a' mellyeknek öt körmeik vagynak, de úgy, hogy a' száraikon nagyon ki-ne álljanak az által ellenben lévő sarkantyuk, mert a' melly a' himnek ezt a' czimerét viseli, engedetlen, nem méltóztatik a' himet a' közösü-lésre magához botsátani, és ritkán tojós, mikor ül is a' sarka hegyeivel eltördeli a' tojásokat. Hi-meket minél kaczerobbakat kell tartani. És ezek közt is, valamint a' jérczék között ugyan azon szín, és ugyan annyi számú köröm, de magassabb test kívántatik: magas, vérverességű, és nem gör-be taréjok: barna vagy feketéllő szemek, rövid es horgadt orrok, igen nagy és legfehérebb fü-lek, pirossal fehérülő leffentyük, mellyek mint valamelly megöszült szakállók, úgy fügjenek alá: serényei továbbá vagy nyaktollai külömbkülömb-félék, arany szín sárgával játszó, a' nyakán és vál-lain a' hátára elszéledtek; annakutánna széles és fe-szes mellyek, izmos és a' karokhoz hasonlószar-

nyak, igen magas, és két sorral mind két felől felálló, és vissza hajlott farkok, sőt széles 's gyakran borzas tollakkal zavarodott ágyékok, izmos, nem is hoszszú, de mint valamely fenyegető czövekekkel ártatlanul felfegyverkezett száraik. A' mi természeteket nézi, noha nem a' harczolásra, nem is a' ditséretes gyözo-delemre készítettnek, mindazáltal legderekabbnak tartanak a' nemes indulatuak, minémüek a' kevélyek, vidámok, vigyázók, és a' gyakori kukorikolásra készek, és a' mellyek nem egy könnyen ijjednek meg. mert néha ellent kell állani, és védelmezni kell a' jérce sereget is, sőt a' fenyegető kígyót, vagy más kártékony állatot meg kell ölni. Az ilyen himek mellé pedig egy egy mellé öt jércek számláltatnak. mert a' Rhodusi vagy Medusi nemüek, nehezségek miatt, se nem igen kaczer himek, se nem jó tenyészö jércek: ezek közül mindazáltal, három számláltatik egy kakasra; és mivel keveset tojtak, restek az ülésre, sokkal inkább a' kiköltésre, és ritkán nevelik fel fiaikat. Azért is, a' kik ezeket a' nemeket az ö szépségéért szeretik tartani, öszve szedvén a' legnemesebbeknek tojásaikat, a' közönséges tyúkók alá teszik, és a' kikelt tsirkék, ezektől tápláltatnak. A' Tanagiraiak, többnyire a' Rhodusiakhoz és Mediaiakhoz nagyságokra nézve hasonlók lévén természetekre nézve nem sokat különböznek a' hazabéliektől, mint a' Chalcisiak is. Mind ezek közt mindazáltal, a' fattyuk legjobb tsirkék, mellyeket idegen himektől kapván a' miéink, úgy szaporítottak. mert mind apai formájokat viselik, mind hazabeli kaczerságokat és tenyészö voltokat is megtartják. A' törpe madarakat, hanem havlaki azoknak kitsinységekbe gyönyörködik, se tenyészö voltokért, se más egyéb hasznaiértis, helybe nem hagyhatom. úgy bizonyára sem a' czivó-

dót, sem a' veszekedő természetű himet. mert többnyire a' többit üldözi, és a' jérczeket nem hagyja meghágni, holott maga sokaknak nem tehet eleget. Azért annak czivakodó természetét meg kell zabolázni, egy kerek börrrel, melly karkika formán lévén formáltatva, annak közepe kimetszetik, és a' kimetszett helyen, a' kakas lába bele tétetik, és azzal mint valamely békóval vad természetét tartóztatják. De a' mint feltettem, az egész nemnek gondviseléséről tanítok már.

III. A' tyúkóllak készítéséről.

A' tyúkóllakat a' majornak arra a' részére kell helyheztenni, a' melly téli napkeletre halgat a' sütőházhoz vagy konyhához legyenek azok foglaltatva, hogy a' tyúkokhoz oda menjen a' füst, melly a' szárnyas állat ezen nemének igen hasznos. Az egész ülőhelynek pedig vagy tyúk-ólnak három egymás mellett való kamarák építtetnek, mellyeknek a' mint mondtam a' homlokok mindenkor napkeletre legyen fordulva. Azon a' homlokán osztán valami kis bemenetel legyen de csak egy a' közép kamarába, mellynek a' 3 közzül legkissebbnek kell lenni magasságára nézve, és mindenfelé hét hét lábnek. Annak mind a' jobb mind a' bal falán egy egy menetelt kell tsinálni, mind a' két kamarához, azon falhoz ragasztva, melly a' bemenőknek szemközt esik. E' mellé a' fal mellé egy tüzhelyt kell ragasztani olyan hosszút, hogy se az említett bemeneteleket el ne fogja, és arról a' füst is mind a' két kamarába elmeessen, és ezeknek mind hosszúságok, mind magosságok, tizenkét láb legyen, a' szélességek pedig ne több, mint a' középsőé, a' magosságok padlásokkal osztassék el, mellyeken fellyül négy láb magasság legyen, és alól hét. mivel magok a' padlások egyet egyet

foglalnak el. Mind a' két padlásoknak a' tyúkoknak kell szolgálni, és azoknak napkeletről egy egy kis ablakkal kell megvilágosíttatni, mellyek reggeli kimenésre is szolgáljanak a' madaraknak az udvarra; nem különben estveli bemenésre; de reá kell vigyázni, hogy éjtszakára mindenkor bezárják, hogy annál nagyobb bátorságba lehessenek a' madarak. Benn a' padlásokon, nagyobb ablakok hagyattassanak, és azok rostélyokkal erősíttessenek meg, hogy az ártalmas állatok be ne mászhassanak: úgy mindazonáltal hogy a' helyek világosok legyenek, hogy annál alkalmatossabban lakhassanak. A' tyúkásznak pedig sokszor meg kell nézni mind az ülőnek, mind a' tojónak tojásait. Mert ugyan azokon a' helyeken is vastag Falakat szükség rakni, hogy sorba kivájattatván, a' tyúkoknak ülő fészkeik megférjenek rajtok, a' mellyekben vagy tojjanak, vagy tsirkéket költsenek, mert az egészségesebb és szebb is, mint az a' mit némelylek tsinálnak, hogy a' falba karókat vervén nagy erővel, iszalagból font kosarakat aggatnak azokra. De akár kivájott falakkal a' mint mondánk, akár iszalagból font kosarakkal legyenek felkészítve az óllak, hágtsokat kell eleibek tsinálni, a' mellyeken az anyák vagy tojás vagy ülés okáért a' fészkekre mennek, mert nem kell azoknak úgy repülni a' fészkekre, ne hogy mikor leesnek, eltördeljék lábaikkal a' tojásokat. Felmenetelt pedig a' pallásra, mind a' két óllon úgy tsinálnak a' tyúkoknak, hogy a' falhoz apró deszkákat állogatnak, mellyekre valami kis gráditok szegeztetvén megdarabosíttatnak, hogy mikor rá repülnek sikosok ne legyenek; de kívül is az udvar felől, a' fellyebb említett ablakokhoz hasonlóképpen léptsők támasztatnak, mellyeken felmehessenek a' madarak az éjjeli nyugodalomra.

Nagyon reá kell pedig vigyázni, hogy mind ezek, mind a' több madár-óllak is, mellyekről majd alább leszen a' szó, kívül belől, vakaló munkával kisímittassanak, hogy a' madarakhoz a' matska, vagy a' kigyó is ne férhessen, és más ártalmas ellenségek is elüzettessenek. Állani a' madárnak a' pallásokon mikor aluszik nem tanátsos, ne hogy a' maga ganéjától baja essen, melly görbe újjaira rá ragadván, köszvényt okoz. Hogy ez a' veszedelem eltávoztatódjon, négy szegeletű poznákat gyalúlnak, hogy azoknak gömbölyű síkosságok a' rá repülő madarat le ne ejtse. meg lévén szegletezve, a' két általellenben lévő falak osztán kifuratnak, és bele tsináltatnak, úgy hogy a' padlástól egy láb magasságra egymástól pedig két láb szélességre álljanak. E' lesz a' majorsági apró jószág lakhelyének elrendelése. Többire, maga az udvar, a' melybe jönek mennek, nem annyira a' ganéjtól, mint a' potsolyától üres legyen. Mert nagyon sokat tesz, hogy ott másutt víz ne legyen, hanem tsak egy helyen, a' mellyből igyanak, az is pedig szép tiszta, mert a' ganéjos, taknyosságot szerez. De tisztát nem lehet tartani, hanem ha bezárva, az erre a' végre tsinált edényekben. Vagynak pedig ollyatén ön váluk, mellyek vagy vízzel, vagy eledellel töltetnek meg; ezek a' fából vagy tseréből valóknál hasznossabbaknak tapasztaltattak lenni. Ezekre fedeleket tesznek, és bezárják, és oldalrol a' magosságoknak fele részén, egy egy tenyérynire egymástól akkora lyukakra kilyuggatják, hogy a' madaraknak fejeik beférjenek; mert ha tsak fedelekkel be nem borittatnak, akár mennyi víz vagy eledel legyen is azokba, a' lábakkal kikaparják. Vagynak a' kik a' fedőknek felső részére ejtik a' lyukakat, de ezt nem kell

tse^a

tselekedni, mert mikor a' madár rá repül, a' ganejjával, az eledeleket és vizet bemotskolja.

IV. A' tyúkoknak eledeleikről.

A' Tyúkoknak a' legjobb eledeleket kell adni, darált árpát, és bükkönt, nem különben borsót, úgy kölest, és mohart is; de ezeket csak akkor, mikor a' gabona oltsósága megengedi, mikor pedig az drága, a' búzából kirostált hulladékokat is hasznos nékik adni; mert maga ez a' gabona, még a' hol legoltsóbb is, nem haszonnal adattatik, mert árt a' tyúkoknak. Lehet nékiek fött vadóczot is vetni, nem különben egy kevésbé kiszitált korpát, mellyekbe ha semmi liszt nints, nem alkalmasok, és nem annyira kapnak rajta. Az éhomra lévőeknek, a' zanot leveleket és magokat leg jobbnak tartják, és ezen nemnek igen kedvesek, és nintsen csak egy tartomány is, a' hol ezt a' plántát a' legnagyobb bőséggel találni ne lehetne. Szőlő-magot, ha mértékletesen táplálják is azzal, nem kell nékik adni, hanem csak abban a' részében az időnek, mikor a' tyúk nem tenyészik, mert ettől ritkán tojnak, és igen aprók is a' tojási, de mikormár az ősz után megszűntek a' tojástól, ezzel az eledellel lehet tengetni. Mindazáltal akarmi eledelt adjanak az apró jószágoknak, kétszer kell azt kiosztani, a' napkezdetivel, és estve felé, hogy reggel is a' fészkektől igen meszsze ne kóboroljanak, és Naplemente előtt is az eledel reménységétől indíttatván lakhelyekre idejébe vissza térjenek, és több ízben lehessen azokat számba venni; mert a' repeső apró marha a' pásztora őrizetét könnyen megtsalja. Valahol pedig a' seregnek az udvarba vagy fedél alatt szállást adnak; ott mindenütt száraz port és hamut kell tenni

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar.

a' falak mellé, hogy legyen, a' mivel magokat beporozzák; mert ezekkel a' dolgokkal pelyheiket és tollaikat tisztogatják, ha ugyan az Efésusi Heraclitusnak hiszünk, a' ki azt mondja: hogy a' disznók sárral, a' majorsági madarak pedig porral vagy hamuval mosdanak. A' tyúkot hét óra után kell kieresztteni, és öt óra után be kell rekesztetni. A' kijárával való bánásnak a' mellyről szollánk, ez a' módja; a' befogottnak sem más, hanem hogy ezt nem botsátják ki sohová is, hanem a' rekesztékbe, háromszor napjába jól tartják, nagyobb mértékkel. Mert minden darabnak négy pohár egy napi eledele, a' kinn járóknak pedig hármat vagy kettőt adnak. Zárva is kell lenni a' nagy tornácznak, a' hová kijöjjön és ott piritkozzon, és hálokkal megerősítve, hogy a' sas vagy ölyv be ne repüljön, melly költségeket és gondoskodásokat, ha tsak azokon a' helyeken nagy árok nintsen az ilyen dolgoknak, haszontalanság volna elkövetni. Legjobban megkívántatik pedig, mind a' több barmok körül, mind itten is a' pásztor hűsége, mellyet ha meg nem mutat a' gazdához, a' tyúkóllból való nyeresség, a' rá tett költséget soha be nem adja. A' gondviselésről eleget szóllottunk, most kövessük a' hátra lévő rendet.

V. A' tojásnak megtartásáról, és alátételéről.

Végbe menvén a' tél, az efféle nemű madár tenyészni szokott. És ezek közül a' mellyek legtenyészőbbek, a' melegebb helyeken Januarius első napja körül, el kezdik a' tojást; a' hideg tartományokban pedig ugyan azon holnapnak nyolczadika után. Hanem alkalmas eledelekkel kell kényszeríteni azokat a' tenyészésre, hogy

annál hamarább szaporítsanak. Legjobb nekik félfőtt árpát adni az elégségig, mert e' nagyobbakká teszi a' tojásait, és gyakoribbá a' tenyészést is. hanem ezt az eledelt meg kell mint egy fűszerezni, zanót levelet, és ennek a' magvait hányván közé, mellyek közül mindenikről azt tartják, hogy nagyon neveli a' madaraknak termékenységeket. Az eledelek mértéke legyen pedig a' mint mondtam, a' kinn járóknak két pohár árpa, mindazáltal valami kis zanótot is kell közé keverni, vagy ha a' nem volna, bükkönt, vagy kölest. Gondjának kell pedig lenni az özönnek, midön tojni akarnak a' tyúkok, hogy minél tisztább polyvával megvetett fészkeik legyenek, és azokat ottan ottan öszveseperje, és más új szalmákat rakjon azok helyett. Mert balhával, és más hasonló állatokkal megtelnek, mellyet maga visz oda magával ez a' madár, mikor ugyan azon fészkekre vissza megyen. Szüntelen kell pedig vigyázni az özönnek, és nézegetni a' tojásokat, mellyet a' tyúkok gyakori kodátolásokkal mutatnak ki, azok közé valami éles hangot elegyítvén. Vigyázni kell hát őket mikor tojnak, és mindjárt körül járni a' fészkeket, hogy a' mellyek lettek öszve szedje, és meg kell jegyezni mellyiket mi napon tojták, hogy minél ujjabak tétethessenek a' kotlósok alá, mert így nevezik a' mezei emberek azokat a' madarakat, a' mellyek akarnak ülni. a' többeket vagy elkell tenni, vagy pénzen el kell adni. Legalkalmasabbak továbbá a' kiköltésre a' legujjabbak: mindazáltal állottakat is lehet alájok tenni, tsak hogy régibbek ne legyenek tíz napinál. Majd szinte akkor kezdenek pedig ülni a' tyúkok, mikor legelsőben a' tojást elvégezték, Januarius nyolczadikától fogva, mellyet nem kell mindnyájoknak megengedni, mivel az újj jérczék hasznosabbak

a' tojásra, mint az ülésre, és az erre való kívánságot azzal akadályoztatják meg, hogy egy tollszálat húznak keresztül az orrokba. A' vénebb madarakat kell annakokáért arra a' végre választani; a' mellyek azt már sokszor tselekedték; és azoknak természeteket jól kell esmerni, mivel némelleyek jobban ülnek, mások a' kikelt tsirkéket alkalmatossabban hordozzák. Ellenben némelleyek mind a' magok, mind a' többek tojásait is öszverontják és megemésztik, mellyet ha valamelleyik tselekeszik, mindjárt odébb kell rajta adni. Két három tyúk tsirkéit pedig ha kikelnek, míg még gyengék, egy alá kell verni, a' mellyik legjobb dajka, de mindjárt az első napon, míg az anyák a' magok és másik tsirkéit, azoknak hasonlóságok miatt, meg nem tudják esmerni. Mindazáltal módot kell tartani a' dologba: mert nem is lehet több harmincz fejnél, mivel tagadják, hogy annál nagyobb sereget egy eltarthatna. A' tojások száma, mellyeket alájok tesznek, páratlan szokott lenni, nem is mindenkor egy számú; mert először, az az, Januariusban tizen ötöt kell alájok tenni, és soha sem többet. Martiusban tizenkilenczet, és ennél nem kevesebbet. Aprilisben huszon egyet, azután egész nyáron October első Napjáig, ugyan annyit. Azután haszontalanság ez a' munka, mivel a' kikelt tsirkék a' hidegek miatt többnyire elvesznek. Sokan mindazáltal nyár kezdete után is nem tartják jónak a' költsést, azért hogy attol az időtől fogva, ha szinte könnyü is a' nevelése, de illendöképpen meg nem nőnek. Hanem a' város körül lévő helyeken, a' hol az annyok mellől nem tsekély áron elkelnek a' tsirkék, nem is döglenek mindenkor el, meg kell próbálni a' nyári nevelést. Mikor pedig elültetik, mindenkor rá kell vigyázni, hogy holdtöltekor essék, tizedik naptól fogva, tizenötödik;

mert az elültetés is ezeken a' napokon majd legalkalmatossabb, és úgy kell intézni, hogy ismét mikor kikelnek a' tsirkék nevedjen a' hold. Arra hogy a' tojások megelevenedjenek, és tsirkéké formáltassanak, háromszor hét napok kívánatnak a' tyúk nemek körül; a' pávák és ludak körül, egy kevéssel több, háromszor kilencz, mellyeket ha valamikor a' tyúkok alá kéne tenni, elébb azokat tiz nappal ületui kell idegen tojásokon, akkor a' magok neméből öt tojást fogadnak el, és nem többet ötnél, de ezeket is a' legnagyobbakat: mert az aprókból kitsiny madarak születtetnek. Mikor pedig valaki minél több himeket akar költetni: a' leghosszabb és hegyesebb tojásokat rakja alá; és mikor nyöstényeket, a' leggömbölyűbbeket. Az alá rakásban pedig azok, a' kik ezekre szorgalmatosan figyelmenek, a' mint mondják, ilyen szokást követnek el. Először, minél tsendesebb fészkeket választanak, hogy az ülő Anyák más madaraktól ne háborgattassanak továbbá, minekelötte megvetnék azt szorgalmatosan kitisztítják, és a' polyvákat, mellyeket alájok hintenek, büdös kövel, gyantával, és égő fáklyával megfüstölik, és által járatván, a' fészkekbe bele hányják, e' meglévén kigödrözik, hogy az oda repülöktől és elrepülöktől kibontatván, le ne essenek a' tojások. Sokan a' fészkeik szalmáik alá valami kevés füvet, és babér ágakat is tesznek, nem különben foghagyma gerézdeket, vas szegekkel együtt, mellyeket mind orvosságnak tartanak a' menydörgések ellen, mellyek megrontják a' tojásokat, s a' félformájú tsirkék elvesznek, minekelötte minden részről tökéletességre mennének. Arra vigyáz pedig, a' ki alá rakja, hogy minden tojást a' házba kezével öszve ne fogdosson; hanem a' tojásokat mind együtt egy fa lapátba tegye,

és tsendessen az egészszet az elkészített fészekbe úgy öntse által. Az ülö-tyukok mellé pedig eledelt kell tenni, hogy jól lakva lévén, a' fészken annál örömelebb maradjanak, és meszsze kóborolván meg ne hűtsék a' tojásokat, mellyeket noha magok is lábaikkal megforgatnak: a' tyukásznak mindazáltal midön az Anyák leszállanak, körül kell nézni, és kézzel megforgatni, hogy egyformán melegedvén, könnyen megelevenedjenek, söt ha valamellyek körmeiktől megsértettek, vagy eltörttek, kimustrálja. És mikor ezt véghez vitte, a' tizenkilenczedik napon nézegesse meg, ha a' tsirkék orrotskáikkal feltörték é a' tojásokat, és halgassa ha tsipegnek é? mert sokszor a' héj-jok keménysége miatt nem tudnak kihatolni. Azért is a' megakadt tsirkéket, kézzel kell kivenni, 's az anya alá tenni melengetni; de ezt három napnál tovább nem kell tsinálni; mert huszonegy nap után halgatnak a' tojások, nintsenek benne állatok; és azokat ki kell hányni, ne hogy az ülö haszontalan reménységtől támagattatván tovább is ott maradjon, már kiköltvén tojásait. A' tsirkéket pedig nem kell egyenként, a' mint kikelnek, kiszedni, hanem egy nap a' fészkekbe hagyni az anyyokkal, 's a' viztől és eledeltől tartóztatni, míg kikelnek. Más nap, mikor az egész sereg már előjött, így teszik le. A' tsirkéket bükön-vagy konkoly-rostába rakják, mellyek már kiszolgáltak, azután pólékórákkal megfüstölik. ez a' dolog úgy láttszik ellent áll a' taknyosság-nak, melly a' gyenge tsirkéket igen hamar megöldösi. Azután borítóba kell az Annyokkal zárni, és vízbe megfött árpa lisztel, vagy borral meghintett tönköly lisztel kell táplálni egy kevésé; mert a' keménységet minél inkább kerülni kell: és azért harmadik napon is az Annyokkal a' borítóba kell tartóztatni, és míg még kieresztet-

nének az újj ételre, mindeniket meg kell tapogatni, hogy semmi tegnapi ne legyen a' hegyekbe, mert ha nem üres a' begyek, keménységet jelent, és nem kell enniek adni, míg meg nem emésztik. Meg nem kell pedig engedni, hogy meszsziire kóboroljanak a' gyenge tsirkék, hanem a' borító körül kell tartóztatni, és árpa lisztel táplálni, míg megerősödnek; és oltalmazni kell hogy a' kigyók rájuk ne fujjanak, mellyeknek a' szagok olyan dögleletes, hogy valamennyit megöli. ezt úgy kerülik el, hogy gyakorta szarvas szarvat gyújtanak meg, vagy gálbánt, vagy aszszony haját, mellyeknek szagaiktól majd mind el megy az említett pestis. De gondnak kell arra is lenni, hogy lágy melegbe legyenek, mert sem a' meleget, sem a' hideget ki nem állják, és legjobb benn a' lakhelybe tartóztatni az Anyokkal, és negyven nap mulva engedni meg, hogy kinn járjanak. De mint egy az ő gyermekségeknek első Napjaiban jól kell velek bánni, és a' farkok alatt, vagy seggek körül lévő pelyhetskéket le kell koppasztani ne hogy a' ganéjtol elmotskoltatván, meg keményedjenek, és azt a' természeti helyet bezárják, mellyre noha vigyáznak, még is gyakorta meggesik, hogy a' hasának nints kimenetele. Azért tollal szúrják által, és a' megemésztett eledeleknek úgy nyitnak utat. De a' már erősebbekre, és magokra az anyákra nézve is, kerülni kell a' taknyosság veszedelmét, melly hogy ne történjen, minél tisztább edényből, és tisztább vizet kell nekik adni, nem hülömben a' tyúkóllakat is mindenkor megfüstölni, és a' ganéjtol, kihányván azt, megszabadítani. Ha még is elragadt a' nyavalya, vagynak a' kik a' fokhagyma gerezdeket lágy meleg olajba megáztatván, azokat rakják a' torkokba; némelleyek az ember meleg vizeletével öntözik meg a' szájokat, és addig öszve szo-

ritják, míg a' keserűség kényszeríti azokat a' tsömörle taknyot az órokon ki erőltetni. Az a' szőlő is, mellyet a' Görögök *ἀργία σαφύλη*nek hív-
nak, az eledellel öszve elegyítve hasznos, vagy
ez megtöretve, és vízzel italba adva. És ezekkel
orvosolják a' középszer betegeket. Mert ha a'
takony a' szemeiket is körül járta, és már a' ma-
dár megveti az eledeleket, késsel metszetnek meg
a' szemhéjjaik, és erővel nyomatik ki minden
genyettség a' szemek alól: és úgy egy kis tört
só morsoltatik a' sebeikbe. Ez a' baj továbbá ak-
kor származik leginkább, mikor a' hideggel és
az eledel szükségével bajlódnak a' tyúkok, úgy
mikor nyárban az állott vizet iszszák a' major-
ban, hasonlóképpen mikor éretlen figét és szőlőt
esznek, és azt nem a' jó lakásig, melly eledelek-
től tudniillik meg lehet azokat tartóztatni, és
hogy azokat meg útálják véghez viszi a' tövisek-
ről szedett éretlen egres szőlő, a' melly apró
búza lisztel meg főzettetvén eleikbe vettetik mi-
kor éhesek, és annak ízétől elundorodván min-
den szőlőt megútálnak. Így van a' dolog a' figé-
vel is, mellyet főve az eledellel nékiek adnak a'
madaraknak, 's ekképpen megútálják a' figéket.
A' mint más barmok körül, úgy itt is azt a' szo-
kást kell megtartani, hogy a' legjobbak válasz-
tassanak, és az alábbvalók adattassanak el, hogy
minden esztendőben öszszel, mikor azoknak meg-
szűnik a' hasznok, a' számok is kevesedjen. Ki
mustráljuk pedig a' véneket, az az azokat, mel-
lyek a' három esztendőt által hágták, úgy a' mel-
lyek vagy nem igen termékenyek, vagy nem a'
legjobb dajkák, 's kivált a' mellyek vagy a' ma-
gok, vagy a' többi tojásait megiszszák; úgy szin-
ten a' mellyek mint valamelly hímek kukorikol-
ni vagy hágni is kezdetek, így a' késői tsírkék;
a' mellyek nyár kezdet után születtetvén, illendő

nagyra nem nöhetek. A' himekre nézve nem így van a' dolog. hanem mind addig megtartják a' jókat, míg a' nyöstént meg tudják tölteni, mert ritkább ezek közt a' madarak közt a' jó him. Ugyan abban az időben, mikor megszűnnek tojni a' tyúkok, az az, hatodik Novembertől fogva, a' drágább eledeleket meg kell fogni töllök, és szülő magot kell nékiek adni, mellyek meglehetőssen táplálnak, néha buza korpák tétetvén közéjük.

VI. A' Tojásokról.

A' tojások többideig való eltartása sem idegen ettől a' gondosságtól, mellyeket alkalmasan el lehet tartani télben, ha rájuk polyvákat öntesz, nyárban ha korpát. némelleyek elsőben tört sóval, hat óráig beborítják, azután megmosás, 's így polyvával, vagy korpával betakarják. némelleyek egész, sokan ismét eldarabolt babbal töltik fel: mások ép sóval borítják el; mások lágy meleg savanyítóval tartják el. De minden só valamint nem engedi, hogy megrothadjon: úgy fogyasztja a' tojásokat, 's nem is engedi, hogy telyesen maradjanak, melly dolog a' vevőt elijeszti. Azért a' kik savanyítóba bortsátják is, a' tojásokat nem tartják még épségekre.

VII. A' tyukok töméséről.

A' tyukot kövérré is tenni, jóllehet a' tömőnek, nem a' mezei gazdának kötelessége: mindazonáltal, mivel nem nehezen megyen végbe, szükségesnek tartottam erről is szólni. Erre a' dologra, jó meleg hely kívántatik, és igen kevés világosságu, a' hol mindenik szorossabb rekeszekbe vagy kosarakba bezáratva függjön, de úgy

megszoritva, hogy meg ne fordulhassanak. Hanem mind a' két felől legyenek lyukaik, egy a' hol a' fejeiket kidughassák, másik, a' hol a' farkokat, és hátuljokat, hogy ehessenek is, és a' mit megemésztettek kiadhassák, ne hogy a' ganéjtol elmotskolódjanak. Alájok pedig igen tiszta polyvát, vagy puha szénát, az az, sarjút kell tenni; mert ha keményen ülnek, nem könnyen híznak meg. A' fejekről, szárnyok alól, és hátuljokrol minden tollat le kell koppasztani, amonnan hogy azokban tetű ne teremjen, innen, hogy természeti részeit ganéjokkal ki ne sebesítsék. Az eledelek pedig legyen árpa liszt, melly vízzel megbintetvén és megkevertetvén, azokbol falatokat kell formálni, és azokkal hizlalni, hanem ezeket az elsőbb napokban szűkebben kell nékik adni. míg többet megemésztetni megszoknak. mert a' keménységet nagyon kell kerülni, és annyit kell nékik adni, a' mennyit megtudnak emésztetni, és nem előbb kell nékik ujjat adni, míg megtapogatván begyeket megtetszik, hogy a' régibb eledelből nints már benne, mikor osztán jól lakott a' madár a' rekeszből egy kevésse letétetvén elbótsátják, de úgy, hogy meszsze ne menjen, ha nem ha valami van körüle, a' mi tsípi vagy marja, az orrával keresse fel. mert majd ez a' közönséges gondjok a' tömöknek, mivel azok, a' kik nem tsak kövérekké, hanem gyengékké is akarják tenni a' madarakat, méh seres újj vízzel hintik meg a' fellyebb említett lisztet, és úgy tömik. némellyek három rész vízhez egy rész jó bort elegyitenek, és búza kenyeret megnedvesítvén, megkövéritik a' madarat, a' melly újságon kezdvén hizlaltatni (mert arra is vigyázni kell) huszadikra meghízik. Hanem, ha' az eledelt megunja, annyi napokkal kevesíteni kell, a' mi már elfolyt a' tömésben, úgy mindazonáltal, hogy a' hizlalás ideje a' hu-

szonötödik napot által ne hágja. Legjobb pedig akár mellyik nagy madarat, a' nagyobb vendégségekre rendelni, mert a' munkának és költségnek így fog lenni érdemlett jutalma.

VIII. A' vad és szelid-galambok töméséről és galamb házak' felállításáról.

Ugyan ezen módon esik meg, a' vad, és házi galambok igen kövérekké való tétele is: nints mindazonáltal a' galambok tömésében annyi haszon, mint azoknak nevelésében; mert ezeknek tartásától sem irtózik a' gondos és jó mezei gazda. de ezt a' nemet kevesebb gondal lehet táplálni a' meszszebb tartományokba, a' hol nékiek szabad kimenetel engedtetik, mivel a' legmagasabb toronyokon, vagy kitetszőbb épületeken kirendelt helyeken is szeretnek tartózkodni, nyitva lévén azoknak ablakaik, mellyeken az eledelek felkeresésére kirepdesnek. Két vagy három holnapok alatt mindazáltal elfogadják a' nékiek készített eledeleket, a' többekben magok táplálják magokat mezei magvakkal. De ezt a' városok mellett lévő helyeken nem tselekedhetik, mivel a' madarászoknak külömbkülömbféle leselkedéseik által elfogatnak: azért berekesztve fedél alatt kell táplálni őket, nem is a' lapján a' majornak, se nem hideg helyen, hanem kitetszőn kell galamb-házat tsinálni, melly téli délre nézzen, és annak falai, hogy a' mondottakat ujra fel ne hozzuk, mint a' madár ólnál tanátsoltam, sorjába való fészkekre szaggattassanak: vagy ha így nem lehetne, fogasokat vervén fel, azokra deszkák tétessenek, mellyeken vagy a' rekeszek, mellyekbe a' madarak fészkeljenek, vagy a' galambtartó tserépedények álljanak, deszkákat tsinálván eleikbe, mellyeken a' fészkekbe bele mehessenek. Az egész he-

Iyet pedig, és még a' galambok kamarátskáit is ki kell tsínosítani szép fehér mészszel. mert ebbe a' színbe, leginkább gyönyörködik ez a' madár neme. nem különben kívülről is a' falakat meg kell simíttani, kivált az ablak körül, és az úgy legyen helyeztetve, hogy a' téli nap melegét fogadja el nagyobb részént, és legyen mellé tsínálva egy elég tágas hálókkaal megerősített rekesz, melly kizárja az ölyvöket, és befogadja a' piritkozásra kimenő galambokat, nem különben kibotsássa az anyákat, mellyek a' tojásokon vagy galambfiakon ülnek, hogy a' szüntelenvaló örzés szolgálatja által mint egy elszomorodván meg ne vénüljenek. mert midőn az épületek körül egy keveset repdesnek, megvídulván megújulnak, és a' fiaikhoz vidámabban mennek vissza, a' mellyek miatt meszsziire kimenni, vagy elrepülni is nem igyekeznek. Az edényeknek, mellyekbe víz adatik nékiek, hasonlóknak kell lenni a' tyukokéihoz, mellyeken az inni akaróknak nyakaik beférjenek, és a' ferdeni kívánókat, szoros voltok miatt, be ne ereszszerék, mert ezt tselekedni sem a' tojásokra, sem a' fiaikra nézve, mellyeket többnyire ülni szoktak, nem hasznos nékiek. Többire, eledeleket a' fal mellé kell nekik vetni, mivel a' galambházoknak majd tsak azok a' részei vannak ganéj nélkül. Legalkalmatossabb eledeleknek tartatnak, a' bükkön, vagy lednek, úgy a' lentse, a' köles és vadócz, nem különben a' gabona-allya, és még a' mi tokos vetemények vannak, mellyekkel a' tyúkok is tápláltatnak. A' helyet pedig néha néha ki kell sepreni és tisztítani, mert mennél tisztább az, a' madár annál vidámabb, és az olyan finnyás, hogy gyakorta lakhelyére reá unván, ha szabadságot vehet a' kirepülésre, azt oda hagyja, a' mi azokban a' tartományokban, a' hol szabadon ki mehetnek, meg

szokott történni. Hogy e' ne essen, régi tanáttsa Democritusnak az , hogy az ölyvnek azt a' nemét, mellyet vértsének hívnak a' földmivelők , és a' melly többnyire az épületekbe rak fészkeket , fel kell keresni , ennek fiait egyenként tserép fazokakba kell rekeszteni , és míg még pihegnek fedőket kell rájok tenni , és gipszel békenvén , az edényeket a' galambház szegeleteibe fel kell aggatni , melly a' madarakba olly szeretetet önt a' hely eránt , hogy azt soha el nem hagyják. Választani kell pedig a' nevelésre , se nem véneket , se nem igen fiatalokat , hanem minél nagyobb testűeket , és ki kell tsinálni ha lehet , hogy a' mint ki kelnek a' galambfiak , soha el ne váljanak egymástól , mert ha így párosittatnak öszve , több fiakat nevelnek , ha különben , valósággal nem jó más neműekkel öszve kötni , mint az Alexandriaiakat a' Campaniaiakkal ; mert a' fele mások kevésbé szeretik egymást , 's ngyan azért , nem is igen mennek öszve. A' tollok színét , nem mindenkor 's nem is mindenek ugyan azt hagyták helybe ; ezért is mellyik légyen a' leg-jobb nem könnyű megmondani. A' fehérét , melly közönségesen mindenütt láttatik , némelleyek nem igen ditsérik , de azért nem kell elnellozni azok között , a' mellyek bészárva tartatnak , mert a' kinn járókba nagyon kell kárhoztatni azért , hogy az ölyv őket nagyon könnyen meglátja. A' szaporaságok pedig noha sokkal kisebb mint a' tyúkóké : mindazáltal több nyereséget ad . mert egy esztendőben nyolczszor is költ , ha jó az anya , és azoknak árával a' gazdák megtöltik ládájokat , mint ama derék Iró M. Varró bizonyítja nekünk , a' ki azt hagyta emlékezetbe , hogy az akkori drágább világban is , minden pár egy egy ezer sester-tiuson szokott elmenni. Mert a' mi századunk szegyenli , ha azt elakarjuk hinni , hogy találtatnak

ollyanok, a' kik négy ezer pénzen megvesznek két galambot. Noha még ezeket is szenyvedhetőbbeknek itélem, a' kik a' gyönyörűségre való szépségeket, tsak hogy birhassák és megnyerhesék, sok pénzel és ezüstel fizetik ki, mint azokat, a' kik a' Pontusi Phasist és Meotisnak Scythiai tavát kiűritik. már most a' Gangesi és Egyiptomi madarakat részegesen bőfögik ki. Lehet mindazonáltal ebben a' madár tartásban is, a' hizlalást gyakorolni, a' mint már mondatott; mert ha valamelly meddők, vagy rút színük találatnak köztök, szinte úgy mint a' tyúkok, megtömetnek. A' galambfiak pedig az annyok alatt könnyebben megkövérednek, ha már az erősöknek mig elrepülnének, a' szárnyaikból, egynehány tollakat kiszaggatsz, és eltördeled a' száraikat, hogy egy helybe nyugodjanak, és ha bőséges eledelet adsz az anyáknak, mellyel mind magokat, mind azokat gazdagabban táplálhassák. Némelyek gyengén megkötik száraikat; mert ha eltöretnek azt gondolják, hogy abból fájdalmat, és azután soványságot vesznek: de semmit sem tesz az, a' kövérségre, mert midön a' kötélből ki akarnak menekedni, nem nyugosznak meg, és e' miatt a' mozgás miatt, mint egy semmit sem telnek. A' tört szárok nem több mint két vagy három napi fájdalmat szereznek, és a' kinn járás reménységét megfojtják.

IX. *A' Gerlitzék tartásáról.*

A' gerlitzék tartása haszontalan, mivel a' madárnak ez a' neme, az ólban se nem tojik se nem költ. a' mint meg fogják elevenen, a' hizlalásra rendelik, és ott kevesebb gondal tápláltatik, mint a' több madarak, de nem minden időben. Télben, ha szinte igyekeznek is rajta, nehezen

hízik meg. mindazáltal, mivel a' húros madár bővebb, a' gerlitzék betse kevesedik. nyárban ismét önként is megkövéredik, tsak eledele legyen. mert nem tselekesznek egyebet, hanem tsak eleibe vetik az eledelet, de leginkább kölest, nem azért mintha búzával vagy egyéb gabonával meg nem idülnének, hanem hogy amannak a' magvait igen nagyon szeretik. télben mindazáltal egy falat borba megnedvesített kenyér, mint a' vad galambokat is, hamarébb meg'sírosítja, mint egyéb eledelek. A' tartásokra, nem olyan fiókok, vagy apró kamarátskák készíttetnek, mint a' galamboknak, hanem sorjában a' falba zárt, és abból kiálló kövekre kender pozdorják tétetnek, 's eleikbe hálók feszíttetnek, mellyek ellenezzék a' repülést, mert ha ezt tselekeszik, fogyasztják a' testeket. Ezekben pedig szüntelen kölessel vagy búzával tápláltatnak, de ezeket nem másként, hanem szárazon kell nékiek adni, és félvékéval minden nap jól lakik százhusz gerlitze. Mindenkor újj és tiszta vizet kell nékiek adni, olyan edényekből mint a' tyukoknak és galamboknak, és a' pozdorják kitisztittatnak, hogy a' ganéj meg ne égesse a' lábaikat, melly ganéjt szinte olly szorgalmatossan félre kell tenni a' földek és fák mívelésére, valamint minden madarakéit, az úszókén kívül. Ez a' madár nem annyira alkalmas a' hizlalásra vén korában, mint fiatal korában. Azért is aratás tájban, midőn már megerősödtek a' fiai, választják ki őket.

X. A' Húros madarak tartásáról.

A' Húros madarakra nagyobb munkát és költséget fordítanak, mellyek minden mezőn ugyan, de ott egészegebben tápláltatnak, a' hol fogattattak, mert más helyre nehezen lehet által vin-

ni, mivel rekeszekbe zárva, többnyire elkedvetlenednek. Ugyan ezt tselekeszik akkor is, mikor ugyan azon szempillantásban a' hálóból madártartó helyekbe vettetnek bé. Annakokáért, hogy e' ne történjen, véneket kell azok közé elegyíteni, mellyek a' madarászoktól erre a' végre tartván, mint valamelly tsalogatói legyenek a' foglyoknak, és azoknak szomorúságokat közöttök való repülésekkel mérsékeljék, mivel úgy, megszoknak a' vadok, mind vizet, mind eledeleket kívánni, ha látják, hogy a' szelidek azt tsinálják. Szinte olyan készületű és verőfényes helyet kívánnak, valamint a' galambok, hanem abba kereszt póznák alkalmaztatnak az által ellenbe lévő falak kilyukasztatván, mellyekre rá üljenek, midőn jól lakván eledellel, nyugodni akarnak; azokat a' poznákat nem kell a' földtől magassabra felemelni, mint egy ember magassága, hogy az alatta álló felérhesse. Az eledelek arra a' részeire tétetnek ennek a' madár ólnak, a' mellyek felett póznák nintsenek, hogy annál tisztábban megmaradjanak. Mindenkor pedig száraz megaprított és lisztlángal felelegyített figét kell nékiek adni, még pedig olly bőven, hogy abból maradjon is. Ezt némellyek megrágnak, és úgy vetik eleikbe, de ezt sokkal tselekedni, alkalmatlan, mert sokba kerül ollyakat fogadni a' kik rágnak, és ezek is édességeért valamelly részt megesznek belőlle. Némellyek azt gondolják, hogy változtatva kellene nékiek adni az eledeleket, hogy eggyet meg ne unjanak. Ez úgy esik meg, ha mirtus és lentisus magok vettetnek eleikbe, úgy, vadolajfa, és borostyán-bogyok, mint szinte vad-almagok, mert a' mezőben is az efféle madarak majd ezekkel élnek, mellyek a' madár-tartó helyeken is az ott ülőknek elüzik unalmokat, és kívántsibakká tészik a' madarakat, a' melly igen hasznos,

mert

mert a' bővebb eledeltől hamarébb megkövérednek. Mindazáltal kölessel tele válutskákat tesznek eleikbe, a' melly legtáplálóbb eledel; mert azok, a' mellyeket fellyebb említettünk lisztes eledel helyet adattattak nékik. Az edények, mellyekbe ujj és tiszta víz adattassék, éppen olyanok legyenek, mint a' tyúk óllaknál. az ilyen gondal és költséggel tartottakat, azt mondja M. Terentius, hogy az ő nagy atyaik idejekben gyakorta három denariusou vevegették egyet egyet, ezekkel adván a' kik győződelmeskedtek, a' népnek vendégséget. De most a' mi időnknek bujasága, mindennapiakká tette ezeket az árokat: azért a' mezei gazdáknak sem kell megvetni ezt a' jövedelmet. És e' szerént azokat a' nemeket, mellyek a' major kerítésén belől tápláltatnak, majd mind elől adtuk: most már azokról kell szóllanunk, a' mellyek a' mezei legelésre is kibóttatnak.

XI. A' Pávák neveléséről.

A' Pávák nevelése inkább a' városi házi gazda, mint a' komor mezei ember gondját kívánja meg. De mindazonáltal e' sem illetlen a' mindenben gyönyörüséget kereső földmivelőhöz, mellyel a' mezei magánosságot megédesíttse. Ezeknek a' madaraknak szépsége pedig nem tsak a' kívülvalókat, hanem magokat a' gazdákat is gyönyörködteti. És ezt a' madár nemet, azokba a' berkes és apró szigetekbe a' mellyek Itália ellenébe vagynak helyheztetve legkönnyebb megtartani. mert mivel se magassan, se meszsziire nem tud repdesni, mind pedig hogy a' tolvajtól, és ártalmas állatok elragadozásától nem lehet féltetni, minden őrző nélkül szabadon lehet ereszteni, és az eledele nagyobb részét maga keresi meg

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 5

magának. A' nyöstények ugyan önként és magokban, kiszabadulván mint egy a' szolgálatból, örömebb felnevelik tsirkéiket: a' gondviselőnek nem is kell egyebet tselekedni, hanem hogy a' napnak bizonyos idejében, jeladással, a' majorhoz az egész sereget hívja öszve, és a' megjelenőknek egy kis árpát vessen, hogy se a' madár ne éhezzen, mind a' megjelenteknek számát is meglehessen tudni. Hanem az ilyen minémüségű birtok, igen ritka: azért a' száraz földi helyeken, nagyobb gondot kell reá fordítani, és ezzel így kell bánni. A' füves és erdős lapos mezőt magas fallal békeríttik, mellynek három oldalához tornácokat ragasztanak, és a' negyedikhez két kamarákat, hogy az eggyik az örző lakó helye legyen a' másik pedig a' pávák ólla. Annakutánna a' tornácok alatt sorjába nád rekeszek legyenek kaliczkák formájára, mint a' millyeneket a' galambház padlásaira szoktak tenni. Ezek a' rekeszek mint valamely rostélyokkal nádszálakkal választatnak el, és különböztetnek meg, úgy hogy mind a' két oldalról mindenikhez legyen oda menetel. Az ólnak pedig nem kell sárosnak lenni, mellynek a' földjén sorjába rövid czövekek veretnek le, és ezeknek felső végek tsaposan vagynak kifaragva, mellyek kifürt, és keresztbe álló poznákba botsáttatnak. Ezeknek a' poznáknak továbbá négyszegeleteseknek kell lenni, mellyek a' czövekeknek felibe tétetnek, hogy a' rá repülő madarat elfogadják, hanem azért kivehetők, hogy mikor a' dolog úgy kívánja, a' czövekekről levétetvén az óllat tisztogatóknak szabad menetelt adjanak. A' madárnak ez a' neme, mikor a' három esztendőt kitöltötte, legjobban szaporít, ha ugyan gyengébb korában vagy magtalan, vagy kevésé termékeny. A' him páva éppen olyan kaczer,

mint a' kakas, azért is öt nyöstént kíván; mert ha egy vagy más terhes anyát sokszor lenyom, a' még alig fogamzott tojásokat elrontja a' hasába, és nem engedi a' tojásig menni, mivel éretlenek lévén, a' tojás útján kihullanak. A' télnek utolsó részében megindító étkekkel fel kell gyújtani mindenik nemnek a' tüzet legtöbbet tesz erre a' dologra, ha lassú parásnál a' babot megpergeled, és lágymelegen adod minden ötödik napon az éhezőknek, mindazáltal a' hat pohár mértéket által ne hágd, egy egy madárra nézve. ezeket az eledeleket nem mindnyájoknak kell háyni közönségessen, hanem mindenik rekeszbe külön külön, mellyeket úgy adtam elő, hogy nádkkal legyenek megkülömböztetve, megtartván a' mértéket az öt nyösténhez, és egy himhez, kell tenni az étkeket, úgy a' vizet is, melly alkalmas legyen az ivásra; mikor e' meg lett, a' hímek minden veszekedés nélkül levitetnek mindenik a' maga ketreczébe a' nyöstényekkel, és az egész sereg egyaránt legeltetődik. mert ebben a' nemben is veszekedő hímek találatnak, mellyek mind az ételtől, mind az öszvemenéstől elverik az erőtlenebbeket, hanemha így vagynak egymástól elválasztva. Szinte a' verőfényes helyeken izgatja pedig a' kívánság a' hímeket a' hágásra, midőn a' déli szelek elkezdettek fúni, az az, tizenharmadik Februarius után, Martius holnapja előtt. Az őket ösztönöző kívánságnak ezek a' jelei: mikor magát mint egy tsudálván drága kövekkel játszó fark tollaival befedezi, mellyet midőn tselekeszik azt mondják felöle, hogy sátoroz. Az öszve botsátás ideje után mindjárt vigyázni kell az anyákra, hogy ne másutt, hanem az ólba tojjanak, és a' nyösténeknek gyakorta meg kell ujjakkal tapogatni a' hátuljokat, mert a'hoz közel hordozzák a' tojásokat, a' mellyeknek a' tojások

ideje már közelget. annakokáért a' tojásokat be kell zárni, hogy a' kerítésen kívül ne tojjanak; kivált azokban az időkben a' mikor tojhatnának, több szalmákkal kell feltölteni a' madártartó helyet, hogy az ép tojásokat annál bizonyossabban meg lehessen venni. mert a' pávák mikor éjtszakai nyugodalomra mentek, a' fellyebb említett poznákon állván, tsak nem mind akkor nyögik ki tojásaikat, mellyek minél közelebb és lágyobb helyre esnek: annál épebben megmaradnak. Minden nap tehát reggel a' tenyészás ideje alatt az óllakat szorgalmasan meg kell járni, és a' heverő tojásokat öszve kell szedni, mellyek mennél újabb korokban tétetnek a' tyúkok alá, annál könnyebben kikelnek, és ez a' házi gazdára nézve igen hasznos, mert a' melly nyöstény pávák nem ülnek esztendőben háromszor tojnak. de a' mellyek tojást ülnek, a' tenyészás egész idejét, vagy a' költésben, vagy a' tsirkék nevelésében töltik el. Elsőben mint egy ötöt tojnak, másodszor négyet: harmadszor hármat, vagy kettőt. Azt éppen meg nem kell engedni, hogy a' Rhodusi tyúkok páva tojásokat üljenek, mellyek a' magok fiaikat sem táplálják jól, hanem akar melly hazabeli vénebb és legnagyobb tyúkokat kell választani, és azok kilencz nappal a' hold első nevedésétől fogva kilencz tojáson üljenek, és ezek közül öt legyen páva tojás, a' többi pedig tyúk tojások. Tizedik nap osztán, minden tyúk tojást alólok el kell venni, és ugyan annyi újjat azon neműt kell alájok tenni, hogy a' holdnak harminczadikán, a' melly majd ujja, a' páva tojásokkal kikeljenek. De a' vigyázónak gondja legyen reá, hogy szemmel tartsa a' leszálló anvát, és a' fészkekhez gyakran oda menjen, és a' páva tojásokat, mellyeket a' tyúk az ő nagyságaik miatt nehezen mozdit meg, kezeivel megforgassa, és

hogy ezt annál szorgalmatossabban tselekedje, egyik részét a' tojásoknak tentával meg kell jegyezni, melly jel - gyanánt fog lenni a' madárral bánónak, ha valyon megfordította é azokat a' tyúk. Hanem a' mint mondtam, el ne felejsük, hogy erre a' dologra a' legnagyobb tyúkokat kell készíteni, mellyek ha közép természetűek, három páva tojásnál nem kell többet alájok tenni, és hatot a' maga felét. Mikor osztán tsirkéket hoz elő, más dajkához kell a' tyúk tsirkéket adni, és a' pávákat, a' mellyek születtek egyszeribe egy alá venni, míg huszonöt darabból álló sereg lesz belőlök. De mikor a' tsirkék előjönnek, valamint a' tyúk tsirkéket, az első nap nem kell leszedni; más nap a' nevelőjökkel vitessenek a' borítóba, és az első napon borral meghintett árpa lisztel tápláltassanak, nem különben akarmi gabonából főt pépetskével, de meghűtél; azután kevés napok múlva ezen eledelhez adni kell Tarentumi öszve vagdalt párhagymát, és nagyon kinyomott lágy sajtot, mert hogy a' savó árt a' tsirkéknek, nyilvánvaló. A' Sásák is ha elszedik a' lábaikat a' tsirkék tartására hasznosoknak tartatnak, és ezekkel kell tartani a' hatodik holnapig, azután elég nékiek kézből árpát adni. Ki lehet pedig az ő kikelésék után harminczötödik nap, a' mezőre is bátran vinni, és mint az anyját úgy követi az egész sereg, a' kotyogó tyúkot. ez borítóba zárva vitetik a' mezőre a' pásztortól, és kibotsáttatván hosszú pórásra kötött lábbal őriztètik, mellyet körül repdesnek, a' tsirkék, mellyek midőn a' jól lakásig legeltettek, vissza vitetnek a' majorba, követvén a' mint mondtam a' dajkájok kotyogását. Elégge megeggyeznek pedig abban az Irók, hogy más tyúkokat, mellyek a' magok nemű tsirkéket nevelik, nem kell ugyan azon a' helyen legeltetni, mert ha a' páva fiakat

meglátják, megszűnnek szeretni a' magok tsirkéiket, és nevetlen oda hagyják, megunván tudniillik, hogy sem nagyságokra, sem szépségekre nézve nem hasonlók a' pávához. A' melly gonoszok a' tyúk nemüeknek ártani szoktak: ugyan azok bántják ezeket a' madarakat is; de orvosságokat se mondanak másokat, mint a' mellyek a' tyúkokra fordittatnak; mert mind a' taknyot, mind a' szorulást, mind más egyéb lehető nyavalyákat, ugyan azon orvosságokkal: a' mellyeket mondotunk, hártják el. Mikor osztán által lépik a' hét holnapot, az ólba kell bezárni a' többekkel az éjjeli nyugodalomra; de rá kell vigyázni, hogy a' földön ne maradjanak. mert a' mellyek így hevernek, fel kell szedni, és poznákra reá rakni, hogy ne szenyvedjenek a' hideg miatt.

XII. A' Gyöngy - tyúkoknak és faj - tyúkoknak neveléséről.

A' gyöngy - tyúkoknak nevelése, majd szinte az, a' melly a' páváké. Többire, a' faj - tyúkok, mellyek mezeieknek is neveztetnek, a' rabságba nem tenyésznek: azért ezekről nem fogunk egyebet mondani, hanem hogy adassék nekik egész az elégségig eledel, hogy a' vendégségekre annál alkalmatossabbak lehessenek.

XIII. Azokról a' madarokról, mellyeket a' Görögök amphibiumoknak, a' Magyarok Kétlakiaknak mondanak.

Által megyek mostan, azokra a' madarakra, mellyeket a' Görögök amphibiumoknak neveznek, mivel nem tsak földi, hanem vízi eledellekkel is élnek, és valamint a' száraz földhöz, úgy a' tóhoz is hozzá szoktak, és ebből a' nemből a' lúd

kivált kedves a' mezei emberek előtt, azért, hogy sem igen nagy gondot nem kíván, és serényebb az őrizetre is mint a' kutya. Mert éles kiáltásával elárulja a' leselkedőt, mint emlékezetbe maradt, hogy a' Capitolium ostromlásában, kiáltozott a' Gallusok oda menetelekor, a' kutyák elhalgatván. Ezt pedig nem mindenütt lehet tartani, a' mint Celsus helyessen itél, a' ki azt mondja: A' ludat sem víz nélkül, sem fű nélkül nem könnyen lehet tartani, nem is hasznos a' bevetett helyeken, mert valami gyengéhez hozzá juthat, leszaggatja. A' hol pedig folyó-víz vagy tó van, és bő a' fű is, és nintsenek közel vetések, ezt a' nemet is tartani kell, mellyről miis illyen itélettel vagyunk, nem mintha nagy volna a' haszna, hanem hogy igen kevés teréhvél jár. Azomban, libákat és pelyhet is ad, nem úgy mint a' juhok gyapját, mellyeket tsak egyszer nyirnek meg esztendőben, hanem ezt kétszer, őszszel és tavaszszal is megkoppasztják, és így ezekre az okokra nézve, ha a' hely minéműsége megengedi, avagy tsak keveseket is kell tartani, és minden gunárhoz, három nyösténeket rendelni. mert nehézségek miatt többet meghágni elégtelenek. Sőt a' majorságon belől hogy oltalom alatt legyenek, különös szegletekbe őllakat kell készíteni, a' hol üljenek és tojjanak.

XIV. A' lúdak neveléséről, és lúd, őll felállításáról.

A' kik pedig úszó-madarakat seregekkel kívánnak tartani, úszkáló helyeket tsináljanak, mellyek úgy fognak jó karba lenni, ha így lesznek elrendelve. Az azokhoz való udvar minden más baromtól külön választva bekerítették, kilencz láb magosságú fallal és tornáczokkal körül

véve, úgy hogy valamellyik részbe legyen a' vígyázó háza vagy lakása, a' tornácok alatt osztán négyszzegeletű rekeszek építtetnek, czémentből, vagy téglákból is, mellyek közül mindeniknek elég ha három három láb a' szélek, és ha mindenikhez a' bemenetel erős ajtótskákkal megvan erősítve; mert a' tenyészés ideje alatt szorgalmasan be kell őket zárni. És osztán, ha nem meszsze a' majoron kívül tó vagy folyó víz van, más vizet nem kell keresni: ha külömben vólna, kézzel kell tsinálni vízfészket, vagy halas-tót, hogy legyen a' mibe uszkálhassanak a' madarak, mert e' nélkül a' készület nélkül, valamint száraz föld nélkül is, kedvekre nem élhetnek. Tótság, de füves mezőt is kell hozzá rendelni, és más tápláló plántákat vetni, úgy mint bükkönt, lóhert, Görög szénát, de kivált a' vad czikóriának azt a' nemét, a' mellyet Σειςnek neveznek a' Görögök. Leginkább pedig saláta magokat kell erre a' haszonra vetni, mert mind az, hogy ez igen puha zöldség, mind az, hogy igen szeretik ezek a' madarak, mind végre hogy a' libáknak is igen hasznos eledelek. Mikor ezek elvagynak készítve, azonn kell lenni, hogy minél szélessebb testű gunarok és nyöstények, és fehér színűek választassanak. Mert a' más nemű változó, melly a' vadból szelidülvén, úgy lett házivá, e' nem is olly tenyésző, nem is ollyan drága: azért éppen nem kell tartani is. A' ludak öszve botsátására legalkalmatossabb idő a' tél vége; majd a' tojásra és ülésre Februarius és Martius első Napjától fogva, egész nyár kezdetig, melly Junius holnapnak utolsó részében esik. Nem úgy mennek pedig öszve mint a' fellyebbi madarak, mellyekről szóllottunk, a' földön ülven, mert töbnyire a' folyó vizen vagy a' tókba viszik azt véghez, és mindnyájan háromszor tojnak esztendőben, ha

tojásaikat magoknak nem hagyják kiköltetni, a' melly jobb is, mint mikor azokat magok ülik. Mert a' tyukoktól is jobban felneveltetnek, és sokkal nagyobb sereget is lehet öszve tsinálni. Minden tojáskor pedig így tojnak; először ötöt, másodsor négyet, utoljára hármát, mellyet né-melleyek megengednek az Anyáknak hogy magok neveljék fel, mert az esztendőnek többi részében szabadok fognak a' tojástól lenni. Éppen nem kell pedig megengedni a' nyösténeknek, hogy ki-vül tojjanak a' kerítésen, hanem mikor látja az ember, hogy helyet keresnek, meg kell fogni, és meg kell tapogatni a' hátuljokat, mert ha kö-zel van a' tojás ideje, meg lehet érezni ujjal a' tojásaikat, mellyek az első részeken vagynak az al-feleknek. Minekokáért az ólba be kell vinni, és be kell zárni hogy meg tojjanak, és ezt egyszer elég eggyel tselekedni, mivel mindenik vissza megy oda, a' hol először tojt. Hanem mikor azt akar-juk, hogy az ujj tojásokat magok ülljék, meg kell jegyezni mindeniknek a' tojásait, hogy a' magok anyai- alá tétessenek, mert tagadják, hogy a' lúd a' másik tojásait kiköltene, hanem ha a' ma-gáéiból is tesznek alá. Illyen nemű tojásokat pe-dig a' tyúk alá annyit tesznek, mint páva to-jásokat, legtöbbet ötöt, legkevesebbet hármát. Ma-goknak a' ludaknak pedig legkevesebbet hetet, leg-többet tizenötöt. De rá kell vigyázni, hogy a' tojá-sok alá tsalán gyökerek tétessenek, mellyel mint va-lamelly orvossággal megorvosoltatnak, hogy ár-talmok ne legyen a' kikölt ludatskáknak, mel-lyeket megölnék a' tsalánok, ha gyenge korok-ban megsipkedik. A' libák kiformalódására és kikelésére pedig harmincz napok kívántatnak, mikor hidegek vagynak: mert a' lágy mele-gekbe elég huszon öt. de legtöbbször a' lúd, har-minczad napra kél ki. És míg kitsíny, az első

tíz napokon a' borítóba bészárva tartják az annyával; azután, mikor a' tsendes idő megengedi, kiviszik a' pásitra, és a' halas tókhöz; és vigyázni kell, hogy vagy a' tsalán fullánkjai meg ne sértsék, vagy éhen ne vivődjön a' mezőre, hanem előre, öszve vagdalt czikóriával, vagy saláta levelekkel jól kell tartani, mert ha még nagyon erőtelen korába, és étlen ment a' mezőre, a' gazokkal vagy erősebb füvekkel, annyira megveszödik, hogy a' nyakát meg szakasztja. Kölest vagy vízzel elegyített búzát is jó néki adni, és mikor egy kevésbé meg erősödött, a' magához hasonlók seregébe hajtják, és árpával táplálják mellyet adni az Anyáknak is nem haszontalan. Nem jó pedig egy egy ólba több libákat vetni húsznál, sem nagyobbakkal a' kisebbeket öszve rekesztetni, mert az erősebb megöli a' gyengébbet. A' rekesztékeknek, a' mellyekbe üldögélnek, igen szározaknak kell lenni, és alattok polyvának állani, vagy ha ezek nem lesznek, igen jó lesz a' széna is. A' többekben azokat kell megtartani, a' mellyeket a' más nemű tsirkék körül, hogy a' kigyó, a' görény, a' matska, és a' menyét, rájuk ne fúhasson, melly veszedelmek mind egy fiig elvesznek a' libák. Vagynak a' kik beázott árpát tesznek az ülők eleikbe, és nem engedik, hogy az anyák gyakorta elhagyják fészkeiket. Annakutánna, a' kikelt libáknak az első öt napokon, ázott árpalisztet, vagy megnedvesített lisztet vetnek eleikbe, valamint a' páváknak. Némellyek öszve vagdalt zöld tormát is adnak nékik apródonként vízzel, és e' nékiek legkedvesebb eledel. Majd mikor négy holnaposok, mindeniket a' mellyik nagyobb tömésre rendelik, mert leginkább a' gyengébb idejében alkalmas erre a' dologra, és könnyű is ezeknek a' madaraknak hizlalása. Mert ázott árpa liszten, és liszt

lángon kívül, napjába háromszor, mást semmit se kell nékiek adni, tsak hogy bőven ihassanak, és a' kijárára is szabadság nékiek ne adassék, és legyenek meleg és setét helyen, mellyek a' hájjok nevelésére igen sokat tesznek. Illyen módon két holnap alatt meghízznak, 's ugyan azért a' gyenge libák is, gyakorta negyven napok alatt kövérekké lesznek.

XV. A' kátsákról, tókákról, szártsákról és ezekhez hasonlókról.

A' kátsa hizlalás hasonló gondot kíván, de nagyobb költséget. mert bezárva tápláltatnak a' kátsák, szártsák, ezeknek sokféle nemei, és más ezekhez hasonló madarak, mellyek a' tókat és vizeket bújják. Erre valami lapos helyet választanak, ezt tizenöt láb magas fallal veszik körül. Annakutánna rostélyokat raknak fellyül, vagy nagy erős hálókka borítják bé, hogy se belöle ki ne repülhessenek a' házi madarak, se belé a' sasok vagy ölyvök. Hanem ezt az egész falat símán bevakolják kívül belöl, hogy a' matska vagy görény rajta be ne mászszon. Azután a' kátsa hizlalónak a' közepén egy tót ásnak két láb melynéségre, a' hosszúságának és szelességének pedig olly mértéket adnak, a' millyet a' helynek mivolta megengedi. Hogy a' tó szélei el ne romoljanak, a' hullamozó víznek erőssége miatt, mellynek mindenkor bele kell folyini, téglával kirakják, és azokat nem gráditsokra emelik fel, hanem apródonként menetelesen eresztik le, hogy mint egy a' szélíról lehessen lemenni a' vízbe. A' tó fenekét pedig körös körül mint egy két harmad részére az egész nagyságának kövekkel rakják el, és vakolással erősítik meg, hogy ki ne hányhassa a' víz a' füveket, és az úszó állatok-

nak tiszta hellyel szolgálhasson. A' közepének ismét tömött földből kell állani, hogy vízi babokkal, és más vizet szerető zöldségekkel be lehessen vetni, mellyek a' madarak ezen menedékekbe árnyékot tartsanak. Mert vagynak, a' mellyek szeretnek vagy tamariskus-fa erdőskékbe, vagy kákás bokrok között mulatozni. Mindazáltal ezen okból az egész helyet erdőskének nem kell elfoglalni, hanem a' mint említettem, körös körül üres légyen, hogy mikor szép napos idő van, és kedvek van a' madaraknak, sebes úszással vetekedjenek. Mert valamint kívánnak ott lenni a' hol mászkálhassanak, és a' hol a' heverésző vízi állatok után leselkedhessenek; úgy nem szeretik ha nintsenek szabad térek, a' hol járkáljanak. Annakutánna a' tónn kívül minden felől húsz lábnyira be kell a' partokat rakni zöld parral, és légyenek ezen mező forma után, a' fal mellett, kőből tsinált és czémentel kisímitott egy egy lábnyi négy szegletű ülő fészkek, mellyekbe fészket rakhassanak a' madarak és azokat el kell rejteni közbe ültetett puszpáng vagy mirtus bokrokkal, mellyek a' falak magasságánál fellyebb ne érjenek. Mindjárt azután, egy hosszú és a' földre leeresztett tsatornátska készítették, mellyen minden nap vízzel elegyített étkek follyanak bé: mert így táplálják a' madaraknak ezt a' nemét. Kedves eledel nékiek a' földi tokos vetemények, a' mohar, és köles, úgy szintén az árpa is; de a' hol bővön találtatik, makkot és szőlő-magot is adjanak nékiek. A' vízi eledelek közül pedig, ha mód van benne adnak nékiek tengeri rákot, patakbeli apró halakat, vagy a' mi apró természetű állatai vagynak a' folyó-vizeknek. Az őszve menetelbe éppen azt az időt tartják, mellyet a' több erdei madarak, Martiust, és a' következő holnapot, mellyeken szálkákat és ágatská-

kat kell széllyel hinteni a' madár tartó helyeken, hogy azokat felszedhessék a' madarak, és azokból fészkeket rakhassanak. De legnagyobb az mikor valaki katsa hízlalót akár állítani, hogy a' megnevezett madaraknak a' tó körül, a' hol tojnak többnyire, szedje össze a' tojásait, és a' majorságbeli tyúkoknak rakja alájok, mert így költetvén ki, és neveltetvén fel a' fiaik, leteszik vad természeteket, és a' madár-tartó helyekre bezáratván, minden kétséggel szaporítanak. Mert ha a' most fogott madarakat, mellyek a' szabad élethez hozzá szoktak, őrizet alá akarod adni, későn szaporítanak a' rabságban. De az úszó madaraknak gondviselésekről eleget beszéltünk.

XVI. A' halastókról és halak táplálásáról.

De midőn a' vízi-állatokról emlékeztünk, helyessen megyünk által a' halak gondviselésére, a' mellyekkel való gazdálkodást noha a' földmivelőkhöz idegennek tartom (mert mit gondolhatnánk olly egymással ellenkezőt, mint a' földet és a' vizet) mindazonáltal még is nem hagyom el. Mert ezeknek a' dolgoknak tudományát is a' mi eleink gyakorlották, annyira hogy az édes vizekbe is zárnák a' tengeri halakat, 's ugyan azon gondal táplálnák a' nagy-agyu halat, és a' Scarust, mint a' mellyel most az ángolnát és farkas-halat nevelik. Mert Romulusnak és Numának ama régi mezei Nemzete negynak tartotta, ha a' városi élethez hasonlítatván a' majori élet, a' bőségnél semmi részebe sem lenne híjja. Minekért nem csak azokat a' halas-tókat, mellyeket magok építettek, rakták tele hanem azokat is a' mellyeket maga csinált a' természet, összevegytve a' tengeri halakat, megtöltötték. Itt szaporított Velinus, itt Sabatinus-is, ugy Vulsinensis

és Cimínius farkas-és aranyos-halakat, és ha mi más hal nemei vagynak, mellyek az édes vizet elszenyvedik. Majd azt a' gondot a' következett idő eltörlötte, és a' gazdagoknak vendégségei magokat a' tengereket és Neptunust foglalták be, és már a' mi nagy Atyáink idejébe emlegettik Philippus Marciusnak (mint legtisztességesebb, a' melly pedig legbujább volt) tselekedetét és mondását. Mert mikor ő talám a' Cassinus gazdájánál vatsorálna, és a' szomszéd folyó-vizből fel tett farkas-halat megkostolta, és kiköpte volna, ezt a' helytelen tselekedetet ezen szóval váltotta fel: Veszszek el úgymond ha hálnak nem gondoltam. Ez a' tsúfolodás tehát sokaknak torkokat kényesebbé tette, 's a' tudós és értelmes ínyekkel megunatta a' folyó-vízi farkas-halat, kivéven azt, mellyet a' Tíberis ellenébe folyván elfárasztott. Annakokáért Terentius Varró azt mondja: Nintsen ebben a' században olyan alávaló és hitván ember, a' ki mind egynek tartaná, halakkal legyen é megtöltve a' halas tava, vagy békákkal. De még is ugyan azokban az időkben, a' mellyekben emlegette Varró ezt a' bujálkodást, igen nagyon dítsértetett a' Cató szoros rendtartása, noha maga is Lucullus tutora lévén, nagy summán, úgymint négy száz ezer sestertiuson árulgatta az ő árvájának halas-tóit. mert már híresek voltak a' konyhabeli válogatott étkek, a' tengerről vétetvén le a' víz a' halas-tavakba, mellyekben a' kik gyönyörködtek, mint ez előtt Numantinus Isauricus a' meggyőzött nemzetekről, úgy Sergius Orata, és Licinius Muraena a' fogott halaknak neveikről szerettek neveztetni. De mivel az erköltsök olly durvákká lettek, nem azért hogy ezek gyakoroltattak, hanem hogy legditséretesebb és tisztességesebb dolgoknak íteltettek, hogy ne láttassunk annyi

századoknak késő megfeddői lenni, mi is ezt a majori gazdálkodást a' házi-gazdának meg fogjuk mutatni. A' ki, akar szigeteket, akar tenger-melleyéki szántó földeket vévén, a' földnek soványsága miatt, mint többnyire a' víz mellett szokott lenni, a' földből nem vehet gyümölcsöt, a' tengerből igyekezzen hasznot venni. Ennek a' dolognak pedig mint egy kezdetére tartozik, a' hely természetének kinézése, a' hol halas-tót szándékozol állítani. mert nem minden vizekbe lehet minden halak nemét eltartani. A' sáros vidék a' lapos halat neveli meg, mint a' sólyát, szegletes-halat, platajczot. ugyan az, igen alkalmas a' tekenős állatoknak is, a' bársony tsigáknak, osztereknek, skárlát-festőknek, úgy a' kagylók héj-jainak, a' makkoknak, vagy makk-tsigáknak. A' fővenyes örvények pedig, a' laposokat ugyan nem legroszszabbúl, de a' tengerieket jobban eltáplálják, mint az arany-halakat és fogasokat, a' Punicumi és idegen halakat, hanem tekenős állatoknak nem alkalmasok. Ismét a' kösziklás tenger a' rólla neveztetett halakat, legjobban eltartja, a' mellyek tudniillik mivel a' kösziklákon táboroznak, hősiklaiaknak neveztetek, mint a' rigó-és húros-halak, nem külömben a' fekete halak. És mint a' partos, úgy a' szoros tenger külömbégeit is kell esmerni, hogy bennünket az idegen halak meg ne tsaljanak; mert nem minden tengerbe lehet mindenféle, mint a' helops melly a' mélly Pamphyliai tengerben és nem másutt él meg, mint az Atlanticumba a' pörölyhal, melly a' mi Gadium szabad városunkban a' legderekabb halak közé számláltatik, és azt régi mód szerint Zeusnak nevezzük, mint a' skarus, melly egész Asiának és Görög Országának partjaitól Siciliánál legnagyobb bőséggel jö ki, soha a' Liguriai se pedig Gallián keresztül a' Hiberusi tengerbe ki

nem uszott. Azért ha megfogattatván a' mi halas-
tóinkba vitetnek is, nem lehet azokkal soká bir-
ni. Az egy Angolna, a' drága halak közül az,
jöllehet Tarsusi és Carpathi tengerből való, melly
utolsó a' mi nyelvünkön, a' melly vendég lévén
akár melly idegen tengert kiáll. De már a' halas-
tók fekvéséről kell szólni.

XVIII. A' Halas-tó fekvéséről.

Legjobb Tónak tartjuk azt, a' melly úgy van
helyeztetve, hogy a' tengernek következő hab-
ja, az előtte valót eloszlassa, és a' régít belől a'
kerítésen megmaradni ne engedje, mert az ilyen
legghasonlóbb a' tengerhez, melly a' szelektől
hányattatván szüntelen újjittatik, és meg sem me-
legedhetik, mivel a' hideg hullámot alólról, a'
felső részre tolja. Az ilyen tót pedig, vagy kö-
sziklából vágják ki, melly ritka szerentse, vagy
a' parton tsinálják meszes téglából. De akarhogy
van tsinálva, ha a' bele folyó örvény miatt min-
dég hideg: barlangjainak is kell lenni a' feneke
körül, azok közül pedig némellyeknek eggyügyü-
eknek és egyeneseknek, a' hová félre vonják ma-
gokat a' héjjas seregek, másoknak tekergősök-
nek mint a' tsiga, nem igen tágoknak, a' hol az
Ángolnák heverjenek; noha némellyeknek nem
tetszik az, hogy ezek más nemü halakkal öszve
elegyedjenek: mert ha megvesznek, melly a' hal-
nak ezen a' neménn mint a' kutyákon meg szo-
kott történni, kegyetlenül üldözik a' héjjasokat,
és sokakat felfalván azok közül, elpusztítják. Ha
a' helynek természete megengedi, a' halas tónak
mindenik oldalánál, útaknak is szükség lenni.
mert könnyebben elszélled a' régi hullám, midön
akar-

akarmeltyik oldalról találkozáván a' hab, kimehet az ellenkező részenn. Úgy gondoljuk pedig, hogy ezeknek az ösvényeknek a' kerítésnek alsó részébe kell esni, ha a' hely állása meg engedi, hogy a' halastó fenekére vízmérő tétetvén le, a' tenger vizét hét lábbal magassabbnak lenni mutassa, mert a' tóbeli halaknak, az a' mértéke a' mélységnek, bővön elég. Nintsen is abban semmi kétség, hogy mentől mélyebről jö a' víz a' tengerből, annál hidegebb, melly legalkalmatossabb az úszóknak. Ha pedig az a' hely, a' hol halastót akarunk állítani, egyenlő mértékbe áll a' tenger vízával, kilencz lábra le kell a' halastót süllyeszteni, és kettőre alább, a' felső részétől, folyó lyukat kell bele venni, és úgy kell intézni, hogy mennél bővebben jöjjön a' víz, mivel a' fekvő viznek az a' része, melly a' tenger mértékén alól vagyon, nem másképpen nyomódik ki, hanem mikor az ujjabb viznek nagyobb ereje reá nehezedik. Sokan úgy gondolják, hogy az ilyen tókba, hosszú elbúvó helyeket kellené tsinálni a' halaknak, és tekervényes barlangokat az oldalaikba, hogy annál árnyékosabb rejtek-helyeik legyenek, mikor melegjek van. De ha a' tót az újj tenger víz nem mindenkor járja által, azt tselekedni ellenkezik az okossággal. Mert az ilyen tartózkodó helyek, sem az újj vizet könnyen el nem fogadják, sem a' régít is, hanem ha igen nehezen, ki nem eresztik, és sokkal több kárt tesz a' megposhadt víz, minthasznál az árnyék. Mindazáltal mint valamely kamarák olyan lyukakat kell vagdalni a' falakba, hogy legyenek, a' mellyek elfedezzék a' napmelegét kerülőket, de azomban a' vizet a' mellyet bevettek, könnyen kiereszszék. Hanem el nem kell felejteni, hogy azok eleibe, a' folyók elei-

be, a' mellyeken befoly a' víz a' halas tóba, apró lyukakkal készült ércz rostélyok tétessenek mellyek által megakadályoztassék a' halaknak elszökések. Ha pedig a' tágasság megengedi, nem lesz haszontalan a' tengerből olyan kösziklákat, mellyek hinár füvel be vagynak növe, a' tóba imitt amott elrendelni, és a' mit az emberi ész kitalálhat arra, hogy az igazi tengert ábrázolja, hogy a' mellyek bele vagynak zárva, minél kevesebbé érezzék a' fogságot. Illyen módon a' lakó lyukakat elrendelvén, vigyük bele a' vízi állatokat, és gondunk legyen reá, hogy megemlékezzünk még a' vízi dologhan is arról a' mi a' szárazon a' régula: *mit terem ez vagy amaz föld*. Mert ha szinte akarjuk is, mint néha a' tengerbe láttuk, nem lehet a' halas-tóba sok rósa-halakat megtartani, holott ez igen kényes jószág, és a' rabságot éppen nem szenyvedi: azért a' sok ezerek közül egy vagy kettő ritkán állja ki a' rekesztéket: ellenben pedig sokszor tapasztaltuk, hogy a' tengeri tunya nagy-agyu és ragadozó farkas-hal seregestől megmarad a' kerítésen belül. Minekokáért, a' mint említettem, a' mi tenger partunknak minéműségét kell még nézni; hogy kerüljük e' a' kösziklákat, vagy pedig ezeket válaszszuk. A' húros-halnak sokféle nemet, és a' rigó-halakat, úgy a' kivántsi menyéteket, nem különben a' motsok nélkül való farkas-halakat (mert vagynak tarkák is) rekeszszük meg. Hasonlóképpen a' tsikokat, mellyek nagyon kedveltetnek, az ángolnákat, 's ha mi kösziklajak találtatnak, és a' mellyeknek jó árok van. mert az alávalót úgy se kell fogni, nem hogy még táplálni. Ugyan ezeket a' nemeket a' homokos partu tókba is el lehet tartani. Mert a' mellyek sárral, és iszappal vagynak tele, a' mint már

fellyebb is mondtam, inkább tekenős-tsigáknak, és heverő állatoknak alkalmasok. Nem is ugyan az annak a' tónak a' fekvése, a' melly befogadja a' fekvőket; nem is ugyan azok az eledlek adattatnak az alatt heverő halaknak, és a' fent járóknak, mert a' sólyáknak és szegletes-halaknak, 's más hasonló állatoknak, sikéren két lábára süllyesztetik le a' halas tó, a' partnak azon a' részén, melly folyás és vissza folyás nélkül soha sem szűkölködik. Annakutánna sűrű káterek verettetnek a' szélekre, a' mellyek mindenkor fellyül érjenek a' vizen, még mikor a' tenger-járása feldagad is. Majd körös körülgátok vettetnek, úgy hogy megöleljék, de még is fellyebb érjenek a' tónál. mert így mind a' tenger dühössége megtöréti a' párkánynak eleibe vettetése által, mind a' hal is tsendességben lévén, ki nem vettetik a' helyéből, maga a' halastó sem telik meg gyülevész hinárral, mellyet zavaros időbe a' tenger ereje rakásra hány. Némelly helyeken pedig a' gátokat keresztül kell vágni tekervényes, apró, de szoros útakra, melly akármilyen nagy légyen a' télnek kegyetlensége, a' tengert hullám nélkül által botsássa. Innen, a' fekvők eledelének gyengébbnek kell lenni, mint a' kősziklaiaknak, mert mivel nintsenek fogaik, vagy úgy nyalják bé az eledeleket, vagy egészszen nyelik el, de rágni éppen nem tudnak. Annakokáért rothadt heringeket kell nékiek adni, és sótól felragott chalcist, és megromlott sardellát, nem külömben scárus kopótyúkat, vagy valami belső része van a' tinnhalnak és gyíkhálnak. Továbbá skomber, carcharus, és elacata béleit, és hogy eggyenként elő ne számláljam, minden besozott étkeknek letisztított szemeteit, mellyek a' halárosoknak boltjaikból kihányatnak. Itt pedig

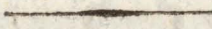
több féléket nevezünk ki, nem azért, hogy mind ezek minden tenger partokon feltaláltatnának, hanem hogy ezek közül azokat adjuk, a' mellyekbe mód lesz. A' zöld gyümölsők közül jó a' meghasított fige is. Megtört. diókat is lehet nékiek adni, nem külömben megpuhult gyenge berkenyét, és olyan ételeket, a' mellyek a' szophatókhöz közel vagynak, minémü az ujj sajt, ha a' helyly állapotja, vagy a' tej bősége megengedi; de semmit sem úgy, mint a' fellyebb előszámlált eledeleket, mivel azok szagosok; mert minden heverő hal, inkább az órával, mint a' szemével keresi az eledelt. Mert midön mindég hanyatt fekszik, felfelé néz, és azokat a' mellyek az egyenesbe vagynak jobb és bal felől, nem könnyen látja meg. Azért is midön sózott jószágok vettetnek eleikbe, követvén azoknak szagát, könnyen rá talál az eledelekre. A' több köviek pedig, vagy tengeriek, ezekből eléggé, de a' frissekből jobban tápláltatnak. Mert az akkor főgott heringetske is, és gamár hal, 's a' kis góbbal, és akarmi kitsiny termetű hal van még ezen kívül, a' nagyobbbat táplálja. Ha mikor pedig a' tél keménysége nem engedi, hogy ilyen nemű eledelt adjanak a' halaknak, a' legalábbvaló kenyér falatokat, vagy akarmi gyümölsők vagynak abban az időben, öszveaprítják, és azokat adják. Száraz figét ugyan mindenkor jó adni, ha nagyon bő (mint Boetica és Numidia tartományaiban) Többire, olyan hibába nem kell esni, mint sokan, hogy azoknak semmit sem adnak, ezen az okon; mert bezárva is sok ideig megmaradhatnak. Mert ha tsak a' gazda hala eledellekkel nem tápláltatik, midön a' hal piacra viszik, a' soványság kimutatja, hogy azt nem a' szabad tengeren fogták, hanem azt őrizet alól

hozták ki, a' miért sokat elveszt az árából. És ez a' majori gazdálkodás vessen véget a' jelenvaló értekezésnek, hogy nagy Kötet általtal el ne fáradjon az olvasó. Viszsa megyünk pedig a' következő Könyvben az erdei barmoknak gondviselésére, és a' méhek tenyésztetésére.

COLEUMELLA

A' MAJRI GAZDÁLKODÁS

ELŐSZÓ

Előszó

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS

C O L U M E L L A

A' MEZEI GAZDASÁGRÓL.

KILENCZEDIK KÖNYV.

E l ő b e s z é d.

Által megyek mostan az erdei barmokkal való bánásra, és a' méhek tenyésztésére: a' melyeket is méltán mondhatok Publius Silvinus! majorhoz tartozó állatoknak, ha ugyan a' régi szokás szerént; a' nyúlatskáknak, vad ketskéknek, 's hasonló vadaknak többnyire a' major mellett, a' gazdák' lakóházaik' végibe, tsináltak vadas keretet, hogy mind a' berekesztett vadak közt tett vadászásnak látása, a' birtokosnak szemeit gyönyörködtetné, mind, mikor a' vendégségek úgy kívánnák, azokat minteggy a' kamarából lehetne elől venni. A' méheknek is, még az én emlékezetemre is, vagy magában a' majornak kivágott kerítésében, vagy a' béfedett folyosókban, és a' gyümöltsös-kertekben rendelték helyet. Mivel tehát már az elnevezésnek, mellyet ezen értekezés eleibe irtam, okát adtam, most mind azokat, a' miket feltettem, egyenként elő veszem.

I. A' Vadas Kertek' készítéséről, 's az azokba zárandó vad állatokról.

A' vad - állatok, mint a' vad - ketskék, és özek, valamint a' zernáknak, szarvasoknak, és vad-disznóknak nemei is, a' gazdának majd vendégségekre, és kedvtöltésül, majd kereskedésül, és nyereségül szolgálnak. Hanem a' kik tsak azért rekesztik meg a' vadakat, mivel a' vadászásban gyönyörködnek, megelegesznek azzal, ha az épülethez közel, akár mitsodás fekvésű helyre vadas-kertet tsinálhatnak, és a' vadaknak mindég kézből adnak enni, és inni: a' kik pedig a' kereskedést, és hasznot nézik, ha van közel a' majorhoz erdő (mert hasznos ha az nem messze van a' gazda szemeitől) minden kételkedés nélkül azt rendelik az említett állatoknak. És az olyan helyen, ha természettel víz nintsen, vagy folyóvizet vesznek oda, vagy tavakat ásnak 's azokat téglával és mészszel rakják ki, hogy a' beléjek ment esső-vizet magokban megtarthassák. Az erdőből annyit foglal ki ki, a' mennyit tehetsége megenged, és ha a' kö, 's a' munka oltsósága úgy hozza magával, kétségkívül meszes máltterrel kell azt bekeríteni, ha különben, égetetlen téglából, és sárból készült fallal kell befoglalni. Ha pedig ezek közül egybe sints módja a' gazdának, az okosság kívánnya, hogy hasogatvány karó kerítés tsináltasson; — mert így nevezik a' hasogatott fának egy nemét azt pedig készítik tserfából, tölgyfából, vagy magyalfából. mert az olajfára ritkán tehetni szert; egyszóval valami az essőt legtovább ki állya, azt választják erre a' végre a' tartománynak állapotjához képest. És akár gömbölyü a' fatörzsök, akár, a' mint a' vastagsága ki-

vánnya, el van hasogatva, annak oldalait sok helyeken kifurják, 's a' vadaskertnek kerületében bizonyos meghatározott távolságnyra felállogatják: azután a' karóknak általellenbe lévő lyukain keresztül ágakat húznak, a' mellyek a' vadak előtt a' kimenést elzárják. Elég pedig a' karókat nyoltz nyolcz lábnyira ásní le egymástól, és keresztül tett ágakkal úgy berostélyozni, hogy a' tág hézagokon mellyek a' lyukak közt esnek, az állat ki ne futhasson. Ezen a' módon pedig a' legszelesebben kiterjedő tájékokat, és hegyes helyeket is be lehet keríteni, a' mint azt Galliában, valamint más némelly tartományokban is, a' helynek iszonyu volta is megengedi; mert ott mind a' karók' készítésére iszonyu sok a' fa, mind egyebeket is erre a' végre bőven kaphatni; ugyan is a' föld sok forrásokkal bővölködik, a' mi az említett nemű állatoknak leghasznosabb; azonban a' vadaknak magától gazdagon ad élelmet: 's leginkább olyan hegyes helyeket választanak, mellyek mind földi, mind fái gyümölsőkkel bővölködnek. mert valamint a' füvek, úgy a' tser és tölgyfa gyümöltsei is szükségesek; és legjobban javasoltatnak az olyan helyek, a' mellyek igen sok tser és tölgy-makkot, nem különben magyalfamakkot, osztán vadalmát, 's egyéb erdei gyümölsöket teremnek, a' mellyekről bővebben szóllottam, mikor a' baromfiakról értekeztem. Mert csak nem azok az erdei állatoknak eledeleik, a' mik a' házi harmoké. Mindazáltal a' szorgalmas gazdának nem kell megelégedni azokkal az eledelekkel, mellyeket a' föld önként, természettel terem; hanem az eszendőnek olyan részeiben, mikor az erdőkön élelem nintsen, beszerzett takarmánnyal kell, a' bezárt vadakon segíteni, és árpával kell azokat tartani, vagy tönköllyel, vagy babbal, legin-

kább pedig törkölyel is, egyszóval valami legkevesebbe kerül, azt kell azoknak adni. És hogy tudják a' vadak, hogy azt ő nekikadták, jó lesz eggy vagy két a' háznál már megszelídített vadat eresztetni, a' többi közzé, mellyek az egész vadas kertet bejárván, az enni nem akaró állatokat, az eleibek vetett eledelekre oda tsalják. Ezt pedig nemtsak a' szük télben jó tselekedni, hanem akkor is, mikor a' hasasok, megellenek, hogy borjaitkat annál jobban nevelhessék. Azért is a' vadas-kert őrizőjének gyakran kell vigyázni, hogy a' mellyek már megellettek, azok kézből adott eleddel tartassanak. Nem kell pedig megengedni, hogy a' zerna, vagy a' vad-dísznó, 's más valami vad, négy esztendősnél vénebb legyen; mert eddig az ideig testesednek, azután a' vénség miatt görhesednek. Minekokáért míg a' fiatalkor, testeknek szépségét megtartja, el kell őket adni. A' szarvast pedig sok esztendőig el lehet tartani; mert sokáig lehet fiatalon bírni, mivel hosszú ideig tartó élete van. A' kisebb testű állatokra nézve pedig, minémü a' nyúl, ezeket az oktatásokat adom: hogy az olyan vadas-kertekbe, mellyek sövényvel vannak hekerítve, abajdóczot, zöltséget. Czikória, és saláta magot kell, különböző helyekre bizonyos ágyakba vetni, ugy szinte Carthagoi borsót, vagy ezt az idevalót, nem különben árpát, és eliett bagoltsát kell a' tsürből elővenni, 's azt esső vízbe meggyengítve kell eleibek vetni; mert a' szárazat a' nyulak nem igen szeretik. Továbbá melly kevésbé legyen hasznos ezeket 's az ezekhez hasonló állatokat olyan vadas-kertbe vinni, a' melly karókkal van körülvéve (hanem modom is) eléggé által láthatni: ha ugyan ezek testeknek kitsiny volta miatt a' karók közt könnyen kibujnak, 's szabad kijáráásra kapván, elszökni igyekeznek.

II. A' Méhekről.

Térek most a' méhekkal való bánásra, a' mellyekről sem fontosabban nem lehet értekezni, mint Hyginús már értekezett, sem szebben mint Virgilius, sem ékeesebben mint Celsus. Hyginus a' régi Iróknak értelmeit, mellyek különböző ritka irásokban elváltak szorva, gondosan öszveszedte: Virgilius Poétai virágokkal felczifrázta. Celsus mind a' két említett férjfiúnak módját felvette. Mellyre nézve nékem ezen értekezés tárgyához hozzá sem kellett volna fogynom; ha tsak elkezdett oktatásomnak tökéletességre hajtása ezt a' részét is meg nem kívánta volna, hogy így az az egész munka, a' mibe belé kaptam, mintegy elvágatván tőle, egy tagja tsonkának és tökéletlennek ne láttassék. Azokat a' mesés előadásokat hát, mellyeket Hyginus a' méhek eredetéből ki nem hagyott, inkább a' Poétaiszabadságra bizom, mint magamra. Valósággal nem is mezei emberekhez illik azt tudakolni, hogy igen szép Aszszony volt é az a' Meliszsa, a' kit Jupiter méhvé változtatott, hogy (a' mint Euhemerus Poéta mondja) vallyon lodarázsok, és a' Nap nemzette é azokat a' méheket, mellyeket a' Phryxonida Nyμφák neveltek, 's mellyek majd a' Dictaei barlangban Jupiternek táplálói lettek, és hogy azok Isteni segittség által kapták é azt az eledelt, mellyel a' kis tsetsemőt feltartották. Mert az effélék ámbár nem illetlenek Poétához, azokrol még is Virgilius tsak rövideden, és tsak egy versetskében tesz egy kis említést, mikor így szoll: *Dictei barlangban tápláltak égi Királyát.* *) De még a' sem tartozik a' szántó-

*) Georg. 4: 202.

vetőkre, mikor, és mitsoda Tartományban születtek először méhek: vallyon Thessáliában é Aristaeus alatt, vagy Cea szigetében é? a' mint Euhemerus írja, Erichthonius idejében é a' Hymettus hegyén, mint Euthronius, vagy Crétában Saturnus idejében, mint Nicander állítja: nem különben, hogy a' rajok közösülésnél fogva nemzik é fiaikat, mint ezt egyéb állatokban látjuk, vagy nemeknek örökösét a' virágokból választják ki, a' mint állítja a' mi Máronk; és vallyon a' méz nedvességét ugy okádják é, vagy más részeken adják ki. Mert ezeknek, 's az efféléknek kikeresése inkább a' természet titkait kutatókat illeti, mint a' mezei embereket, kedvesebbek is azok a' tudományokat tanulóknak, a' kik azokat munka nélkül olvassák, mint a' dolgos Földmivelőknek; mert sem a' munkában sem a' gazdaságban, semmi basznok nintsen.

III. Hány nemei vagynak a' Méheknek és mellyik azok közzül legjobb.

Minekokáért térjünk vissza azokra, a' mellyek a' méhekkel bánóknak leghasznossabbak. A' Peripatetikusok' felekezetének felállítója Árisztoteles, azokban a' könyveiben, a' mellyeket az állatokról irt, a' méheknek vagy a' rájoknak több nemeit említi, 's azt mondja: hogy azok közt, némelly méhek nagyok, de gömbelyegek, 's ugyan azok feketék, és szőrösek is: némellyek kissebbek ugyan, de szintugy gömbölyűek, és barnás színűek, 's nagy szőrűek: mások ezeknél is kissebbek, nem is olly gömbölyűek, de azért poczkossak, és szélesek, 's méz színűek: némellyek igen kitsinyek és vékonyak, 's hegyes hasuak, aranyos pettegetettek, és kön-

nyük: 's az ő értelmét követvén Virgilius, legjobbaknak tartja, a' kitsinyeket, hoszszukásokat, vékonyakat, fényeseket: *szép aranyos fényük testek betsepegve motsokkal, *)* 's tsendes természetűeket; mert mentül nagyobb a' méh és gömbölyüebb is, annál rosszabb. Ha pedig mérges még annál is rosszabb. Mindazáltal a' jobb fajtáju haragos méheket könnyen meg lehet szelidíteni, a' kasokkal bánoknak gyakori körülöttök való forgolódása által, mert midőn gyakran hozzájuk nyulnak, hamarabb megszeliődnek; és ha gondosan bánnak vélek, eltartanak tiz esztendeig, 's ezt az időt nem is haladhatja meg egy raj is, ámbar a' megdöglöttek' helyébe minden esztendőben fiakat rakjanak is. mert tiz esztendő mulva az egész kasnak majd egész nemzetsége elvész. Azért is hogy az egész méhesen, ez ne történjen, mindég kell szaporítani a' méh fiakat, 's el nem kell felejtteni tavasszal mikor ujj rajok eresztetnek, hogy azok megvétessenek, és a' kasok' száma szaporíttassék mert sokszor nyavalyákba esnek, a' mellyeket mi módon kellyen orvosolni, a' maga helyén meg fog mondatni.

IV. A' méhek legelőinek, és a' legelők fekvéseinek millyeneknek kell lenni.

Azomban az ezekből a' jelekből, a' mellyeket már mondtam, jóknak talált méheknek legelőket kell rendelni, még pedig igen félre való, és mint a' mi Máronk parantsolja, a' barmoktól ment, verőfényes és éppen nem szélvész helyen: *Hol sem szél nem jár; mivel e' nem hagyja bevinni, A' keresett eledelt; sem juh ne legelje virágit, sem torkos ketskék; vagy*

*) Georg. 4: 98.

kórsa tehénke az erdő Harmatját le ne verje, se fűvét el ne tapodja. *) 's ugyan az a tájék gazdag legyen apró bokrokkal, leginkább balsam fűvel, vagy fekete gyopárral, osztán kerti - izsoppal, vagy a' mi balhafüvünkel, a' mit a' földmivelők borsfünek hívják. Továbbá legyen ott sok nagyobbra növe tsemete, mint rozmaring, és mind a' kétféle zanót, mert van ültetett, és magában nőtt is. hasonlóképpen mindég zöldellő fenyő, és apró tölgy: mert a' magassabbat senki sem javallya: ide tétetnek a' boros-tyánok is, nem a' joságokért, hanem mivel legtöbb mézet adnak. Fák pedig legjobb: a' veresses és fehér zizifus. nem külömben az amaránt, ugy a' mondolafák, barackfák, és körtvélyfák, eggy szóval a' gyümöls-termők közzül igen sok fák, hogy mindenikkel ne töltsem az időt. Az erdei fák közzül pedig leghasznosabbak a' maktermő tserfák, sőt a' terpentín fa is, hasonló ehhez a' lentiscus, és a' szagos cédrus. De a' hársfák magok minden fák között ártalmassak: a' tiszafák sem javaltatnak. Azonkívül ezer olyan magvak, a' melyek vagy a' puszta gyepen kelnek ki, vagy bárázdába vettetnek, legkedvesebb virágokat teremnek a' méheknek, a' millyenek a' nedves földön az amellus tsemetái, a' medve talpú fű szárjai, az ökör-fark fű kórója, a' nárczis törforma virágja. A' kapált kertben pedig virítanak az ültetett fehér liliomok, 's az ezeknél nem tsunyább fehér szegfűk: osztán a' fenecziai rozsák, 's a' sárga és Sarranumi violák, ugy szintén az Isteni nevet viselő jáczintust, és a' Corycumi, 's Siciliai sáfránynak tövét is ültetik, hogy a' méznek szint és szagot adjon. Alábbvaló fűvek pedig számtalanok nőnek olyanok, szintúgy a' mivelte

*) Georg. 4: 9,

földeken, mint a' legelőkön, mellyek a' viaszos lépeket megtöltik: a' millyenek a' közönséges vadretkek, 's az ezeknél nem derekabb erdei fokhagyma, és a' reptsin plánta, 's az erdei czikoriának, és a' fekete máknak virágjai, továbbá a' mezei pászternák, 's az ugyan illyen nevü szelid, mellyet a' Görögök σαφυλινον hívnak. De mind azok közzül, a' mellyeket előszámláltam, és a' mellyeket, nem akarván velek az időt tölteni elhalgattam (mert megszámlálhatatlanok voltak) legjobb izü mézetád a' balzsamfü. a' balzsamfü után következik osztán mindjárt a' kerti izsóp, és a' kakuk fü, és a' fekete gyopár harmadik rendbéli; de még azért derék a' rozmaring és az idevaló balhafü, a' mit borsfünek mondtam. közepszerű izüek azután az amarantus és zizifus virágai, 's a' többi eledelek a' mellyeket említettem. De mindenek felett legroszszabb az erdei mézben az olyan, a' mi kákából, és tengeri tseresznyéből leszsz: majoriból pedig, a' mi zöldségbül, és trágyás füvekből készül. Mivel már a' legelőknek fekvéséről, és az eledelek' nemeiről is szóllottam, most a' rajoknak helyekről és a' méh házokrol fogok szóllani.

V. A' méheseknek kiválasztásáról.

A' méheknek téli délre kell a' méhest helyheztetni, távol a' zajtol, és az embereknek, 's barmoknak tsoportozásától, olyan helyen, a' melly sem nem meleg, sem nem hideg: mert mind a' kettő alkalmatlanságokra van nekik. Ez a' hely pedig a' völgynek alsó részében legyen mind azért, hogy mikor a' méhek üressen mennek ki legelni, könnyebben repülhessenek felfelé, mind azért, hogy mikor élelemmel meg vannak rakodva, könnyen repülhessenek lefelé a' völgynek.

Ha a' majornak fekvése úgy esik, kéttségkívül az épülethez ragasztott méhest kell karóval bekeríteni, hanem azon a' részen, a' melly ment az árnyékszéknek, és a' ganéjdombnak, 's a' ferdőháznak undok bűzétől. De ha ilyen fekvésbe nem vólna mód, mindazáltal abból nem nagy alkalmatlanságok következének; még így is jobb, ha a' gazda szemei előtt van a' méhes. ha pedig erre nézve semmi sem kedvező: úgy közel lévő völgyet kell választani, a' hová a' birtokosnak gyakran le menni ne essék terhessen, mert ez a' dolog nagyon hűséges embert kíván, a' ki mivel igen ritka, legbátorságosabb gondviselés alatt van, ha a' gazda maga bánik vele. Nem tsak a' tsalárd, hanem még a' tsunya korhely gondviselőt sem szereti. mert szintugy ellenére van, ha nem tartják tisztán, mintha tsalárdúl bánnak vele. De akár hol legyenek a' méh-kasok, azokat nem igen magas fallal kell bekeríteni, mellyet ha a' tolvajoktól való félelem miatt magassabbra teszük emelni, úgy kell azt a' földtől három lábnyi magasságra építeni, hogy a' méhek az azon sorjába lévő kis ablakotskákön, keresztül járhasanak: és kunyhót kell mellé ragasztani, a' mellybe mind a' gondviselők lakjanak, mind a' szerszám tartason: 's leginkább tele legyen az, az újj rajok számára előre elkészített kasokkal, úgy szintén hasznos füvekkel, 's más egyebekkel, a' miket a' lankadt méheknek szoktak adni. *Pálma, vagy egy terebély vad olajfa borittsa folyását, Hol mikor a' fiatal Fejek, első rajjokat utnak, Inditják; 's örvend a' lépből jött fiatal-ság, A' szomszéd partnak melegétől vonja magára, A' közel ott álló fának zöld ága nyugodni.* *) Továbbá ha mód van benne, állan-

*) Virgilius Georg 4: 20.

dó vizet kell oda venni, vagy vállút tsinálván, kézből kell azt nekik adni, a' mi nélkül sem lépek, sem mézek, sem méh bogarak nem készülhetnek. Akár tehát, a' mint mondottam, ott elfolyó - patak, akár vállukba kútbeli víz eresztetik bé, ágakkal, és kövekkel kell azt a' méhek kedvéért megrakni, *Hogy mint egy hidakonn állhassanak, és kiteríteni, Tudják a' napnak melegére szárnyokat, akkor, Hogy ha talám késvén az erős szél vízbe letsapta *)* Ezenkívül az egész méhest köröskörül kitsinyre növényekkel (bokrokkal) bé kell ültetni, és leginkább a' hasznokért, mert orvosságul is szolgálnak a' bádgyatt méheknek, a' zanótok káziák, fenyők, és a' rozmaring, sőt a' balhafűnek, és balzsamfűnek tsemetái is valamint a' violáké, eggy szóval, a' mit tsak a' földnek minémüése haszonnal hágy ültetett. Az olyan plántákat 's más akármit, a' minek nehéz, és rossz szagá van, el kell pusztítani, mint a' millyen a' rák'szaga, mikor a' tűzzel meg van égetve, vagy a' tóbeli sárnak a' büze; hasonlóképpen őrizkedni kell az odvas kőszikláktól, vagy a' hangos völgyektől, a' mike a' Görögök *ἄχος*-nak hívnak.

VI. A' kasok' materiájának megválasztásáról.

Minekutánna tehát a' méhház elvan rendelve, kasokat kell készíteni a' tájjéknak mivoltához képest. ha az parafát terem kétségkívül annak héjjából legjobb kasokat lehet tsinálni, mivel az sem télen nem hideg, sem nyáron nem meleg: ha ferulával bővölködik, abból is szintugy jó

ka-

*) Virgilius Georg. 4: 27.

kasokat lehet készíteni, minthogy az a' fahéjj természetéhez hasonló. ha ezek között egyik sincsen, fűzveszszökből kell azokat fonni, vagy ha ezeket sem kapni, akkor kivésott, vagy deszkáknak mettszett fából kell azokat tsinálni. Legroszszabbak a' tserépből valók, a' mellyek mind a' nyári hévségtől nagyon felmelegülnek, mind a' téli hidegtől megfagynak. Két más nemei vagnak még a' kasoknak, a' mint t: i: azok vagy ganéjból készítettnek, vagy téglából építettnek: mellyek között az elsőt méltán kárhoztatta Celsus, azért, mivel legjobban kíván téve a' tűznek; az utolsót helyben hagyta, ámbár nem tagadta abban azt a' különös alkalmatlanságot, hogy ha a' dolog úgy kívánja, nem lehet máshova vinni. Mellyre nézve nem eggyezek meg azzal, a' ki azt itéli, hogy mind e' mellett is ilyeneknek kell lenni a' kasoknak: mert nem tsak a' birtokos könnyebbségével ellenkezik az, hogy meg se lehessen azokat mozditani, mikor vagy el akarja adni, vagy más helyre is által szállítani, (mert ez az alkalmatosság tsak magának a' gazdának hasznát illeti) hanem a' mit a' méhek' kedvéért kell tenni, hogy mikor vagy valami nyavalya, vagy a' helynek szüksége és terméketlensége miatt más vidékre kellene őket küldeni, akkor sem lehet azokat az említett ok miatt helyekből kimozditani. ezt leginkább kell kerülni. Azért is ámbár azon tudós Férjfiunak tekintetét tisztelem: mindazáltal félretévén a' kevélységet, azt sem halgattam el a' mit magam itélek. Mert a' mi legjobban indítja Celsust, hogy a' kasok, vagy a' tűz veszedelmének, vagy a' tolvajoknak ki ne legyenek tétetve, azt el lehet kerülni, ha téglafallal vétetnek körül a' kasok, hogy ennél fogva a' tolvajnak lopása megakadályoztassék, és a' tűz veszedelme ellen is meglegyenek védelmez-

ve; 's ugyan azokat, mikor mozdítani szükség, felbontván az építés alkotmányát, máshová el lehet vinni.

VII. *Hogy kell a' kasokat helyheztenni.*

De mivel ez némellyeknek sok munkába látatik kerülni, akármilyen köpüket akar az ember a' méhházba rakni, az egész méhesen végig három lábnyi magasságú, 's ugyan annyi vastagságú kö-palczot kell tsinálni; 's minekutánna az így meg van készítve, vakolással jól meg kell azt simítani, hogy rajta a' gyíkok vagy a' kígyók, 's más ártalmas állatok fel ne mehessenek, erre kell osztán felrakni, akár (a' mint Celsusnak tetszik) a' téglából tsinált bodonokat, akár (a' mint nekem) az olyan kasokat, mellyek tsak hátulról vannak körül építve: vagy a' mint tsak nem mindazoknál szokásban van, a' kik az effélékkel szorgalmatosan bánnak, a' sorjába elrakott kasokat vagy téglákkal, vagy köfállal el kell egymástól rekeszteni, úgy hogy mind egy-egyik kas, két keskeny fal közzé foglaltasson, 's a' homloka mindenik föl szabadon legyen. mert mind a' merre kijárnak a' méhek, ki kell néha nyitni a' kasokat, mind annyival inkább hátul, mivel onnan van a' dolog a' rajokkal. Ha pedig semmi falak nem jönnek a' kasok közzé, úgy kell még is azokat elrendelni, hogy egyik a' másiktól egy kitsinyt távol legyen, ne hogy mikor azokba bele nézünk, a' mellyekkel dolgunk vagyunk, a' másik hozzá érvén azt megtaszítsa, és a' szomszéd méheket öszverontsa, mellyek az ő gyenge viasz alkotmányaikat minden mozgástól, mint valamelly öszveomlástól nagyon féltik. Elég a' kasokat három sorba rakni egymás felibe, mivel már így is a' legfelsőbe, nem igen

könnyen nézhet bele a' gondviselő. A' méhkasok szájai, mellyek a' méheknek menedék helyt adnak, lejtősebbek legyenek, mint hátul, hogy a' zápor essők beléjek ne follyanak, ha pedig még is történetből beléjek mentek, soká benne ne maradjanak, hanem a' bémenetelen kifollyanak, minekokaért jó a' kasok felibe fedeles tornácot építeni, vagy pedig Cárthágoi sárral betsapkodott sövény tetővel kell azokat befedezni, a' melly fedél mind a' hideget és az essőt, mind a' forró meleget elhárítja. Mindazáltal még sem árt annyira ennek az állatnak a' forró meleg, mint a' tél. Azért is mindig legyen valami épület a' méhes háta megett, a' melly az északi szélnek dühösségét elfogja, 's gyenge melegséget szolgáltsaon a' méheseknek. Ugy szintén magokat a' méhházakat is, ámbár épület által védelmeztesenek, téli napkeletnek fordulva kell építeni, hogy a' méhek' reggeli kimenetelek verőfényen eshessen meg, 's ébrékenyebbek legyenek. mert a' hideg lustaságot szerez. a' honnan a' lyukaknak, a' mellyeken ki 's bejárnak a' méhek igen szűkeknek kell lenni, hogy hideget, nagyon keveset ereszszenek be magokon: 's elég azokat akkorákra fúrni, hogy egy méhnél több be ne férhessen rajtok. Így sem a' tsillagos-hatú mérgegyík, sem a' rút nemü ganéj hentergető bogár, vagy pille, és a' világosságot kerülő molyok, mint Máró mondja ki nem rabolják a' téres ajtón a' lépeket, és igen hasznos a' kasbeli méheknek sokaságához képest, két vagy három egymástól távol eső kijárást is tsinálni azon eggy kason a' hamis gyíkra nézve, a' melly mint valami ajtón vigyázó, a' ki jövő méhek után esenkedvén, azokat leöldösi, — 's úgy ezekből kevesebb vész el, mikor más menedékbe való re-

pülések által el lehet a' veszedelem ostromait kerülniek.

VIII. A' méhek szerzéséről, és arról mi módon kelljen az erdei rajokat befogni.

Eddig a' legelőkről, köpükről, és a' méhesek helyének megválasztásáról bőven szölgöttünk: ezeknek eleget tévén, következik, hogy a' rajokra fordítsuk figyelmünket. Azok tehát vagy pénzen vettek, vagy ingyen adottak lehetnek. De a' mellyeket úgy veszünk, azokat a' fellyebb említett jelek szerént szorgalmatossabban megvizsgáljuk, és azoknak népes voltokat, minekelötte megvonnénk, kinyitván a' kasokat, megtekintsük; vagy ha a' bele nézésbe mód nem volna, legalább azt a' mit látni lehet magunknak megjegyezzük; hogy tudniillik a' kas ajtaján sokan álljanak, 's a' belöl zúgóknak igen nagy hangjok hallatódjon, és (ha talám a' kasba mindnyájan halgatva nyugodnának) szánkat a' kijárol lyukhoz tévén, 's a' kasba bele fúván, azoknak azonnal megfelelő zúgásából is megítélhetjük sokan vagynak é vagy kevesen? különössen kell pedig arra vigyázni, hogy inkább szomszédságból, mint meszsze tájékokról hozattassanak, mivel az ujj vidék bántja öket. Ha ebbe mód nints, és kéntelenek vagyunk meszsze földről hozni öket, vigyázzunk, hogy döcögös útakon né rázattassanak, 's legjobb is ha éjtszaka a' nyakába viszi öket az ember. mert nappal békét kell nekik hagyni, 's olyan nedvességeket kell nekik beadni, a' miket a' méhek szeretnek, hogy azokkal mig zárva vannak, élhessenek. Majd mikor már haza lesznek víve, ha nappal következik, sem kinyitni, sem helyre tenni nem kell a' kast elébbestvénel, hogy a' letsendesedett méhek reggel, egy egész éjt-

szakai nyugalom után jöhessenek ki: és csak nem három napig szemmel kell tartani, ha mind kitolulnak é? a' mit mikor tselekesznek, elszökni készülnek: annak orvosságát, hogy kell azokat megtartóztatni, majd alább meg fogom mondani. Hanem az olyanokat, a' mellyeket ajándékba kapunk, vagy madárászás közbe találunk, nem kell olyan szorossan megvizsgálni; jóllehet én még így is csak a' legjobboknak szeretnék birtokába esni, mikor mind költséget, mind munkát, a' velek bánóktól szintannyit kívánnak a' jók mint a' rosszak: azomba a' mitől igen sok függ, nem kell rossz fajtájukat közzéjek keverni, hogy azok a' jókat el ne rontsák. mert kisebb haszon jön a' mézből, mikor lustább rajok is vagynak, a' többek között. Mivel mindazáltal néha a' vidékek' mivolta miatt, közepszerű állatot is (mert rosszat ugyan semmi esetre sem) kell szerezni; a' rajok' keresésében ilyen móddal élünk. Valahol alkalmas méztermő ligetek vannak; ott szokások a' méheknek, hogy mindenekelőtte közel eső forrásokat válasszanak, mellyekkel éljenek. azokat kell hát leginkább két óra után elállani, 's vigyázni hogy mekkora az ivóknak sokasága. mert ha igen kevesen repkednek a' víz körül (kivéven azt, ha a' patakoknak több ágaira való eloszlások teszi őket ritkábbakká) tudnivaló hogy azok szegény méhek, a' honnét gyanítani lehet azt is, hogy a' hely sem méztermő. De ha számosan jönnek mennek, a' rajfogásra is nagyobbreménységet nyujtanak, azokat pedig így lehet megtalálni. Először azt kell kitanulni, mennyire vagnak azok, 's e' végre hig veres festéket kell készíteni, a' mellybe ha valami fűszálakat mártasz, és ezekkel a' forrásból ivó méheknek hátakat megilleted, és várakozol azon a' helyen, könnyebben megismerheted azokat ha vissza jönnek; és ha

ezt nem sokára tselekszik, tudhatod, hogy azok a' szomszédságban tartózkodnak: ha pedig később jönnék vissza, a' késések idejéből megítélheted, az ő lakásoknak távolságát. Hanem mikor észre veszed, hogy hirtelen vissza térnek, ha sebessen követed a' repülőket utjokban eljuthatsz a' rajnak szállására. Azokra nézve pedig, a' mellyek meszszebbre láttatnak menni, nagyobb mesterség kívántatik, a' mi ebből áll. A' nád bötyköt elmetszik az izeinél, és ennek az egyik felét kifúrják, 's azon a' lyukon egy kis mézet, vagy főtt mustot tsepegtetvén belé, leteszik azt a' forrás mellé. azután mikor az édes nedvesség szagára sok méhek belé bujtak, felveszik a' nád darabot, 's a' lyukjára tévén a' hüvelyk ujját, nem eresztenek ki több méhet egynél a' melly mikor kiszabadult, megmutatja az azt vizsgálónak merre repül, és ő tartsa szemmél merre repül, míg tsak lehet. Mikor osztán nem látja tovább a' méhet; akkor másikat ereszszen ki; és ha ez is a' felé a' tájék felé repül, úgy az elébbi nyomokon menjen; ha pedig nem, kinyitván a' lyukat, másodikat 's harmadikat is hagyjon kijönni, és jegyezze meg a' tájjéket, a' merre többen repülnek vissza, 's azokat kergesse, míg tsak a' rajnak rejtek helyére rá nem akad. a' melly ha barlangba van elrejtve úgy kell kifüstölteni, 's mikor ki rohan réz zörgetéssel kell megtartóztatni. Mert a' hangtól megijjedvén, vagy valami tsemetén, vagy az erdőnek valami magasabb fáján mindjárt megszáll, 's akkor azt a' méhkereső előre elkészített edénybe befogja. Ha pedig odvas fában tartózkodik a' raj, és annak vagy az ágában, vagy magában a' fatörzsökben; akkor ha a' fa középszerű vólta megengedi igen éles fűrészszel, mentül hamarébb lehet, le kell annak fűrészelní, először a' felső részét, a' mellybe

nintsenek méhek, azután az allyát, a' meddig gondolni hogy ér a' lakóhelyek a' méheknek, ekkor le lévén vágatva, mind a' két felől tiszta ruhával be kell takarni; mivel ez is igen sokat tesz, és ha valami hasadások vagynak rajta, azokat be kell sározni, 's a' helyére kell vinni, és kicsiny lyukakat hagyván rajta (a' mint már mondtam) a' többi kasok módjára kell azt helyre tenni. Hanem a' raj keresőnek, szükség a' reggeli időket választani a' keresésre, hogy egész napja légyen a' méhek járásának kitanulására. mert gyakran ha későbbben kezdi azokat vizsgálgatni, még ha közeliben vannak is kiszabott munkájokat elvégezvén haza mennek, és nem mennek vissza a' vízhez: a' miből a' következik, hogy a' kereső nem tudja, mennyire van a' raj a' forrástól. Vagynak a' kik tavasz kezdetkor méhfüvet, és (mint ama' Poéta mondja) *Méh füveket törvén, és hitván úti pöszérczet* *) 's más hasonló füveket szednek ősze, mellyeket az állatoknak ez a' neme szeret, 's azokkal a' kasokat megdörzsölik, hogy szagok és nedvességek az edényen megérezzen, mellyeket osztán kitisztítván, egy kis mézzel meghintenek, 's az erdőkön nem meszsze a' forrásoktól lerakják, 's mikor rajokkal megteltek, haza viszik. De ezt csak az olyan helyeken lehet haszonnal mivelni, a' hol sok a' méh, mert sokszor a' kik történetből a' kas mellett mennek el, üressen találván azokat, elviszik magokkal: pedig nem bolondság, sok üres kast elveszteni azért, hogy egygy vagy két kast tele kaphass. De a' hol sok a' méh, ha mindjárt sok kast ellopnak is, több az a' mit a' talált méhekben nyer az ember. És ez a' módja az erdei rajok' fogásának.

*) Virgilius Georg. 4: 63.

IX. Hogy kell az itthon lévő rajokra vigyázni és azokat kasokba venni.

Azután az itthon lévők' megtartásának másik módja ez. A' méhésznek mindég szorgalmasan körül kell ugyan járni a' kasokat, mert nints olyan idő, mellyben azok gondot ne kívánnának, de nagyobbat kívánnak akkor, mikor rajzanak, és ujj fiakkal bővölködnek, a' mellyek, ha tsak a' méhész rájok nem vigyáz, és egyszerre be nem fogja, elszöknek. Ugyan is, olyan természetek van a' méheknek, hogy mindenik nemzetség együtt születik a' Királynékkal, a' mellyek mikor már annyira megerősödtek, hogy kirepülhetnek, nem szeretik a' régibbeknek társaságokat, annyival inkább hatalmokat; mikor tudniillik az okos halandók sem szenyvedik meg az uralkodásban a' társat, hát annyival inkább az ész nélkül szükölködő néma állatok. Azért is az újj Vezérek előjönnek a' magok fiatal seregével, melly eggy avagy két nap a' kas' száján öszvetsoportozva állongván, kijövetelével megmutatja azt, hogy ő külön lakásra vágyakodik. 's ha azt tüstént mutat neki a' méhész, azzal mint hazájával megeleégszik. ha pedig nints jelen a' gondviselő, mintegy méltatlanul megvettetett, idegen földre elköltözik. A' mi hogy meg ne történjen, a' jó méhésznek kötelessége tavaszi időn szemmel tartani a' kasokat, mintegy délutáni két óráig, a' melly időn túl nem igen rohannak ki vaktában az ujj rajok, és azoknak ki 's be járásokra szorgalmasabban vigyázni. mert némelly rajok, mikor hirtelen kijönnek, késedelem nélkül elszoktak repülni. Előre megtudhatja a' méhész, mikor akarnak elszökni, ha estvéli időkön fülét mindenik kashoz oda tartja, ha ugyan harmad nappal az előtt, minek-

előtte kirohannának, olyan zajgás és morgás támad köztök, mintha katonai zászlókat hordoznának, a' miből, a' mint jól mondja Virgilius: *A' nép szándékát lehet érteni, mert az unalmast. A' zengő kürtnek zaja készteti, 's hallatik olly hang, mint a' megfáradt és lassutrombita szózat.* *) Azért is, igen nagyon kell vigyázni, mellyek azok, a' mellyek azt tsinálják, hogy akár czivodni jöttek elő, (mert magok közt is mint valami hazai háborúban, és más méhekkal is, mint idegen nemzetekkel harcolnak) akár elszökés végett tódultakki, ott legyen a' mind a' két esetre elkészült gondviselő. Az egymással veszekedő rajnak, vagy a' két czivakodó rajoknak háborgását is, könnyen le lehet tsillapítani; mert a' mint ugyan az a' Virgilius mondja; *Eggy kis port vetvén közibek mindjárt lenyugosznak;* **) vagy ha mézes vízzel, aszszuszöllő borral, vagy más akármilyen nedvességgel meglotsolja őket az ember, a' jó izü édesség tudniillik letsendesíti a' dühösködőknek haragját, mert ezek a' megnem egyező királynékat is tsudálatossan megbékéltetik egymással. mert gyakran eggy rajnak több vezérei is vannak és a' főbbeknek mintegy pártütése által, részekre oszlik a' népség: a' mi hogy sokszor ne történjen; eleit kell venni, mivel a' belső háborgás miatt egész nemzettségek elpusztulnak. Minekokáért ha a' Királynék között egyesség van öldöklés nélkül meg marad köztök a' békeség. ha pedig veszed észre, hogy gyakran se regessen czivódnak, a' veszekedésnek indítóit ölesd meg: a' veszekedőknek czivakodásait pedig az említett orvasságokkal le lehet tsillapi-

*) Georg. 4: 70.

**) Georg. 4: 87.

tani. és azután mikor az ösvetsoportozott sereg a' közelebb viritófának ágán megszállott, nézd meg, ha vallyon az egész raj egy szőlő fej formájában lógg é: és az jele lesz annak, hogy vagy egy Királyné van köztök, vagy legalább ha több van is, azok jó egyességben vagynak egymással, a' mellyeket így kell hagynod, míg a' magok hajlékjokba vissza nem repülnek. ha pedig két vagy még több csoportokra is elszakadozott a' raj, tudhatod, hogy mind sok Vezérek vannak, mind hogy azok még haragusznak egymásra, és azokban a' felekezetekben kell keresned a' vezéreket, a' mellyekhez látod, hogy legjobban tódulnak a' méhek. Annakokáért a' fellyebb említett füveknek, az az meliszszának, vagy méhfűnek levélvel a' kezedet bekenvén, hogy a' hozzájok érés miatt szétt ne repüljenek, gyengén dugd közikbe az ujjaidat, 's elszélesztvén a' méheket, azok között keresgélődj, míg a' háborúság szerzőjét, a' mellyet ki kell vened, megtalálsz.

X. *Millyen a' Méhek' Királynéjának a' formája.*

Azok a' Királynék pedig valamivel nagyobbak, és hosszúkasabbak, mint a' többi méhek, egyenesebb lábszáraik, hanem keskenyebb szárnyaik vagynak, szép és fényes színűek, 's vékonyak és szöretlenek, fulánktalanok, ha tsak talán valaki azt a' vastagabb szört a' mi a' husokon van fulánknak nem gondolja, a' mellyel mindazáltal sérteni nem szoktak; találkoznak köztök néha barnák, és szörössek is, a' mellyeknek természeteket a' formájokhoz képest kárhoztathatod. *Mert mint a' Vezetők kétfélék, szinte úgy a' Nép, egyik arany színű szép foltok-*

*kal fénylik erössen, 's fényes bőréről híres, formája is olly szép. *)* És ezt legalkalmatossabbnak tartják, melly jobb: mert ez alábbvaló az undok köphöz hasonló lévén, utálatos, *Mint mikor a' nagy, Port nyelvén az utas, köpik a' sült földre rekedtenn.* És a' mint ugyan ő mondja: *Hitván, bets nélkül poczokát hordozza hijába.* Az alábbvaló nemü Vezéreket tehát mind: *Öld le, hogy a' jobbik legyen Úr, maga, társa helyébe.* Mindazonáltal ezt is megkell fosztani a' szárnyaival, ha rajjával gyakran kitódulván igyekezik elszökni. mert a' bolygó Királynét, minekutánna szárnyait elszedtük, mintegy bilintsen tartjuk, a' melly elszökésre való tehetsége nem lévén, birtokának határán kívül nem mer menni, azért a' birodalmában lévő népségnek sem engedi meg, hogy meszsziire kóboroljon.

XI. Hogy kell a' méhek' kevés voltán segíteni.

Hanem néha meg kell ölni a' Királynét, mikor valami régi kasban kevés számmal vagynak a' méhek, és annak soványságát valami rajjal kell pótolni. mellyre nézve mikor tavasz kezdetkor az ilyen kasban méh fiak születtek: az ujj Királynét ki kell közzülök vetni, hogy a' sokaság háborgás nélkül megférhessen a' maga anyyival. Ha semmi rajzás a' lépeken nintsen, két vagy három kasbéli méheket is lehet egyyüvé venni; hanem elébb édes lével megkell azokat lotsolni: azután kell osztán berekesztetni, és ételt adván nekik, míg eggyemással társalkodni megszoknának, a' kason kitsiny lélegző lyukakat kell

*) Virgilius Georg. 4: 95. 91. 93.

hagyni, 's így kell őket tsak nem három napig zárva tartani. Némellyek a' vénebb Királynét vetik ki inkább, a' mi éppen ellenkező dolog: ugyan is ha ezen adnak ki, a' régibbek mint valami tanátsbéliek kénytelenek az ifjabbaknak engedelmeskedni, és ha találkoznak köztök olyanok, a' kik az erősebbeknek uralkodását makatsul megvetik, azokat megbüntetik, és megölik. mindazáltal az a' baj a' fiatalabb rajra nézve is megszokott történni, mikor az a' Királyné, a' mellyet a' régi méhek közzül hagyunk, előregszik, hogy mintegy meghalván az Úra, a' familia fellette szabadon veszekedik eggyemással: a' minek könnyü eleit venni. mert azokból a' kasokból, a' mellyekben több Királynék vagynak, eggy Királynét ki kell választani, és azt általvívén azokhoz, a' mellyek uralkodó nélkül vannak, igazgatóvá kell tenni. De kevesebb bajjal is lehet a' méhek' soványságán segíteni, az olyan kasokban, a' mellyekben valami nyavalya uralkodik. Mert mikor az ember észre veszi, hogy a' sovány kasnak nyavalyája van, meg kell nézni, millyenek a' lépei: azután a' viasznak a' mellyben a' méh tojások vagynak, azt a' részét elkell vágni, a' mellyben a' Királyné fajú méh kukacz van. azt pedig könnyü megesmerni, mivel a' lépeknek tsak nem a' szélín úgy látszik az, mint a' tsets bimbója, magasabb és tágabb tsőjü mint a' többi lyukak, a' mellyekben a' közönséges fajtú méh kukaczok tartózkodnak. Celsus ugyan azt állítja, hogy a' lépek szélein keresztbe vagynak azok a' tsövek, mellyekben a' Királyné kukaczok laknak. Hyginus is a' Görögök' értelmét követvén, azt mondja, hogy az anyaméh, nem kukaczból lesz (mint a' többi méhek) hanem a' lépek' kerületében találkoznak a' közönséges, méhekénél valamivel nagyobb egyenesen álló valami veres színü motsok-

kal tellyes lyukak, a' mellyből egyszerre formáltatik osztán a' szárnyas anya-méh.

XII. A' raj befogásáról, és annak elszökésének megakadályoztatásáról.

Az is az itthon lévő rajjal való bánásra tartozik, ha történetből az említett időben ki rohanván, 's lakását megunván, elszökésével azt adja tudtunkra, hogy távolabb való szállásra vágyódik. Azt pedig meg lehet tudni abból, ha a' méh ugy repül ki a' lyukából, hogy eggy se megyen vissza, hanem hirtelen magassabbra emelkedik. A' szökő fiatal rajt réz tsörgőkkel, vagy többnyire rendszerént a' földön heverő tserpeknek zörgésével kell megijjeszteni: és ha az vagy megijjedvén, az anyai kasba vissza megy, 's annak szájján öszvetsoportozva függ, vagy mindjárt valami közellévő ágon megszáll, a' méhésztüstént, az e' végre elkészített ujj kast, a' fent említett füvekkel belőlről dörgölje meg: azután méz tseppekkel meghintvén vígye a' méhekhez, 's ekkor az öszvegyült méheket, kézzel, vagy keverő kalánnal is vegye be: és elkövetvén egyebet is, a' mint szükség, körülötte, a' szorgalmatosan elkészített, és békent kast azomban azon a' helyen hagyja mig bé estvéledik. azután mindjárt az estvéli szürkületkor vigye helyre, és tegye a' többi kasoknak sorjába. Szükség pedig üres kasokat is tartani a' méhesekben, mert némelly rajok olyanok, hogy mihelyt a' kasból kijönnek, mindjárt közel keresnek magoknak helyet, és azt a' kast elfoglalják, a' mélyiket üresen találnak. A' méhek szerzésének és megtartásának ebből áll a' gondja.

XIII. A' beteg méheknek Orvosságaik,

Következik hogy a' betegeknek, vagy a' dögleletes nyavalyában sinlödöknek orvosságok rendeltessenek. Veszedelmes dög ritkán éri a' méhek: mindazáltal ilyen esetben, nem tudom mit lehetne mást tsinálni vélek, mint azt, a' mit egyéb állatokra nézve mondtam, hogy tudniillik a' kasokat meszszebbre kell szállítani. A' nyavalyának pedig ezekben mind az okait kikeresni, mind orvosságait találni könnyebb. Esztendei munkájok közt legnagyobb az, a' mit tavasz kezdetkor tesznek, mikor az eb tej virágzik, és mikor a' szilfa barkát lepik. mert valamint az ujj gyümölsöktől: ugy ezen korán való virágoktól kísértetvén, azokkal mohón élnek, a' téli koplalás után nem lévén külömben is, a' jól lakáson kívül egyéb ártalma az ilyen eledelnek; a' mellyel mikor magokat böven megtöltötték, ha tsak rajtok hirtelen nem segítenek, hasmenésben megdöglenek. mert mind az ebtéj, a' nagyobb állatoknak is, mind tulajdonképpen a' szilfa a' méheknek hasmenést okoz; és ez az oka Italia Tartományában, a' mellyek ilyen nemü fákkal vagynak beültetve, ritkán tartóssak a' sok méhek. Azért ha tavasz kezdetkor orvossággal készített eledelket adsz a' méheknek, ugyan azon orvosságokkal mind arról lehet tenni, hogy ilyen nyavalya által ne háborgattassanak, mind ha már beleestek, meg lehet őket gyógyítani. mert azt a' mit Hyginus, a' nagyobb Irókat követvén emlékezetben hagyott, mivel magam nem tapasztaltam, állítani nem merem: mindazáltal a' kiknek tetszik megpróbálhatják. Ugyan is ő azt tanátsollya, hogy a' méheknek testeit, mellyek mikor ilyen pestis esett rájuk, rakásonként találtatnak, dög-

lötten a' lépek alatt, télre száraz helyre eltévé, azokat akkor tájban, mikor tavaszi éjjnapegyenlőség vagyon, ha a' jó idő engedi, kilencz óra után a' napra ki kell tenni, és figefa hamvával be kell hinteni. a' melly meg lévén, azt állítja, hogy két óra alatt, midőn a' melegnek éltető melegétől megelevenedtek, erejeket öszveszedvén, az elkészített edénybe, ha eleibek teszik, bele másznak. Én inkább, hogy meg ne dögöllyenek, úgy itélem, hogy azokat kell adni a' beteg rajoknak, a' miket majd mondok, tudniillik: vagy Cárthágói alma magot törve, és Aminumi borral meghintve, vagy egygyforma mennyiségű ros Syriacummal öszvezűzött, és savanyu borba megáztatott aszszu szőlőt kell nekik adni: vagy ha azok magokban nem használtak, mindazokat egykora mértékkel együvé zuzván, és tserép edényben Aminumi borban megforralván, majd meg is hűtvén, úgy kell fa vályukban eleikbe tenni. Némellyek a' mézes vízbe főzött rozmaringot mikor meghül, tserép tsatornákba öntik, és azt adják nekik ennik, mások marha, vagy (mint Hyginus tartja) ember hugyot tesznek a' kasok' eleibe. Az a' nyavalya is igen szembetűnő, a' melly megborzasztván, és öszvehuzván őket vesztegeti, mikor a' méhek közzül némellyek a' megdöglöttek testeit hordják ki számossan kassaikból, a' többiek pedig bent a' kasban mint valami közönséges gyászolásban szomorú hallgatásban emésztődnek. mikor e' megtörténik, akkor nádból készült vályukba töltött ételeket kell nekik adni, leginkább pedig olyanokat, a' mellyek főzött és gubattsal, vagy száraz rózsával öszve tört mézből vagynak tsinálva, gálbánt is jó égetni, hogy annak szagától meggyógyuljanak, 's a' lankadtakat aszszu szőlő borral, és régi főtt mustal tartani. Legtöbbet tesz mégis az amellus gyöker, mellynek

a' tsemetéje sárga, a' virágja bársony színü; azt Aminumi ó borba megfőzven kifatsarják, és a' levét úgy higan adják a' méheknek. Hyginus ugyan abban a' könyvben, a' mit a' méhekről irt, azt mondja: Aristomachus azt ítélte, hogy ilyen mód-
dal kell a' beteg méheken segíteni: hogy elősz-
ször minden megromlott lépeket ki kell szedni,
és egészszen ujj eledelt kell adni a' méheknek:
azután hogy meg kell őket füstöltni. Hasznosnak
ítéli azt is, ha a' régiség miatt elromlott méhe-
ket, ujj rajjal pótolja az ember, ámbár félni le-
het, hogy a' veszekedés miatt elvesznek, ha tsak
a' hozzájuk rendelt sokaságnak nem örülnek. ha-
nem hogy békességben maradjanak, azoknak a'
méheknek a' mellyek más kasból eresztetnek által,
mint valami idegen nemzettségnek a' Királynéit
el kell pusztítani. A' felől mindazáltal nem lehet
kétkedni, hogy a' legszámosabb rajoknak lé-
peit, mellyekben már anyányi méhbogarak vagy-
nak, a' soványabb kasokba által ne kellene vin-
ni és tenni, hogy mintegy ujj rajnak befogadása
által a' kasok jó lábura állittassanak, de mikor ez
esik, mégis vigyázni kell, hogy az olyan lépe-
ket tegyük más kasba, a' mellyekben már a' méh-
bogarak a' magok házaikat kifúrták, és az elej-
bek vont viaszat, mint a' lyukaknak fedelét ki-
rágták, és fejeiket kidugdosták. mert ha olyan
lépeket teszünk más kasba, mellyekben az ujj raj
idétlen, megdöglenek a' méhbogarak, mihelyt
ápolgattatni megszűntek. Sokszor abban a' nya-
valyában is elvesznek, a' mit a' Görögök *φαιδαίνα*
hívnak, ha ugyan a' lévén a' méhek' szokása, hogy
előszször tsak annyi viaszt készítsenek, a' men-
nyit gondolnak, hogy megtölthetnek. meg esik
néha, hogy minekutánna a' viaszszal való mun-
kának vége van, a' méz gyűjtés végett meszsi-
re kóborló raj hirtelen való záporok vagy szél-
vé-

veszek által az erdőkön szorítottatik, és népének nagyobb részét elveszti: a' mi mikor megtörtént, a' többi kevés számú méhek, a' lépek' megtöltésére elégtelenek; 's akkor a' viasznak üres részei megrothadnak, és a' romlás lassan lassan terjedvén, minekutánna a' méz megromlott, magok a' méhek is elvesznek. Hogy ez meg ne történjen, két rajt kell öszve verni, a' melly a' még egész lépeket megtölthesse: vagy ha nints tehetségébe az embernek másik raj, magokrol a' lépekről, minekelötte rothadnának, az ürességeket igen éles késsel le kell szeldelni: mert az is szükség, hogy valami nagyon életlen szerszám, (a' melly nem könnyen fog) mikor azt erőssen bele nyomjuk a' lépekbe, azokat helyekből meg ne mozdítsa: a' mi ha megesik, a' méhek oda hagyják lakásokat. Az az oka is van az elveszéseknak, hogy néha egész esztendőkön keresztül igen sok virágok termenek, és a' méhek inkább a' méz tsinálással mint a' rajokkal foglalatoskodnak. A' honnan né-melleyek, a' kik az efféle dolgokhoz kevesebbet tudnak, a' nagy mézbéli hasznoknak örülnek, nem tudván, hogy veszedelem követi a' méheket, minthogy mind a' feleslegvaló munkában kifáradván, közzülök igen sokan elvesznek, mind a' többiek semmi fiatal méhekből álló pótolékokkal nem szaporítottván, nagyon hamar megdöglenek. Mellyre nézve ha olyan tavasz állott bé, hogy mind a' rétek, mind a' szántóföldek virágokkal tele vagynak: igen hasznos dolog, minden harmadik nap a' kasok' száját bezárni, olyan kitsiny lyukakat hagyván rajtok, a' mellyeken a' méhek ki ne jöhessenek, hogy így a' mézzel való munkától elhivattatván, minthogy nem reménylik hogy minden lépet nedvességgel megtölthessenek, fiakkal rakják tele azokat. És ezek körül belől, a' nyavalyás rajoknak orvosságaik.

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 8

XIV. Mit, mitsoda időben tsinálnak a' Méhek, és mit kell azok gondviselőjének tselekedni.

Annakutánna, a' mint ugyan az a' Hyginus igen derekassan megírta, egész esztendőn keresztül így kell velek bánni. Az első éjjnap egyenlőségtől fogva, a' mi Martius Holnapnak 25-dikén a' kos jegynek nyolczadik szakaszában esik, a' fias tyuk előjövéséig 50 tavaszi napok vagynak. Ezeken a' napokon úgy kell először azt mondja bánni a' méhekkal, hogy a' kasokat fel kell nyitni, hogy minden szemét a' mi téli időben gyült, kiséper-teszen belölök, és hogy a' pókok, mellyek a' lépeket megvesztegetik kiszedettetvén, égetettmarha ganéj füstöt kell azokba botsátani, mert ez nemének mintegy valami atyafiságára nézve legalkalmasabb a' méhekhez. Azokat a' kukaczo-
kat is, a' miket molyoknak hívnak, úgy szintén a' pilléket is meg kell öldödni: a' melly veszedelmes férgek többnyire a' lépekbe tartozkodván, ha a' ganéj közzé marha velöt, kever az ember, és ezeket meggyujtván velek füstöt tsinál, le hullanak. Ezzel a' gondal kell a' rajokat, abban az időben a' mit mondtam, gyámolgatni, 's osztán erősebben rajta lesznek a' dolgozások. Hanem igen nagyon kell vigyázni a' gondviselőnek, a' ki a' méhekkal bánik, hogy mikor a' kasokhoz kell neki nyulni, az előtt való nap a' szerelmes dolgoktól szüz és tiszta legyen, se borrossan, se mosdatlan a' méhekhez ne menjen, és minden szagos ételektől magát megtartóztassa, a' millyenek a' beszózott eledelek, és azoknak minden leveik: úgy szintén az erős bűdös fok - vagy veres - hagy-
máktól, 's egyéb hasonló dolgoktól. A' tavaszi éjjnap egyenlőségéhez 52 nap mulva, mikor feltet-

szik a' fiastyuk 9-ik Május körül, kezdenek a' rajok erősödni, és sokasodni. De ugyan azokon a' napokon el is vesznek, a' mellyekben kevés és beteges méhek vagynak, és ugyan akkor fogantatnak a' lépeknek széleiben nagyobb testü méh bogarak, mint a' mekkora a' többi méheké, és azokat gondolják némelleyek Királynéknak. Hanem némelley Görög Irók azokat *οισκουσ* nevezik, onnan, hogy bizgatják, és nem hagyják nyugodni a' rajokat. a' honnan őket megis öletik. — A' fiastyuk felkelésétől fogva nyár' kezdetig, mintegy a' mi Junius holnap' utollyán, a' rák-jegynek nyolczadik szakaszsa körül esik, eresztenek a' kasok: a' melly időben szorossabban kell rájok vigyázni, hogy az ujj rajok el ne szökjenek. És osztán nyár kezdet után a' Kánicula kezdetéig, a' mi mintegy harmincz napokat tesz, valamint a' gabonákat, ugy a' lépeket is le aratják. De azokat miképpen keljen kiszedni, majd azután, mikor a' méz' megkészítettéséről fogok szóllani, megmondom. Továbba azt írta Democritus és Mago, valamint Virgilius is, hogy ugyan akkor lehet a' méheket tünő öléssel szaporítani. Mago ugyan azt állítja, hogy marha béllal is meg lehet azt tsinálni. A' melly módot szorgalmatossabban megvi'sgálni, feleslegvalónak tartom, megeggyezvén Celsussal, a' ki igen okossan mondja: hogy nem kell azt a' harmot olyan nagy kárral elvesztegetni, azért hogy így kelljen vissza keresni. Hanem ebben az időben, és egész az őszi éjjnapegylenlőségig, minden tizedik nap fel kell a' kasokat nyitni, és meg kell füstölni. a' mi ha szinte alkalmatlanságokra van is a' rajoknak, mindazáltal nagyon hasznos. Azután a' megfüstölt és kihevült méheket meg kell hütteni, meglotsolván a' kasoknak üres részeit, és a' leg-frissebb vizet töltven beléjük. osztán, ha valamit lemosni nem lehet, sas-

nak, vagy akármi nagy madárnak szárnyaival, a' mellyekbe rugósság van, kell kiséperni. Azért is hogy ha molyokat venni észre, azok kikotor-tassanak, a' pillék megölettesenek, a' mellyek többnyire a' kasok közt tartozkodván, ártalmokra vannak a' méheknek, mert mind a' viaszt kirágják, mind ganéjjokból azokat a' kukaczatokat termesztik, a' mellyeket kasbeli molyoknak nevezünk. Azért is mikor a' málvavirágzik, a' midőn ilyen moly legtöbbször van, ha az ember estve az olajos kötszöghöz hasonló réz edényt tesz a' kasok' közzé, s annak fenekére valami világosítót ereszt le, a' pillék mindenünnen oda repülnek: s mikor a' láng körül repdesnek, megégnek, minthogy a' szűk edényből sem fel felé könnyen ki nem repülhetnek, sem pedig a' tüztől távolabb nem vonakodhatnak, a' réz edénynek oldalaitól körül lévén vétetve: a' honnan a' közel lévő meleg által megemésztetnek. A' Kánikula után mintegy ötven nap múlva az ökörpásztor tsillagzat támad fel, a' mikor a' méhek a' balzsam és balha fűnek, s kerti izsópnak harmatos virágjaiból készítik a' mézet: és az legjobb az őszi éjjnap egyenlőségkor, a' mi első October előtt esik, mikor a' nap a' mértéknek nyolczadik szakaszába ért. Hanem a' Kánikulának és az ökör pásztor tsillagzatnak feltettszése közt vigyázni kell, hogy a' méheken a' darázsok erőszakot ne tegyenek, a' mellyek többnyire a' kasok előtt leskelődnek a' kijárók' után. Az ökör pásztor feltettszése után a' mértéknek éjjnap egyenlősége körül történik (a' mint mondottam) a' lépeknek második kiszédeése. Azután az éjjnap egyenlőségtől fogva, a' mi 24-dik September körül esik, a' fiastyuk eltűnéseig, negyven nap a' méhek a' tamariskus virágjaiból és az erdei tsemetéről öszve szedett mézet télre teszik el eledelnek: a' mellyből egyátallyá-

han semmit sem kell elvenni, ne hogy a' méltatlanságért gyakorta megszomorodván, mintegy kétségbe esvén, elköltözzenek. A' fiastyuknak eltünésétől fogva tél kezdetig, a' mi mintegy 25-dik December körül esik, a' Bak jegynek nyolczadik szakaszában, már eltett mézzel élnek a' rajok, 's azzal tartják magokat egész az ökör pásztor tsillagzat feljövéséig. Nem is tsalatkozom meg Hipparchus értelmében, melly azt tanítja, hogy a' nyárkezdetek és az éjjnap egyenlőségek, az égi jegyeknek nem a' nyolczadik hanem az elsőbb szakaszsaiban esnek. Hanem ebben a' mezei gazdaság' Tudományában most Eudoxusnak, és Metónak, azoknak a' régi tsillagvizsgálóknak kalendariumjait követem, mellyek a' közönséges áldozatokhoz vannak alkalmaztatva. mert egy az, hogy esméretesebb, az a' mezei gazdáknak régen képzelt vélekedések; más az hogy Hipparchusnak fellengössége mezei embereknek, a' mint mondják, vastagabb tudományára nem is szükséges. A' fiastyuknak eltünése után tehát elsőben is, mindjárt fel kell nyitni a' kasokat, és valami szenny van rajtok le kell tisztítani, 's szorgalmasabban kell velek bánni, minthogy a' téli időben nem hasznos megmozdítani vagy felnyitni a' kasokat. Mellyre nézve míg még az ősznek valami maradványa van, a' legverőfényesebb napon kitisztítván a' kasokat, azoknak fedeleit belől egész a' lépekig kell eresztetni, kizárván minden ürességet, hogy a' lépek közt való szorosságok télen által annál könnyebben megmelegedjenek, és azt mindég meg kell tenni; az olyan kasokkal is, a' mellyekbe kevés a' méh. Azután valami hasadások, vagy lyukak vagynak, azokat sárt és marha ganéjt kevervén öszve, azzal kívülről be kell kenni, és tsupán tsak olyan járásokat kell hagyni, a' mellyekben a' méhek jöhessenek me-

hessenek. És ámbár fedéllel be vagynak a' kasok fedve, mégis szalmákkal és ágakkal bé kell azokat takarni, és a' mennyire lehet, a' hideg és szélvészek ellen bátorságba helyheztenni. Nemelylek megölt madarakat zárnak a' kasokba, kivéven azoknak belső részeit, hogy télen tollaikkal a' heverő méheknek meleget szolgáltatassanak: osztán ha az eledeleik elfogynak is, könnyen élnek vélek az éhes méhek, 's tsupán tsak a' tsontjaitkat hagyják meg azoknak, ha pedig lépes méz elég van, akkor épségben megmaradnak, nintsenek is terhekre a' méheknek a' magok' szagával, ámbár azok a' tisztaságot nagyon szeretik is. Jobbnak gondolom mindazáltal én, ha télen az éhes méheknek a' kijárások' elejbe, vállutskákban, vagy megzúzott és vízben megáztatott száraz figét, vagy főtt mustot, 's aszszuszölöbort ad az ember. a' melly nedvességekbe tiszta gyapjat kell áztatni, hogy a' méhek azokra állván, mintegy tséven szijják fel a' nedvességet. Malozsa szölöt is, ha megzuzza az ember, jó nekik adni egy kis vízzel meglotsolva. És ezekkel az étkekkel nem tsak télen; hanem akkor is (a' mint már fellyebb mondottam) kell tartani őket, mikor az ébtéj és a' szilfák virágoznak. A' télnek beérkezése után mintegy negyven napok alatt, valami eltett mézek van (ha tsak a' méhész bővebben nem hagyott nekik) mind megemésztk, és sokszor ki is ürülvén a' lépek, az ökör pásztor tsillagzat' feltettszéséig, a' mi 13-ik Februariusban esik, éhessen a' lépekre dülvén, mint a' kigyók megmerevednek, és nyugvás által tartják meg magokban a' lelket, a' mit mindazáltal hogy el ne vesszenek, ha soká tartó éhség következik rájok, legjobb a' kas szájjánál lévő lyukon tsévéken édes nedvességeket ereszténi bé, és ugy állatni ki velek a' szük időket, míg az ökörpász-

tornak feltetszése, és a' fetskének megérkezése jobb időket igényének. Ezután az idő után tehát, ha a' szép nap megengedi, ki mernek menni a' legelőkre. Mert a' tavaszi éjjnapegyenlőségtől fogva minden tartózkodás nélkül már szélire járnak ki, és a' rajzásra alkalmas virágokat szedik, 's azokat kassaikba öszve hordják. Ezekre kell legjobban vigyázni, az Esztendőnek részeiben Hyginus szerint. Egyébaránt Celsus azt adja hozzá, hogy kevés helyeken van az a' szerentse, hogy a' méheknek más eledeleket adhasson az ember télen, mást ismét nyáron. Azért is azt mondja hogy az olyan helyeken, a' hol a' tavaszi idők után alkalmas virágok nintsenek, nem kell mozdítatlanul hagyni a' kasokat; hanem minekutánna a' tavaszi legelők elfogytak, olyan helyekre kell azokat által vinni, mellyek a' méheket a' balzsamfünek: fekete gyopárnak, és borsfünek későn nyiló virágjaival bővebben táplálhatják, a' mi azt mondja, megeshetik Acháia Tartományában, a' hol a' méheket az Átheni legelőkre által viszik, és Euboéában, 's ismét a' Cyclades szigetekben, midőn ott más szigetektől Scyrusba hordják a' méheket által, nem különben Siciliában is, midőn annak egyéb részeiből Hyblába hordják öszve őket. És ugyan ő azt mondja, hogy a' viasz virágokról a' méz reggeli harmatból lesz, a' melly annál jobb minémüséget nyer, mentül tisztább materiából készül a' viasz. Hanem azt parantsollya, hogy az elvívés előtt szorgalmatossan meg kell a' kasokat vizsgálni, 's a' régi molyos, és leszakadó félben lévő lépeket ki kell szedni, 's tsak keveset és a' legjobbakat kell megtartani, hogy egyszer'smind jobb virágokból is mentül több lépek legyenek: és hogy azokat a' kasokat, a' mellyeket máshová akar vinni az ember, tsupán tsak éjtszaka, és rázás nélkül kell vinni.

*XV. A' méznek megkészítéséről, és arról mi-
kor kelljen a' kasokat megherélni.*

Majd a' Tavasz elmúltával következik, a' mint mondtam a' mézszüret, a' mellyért tétetik az egész esztendei munka. Hogy a' méz már elkészült, megtudhatni abból; mikor vesszük észre, hogy a' méhek üzik és kergetik ki a' heréket. a' melly nagyobb nemü, és igen hasonló a' méhez, és a' mint Virgilius mondja: *rest lusta állat*, 's minden dolog nélkül hever a' lépeken. Mert eggy az, hogy eledelt sem gyűjt, más meg, hogy a' mit a' többi méhek behordanak, meg-
eszi. Mindazáltal láttatnak még is valamit használni ezek a' herék a' raj szaporítására nézve, ráülvén azokra a' tojásokra, mellyekből a' méhek formálódnak. A' honnét az ujj rajnak ápolgatásáért, és neveléséért szenyvedik meg inkább őket. Azután, minekutánna a' méhbogarak kikeltek, a' kasokból kiüzettetnek, és a' mint ugyan az a' Virgilius mondja, *a' jászloktól eltultatnak*. Némelleyek azt tanátsolják, hogy ezeket egészszen kikell pusztítani, a' mit én, Mágóval eggy értelemben lévén, ugy itélek, hogy nem kell tseledni, hanem a' velek való kemény bánásban módot kell tartani. mert sem egészszen el nem kell ezt a' nemet veszteni azért hogy a' méhek elne lustullyanak, a' mellyek mikor a' herék' ételeiknek valamely részét megemésztik, a' károknak kipotolása által serényebbekké lesznek: sem viszont azt meg nem kell engedni, hogy a' sok rablók megszorodjanak, hogy osztán a' többeknek minden jószágait elragadozzák. Mikor tehát veszed észre, hogy a' herék és a' méhek gyakran veszekednek egymással, felnyitván a' kasokat, nézd meg belől, hogy ha vagy félig

vannak a' lépek, azok másuvá vitessenek: vagy ha már tele vannak mézzel, és a' tetejébe rakott viaszszal mint valami fedelekkkel be lévén raggatva, lemetéltessenek. A' herélésre pedig reggelen való időt kell választani, mert nem hasznos a' déli forróság' miatt elkedvetlenedett méheket megboszosztani. Két vas szerszámokra van szükség erre a' végre olyanokra, a' mellyek másfél lábnyira, vagy valamivel nagyobbbra vannak tsinálva, mellyek közzül eggyik eggy hoszszukás kés légyen, mellynek mind a' két felöl széles éle, és az eggyik végén horgas kampója legyen; a' másik elől lapos, és igen éles legyen, hogy ezzel annál könnyebben lehessen a' lépeket metélni, amazzal pedig kivakarni, és a' mi szemét hull, ki huzgálni. De mikor a' kasnak a' hátulsó részén semmi felnyitott ajtó nints, gálbából, vagy száraz ganéjból tsinált füstöt kell belé eresztteni. ezeket eleven szénnel öszekeverve egy tserép edénybe kell tenni: és ezt a' füles edényt, a' szük kötsöghöz hasonlónak kell formálni, úgy hogy eggyik fele keskenyebb legyen, a' mellyen kitsiny lyukon jöjjön ki a' füst: a' másik bővebb és széles szájú, a' mellyen belé lehessen fujni. Ha illyen fazekat tesz az ember a' kas eleibe, lélegzetet fujván belé, a' füst a' méhekhez tódul, a' mellyek nem szenvedhetvén a' büdösséget, azonnal a' kasnak elől való részébe veszik magokat, és néha az ajtón is kívül mennek. És ha van benne mód, hogy az ember a' kasba kedve szerént belé nézhessen, ha két raj van benne, még kétféle nemű lépek is találkoznak. mert mikor békesség van is a' méhek között, mindenik csoport megtartja a' lép formálásában és készítésében, a' maga szokását. Hanem minden lépek, mindég a' kasoknak tetejéhez, és eggy kitsinyt az oldalaihoz ragadva függenek,

ügy, hogy fenékre ne érjenek, mivel azon van a' méheknek járások. Továbbá a' lépeknek formája olyan, a' millyen a' kasé: mert mind a' négy szegletes; mind a' gömbölyü, mind a' hosszukás térségek mint valami formák, a' magok' figuráját adják a' lépeknek, a' honnét nem mindig eggyforma figurájú lépeket talál az ember. De ezek akár millyenek légyenek, nem kell mind kivenni. mert az első méz szedéskor, mikor még a' mezőkön elég legelők vannak, ötöd részét: az utolsókor, mikor már a' téltől félni lehet harmad részét meg kell bagyni a' lépeknek. Mindazáltal ez a' mérték nem minden tájjékokra nézve meghatározott, mivel a' virágok' sokságához, és az élelem mennyiségéhez képest kell a' méhekről gondoskodni. Továbbá ha a' függő lépek hosszába lógnak le, azzal a' vas szerszámmal, a' melly a' késhez hasonló, kell azokat elmetszeni, és azután alájok vetvén a' két karját az ember, úgy kivenni és kiszedni: ha pedig keresztbe vagy a' kasok tetejihez ragadva, akkor a' horgas szerszám szükséges, hogy a' lapjok' ellenébe vágattassanak le. A' régieket, vagy hibásakat kell pedig kivenni, és a' legegészségesebbeket, 's mézzel tele lévőket kell meghagyni; 's végre az olyanokat, a' mellyekbe méhkukaczkok vannak, hogy azok a' raj' szaporítására megtartassanak. Annakutánna minden lépeket arra a' helyre kell öszvehordani, a' hol a' mézet elakarja az ember készíteni, és a' falaknak 's ablakoknak lyukait szorgalmatossan be kell kenni, hogy a' méhek sohol be ne mehessenek, a' mellyek mintegy elvesztett javaikat erőssen nyomozzák, és ha megtalállyák, megemésztik: azért is ugyan azokból a' dolgokból, a' mellyeket fellyebb említettem, az ajtóban füstöt is kell tsinálni, melly a' bemenni akarókat elűzze. Megheréltetvén osz-

tán a' kasok, ha némelyekben szájjoknál keresztbe álló lépek vagynak, meg kell őket fordítani, hogy változtatva, a' hátulsó részeik legyenek az ajtajaik: mert így mikor közelről heréli őket az ember, inkább a' régi mint az újj lépek szedetnek ki, és a' viasz meg ujjul, a' melly annál roszzabb mentül régibb. Hogy ha talám a' kasok körül vagynak építve és mozdíthatatlanok, gondunknak kell rá lenni, hogy majd hátulról majd előlről heréltesse meg, és annak a' nap-palnak tizenegy órája előtt kell történni, azután három óra után kell azt ismét elkezdni, vagy a' következő reggel. Hanem akármennyi lép van lemetélve az nap, míg az meleg, el kell a' mézet készíteni. Fűz vesszőből font kosarat, vagy vékony ágból ritkára szőtt felfordított kup forma zsákot, a' millyen az a' mivel a' bort szűrik, kell setétes helyre felakasztani, azután abba kell öszve rakni részenként a' lépeket, hanem vigyázni kell hogy a' lépeknek azok a' részei külön tétessenek, a' mellyekben vagy méh kukaczkok, vagy veres motskok vagynak, mert ezek roszz ízüek, és nedvességekkel a' mézet elrontják. Annakutánna mikor a' szűrött méz az alája tett tekenőbe lefolyt, tserép edényekbe kell tölteni, a' mellyek kevés napokig nyitva legyenek, míg a' must ízü méznek a' forrása megszűnik, és kalánna gyakran kell tisztogatni. Majd azután a' lépek' töredelékjeit, mellyek a' zsákban maradtak meg kell ujra tsomoszolni, és ki kell nyomni, és azokból másod rendbéli méz tsorog, mellyet a' gondosabbak külön tesznek, ne hogy, a' melly méz legjobb ízü, ez közibe kevertetvén, roszzabb legyen.

XVI. A' viasz-készítésről.

A' viaszbeli hasznót, ha szinte kevés pénzt ér is, nem kell még is elmellőzni, midőn az sokra szükséges. A' lépeknek kinyomott maradékjait, minekutánna édes vízzel jól meg mosattattak, réz edénybe kell hányni: azután vizet töltvén reájok tüzzel meg kell olvasztani. a' mi meg lévén, a' viaszt szalmára, vagy kakára letöltvén, megkell szűrni; és ismét ujja ugyan azon módon megkell főzni, és ki millyen formákba akarja, vizet töltvén elébb azokba, olyanokba kell önteni: 's mikor megfagyott, könnyű kivenni, mivel a' víz, a' mi alatta vagyon nem engedi hozzá ragadni a' formákhoz. — De már véget vetvén a' majorbeli állatokról és legelőkről való értekezésnek, a' mi rész, Publius Silvinus! a' mezei gazdaságból hátra van, a' kertek' míveléséről, azt már most, úgy, a' mint mind neked, mind a' mi Gallionknak tetszett, versbe fogom foglalni.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS
 C O L U M E L L A
 A' KERTEK MIVELÉSÉRŐL.
 TIZEDIR KÖNYV.

E l ő b e s z é d.

Annak az adónak Silvinus! mellyet a' te un-
 tatásodra ígertem tenéked, hátra maradott ré-
 szetskéje is itten vagyon. Mert a' fellyebbvaló
 kilencz Könyvekben, ezzel a' mit most lefizetek,
 kevesebbet adtam. Hátra vagyon tudniillik a' Ker-
 tek mivélése, mellyet hajdan a' régi földmivelők
 szembetünöképpen elmulattak, de a' melly ma
 igen fontos. Mert noha a' régieknél szorossabb
 volt a' takarékoság; még is a' szegények bőveh-
 ben szoktak élni; a' midőn mind a' nagyok,
 mind az alacsonyabbak, bő téjjel, vadhússal, és
 házi barmoknak husaival, úgy vízzel és gaboná-
 val táplálták magokat. Majd mikor a' következő
 idő, és kivált ez a' miénk, a' buja étkekben hely-
 heztetné a' tekintetet, és az ételek nem a' ter-
 mészeti kívánságokból, hanem az értékről itél-
 tetnének: a' közrendű szegénység elszorittatván
 a' jobb eledelektől, a' közönségesekre kényszerit-
 tetik. Azért a' Kertek mivélését, mivel azoknak

haszonvétele nagyobb szokásba van, szorgalmatosabban elől kell adnunk, mint a' mi eleink, azt pedig a' mint magamban feltettem, folyó beszédbe kívántam a' több Könyvekhez foglalni, hanem ha az én feltételemet gyakori kéresekkel ostromolván, arra birtál volna, hogy versekkel pótolnám ki a' Georgiconi verseknek elhagyott részeit, mellyet maga is jelentett Virgilius, hogy maga után a' maradékra fogja bízni. mert más-ként nem is bátorkodtunk volna ahoz hozzá fogni, hanem ezen nagy tiszteletü vers-írónak akaratjából, kinek mint egy lelkétől indittatván (kedvetlenül kétségekívül a' munkának nehéz volta miatt, mindazáltal a' jó kimenetelnek nem minden reménysége nélkül) hozzá fogtunk ehez az igen sovány, és majd test nélkül való matériához, melly olyan tsekély, hogy a' mi egész munkánknak végre hajtásában, a' mi foglalatoságunknak mint valamelly részetskéjét így kell tekinteni, magában pedig, és mintegy az ő határai közé szorítva, semmi módon nem lehetne szépen kitsinálni. mert noha ennek mint egy sok tagai vagnak, a' mellyekről beszélhetünk valamit: mindazonáltal olly kitsinyek azok, hogy a' mint a' Görögök szólnak, a' megfoghatatlan apró homok szemekből, nem lehet kötelet eresztetni. Azért akarmi legyen az, a' mit kidolgoztunk, nem annyira tulajdonítja azért magának a' ditséretet, hanem jó neven veszi ha gyalázatjokra nem fog lenni, a' már fellyebb tett írásbeli munkáimnak. De vessünk már véget az előbeszednek.

Most Silvinus azért a' Kert művelésre tanítlak,
'S arra, miket hajdan, — míg a' diszló gabonákat
Bacchus ajándékát, a' nagy Palest, úgy az égi
Mézeket énekele: kiszorulván a' szük időből

5. Virgilius, mi reánk hagyja hogy pótoljuk utanna.

- Olly téres helyt kell legelőbb választani Kertnek,
 Mellynek az ágya kövér, és porló hantjai vagynak,
 És kikapáltatván a' könnyü homokkal egyenlő.
 Ugy a' hol a' tanya jó, 's zöld füvel diszlik örömmel
10. 'S nedves földe terem feketéllő bodza bogyókat;
 Mert se kemény nem jó, sem az a' melly tóba merülvén
 Szüntelen a' rekegő békák szavaiktól üvöltöz.
 Többire, melly önként leveles szilfákat creszt fel
 És kedvelli nagon a' vad szőlőket is, és az
15. Erdei vadkörtyélt, vagy kö magu szilva gyümöltsel
 Bövölködni szeret, 's almát sokat adni magától:
 Ellenben nem hoz se hunyort, sem roszzs szagu gálbánt
 Sem tiszafát meg nem szenyved, sem mérge nem izzad
 Bár a' félembert mutató eszelős fü virági
20. Lepvén, natragulyát szül is, és gyászos vizi bürköt,
 Vagy kezeket sértő ferulát, 's lábszárnak is ártó,
 Földi szedert, vagy még szűrő tövises paliuront.
 Légyenek a' mellett vizek is, mellyekkel az izmos
 Kertész öntözzön, valahányszor szomjuzik a' kert,
25. Vagy tele források, ne hogy a' mély kút fenekéről.
 Fel nagy erőszakkal húzván, derekába nyilaljon.
 Ezt a' jó földet gyepük által vagy tövisekkel
 Bé kell zárni, hogy a' tolvaj vagy marha ne járja,
 Nem kell Dédalusi kézzel faragott sima bálványt,
30. Sem Polycletus, vagy Phradmon vagy még Ageládes
 Mesteri szép miveit, bele helybeztetni vigyázni,
 Nem; hanem egy vén tölgy megbárdolt törsoke, szörnyü
 Tagjával, közepén alkalmas Ithyphalus lesz
 Czombjai a' gyereket, a' tolvajt jeszsze kaczorja.
35. A' mivélést már most mikor, és mit kell, 's hova vetnünk?
 Vagy mitől őriznünk? és mellyik tsillagba virítnek
 A' kertek? 's Paestnek ró'sási mikor fakadoznak?
 Ugy Bacchus vagy egyéb idegen törsokebe beoltott
 Jó fa mikor leszen megterheltetve gyümöltsel?
40. Együgyü versekkel Músák! rakjátok előnkbe.
 Oceanus vizeit, mikor a' szomjas kutya iszsza,
 És az időt Titán egyforma fogakra kiméri,
 Vagy mikor a' teli ősz, almáit rázza fejéről
 'S a' szőlő zavaros mustját maszatolva kinyomja:
45. Akkor hányják fel mélyen nekem a' kapa vassal,
 A' földet, ha ugyan záportól nedves előre.
 Hogy ha pedig száraz marad a' sok tiszta időtől,

- Majd patakot lejtős helyeken kell venni reája,
Hadd igyon a' föld bő vizeket, 's teljen be nyílása.
50. Vagy ha se zápor nints, sem nedves nem lehet a' föld
És Jupiter vagy még a' hely sem hagyja megázni
Várd a' téli időt, míg Bacchus tűz-koronája
A' kék tenger alá lefut a' magos égtetejéről,
'S szemközt napköltétől az Atlás tsillagi félnek.
55. És mikoron még sem hiszen a' már bátor Olympnak
Phoebus, sőt a' Rák ollóját félve kerülvén
'S Népa szurós farkát, siet a' Crótos lova hátán
Együgyü Nép! ekkor már szines anyádra ne hajtsál.
Annak az anyja lesz ez, kit agyagbol gyúra Prométhé
60. Más anya szült minket, hogy Neptúnus fenekedve
Tenger alá temeté a' földet, 's mély üregébe
Megrázkódtatván a' Léthét, úgy megijeszté
Hogy Pokol a' Styxnek, tsak ez egyszer látta Királyát
Félni, hogy a' viz alatt zavarogtak az abbeli lelkek
65. Minket ama bő kéz, elfogyván földről az ember
Nemzett, 's a' bérczek tetejéből akkor eloszlott
Deucalióni kövek szültek, 's im' ebből az okbol
A' nagy erős, 's örökös munkák hívnak. No tehát most
Üzzetek el minden puha álmot, 's görbe vasakkal
70. Már zöld üstökeit, tépjétek részre ruháit
Jer te gereblyékkal törd 'sibbadt háta gerinczét
Más belső részét kapatsold fogasokkal, ez által
Öszve kevert hantját a' föld színére terítsd ki
Hogy dérnek, fagynak lévén ekképp kitétetve
75. Vagy Caurus hideg árjainak vagy mérge dühének
Kösse meg a' zordon Boreás, oldozza fel Eurus.
Majd mikor öszveköto hidegét Rhiphéusi fagynak
A' Zephirus langyos melegü szellője feloldja
És lemegyen mélyen a' Lant tsillagzat az égről,
80. 'S a' tavasz itt létét a' fetskéek zengeni kezdik:
Ekkor jó nevelő törekekkel, vagy szamaraktol,
'S ökrök alol gyűjtött trágyával hintsd meg a' hol roszsó;
Ő maga a' Hertész hordván kifeszült kosarakkal,
A' kiszivott ugarat szintén úgy öntsd meg azokkal,
85. A' miket a' büszhödt árnyékszék ad ki magából.
És azután ha kemény, 's essöktől tömve van a' föld
Vagy derek által is, azt szükség leszsz ujra felásni.
Majd mikor a' rögöket, 's eleven gyepszíneket és jól
Megvered a' kalamó, vagy is a' kétágu fogával

90. Rothadt tölgyei hogy megomoljanak a' gyepi földnek :
 Ekkor is a' földtől kitsiszolt szerszámot elő vedd
 És keskeny közöket vonván , hosszára , keresztbe ,
 Ismét oldalról kissebb ösvényeket ejtsél
 Hogy ha pedig simított a' föld , 's ágyakra felosztott
95. 'S gyászsza után kíván magokat kebelébe fogadni.
 Tsillagit a' földnek , vessük sokféle virágit
 Gyöngyszinü levkóját , sárgálló gölya-hirével
 Narczissus töveket , feltátott szörnyü oroszlan
 Száját ; tiszta fehér kosarakban litiomokkal
100. Szép hó-vagy pedig egészinnel játszó hiaczintot
 Majd közel a' földhöz halovány , felnöve pirosló
 Szép violát rakjunk , és szüz természetü ró'sát.
 Most tsigatsöt , panaczet , gódirczot , drága levéért
 'S a' repülő álmot meggyöző mákokat ezzel
105. Vessetek. Itt Magari pörénak magvai menten ,
 Jöjjenek , a' mellyek férfit gerjesztenek és lyánt ,
 Mellyek és a' Getulok földén Siccába teremnek
 'S a' koszorus Priapus mellé éppen tsak azért tett
 Mustár , hogy lankadt férfit szerelemre vidittson.
110. Itt alacsony baraboly , 's a' tompult inyeket oldó
 Kattangok , 's azután más gyengébb rojtu saláták ,
 A' sok fokhagymák , 's szagokat meszsziére botsátó
 Ulpikok , a' mik jök babbal , köznépnek is enni.
 Innen odébb murkok , Syriából jött gyökerekkel.
115. Mellyek vágva dagadt tsillag-fürtel feladódnak ,
 Hogy Pélusiumi sereket jobb kedvel itassák.
 Nem máskor rakják amaz oltsó tenni valókat
 A' keserü örvényt , káprit , suhogó ferulákat
 'Úgy a' föld színén lapuló zöld ménta tövetskét
120. A' kelemes szagokat párádzó kaprot czeikkel ,
 És az olajfa bogyó izét emelő ruta füvet ,
 'S a' vele élöket vívásra fakasztani tudó ,
 Repezét , barna gyapor gyökerét , a' könnyeket ejtő
 Téli veres-hagymát , 's azt a' zöldséget is a' melly
125. Izt szerez a' téjnek , homlokrol bélyeget elveszt .
 És erejéről azért nevezik Görögös nevezettel.
 Vetnünk kell azután káposztát , azt az egész föld
 Zöldségét , melly a' népnek valamint az Uraknak ,
 Téli időnn levelét , tavaszon tsimotáit ajánlja
130. Mellyet is a' régibb Cumának partjai bővön
 'S Marrucinum hoznak , vagy Signia Lépi hegyénél ,

- A' termő Capua, 's Caudini torokbeli kertek
 Úgy forrásairol híres Stabiae, Vesuv' allya,
 A' bölts Párthenopé, Sabetos kifolyásai mellett
135. És ugyan a' Pompájai tó édes vízi környék,
 Herculesi Sónál, vagy hol Siler elfoly alatta,
 Mellyeket olly nagyokat természet a' durva Sabelles,
 Turnumi tó, 's almás Tiburisnak földé vidéke
 Brutiusok mezejek, 's Aricia hagyma hazája.
140. Hogy ha ezen magokat bevetettük jó puha földbe,
 Terheiket gondol, szükség őrizni, mivelni,
 Hogy jöjjön gazdag jutalommal haszna kezünkbe.
 Elsőben is azért, bő forrást kell oda venni,
 Hogy szomjúságtól ki ne éjgék a' fogadott mag.
145. És ha tsirájával már a' földet kirepeszti
 A' viruló magzat, 's annyából már kiverekszik
 Kezdetiben mindjárt egy kis záporral itassa
 A' Kertész gyakran belotsolván, 's két fogu vassal,
 Húzza meg a' fojtó gyomokat mellőle kitépven.
150. És ha tserés halmon vagyon a' kert, 's a' ligetes hegy
 Ormairol patakok rá nem folyhatnak; elébe
 Vonj árkot, 's földét halmozd fel, hogy magasabban
 Állván, a' száraz porhoz szokjék veteményed
 És azon egy helyben minden hévséget elálljon.
155. Majd ha ködökből lett Phrixus, 's nem Helle hajóssa,
 Egijegyek, 's barmok feje a' hullámból előjön :
 A' deli föld kebelét már nyitja, 's várja az érett
 Magvakat a' veteményekkel közöszülni kivanván
 Férfiak! itt legyetek vigyázók, mert az idők el-
160. Futnak alattomban, 's többé soha vissza se jönnek.
 Imhol! ez a' szelidebb anya már szöllitja szülöttit,
 És a' melly fiakat szült, már ohajtja nevelni,
 Mostoha gyermekit is kéréven. Most adjatok annak,
 Zálogot, itt az idő! az anyat övedezze viritó
165. Nemzetség; te haját kösd bé, fürtökre te oszd el,
 Most zöld petreselyem bodorítsa fel a' deli földet
 Majd pörénak jól kiszilált, és hosszu hajától,
 Szépüljön, 's gyengült kebelét pászterna fedezze.
 Már a' más idegen nemü, és jobb illatu plánták.
170. Száljanak itt lefelé Hiblának sárga hegyéről.
 És a' vig Canopum mezején született majoránának
 'S a' Cynarás szüz Lyányának könnyet követő jobb
 Mirhát ültess, melly betesebb Achájai fajta,

- És a' mellyek ama gyászos vér fajzati löttek
175. Aja virágait és a' mindég zöld amarántot
'S mennyi ezer szint a' gazdag természet előhoz,
Rakja el a' kertész zöldön valamit magul elszórt
Most jöjjön bár a' szemek ellensége corámblé
Majd a' jó álmot megadó fű-saláta siessen,
180. Melly nagy unalmait a' régibb nyavalyának elűzze.
Egyike zöld bodros, más fénylik barna hajával
Mindeniket nevezik, ma Metellus Caeciliusrol
Harmadik a' mi tömött, és sárgállik tetejével
E' maga Cappadokok népéről akar neveződni;
185. És az enyim, mellyet Gadesben Tártesi föld hoz
Tiszta fehér levelü, 's belől a' tór'sája is olyan,
Cyprus is, a' mellyet terem a' jó Paphusi földön
Verhenyeges, lesimult haju, tsak tor'sája fehérlik.
A' mint többfélék, annyik letevési nemenként
190. Caeciliát rakják Vizöntő-jegybe előszször
Cappadoczit mikoron innepjét tartja Lupercus,
Es te is oh Mávors! tedd el Tártessit idődben,
Cyprusi tejt Paphiét, rakd el mikor a' te napod van
Mig szerető annyával kíván öszve szorúlni,
195. És ez is olly könnyü 's puha ággyal fekszik alatta.
Plántálj és szaporíts, a' nemzés napja bejött már
Párosodásra siet most a' sziv, most az egész föld
Vénus után tombol, 's szerelem heves ösztöne hajtván
Megkaptsolja saját társát, 's betölti magokkal.
200. Most a' vizi Atya, 's most a' Tenger Fejedelme
Az Thétist, és ez hódítja meg Amphitritét
'S kékszinü magzatokat szülvén Férjének, imé nyit,
Mindenik ajtót, 's a' tengert szaporítja halakkal.
A' legfőbb Isten maga is már menyköveit le.
205. Rakván, hajdani Acrisioni szerelme után jár,
És sűrű záporral foly alá az anyának ölébe.
A' szüle sem veti meg, most már magzatja szerelmét,
Sőt vele eggyé lesz, a' föld szerelemre hevülvén:
Innét a' Tenger, Hegyek, innét a' kerek Ég, Föld
210. Ébredéz: innen jö emberbe, báromba, madárba,
A' kívánó tűz, 's velejét mind addig emészti,
Mig megelégedvén a' termőt ejti terébe
Melly szül sok fiakat, 's mindég ujj magzatok által,
Tartja fel a' földet, hogy üressen el ne puhuljon.

215. Dee mit repdesek én , olly könnyü fékkel az égenn
 Engedvén lovaim fellengös utja hevének
 Zengje ditsőbb hangon ezeket kit Delphusi laurus
 Igazgat , 's a' dolgoknak okát kívánja nyomozni,
 Természet titkát , 's az egek törvényit is érti ,
220. És kit Dindymuson megszált a' tiszta Cybéle
 Es Cytheróna , 's Nysánn , a' Bacchus bércze vidékén
 Párnassus tetején a' Músák Pieri kedvelt
 Tsendes berkében , buzgó szavait így üvöltvén
 Delusi Paeán óh ! hald meg hald Delusi Paeán.
225. Engem Calliopém kevesebb munkára születvén
 Viszsa hiv és kissebb karikába forogni parantsol,
 És vele versemet olly vékony fonalakra kötözni ,
 Mellyeket a' dolgos metsző kedvére dudoljon ,
 A' Lugoson függvén , a' Kertész kertje viritván.
130. Rajta tehát a' mint jö a' sor , ritka közökre
 Orrtekerő tormát vessünk belső kukaczookról
 Mellyek az ételeket nem emésztő hasba teremnek
 Borsfüt , melly játszik demutkák 's tsonbor izével
 'S gyenge ugorkákat töredékeny száru tökökkel
235. Szüros ártitsokot rakjunk , melly édes Jacchus
 Torkának de az énekelő Phoebusnak izetlen.
 E' most bársonyló fürtel kél , 's gombolyodik fel,
 Majd mirtus hajjal zöldül , 's lehajolva nyakával
 Most kiterülve marad , majd tobzos tsuttsa bök és szür
240. Most kosarat formál , 's szűrő tövisekkel ijesztget ,
 Néha pedig halavány , a' sodros akántal egyenlő
 Majd mikor a' gránát bevonul vérszinü virággal
 Melly érvén magvát pirosolló bőrbe takarja :
 Itt az idő áront vessünk , 's az erős koriándrok
245. Ekkor jönnek elő szörös kándilla kőmennyel ,
 És a' Spárga bogyó bokros tetejével elő áll.
 Úgy a' ró'sa ziliz , melly a' nap után forog és jár
 'S a' mi gerézdeidet meri Nysie nyomba követni ,
 Tüskéktől sem fél mivel a' gypüből kiverődvén
250. Vaczkort vad-gönyét lekötöz , sőt minden egerfát,
 Mint írják Görögül amaz első nagy betü párját ,
 A' viaszon tudós mester vasa szára hegyével :
 Így a' jó földön , vasas és hegyes orru rakóval
 Béteszik a' zöldes levelü . 's szárral sima czéklát.

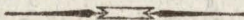
255. Im'! a' jószagu kerti virág leszedése is itt van,
 Már a' bársonyló tavasz, a' sokszinü szülöttel,
 Es a' jó Anya is fejeket|koszoruzni kívánják.
 Már a' Phrigiai kerepek bimbói tolulnak
 Es bé hunyt szemek a' violások mind nyitogatják,
260. Ásit már az oroszlán is, gyengén kipirulva
 Szüz ajakát a' rósa kifestvén tiszteletet tesz
 A' mennynek, 's Templomban Sábai illatot indit
 Hát titeket Pegasus, 's Achelóus társai kérlek.
 Maenalus és Dryás Seregi, 's Napacai Nimfák
265. A' kik az Amphrisus berkén, és Thessali Tempén
 Ugy Cyllene tetönn, 's árnyékos Lycei földön
 Laktok, 's harmatozó Castal' barlangja tövénel
 Es kik arattátok Halesus Sicani virágit
 Akkor, hogy táncztokban merülvén lyánya Ceresnek.
270. Enna folyó kivirult liliumját tépte kezével,
 Ellopatott, 's majd mint Léthei Tyrann felesége
 A' komor árnyéket tsillagnak, poklot az égnek,
 Életinek Léthét, Plútot Jupiternek elébe
 Tette, 's alországát, így most Proserpina birja:
275. Már ti is elvetvén a', gyászt 's félelmet egészszen,
 Gyengült lábaitok lépésit erre tegyétek.
 És a' föld hajait, rakjátok szent kosarakba:
 Nintsenek itt lesek a' Nimfaknak, nints ragadó is
 Itt a' tiszta szivet tiszteljük, 's Isteneinket
280. Tréfával telyes itt minden, 's szabados hahotával
 A' puha pásitokon borozó vendégek örülnek.
 A' tavasz enged az esztendő is legszelidebb most,
 Mig Phoebus langyos, 's a' gyenge |gyepen heverészni
 Résztet, 's a' suhogó füveken szaladó patakok még
285. Sem jegesen, sem lágy melegen sem hasznosok inni
 Már koszoruzzák a' Kertet Dióne virágit
 Már a' rósa pirul, pirosabb a' tiszta bibornál
 Sem ködöket hajtó Boreás, Látonai Phoebe,
 Olly piros orczával nem fénylik, Sirius is nem
290. Tündöklük, se veres Pyrois, sem Hesperus égő
 Fénye ha Eous keletéről Lucifer eltér,
 És Thaumantia sem tsillámlük úgy égi tüzével
 Mint a' vig kertek gyönyörü veteményi ragyognak
 Noszsza tehát nap felköltkor, vagy az éjtszaka végén

295. Vagy mikoron Phoebus lovait Hiberusba meriti,
 Mig szagos árnyékot terjeszt mig a' majoránna:
 SzedjeteK ujj Narczis hajakat, meddõ balaustot,
 És te hogy a' Coridon javait ne utálja Alexis
 A' szép Ifjúnak, te magad szebb Náis örömmel
300. Vigy violát kosarakba, vegyítvén barna fagyállal
 Balsamokat kásját, sáfrány színü fürtöket egygyütt,
 Hintsd meg színborral, mivel a' bor jó szagot élleszt.
 És mivelők ti kik a' kerteknek gyenge virágít
 TördelíteK feltört kézzel, fejtett iszalagból
305. Font kasotok rakjátok pirhanyagós hiacintal,
 Sodrott szálait a' gyékénynek rósa feszítse,
 És lángszin ibolyák nyomván a' kast szakadozzon,
 Hogy tavasz áruival gazdag Vortumnus örüljön,
 'S tántorgó lábbal, majd a' sok bortol elázva
310. Sok pénzel térjen haza a' Városból az áros.
 Majd mikor a' gabonák érvén sárgállanak osztán
 'S a' napot is Titán a' kettős - jegybe kinyújtja
 És a' Lérnai Rák ollóit lángba meriti:
 Fokhagymát, vereset, mákot vegyesítve kaporral.
315. SzedjeteK, és a' mig még zöldek eladni vigyéteK.
 Mondjátok ott különös hálát a' Sorsnak Urának,
 Arutok elkelvén a' kertbe siesseteK ismét.
 Ekkor feltörvén a' nedves ugart basalikkal
 VesséteK, 's görgövel tömjéteK meg erőssen
320. Hogy heve a' megomolt pornak ki ne süsse helyéből
 Vagy bele szökvén a' kis balha, ne sértse fogával,
 'S a' magot a' ragadó hangyák kipozalni ne tudják;
 Nem tsak az illy gyengébb veteményt mérészli kirágni
 A' tserepéhez nõtt tsiga, 's a' borzas tsunya hernyó
325. Nem; hanem a' szépen dagadó, 's fejesedni megindult
 Káposztát, 's az előbb sárgálló czékla haját is.
 Így, mikor a' felnõtt plántákhoz bizik az ember
 És a' már érteKnek akar kést fogni tövéhez,
 A' haragos Jupiter sokszor nagy esõt hajigálván
330. Emberek és barmok miveit feldulja jegével.
 Gyakran olly iszonyú záport is szór le dühéből
 A' miből a' szölõt 's füzeKet pusztítani termctt
 Vinczurók állnak elő, 's mászkál kertekbe a' hernyó,
 MellyeKet ellepvén, a' plantát úgy megemeszti,

335. Hogy haja elveszvé, és éppen megkopaszodván,
Meztelenen áll a' gyászos meregtől előlve.
Hogy kikerülhetnek ezt a' sokféle veszélyt, a'
Földmivelők, mutatott több mesterségeket arra,
A' látás, hallás; és a' mindennapi próba
340. Azzal tartja, hogy a' szeleket kell, 's a' vad idöket
Tuscusi szentséggel szelidíteni, és el is üzni.
Igy a' zöld veteményt Rubigó hogy ne aszalja
Kis-kutya vérével szelidítik és beleikkel:
Igy, azt mondják, hogy száradt Arcádi szamárföt
345. Függesztett ki, határ szélén a' Tyrheni Tagas.
Es hogy menyköveit Jupiternek Tárcon elűzze
Házát zöld iszalag gyepüvel kerítette elől be
Igy, Amithaonius kit Chiron sokra tanított:
Baglyat, vagy más éjjmadarat feszített ki keresztre
350. Nem hagyván panaszos versét, így sirni tetökröl;
Es hogy az ujj tsemétét, a' férgek meg ne emészszék,
Jó minden vetemény magokat, míg elvetik elsőbb
Sótalan és nyálkás faolaj sepröbe keverni
Es konyhákba sepert kormokkal hinteni fellyül.
355. Használ a' keserü. pemetés fű lével is őket
Öntözgetni vagy a' szakafü nedvével itatni.
Melly nyavalyát ha hogy egy orvosság sem tud elüzni,
Dardani mesterség kell hozzá, és az az aszszony,
A' ki is éppen most legelőszször tartja nemének
360. Törvényét, 's vérrel motskolja be testi ruháját,
Meztéláb, kifüözött mellyel, 's hajait leeresztve
Járja körül háromszor az ágyakat, a' kerítést is
A' ki midön ezeket bejárta (tsudálatos itten)
Szinte miként hull a' megrázott fárol az essö,
365. Vagy mint alma potyog, vagy makk fájárol özönnel
Ugy omol a' hernyó testét kukorítva le földre:
Igy babonás dallal hajdan megnyerve ledülni.
A' kigyót Phrixus gyapjával látta Iolchos.
Kerdik, im itt az idö! az előkaposzta metélést
370. Es Paphié 's Tartés fejeit mind rendire vágni,
Petreselyem, 's metsző hagymát markokra kötözni,
A' tüzelö mustár, már a' jó kertbe előjött,
A' sima sóska is, és a' szárnyos-benge viritnak,
A' tsillák eleven-gyepüben, a' mirtus is élled,

375. Jő a' Spárga bajakkal diszlő corruda fű is ,
 A' vizes andrachné fedí már a' szomju borázdát ,
 Es a' nyurga paszúly felmász a' kerti paréjra.
 Most ernyön fűgvén, majd kigyó forma menéssel
 Nyári nap a' fűnek hideg árnyekába borulva
380. Görbe ugorka meg a' kobakos tök tsúsznak előre ,
 Mert nem is egyformák ezek is , mivel azt ha kívánod
 Hogy legyenek hosszak , szárakrol meszsziire függve ,
 Végy magot a' vékony nyakbol, de ha gömbölyü testüt
 Kivánsz , és ollyat, mellynek hasa nagyra dagadjon.
385. A' közepéből végy, öblös termése lesz arra ,
 Hogy szurkoknak edényt Actaei 's Hymetussi méznek ,
 Vagy viznek tömlöt , kulatsot jó bornak is adjon ,
 Ugy a' gyermekeket vizekenn uszkálni tanítsa.
 A' gyep-ugorka vagy a' melly megnő nagyra hasával
390. Szürös és valamint a' kigyó rakva bibirtsel
 Görbe hasán fekszik , mindég karikába tsavarva ,
 Ártalmas mitől a' roszz nyár nyavalyája nagyobbul ,
 E' bűdös és vastag magvakkal tömve belölről
 A' pedig ernyöről a' melly a' vízhez alá nyúl
395. És vonul árja után , kartsúl az erős szeretettől
 Tiszta fehér ropogóbb eme dísznó tölgye husánál
 Lágyabb mint az aludt tej, melly most ment kosarakba
 Edes lesz vizenyős földön sárgára ha érik
 És segedelmet nyujt az alélt betegeknek idővel.
400. Majd mikor Erigoné ebe ég Hyparon melegével
 A' fák termését felnyitván , barna szederrel
 Megtöltött hőszin kosarak vértseppeket ejtnek:
 Ekkor már szedik a' kétszer fige 'senge gyümöltsét ,
 Sárga-baraczk , kajszik mint szinte Damaskusi szilvák
405. Terhelik a' kasokat , vagy az almák , mellyeket a' vad
 Persia küldé (miként hire van) hogy mérgesek otthon ,
 Most pedig elhagyván honnyok veszedelmét , örömmel
 Ambrósiás nedvet nyujtnak , kárt tenni felejtven ,
 Sőt azon egy Néptől neveződöt Persa gyümölts , az
410. Apróbb őszi-baraczk , lassan kezd egyre puhulni.
 Rendes időnn érnek , mellyekkel Gallia szolgál ,
 Lassan jönnek elő hidegekbe az Ásiabélik
 Pásztori tsillag alatt szépen érnek de ezen fák :
 Livia , Chalcisi , és a' Chaunia , Chiói társa ,

415. Bársonyló Chelidóniak és gyenge mariskák,
'S Callistruthis, mellynek rő'sás magva nevet ránk
Úgy a' tiszta fehér, 's színét melly tartja viasznak,
'Tsorba Lybisca, megint a' Lydia, torka hasával.
Elmulván pedig a' Rest lábunak innepe, első
420. Hödbe vetik, mikor a' felhők fenn függnek az égen,
A' kerekés-répát, mellyet küld Nursia földe
'S a' tövisest, Amiternum kertjei mellyeket adnak.
Most már a' szőlők érvén, kér minket erőssen,
Evius, és int hogy letegyünk a' kert mivélésről,
425. Im leteszünk, készen engedvén a' te szavadnak,
Es szedjük vigan adományodat édes Jacchus,
A' kétformájú Pánok, 's buja sok Satyros közt
Ó bortol nehezült kezeket hányván az egekre.
Téged Maenaliust, Bacchust, úgy szinte Liaeust,
430. Es Lenaeus atyát éneklünk, kérve hogy a' kád
Forrjon pajtánkban, 's megtöltve Falernumi 'siros
Mustal, az ujj hordók, hadd hányják habjokat öszve.
Eddig Silvinus, taníték a' Kert mivélésről
Mennei Versíró Máró törvényire nézvén,
435. Hajdani kutfejeket, ki kimervén nyitni előszször,
Aserai versekkel zengett a' Római földön.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS
C O L U M E L L A
A' MEZEI GAZDASÁGRÓL.
TIZENEGYEDIK KÖNYV.

1. *Mit kelljen tsinálni a' majorban, a' majorkodás kötelességein fővé tétetett embernek?*

Claudius Augustalis, ez a' nemes természetű és tudós Ifju, több tudományt kedvellőknek de kivált a' földmivelőknek beszédeik által indittatván, arra a' gondolatra hozott engem, hogy a' Kertek mivélését folyóbeszédbe adnám elő. Nem is lett más kimenetele a' dolognak azért, hogy már az említett matériát versekbe foglaltam. De ezt te tölled Publius Silvinus! a' ki maradhatatlanúl kértél a' versekre, meg nem tagadhattam, úgy gondolkodván, hogy majd azután fogom azt tselekedni, ha tetszene, a' mihez most hozzá kezdek, hogy a' kertész gondját a' majoros kötelességeihez hozzá adjam: mellyeket noha a' mezei gazdaság első Könyvében, úgy látszott, hogy valamennyire elvégeztem; mivel mindazáltal azt, hasonló kívánsággal, ugyan az a' mi Augustalisunk sokszor kérte tőlem, a' Könyvek szá-

mát, mellyet már mintegy befejeztem, többre vittem, és a' mezei gazdálkodásnak törvényeiről ezt a' tizeneggyediket írtam. — A' Jóságonn, és a' tselédekenn, olyan majorost kell fővé tenni, a' ki sem első, sem utolsó korbéli ne legyen. mert a' szolgák szinte úgy megutálják a' tanulatlan ifjat, mint az öreget: mivel ama' még nem érti a' mezei dolgokat, e' pedig már, nem tudja véghez vinni; és azt, az ifjúság gondatlanná, ezt az öregség resté teszi. Tehát erre a' kötelességre a' közép idő legalkalmatossabb; és harmincz esztendőtol fogva hatvan esztendeig, ha a' testnek történetbeli hibái közbe nem jönnek, az erős szántóvetőnek tiszteit tellyesitheti. Akarki rendeltetik pedig erre a' munkára, megkivántatik, hogy igen értelmes és izmos testü legyen, hogy az alattavalókat megtanítsa, és maga is könnyen tsinálja, a' miket parantsol, ha ugyan példaadás nélkül semmit se lehet igazán megtanítani, vagy megtanulni, és jobb hogy a' majoros tanító-mesterek legyen a' munkásoknak, mint tanítványjok, midön a' házi gazdáról is, azt a' régi szokott példát mondotta legyen Cato: Roszszul van dolga annak a' gazdának, a' kit a' Majoros tanít. Ugyan is a' Xenophon Gazdálkodójában, mellyet M. Cicero Deák nyelvre fordított, az a' derék férfi az Athenébéli Ischomachus, Socratestöl kérdeztetvén: Valyon ha a' házi gazdáság úgy kívánná, inkább úgy venné é pénzen a' majorost, mint a' kézi mester embert, vagy maga tanitaná? azt felelte: De én magam tanitanám, mert a' ki az én távollétemben az én helyembe állittatik, és az én dolgomban viczévé lesz, annak tudni kell azokat, mellyeket én tudok. De ezek igen régi dolgok, és abból az időből valók, a' mellyben ugyan az az Ischomachus tagadta, hogy a' mezei munkához ne tudna minden

ember. Mi pedig megesmervén a' magunk tudatlanságát eleven érzékenységű ifjakat és izmos testüeket komendáljunk, az értelmesszántóvetőknek. kiknek intéseik által, avagy tsak egy is a' sokak közül, (mert nehéz megtanítani mindnyájokat) nem tsak a' mezei munkának, hanem a' parantsolásnak módját is megtanúlja. Némellyek ugyan is, noha nagy mesterek a' munkákban, de a' parantsolatban nem levén okosok, vagy keményebben vagy gyengébben tselekedvén, elrontják a' gazda dolgát. Minekokaért a' mint mondtam, tanítani, és gyermekségétől fogva a' mezei munka által, neki kell keményíteni a' jövendő majorost, és előbb sok tapasztalásairól nézni. nem is tsak arról, ha valyon megtanulta é, a' mezei gazdálkodásnak tudományát? hanem arról is, mutat é hűséget és jó akaratot az Urához? mellyek nélkül semmit sem használ a' majorosnak legnagyobb tudománya is. Legnagyobb pedig ebben a' tudományban azt tudni és megítélni, mitsoda kötelességet, és mitsoda munkát kell mindeniknek eleibe adni. mert a' legtehetősebb sem tudja véghez vinni, a' mit parantsolnak neki, ha nem érti a' mit tselekeszik, a' legtudósabb se ha erőtelen. Így, minden dolognak a' minéműségét kell gondolóra venni. tudniillik, némely munkában tsak erő kívántatik, mint a' tereh mozdítására és hordozására; másokra erő és mesterség egygyütt mint a' kapállásra és szántásra, a' gabonák és rétek lekaszállására; némellyekre kevesebb erő és több mesterség, mint a' szőlők metszésére, és beoltására; némellyekben ismét legtöbbit ér a' tudomány, mint a' barmok etetésében, és azoknak orvoslásában. melly kötelességeknek, a' majoros, a' kiről már előbb szoltam jó megítelője nem lehet, ha tsak nem értelmes is, hogy mindenben megigazíthassa, a' mi

rosszszül esett. mert nem elég a' hibázót megfeddeni, ha meg nem mondjuk, hogy kell hát jól tselekedni. Örömet mondok azért, ugyan azokat a' dolgokat: hogy szinte úgy kell tanítani a' jövő majorost, mint a' jövő fazekast, vagy kézi mesterembert. És bátran merem mondani, hogy ezek a' mesterségek annál könnyebbek a' tanulóknak; mennél kevesebb kiterjedésűek. a' mezei gazdálkodásnak pedig nagy és széles a' materiája, és annak részeit, ha elől akarnánk számlálni, alig tudnánk számba venni: minek-okaért nem győzöm eléggé tsudálni, a' miről írásaimnak legelső előljáró heszédében méltán panaszkodtam, hogy más, az életre szükségtelen mesterségeknek találtattak előljárói: a' földművelésnek se tanítványai se tanítói nem találtattak: ha tsak a' dolog nagysága nem szülte azt a' tiszteletet, hogy vagy tanulják, vagy tanítsák ezt a' tsak nem végetlen tudományt, mellyet azért rútkéttségbe eséssel nem kell vala elmulatni. Ugyan is, az ékes szóllás tudománya sem hagyatik el azért, hogy tökéletes Orator sohol sem találtott; sem a' Philosophia, hogy senkinek sinsen tökéletes böltssége: sőt ellenben igen sokan rá adják magokat, hogy azoknak némelly részeit megtanulják, ha szinte egészszén ki nem tanulhatják is: mert mitsoda helybehagyható ok van a' megnémülésra, hogy nem lehetsz tökéletes Orator, vagy a' tunyaságra való elhajlásra, hogy a' böltsséget el nem érheted? Akármi keveset birsch is a' nagy dologból, nem utolsó ditsösség, ha birsch abból. Ki fogja hát, azt monddod, a' jövő majorost megtanítani, ha semmi Tanító nints? Én is látom azt, hogy igen nehéz, egy valamelly Irótól a' mezei gazdálkodásnak minden törvényeit megtanulni. Mindazáltal valamint egész tudományban alig lelsz tökéletes ta-

náts adót: úgy annak részeinek tanítóit sokakat találhatsz, kik által tökéletes majorost készíthetsz, mert jó szántó is találtatik valaki, és legjobb kapás, vagy kaszás, nem különben fákkal bánó, és vinczellér, úgy marha orvos is, és pásztor, a' kik közül eggyik sem tagadja meg, ha az ő tudományáról valaki megkérdezi: Annakokáért az, a' ki az efféle sok mezei munkásoktól azoknak mesterségét megtanulván, felvállalta, a' majoroskodás hivatalát: különösen a' házi vendégeskedést, sokkal inkább pedig a' külsőt, kerülje. Az álomtól és bortól nagyon oltalmazza magát, mellyek közül mindenik nagy ellensége a' szorgalmatosságnak. mert mind a' részegesnek a' hivatalával való gondolás, a' megemlékezéssel kiesik a' fejéből, mind az álmos sokakat elfelejt. mert mit tselekedhetik vagy maga, vagy aluván kinek parantsolhat? Továbbá a' buja szerelmektől is idegen legyen, a' mellyeknek ha neki adja magát, nem gondolhat semmit egyebet, hanem a' mit szeret. Mert az ilyen vétkekre elhajlott lélek, sem a' jutalmat nem tartja gyönyörűsegebbnek, mint a' bujaság gyümölcset, sem a' büntetést nagyobbnak, mint az ő kívánságának megtsalattatását. Azért előszőr mindenek között ő keljen fel, és a' késedelmező tselédet mindenkor a' munkára az esztendőnek részeihez képest siettséggel előállítsa, és serényen maga menjen elő. Mert igen sokat tesz a' munkásoknak idején reggel a' munkához fogni, s nem lassan és ásítózva menni a' dologgal. ha ugyan az említett Ischomachus azt mondja: Jobb szeretem egynek eleven, és szorgalmatos munkáját, mint tíz embereknek heverő és lassu munkájokat. Tudniillik igen sok kárt okoz, ha a' munkásnak a' kurválkodásba módja vagyjon. mert valamint az utazásban felényivel is idejéb-

ben elmegyén az, a' ki folytában és minden állongás nélkül megyen, mint az, a' ki egygyütt indulván el, a' fák árnyékait, bujja források gyönyörüségeit, vagy a' hivesítő szellőket hajhász-sza: úgy a' mezei munkában alig lehet megmondani, mivel tehet többet a' serény munkás, a' tünnyánál, és állongónál. Arra tehát rá kell vigyázni a' majorosnak, hogy mindjárt korán reggel késedelmezve és immel ámmal ne menjen a' tseléd, hanem ötét mint valamely ütközetre menvén elevenen és jó kedvel mint egy vezért úgy kövessék: és a' munkában is nógatással megvidámítsa a' dolgozókat, és néha mint ha a' fáradozón akarna segiteni, egy kevésbé vegye el a' szerszámot, és maga tegye annak kötelességét, és int-e hogy így kell tenni, mint ő derekasan véghez vitte. És midőn bealkonyodott, senkit el ne hagyjon, hanem kövesse mindnyájokat, mint a' legjobb pásztor, a' ki a' seregből meg nem engedí, hogy tsak egy barom is a' mezőn maradjon. Annakutánna pedig, mikor a' házhoz ért, ugyan azt tselekedje, a' mit ama szorgalmatos juhász; ne menjen mindjárt a' szobába, hanem legyen legnagyobb gondja mindenikre. hogy ha, (a' mi gyakorta megesik) vagy valamelyik megsértettvén a' munkába, baja esett, enyhítőt szerezzen: vagy a' másik elerőtlenedett, az ispotályba vezesse egyszeribe, és parantsolja hogy az illendő gondot a' többekben is megadják nékie. azokra pedig a' kik egészségben vagynak, nem kevesebb gondot kell tartani, hogy az étel és ital minden tsalárdság nélkül a' kultsároktól kiadassék. és rá szoktassa a' munkásokat hogy az Urok házánál, és otthonn egyenek mindenkoron, és maga is azok szeme előtt egyék és mutasson példát a' takarékoságban; ne is máskor, hanem innep napokon üljön vatsorához, és az innepeket úgy töl-

tse, hogy minden erősebbet és takarékosabbat, ajándékokkal értesen, néha pedig a' maga asztalához is botsássa, és más tiszteltetésekre is méltóztassa. Továbbá, innepekben a' paraszti származást, a' melly nélkül semmi munkát nem lehet véghez vinni, megvizsgálja, és a' vas-eszközöket gyakorta megnézza, azokat mindenkor párosával vegyen, és a' kézbe forgókat megőrizze, hogy ha valamelyikbe a' munkába hiba esett, ne kelljen kérni a' szomszédtól, mert többbe kerül ha a' szolgák elvonatnak a' munkától, mint az ilyen dolgokra tett költség. Tsinos és megruházott tselédjei legyenek, de inkább hasznosan mint pompásan, az az, a' hidegek és záporok ellen szorgalmasan megerősítve, melly mind a' két-
 tő legjobban elhárítatik az ujjas ködmenekkel, és tsukjás szűrökkel, melly ha meg lesz, majd minden téli napokat el lehet szenyvedni a' munkában. Minekokáért mind a' szolgaság ruháját, mind a' mint mondám, a' vas-szerszámokat is, kétszer kell néki minden holnapban számba venni. mert a' gyakori megnézés, sem arra a' reménységre hogy büntetetlen marad, sem a' vétkezésre alkalmatosságot nem ad. Azért is a' megkötött rabszolgákat, kik a' fogházhoz tartoznak, minden nap nevek szerint elől kell néki szöllíteni, és megnézni, jól meg vagynak e' a' békókkal kötve, mind pedig hogy az őrizet helye is bátorságos é, és meg van é, jól erősítve; és ha valakit maga kötött meg az Ur, a' házi gazda parantsolatja nélkül, meg ne oldja. Az áldozatokrol az Urnak parantsolatja nélkül még tsak ne is tudjon: a' jövendölöket és szerentse mondókat önként ne esmerje, mellyek közül mindenik nemek, a' tudatlan elméket haszontalan babonasággal háborgatják. A' Városra sem semmi vásárookra, ne járjon, hanem ha adásnak, vagy a' szükséges do-
 log

Iog megvevésének okáért. mert nem kell néki a' maga birtoka határán kívül menni, sem távol léte által a' tselédeknek az állongásra és vétkezésre utat nyitni. Ösvényeket és ujj határokat a' szántó földön tsinálni ne engedjen. A' vendéget, ha tsak nem barátja az Urának, igen ritkán fogadja bé a' maga szolgálatjára szolga társait ne fordítsa, és egynek is a' határon kívül (hanem ha nagy szükség kényszeríti) kimenni meg ne engedje. A' gazda pénzét, se barmokra, se más kereskedésbeli portékákra ne fordítsa. mert ez a' dolog elvonja a' majoros gondját, és ötet inkább kereskedővé teszi, mint szántó-vetővé, és soha sem engedi ötöt, az Ur számolásaival megegyezni; hanem mikor a' pénz számlálása kívántatik, a' jószágot mutatja a' pénz helyett. Annakokáért, ezt szinte úgy el kell távoztatni néki, a' mint kerülni kell a' vadászást és madarászást, melly dolgokkal sok munka mulasztatik el. Már azokat, a' mellyek a' nagyobb birodalmokban is nehezen tartatnak meg, gondolóra kell venni, hogy vagy kegyetlenebbül, vagy lágyabban ne bánjon az alattavalókkal, és mindenkor takargassa a' jókat és serényeket, kedvezzen a' kevésbé jóknak is, és úgy mérsékelje magát, hogy inkább tiszteljék az ő keménységét, mint az ő kegyetlenségét utálják. arra pedig rá vigyázhat, ha inkább kerülni akarja, hogy a' munkás ne vétkezzen, mint mikor vétkezett későn megbüntetni. Nints pedig jobb örizete a' leggonoszszabb embernek is, mint a' mindennapi munkának kikérése. Mert M. Catonak az a' mondása nagyon igaz: Ha semmit sem tsinálnak az emberek, rosszszúl tanulnak tselekedni. Azért is azon legyen a' majoros, hogy kinek kinek az övé megadassék. arra pedig könnyen reá mehet, ha mindenkor magát, képzeli azok helyett. Mert így, minden kötelességeknek a' mesterei, szor-

galmatosan véghez viszik a' magok tiszteket, a' tselédek is a' munka gyakorlása után elfáradván, inkább az ételre, az álomra és nyugadalomra, mint a' gonosz tselekedetre igyekeznek. Az egész majoroskodásban továbbá, valamint az egész életben is, legdrágább dolog mindennek megesmerni, hogy nem tudja azt a' mit nem tud, és mindenkor kívánni megtanulni, a' mit nem tud. mert noha sokat használ a' tudomány; több kárt tesz mindazáltal az oktalanság vagy gondatlanság, kivált a' mezei gazdálkodásban, melly tudománynak feje az, hogy az ember idejében tselekedje, valamit kíván a' mivélés módja. mert bár néha megigazittatik is a' mi az oktalanság, vagy elmulasztás miatt, rosszul van tsinálva, maga a' dolog mindazáltal elveszett a' gazdától: és azután annyira nem megy, hogy mind az elveszett dolog kárát kipótolja, és nyereséget is adjon. Az idő pedig a' melly elmúlt, mitsoda vissza szerezhetetlen, ki kételkedik a' felől? Megemlékeztvén tehát erről, mindenkor vigyázzon, hogy készületlen a' munkától meg ne előztessék. A' mezei munka a' késedelmezőt nagyon megsalja. mellyet fontosabban ama legrégebbs Iró Hesiodus ezzel a' versel adott elő. *Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.* Minekokáért a' mit a' földmivélők a' fa ültetésről szokták mondani közbeszédbe: *ültetni ne késsel*, azt a' majoros a' földnek egész mivéléséről értse, és bidje el, hogy nem az elmulasztott tizenkét óra vész el, hanem egy esztendő, ha minden nap véghez nem viszi azt, a' mit véghez kell vinni. Mert midőn mindennek tsak nem a' maga tulajdon szempillantásaiban kell meg lenni, ha egy munka később ment véghez mint kellett volna, a' többek is a' mellyek következnek, az illendő időnél később tétetnek meg, és a' munkának egész rende meg-

zavartatván, az egész esztendőbeli reménység megtsalódik. Azért szükséges minden kötelességeknek holnaponként való elő adása, azoknak, a' mellyek függenek az égnek tsillagitol. mert a' mint szoll Virgilius: *E' mellett ökrész-tsillagját nézni minékünk, Szint' ugy szükséges gödölyékét, 's a' deli kígyót. Mint ki hazája felé menvén nagy tengeri szélben. A' Pontust, 's kagylós szorosát próbálja Abidnak.*

*) Melly megjegyzés ellen sok okoskodásokkal értekeztem megvallom; azokban a' Könyvekben, mellyeket az astrologusok ellen irtam. De azokban az értekezésekben azt akartam megmutogatni a' mit helytelenül ígérnek a' Chaldaeusok, bogy mint valamely bizonyos határoknak, úgy a' levegő változásai bizonyos napoknak megfelelőnek. Ebben a' mezei tudományban pedig, nem kívántatik olyan nagy pontosság hanem a' mint mondják vastagon, akarmi kevés is hasznos foglenni a' majorosnak a' jövendő időnek eleve való megtudásából, ha tudniillik érti azt, hogy majd előtte, majd utánna, néha pedig a' napkeletnek és nap nyugotnak idején is meg vagyon az az ereje a' tsillagnak. Mert elég vigyázó lesz az, a' ki sok nappal előre a' gyanus időktől tudja magát oltalmazni.

H. Melyik holnapba mit kell tselekedni, az időhöz alkalmaztatván a' munkákat.

Annakokáért elől fogjuk adni, mit és melyik holnapba kelljen tselekedni, az időkhöz ugy alkalmaztatván a' mezei munkát, a' mint az idő állapotja megengedi, a' mellynek különbségét és változását, ha ezen magyarázatból megérti a' ma-

*) Georg. 4: 204.

joros, vagy soha sem tsalattatik meg, vagy bizonyára igen ritkán. És hogy el ne menjünk a' legjobb verselő mellől a' ki azt mondja: *újj tavaszon mindjárt a' földet szántani kezdjed.* Az ujj tavasznak kezdetét pedig, nem úgy kell megtartani a' mezei embernek, mint az astrologusnak, hogy azt a' bizonyos napot várja, melly a' tavasznak kezdetét tenni mondatik: hanem szakaszszon-is el valami részt a' télből, mivel a' tél vége felé, már meglágyul az esztendő, és az engedelmesebb idő megengedi hogy az ember a' munkához nyúljon. Tehát Januarius 13-dikánál (hogy a' Romai esztendőnek első holnapját meg tartsa) elkezdheti a' földmívelési foglalatosságokat, mellyek közül némely régieket, a' mellyek elmaradtak végezheti most, a' jövő időre tartozókat pedig elkezdheti. Elég lesz pedig fél fél holnap alatt megtenni minden munkát; mert sem az előre és siettetett munka nem látszik felette hamar valónak, ha tizenöt nappal előbb tevődött meg, sem ez ugyan annyi idővel utóbb tett, későnek. 13-dik Januariusban szeles az idő és bizonytalan állapotu. 15-dik Januariusban bizonytalan az idő 16-dik Januariusban a' nap a' Vízöntőbe által megyen; az Oroszlán reggel kezd elnyugodni; Áfrikai — néha déli szél van essővel. 17-dik Januariusban a' Rák egészszen elenyészik; hideg van. 18-dik Januariusban, a' Vízöntő kezd felkelni; az Afrikai szél idő változást jelent. 22-dik Januariusban, a' Lantotska estve elnyugszik; essős a' nap. 24-dik Januariusban, a' kis hajó tsillag elnyugovásával idő változást jelent; néha szélvész követi. 27-dik Januariusban, a' melly fényes tsillag a' mellyén van az Oroszlánnak, elenyészik, néha jelenti a' tél felét. 28-dik Januariusban, déli szél, vagy Afrikai, hideg's essős nap van. 30-dik Januariusban, a' Delphin

kezd elenyészni. hasonlóképpen elenyézik a' lantotska is. 31-dik Januariusban, azoknak a' tsillagoknak lemenetelek, a' mellyek fellyebb vannak; zivatart hoz, néha pedig tsak jelent. Ezt a' fel holnapot, és osztán a' következő idő változásokat azért jegyzettük fel, hogy a' Majoros (a' mint már mondtam) annál vigyázóbb lehessen, vagy a' munkától való tartózkodásban, vagy az azzal való sietésben. Annakokáért 13-dik Januariustól fogva, melly a' tél és tavaszi szél elérézése közt való időnek tartozik, ha sok a' guggyos, vagy felfutó szőlő, a' mi az őszi metszésből még hátra van, elől kell venni, de úgy hogy reggeli időközön nem kell bántani, a' tőkét, mert az éjjeli fagyok és derek miatt még merő vesszők nem szeretik a' kést. Azért míg ezeket felhagyják engedni nyolcz vagy kilencz óráig lehet a' töviseket ritkítani, hogy növényekkel el ne borítsák a' szántóföldet, a' vetéseket tisztogatni, rakás vesszőket tsinalni, és végre fákat készíteni, hogy osztán mikor felmelegedett az idő, a' metszés folytatódjon. A' meleg és sovány vagy száraz helyeken is, a' réteket már kell tisztítani, és a' harmoktól oltalmazni, hogy bő széna legyen. A' kemény és kövér szántóföldeket is ideje hogy felszántás. Mert a' vizenyősöket és közép állapotúakat, nyárban pallogon kell hagyni, az igen soványokat pedig és szárazokat, a' nyár után, az őszelelel kell felszántani, és mindjárt elvetni. De a' kövér szántóföldből egy holdat, az esztendőnek ebben az idejében, két napszámmal alkalmasan meg lehet szántani. Mert a' téli essöktől még nedves lévén a' föld, könnyen hagyja magát mivelteni. Ugyan ebben a' holdnapban, Februarius első napja előtt, meg kell fogasolni az őszi vetéseket, akar tönkölyről való legyenek azok, mellyet némelylek nemzeti

gabonának hívják, akár tiszta búzáról, és ezeknek akkor esik idejében a' fogasolások, mikor kikelvén, négy levelei kezdetek lenni. A' koránvaló árpát is, mellyeknek hátra vagyon a' munkájok, most kell végre megfogasolni. De a' bab is ugyan ezt a' mivelést kívánja, ha már a' jövése négy ujjnyi magosra felnött, mert előbb megfogasolni, mikor még gyenge, nem tanátsos. A' ledneket ugyan jobb az első holdnapban vetni, de rá vigyázzunk, hogy ebben vagy a' következőben ne vessük. Mert Martiusban semmimódon nem kell azt vetni, úgy tartják a' földművelők. Azokat a' szőlőket, mellyek meg vagynak karózva és felkötözve, már helyesen lehet kapálni. A' melly oltó-ágak előbb virágoznak, mindjárt 13-dik táján be kell oltani, mint a' tseresznyéket, kajszikat, mondolákat, és baraczkokat. Hasogatott, vagy sima karók tsinálására ez az idő alkalmas. Nem különben jó ezen épületfákat vágni, de mindeniket jobb tenni holdfogytán, 20-diktól fogva 30-dikig, mert a' melly fát így vágják, azt tartják, hogy nem revesedik meg. Egy napszámmal száz sima karót vágatsz, és levágván meghegyezheted: hasogatott tserfa - karókat pedig vagy olajfa karókat, hasogathatsz, és mind a' két felől megfaragván meghegyezhetsz, hatvan. Ismét estveli gyertya világnál tíz sima karókat, vagy hasogatottat ötöt, ugyan annyit reggeli gyertya világnál. Ha az épületfa tserfából van, egy áts négyszegletre szép simán kifaraghusz lábat: és e' lesz egy szekérre való. Fenyőfát elvégez huszonöt lábot; hasonlóképpen egy ember, és ez is egy kotsi teréhnek mondatik. Nem különben szilfát és körösfát harmincz lábot, cupressust pedig negyven lábot; mind pedig hatvan láb jegenyefát és nyárfát egy egy napszámmal simán kifarag négy szegletre; és mind

ezek a' mértékek hasonlóképpen egy egy terének neveztetnek. Ezeken a' napokon a' felnöt bárányokat, és más barom fajzatokat, nem különben a' nagyobb négy lábuakat is, meg kell helyegezni. — Első *Februariusban* a' lant kezd elnyugodni; napkeleti és néha déli szél van, jégessövel. 3-dik *Februariusban* az egész lant, és oroszán félig elnyugszik; napnyugoti szél vagy északi, néha napnyugotra hajlo fú; 5-dik *Februariusban*, fele része a' vizöntönek feltámad, szeles az idő. 7-dik *Februariusban*, a' medve tsil-lag elenyészik; napnyugoti szelek kezdenek fúni. 8-dik *Februariusban* az idő szeles. 11-dik *Februariusban*, napkeleti szél fú. Ezeken a' napokon a' tengeres - meleg - és száraz helyeken, a' rétek vagy kaszállók tisztogattatnak, és széna alá készítettnek. A' szölönek több részeit; mellyek a' tél vagy hidegek miatt elmaradták, most meg kell karózni és fel kell kötözni, ne hogy aztán a' fakadó bimbók megsértessenek, és a' szemek ledörgöltessenek. Úgy a' szölök kapálását azokon a' helyeken meg kell tenni, és az élőfás szölöknek vagy megmetszését, vagy felkötését végezni kell, a' mellyeknek bizonyos idejek nem lehet. Ötödik és tizenharmadik közt osztán, gyümöls oskolákat kell tsinálni, és a' megérett plántákat az oskolákból gödrökbe által kell ültetni. A' kapálásnak is, melly *December* vagy *Januarius* holnapban kezdetett el, már most véget kell vetni, és a' kapált földet tőkékkel be kell rakni. Egy holdat pedig e' szerént kapálnak meg, hogy ha a' föld három láb mélységre ásatik le, 80 napszám, vagy ha másfél láb mélységre 50 napszám: vagy kétágu kapára, mellynek mélysége két láb, 40 napszám kívántatik. Ez a' mérték mindazáltal ha száraz a' föld, a' fa ültetési-kori kapálásban legkissebb mérték. mert a'

zöltségek elültetésére, másfél lábnyi mélység is eleget tesz, melly többnyire minden holdon 30 napszámmal megyen véghez. Ugy ezen időben, a' trágyának egy részét a' réteken, el kell teregetni, más részét az olaj-és egyéb fák tövibe hinteni. Sőt szőlő oskolákat is szorgalmasan kell tsinálni, 's minél ujjabb furkós veszsökkal be kell rakni. Nyárfákat, fűzfákat, és körösfákat, minekelötte kifakadnának, és szilfákat, most hasznos plántálni, vagy a' már ez előtt elültetteket, most kell megnyesni, és körül kapálni, és ezeknek felső nyári-gyökeretskéiket elmetélni. A' venyikéket is (a' még nem kapált szőlőkből) és bokrok ágait a' gabonákból, vagy a' töviseket, és végre valami ott hevervén a' kapást, vagy akarmi egyéb munkást megakadályoztathat, most kell kihordani, és a' gyepüre rakni. ujj rósásokat ültetni, vagy a' régieket igazgatni; nádasokat állítani, vagy az eddig valókat mivelni; füzéseket tsinálni, vagy lemetélni, gyomlálni és kapálni; jenesztert magról, és plántákról kapált földbe vagy barázdába vetni. A' három hónapos gabonák vetése is, nem idegen ettől az időtől, noha a' lágyabb tartományokban, alkalmazatosabb idő erre Januarius hónapja. — 13-dik Februariusban, a' nyilas estve elenyészik, igen hideg az idő. 14-ik Februariusban estve a' tsésze felkél, a' szél változó. 15-dik Februariusban, a' nap a' halakba által megyen. néha szeles az idő. 17 dik és 18-dik Februariusban, napnyugoti vagy déli szél fú, jégessövel és felhökkel. 20-dik Februariusban az Oroszlán egészen elnyugszik, éjszaki szelek, mellyek madár-szeleknek neveztetnek, szoktak 30 napokig lenni; ekkor megérkezik a' fetske is. 21-ik Februariusban az ökörpásztor az éjtszaka elein felkél, a' nap hideg északi széllel, vagy napnyugotival, néha es-

sős is. 22-dik Februariusban, a' nyil esthajnalon kezd támadni, az idő különböző (Halcioni napoknak neveztetnek) az Atlanticum tengerben ilyenkor legnagyobb tsendességet jegyzettek meg. 23-dik Februariusban szeles az idő, és fetskét már lehet látni. Ezeken a' napokon a' hideg helyeken, azokat a' dolgokat, a' mellyekről fellyebb emlékeztünk, helyesen lehet folytatni, a' melegebb helyeken pedig, noha késő, mindazonáltal szükség. Egyébaránt a' farkós, és gyökeres veszső rakására, ez az idő látszik legjobbnak. mindazonáltal nem rosszabb a' következő holdnapnak. első és 15-dik napja között, de ugy, ha nem igen forró a' tartomány, ha pedig hidegebb, még jobb is. Az élőfáknak, és szőlőtökéknek beoltása is, a' lágy meleg helyeken ebben az időben helyesen megy. — Első *Martiusban*, Afrikai néha déli szél van jégessövel. 2-dik *Martiusban* a' Születelő megjelenik, mellyet a' Görögök *τεγγητηρα* neveznek. északi szelek fúnak. 4-dik *Martiusban* napnyugoti szél, néha déli szél, az idő hideg. 4-ik *Martiusban* a' Ló reggel feltámad; déli szél fú. 13-ik *Martiusban* a' déli széli hal, megszűn, fenn lenni: északi szelek fúnak. 14-dik *Martiusban*, az Argó - hajó felkél; nyugoti vagy déli szél fú, néha ezek közt való. Ezeken a' napokon jó a' kerteket felkészíteni, mellyekről a' maga helyén egyenesebben fogok szólni, hogy mintegy e' közt a' gyülevesz munka közt, ne láttassam a' kertész kötelességeit gondatlanabbúl leírni vagy most a' már elkezdett más munkáknak rendét félben szakasztani. Annakokáért *Martius* első napjától fogva, igen derék a' szöllő metszés *Martius* 23-dik napjáig, ha ugyan még ekkor a' szemek nem mozdulnak. az oltáshoz való halgató ágak is, most választatnak inkább is helyesebben, és maga a' szőlő és fák beoltása is, most sokkal

jobb. A' hideg és nedves helyeken is, a' szőlők rakása most alkalmasabb, de a' figefának már dagadó ághegyei is legalkalmasabban tétetnek le. A' gabonák fogasolása is helyesen kezdődik ismét el. három vékát egy napszámmal könnyen meggyomlálni. A' réteket megtisztítani, és a' barmoktól oltalmazni, már itt az ideje. a' meleg és száraz helyeken ugyan, már Januariustól fogva mint fellyebb mondtuk annak meg kell esni. mert a' hidegeken 12-dik Martius utánra is maradhatnak. minden nemü gödröket, mellyeket őszszel be akarsz rakni, ebben az időben kell el készíteni; ezek közül ha négyesek, az az, mindenfelé négylábosok a' gödrök ha könnyü a' föld egy ember 14-et egy elvégezhet, hármásokat pedig 18-at. Egyébaránt a' szőlők vagy nem nagyra nevelkedő fák letevésekre, az ollyan árkot, melly 120 láb hosszú és két láb széles, karmad fél lábba kell lesüllyeszteti, és ez is hasonlóképpen egy napszámmal végbe megyen. A' kései ró-sást már ekkor ideje van megkapálni és mivelni. A' sínlődő olajfáknak gyökereikre, ekkor jó só-talan olaj törkölyt önteni: a' nagyobbaknak hat kondér, a' középszerűeknek egy kanta elégséges, a' többekhez, ki kell tsinálni, mennyi kívántas-sék. de a' mellyeknek semmi hibájok nintsen is, valamivel elevenebbek lesznek, ha só-talan olaj-törkölyvel meghintetnek. Némellyek ezt mondot-ták legjobb időnek a' fa oskolák felállítására; hogy ekkor kellene a' babér- és myrtus bogyókat, 's más egyéb zöld ágak magvait is, ágyak-ba elhinteni, azt is tanátsolták. a' vad, és szelid borostyánt is, hogy 13-dik Februarius után, vagy első Martiusban kellene elrakni, ugyan ök tartották. — 15-ik Martiusban, a' Scorpio kezd elenyészni; szélveszet jelent. 16-dik Martiusban, a' Scorpio elenyészik, hideg van, 17-ik Martius-

ban, a' nap a' kosba megy által; déli vagy nap nyugoti szél fú. 21-ik Martiusban a' Ló reggel elenyészik. északi szelek támadnak. 23-dik Martiusban, a' kos kezd felkelni, essős az idő; néha hó esik. 24-ik és 25-ik Martiusban, a' tavaszi éjjnapegyenlőség, szélvészt jelent. Tizenötödiktől fogva, azokat kell véghez vinni, a' mellyek fellyebb mondtak: e' vízenyös és kövér helyeket pedig, ekkor legjobb felszántani; és a' mellyeket Januarius holnapban felugaroltunk, most Martius utolján meg kell keverni: és ha mi nemes szőlő lugasok, vagy a' szántóföldeken, bokrok közt, valamelly különös élőfák a' metszőktől párosítva hagyattak, első Aprilis előtt, azokat meg kell metszeni; ezen nap után késő és haszontalan lesz az ilyen dolgoknak mivelése. A' kölest és mohart is, ekkor kell először vetni, mellyet 13-dik Aprilis körül végezni kell. mindeniknek a' magvából öt öt meszsely tölt be egy holdat. Sőt ekkor van alkalmas ideje, a' gyapjas, és más négylábú állatok kiherélésének. A' lágy meleg helyeken pedig 13-ik Februariustól fogva, 13-ik Aprilisig; a' hideg helyeken, 15-ik Martiustól 15-dik Májusig, minden barmokat jókor herélnek ki. Első *Aprilisben* a' Scorpio elenyészik reggel; szélvészt jelent. 5-dik Aprilisben, déli vagy napnyugoti szél támad jégessövel, néha ugyan ez, utána való nap is. 6-ik April., a' Fiastyúk estve elfedetik, néha hideg van. 7-ik Aprilisben, és 8-ban 's 9-dikben, a' déli és Afrikai szelek zivatart jelentenek. 10-ik Aprilisben, napfelköltekor a' Mértek el kezd enyészni. néha szélvészt jelent. 12-dik Aprilisben a' kaszahúgy eltűnik; hideg van. Ezekben a' napokon a' hideg helyeken, a' szőlőknek első kapálását 13-dik előtt el kell végezni: és a' mellyeknek Martius holnapban az éjjnapegyenlőség után meg kell vala esni, most minél

előbb meg kell esni. Figefákat és szőlőket még most is jó ültetni; a' fa oskolákat, mellyeket ez előtt állítottak, meg lehet gyomlálni, és még most is hasznosan kapálni. A' Tarentumi juhokat, szappanfű gyökerevel meg kell mosni, hogy a' nyírás alá elkészíttessenek. 13-ik Aprilisben mint fellyebb a' mérték elenyészik; hideg van. 14-ik Aprilisben, szeles idő, és záporok, de nem mindenkor. 17-dik Aprilisben, a' nap a' bikába által lép, essőt jelent. 18-ik Aprilisben, a' kaszahúgy magát estve elrejt, essőt jelent. 21-ik Aprilisben, a' tavasznak fele van, esső, és néha jég esik. 22-dik Aprilisben, a' fiastyúk a' nappal felkél Afrikai vagy déli szél fú, a' nap nedves. 23-dik Aprilisben, az éjtszaka első részen a' lantotska tetszik fel, szélveszet jelent. 28-ik Aprilisben, déli szél fú, többnyire essővel. 29-ik Aprilisben reggel, a' bak felkél, déli szél fú, néha esső esik. 30-dik Aprilisben, a' kutya estve elbúvik; szélveszet jelent. Ezen napok alatt azokhoz látnak, a' mellyekhez fellyebb; és az olajfákat, ha már lejönn a' héjjok be lehet oltani vagy szemezni, a' több gyümöltstermő fákat is ugyan azon szemoltásnak nemével beoltani. de az első megfattyazását is a' tőkének el lehet kezdeni, az előljövő szemeket kézzel leszaggatván. a' mit továbbá a' szőlőkben vagy a' kapás megsértett, vagy a' restség elhagyott, a' szorgalmatos szőlőmivesnek helyre kell hozni, az eltört kollátokat megnezni és megigazítani, vagy az elhányt karókat vissza rakni; de úgy hogy a' gyenge szőlő jövéseket ki ne verje. Ugyan ekkor a' második elérésü barmokat meg lehet bélyegezni. — *Május* két első napján azt mondják, hogy a' nap egy helyet tart. 2-dik Májusban, a' kaszahúgy a' nappal kél fel, északi szelek fúnak 3-dik Májusban, a' Centaurus egészszen meglátszik, szélveszet je-

lént. 5-ik Májusban, ugyan ez a' tsillagzat essöt jelent. 6-dik Májusban a' Scorpio közbe enyészik el, szélveszet jelent; 7-dik Májusban a' fiastyúk felkél reggel. déliszél fú. 9-dik Májusban a' nyár kezdete, déli vagy napnyugoti széllel, néha esővel is jár. 10-dik Májusban a' Fiastyúk egészen megjelenik, déliszél, vagy napnyugoti fú, néha eső is esik. 13-ik Májusban, a' Lant reggel kél fel, szélveszet jelent. Ezekén a' napokon a' gabonákat meg kell gyomlálni, és a' kaszáláshoz készülni. A' jó napszamos egy hold rétet levág, nem különben ezer kétszáz tsmókat egy felkötöz. mellyek körül mindenik negy fontot nyom. Ideje van a' kinyitott élőfákat is körül kapálni és befedni: egy napszamos körül kapál, fiatal fát nyolczvant: középszerüt hatvanötöt, nagyot ötvent. Ebben a' holnapban minden faoskolákat, gyakorta meg kell kapálni. de Martius első napjától fogva, 13-dik Septemberig, minden holnapban, nem tsak a' fa oskolákat, hanem az ujj szőlöket is meg kell porhálni. A' hol hideg és essös az idő, ugyan ezeken a' napokon, nyirik meg az olajfákat, és tisztitják le a' mohoktól. Egyébaránt, a' meleg tartományokban, az esztendőnek két idejében kell ezt tselekedni. elsőben 15-ik Octobertől fogva 13-ik Decemberig. annakutánna 13-dik Februariustól fogva 15-dik Martiusig, ha ugyan a' fa le nem ereszti a' héjját. Ugyan ebben a' holnapban kell a' felkapált faoskolában letenni ujjonnan, az olajfa plánta ágot, és mikor ezt leállítod ganéjbol és hamubol készült keverékkal bekenni, és fellyül rá mohot tenni, hogy a' naptól meg ne hasadozzon, de jobb ez a' munka Martius holnap utolsó részében, vagy első Aprilisben, és a' több idökben, a' mellyekben mondottuk, hogy a' faoskolákat, plántákkal vagy ágakkal el kell ültetni. — 15-ik Majusban a' Lant reggel felkél, déli szél, vagy délnyugoti fú, néha nedves a'

nap. 16-dik Májusban ugyan az, mint fellyebb. 17-dik és 18-dik Májusban, délnyugoti, vagy déli szél jár essövel. 19-ik Májusban, a' nap a' ketösök közé megy be. 21-dik Májusban, a' kassa-húgy felkél, északi szelek fúnak; néha déli szél essökkel. 22-ik és 23-ik Májusban, az ökörpásztor reggel lemegy, szélvészeket jelent. 25-ik 26-ik és 27-ik Májusban, a' bak reggel felkél, északi szelek fúnak. 15-ik Májustól fogva, első Juniusig, a' vénszölőt minekelötte virágozni kezdene, ismét meg kell kapálni, és ezt a' több szölökkel együtt ujjolag megfattyazni. a' mit ha gyakran tselekszel, egy, gyermeki napszámmal egy holdat meg lehet fattyazni. Némelly tartományokban a' juhok ilyenkor nyiretnek, és az ellett vagy elveszett harmokról most vesznek számot. így, a' ki trágyázásnak okáért vett tsillagfürtöt, ekkor ekével leszántja. — Első Juniusban és 2-dikban, a' sas fel kél, szélvész idö, és néha essö van. 4-dik Juniusban, az ökörpásztor elnyugszik; déli szél vagy napnyugoti fú. 10-dik Juniusban a' delfin estve kél fel; déli szél fú, néha lanyházik. Ezek alatt a' napok alatt, ha fellyebb több volt a' munka, mint sem meggyözhetjük volna, azokat kell tsinálni, mellyeket Május végén: hasonlóképpen minden kikapált gyümölts termö fákat, fel kell tölteni, hogy nyárkezdetig ez a' munka végbe menjen. Söt a' tartományokhoz és idöhöz képest, a' föld vagy ugaroltatik, vagy szántatik keveröre; és az ha kemény, három napszámmal ugaroltatik meg, kettövel meg kevertetik, eggyel megharmadoltatik, egy napszámmal pedig két holdat lehet eltakarni. De ha könnyü a' föld egy holdat két napszámmal lehet megugarolni, eggyel megkeverni, eggyel négy holdat eltakarni, holott már a' jól megkevert földben szélesebb vágányok huzattatnak. melly-

ből a' jö ki, hogy ősszel egy ekével könnyen el lehet vetni százötven véka búzát, és más tokos veteményeket százat. Ezekben a' napokban a' nyomtató sérüt el kell készíteni: hogy a' melly jószág le lesz aratva, abba bevitelessék. A' szőlők mivvelését is, a' kiknek jobb modjok van benne, ujja meg kell tenni. Napfordulás előtt, (ha kitelik) vagy most, vagy a' fellyebbi 15 napokon, mellyek Junius első napja előtt estek, takarmányt kell adni a' barmoknak. Junius első napjától fogva pedig, ha már zöld fű nintsen, egész késő őszig vagdalt zöld ágakat adunk nékiek. 13-dik Juniusban a' meleg elkezdődik. 19-ik Juniusban, a' nap bemegy a' rákba, szélveszes időt jelent. 21-ik Juniusban a' Kigyótartó, mellyet a' Görögök ἰφίσχος neveznek, reggel elnyugszik, szélveszet jelent. 24-ik, 25-ik, és 26-ik Juniusban, a' nap megfordul, déli szél fú, és meleg van. 29-ik Juniusban szélveszes az idő. Ezek alatt a' napok alatt, ugyan azokat, a' mellyeket fellyebb. De a' bükkönt is takarmánynak meg kell aprítani, minekelötte annak hüvelyei megkeményednének: árpát aratni; a' kései babot felszedni, az érett babot eltsépelni, és annak a' szalmáját szorgalmatossan eltenni; méhkasokat herélni, mellyeket minden kilencedik vagy tizedik napon első Májustól fogva meg kell nézni és vizsgálni. Ekkor ha tele vagynak a' lépek, és be vagynak fedelezve, fel kell verni: ha pedig nagyobb részek üres, vagy fedelek nélkül nyitva állnak, jele hogy még nem értek meg: azért még halasztani kell a' méz szüretet. Némellyek a' tengeren túl lévő tartományokban, vagy ebben vagy a' következő holnapban vetik a' sesamát. — Első Juliusban, déli szél, vagy napnyugoti fú, és meleg van. 4-dik Juliusban, a' Korona elnyugszik reggel. 6-ik Juliusban, a' Rák fele elnyugszik; meleg van. 8-dik Juliusban, a' fél Bak elenyészik.

9-dik Juliusban, Cepheus estve felkél; szelet jelent. 10-dik Juliusban, az előszelek kezdenek fúni. Ezekben a' napokban azokat kell tenni, a' mellyeket fellyebb. De a' felszántott ugar földet, legjobb most megkeverni, és a' fás bokros földet, hold fogyta lévén legalkalmasabb kiirtani. 15-dik Juliusban, a' Procyon felkél reggel, szelet jelent. 20-dik Juliusban, a' nap az Oroszlánba által megyen; déli szél fú. (24-dik Juliusban az Oroszlán mejjébe, egy fényes tsillag támad) néha szelet jelent. 25-ik Juliusban, a' Vizöntő kezd elenyészni világosan: déli szél vagy napnyugoti fú. 26-dik Juliusban a' Kanikula megjelenik; rekkenő melegség van. 27-dik Juliusban, a' sas felkél. 29-dik Juliusban, az Oroszlán mejjében fényes tsillagok tetszenek fel; néha szélvészert jelent. 30-dik Juliusban, a' Sas elnyugszik, szélvészert jelent. Ezekben a' napokban a' mértékletes és tengeri helyeken aratnak, és a' learatás után harmincz napok alatt, a' levágott szalmákat kazalba kell rakni. Egy holdnak a' szalmáját egy napszámos lekaszálja, mellyek onnan elhordatván, mínekelötte a' nap a' földet keményen kiégetné, minden fákat, mellyek a' gabonában voltak, körül kell kapálni, és feltölteni. ugy azoknak, a' kik sokat fognak vetni, most kell keverni. Mert az ujj szőlők megkapállásáról és miveléséről, már sokszor mondtam, hogy el nem kell hagyni egy holnapot is, mig az őszi éjjnapegyenlőség meg nem esik. El nem kell pedig felejteni, hogy ezeken és Augustus holnapnak a' napjain, reggel idején és estve is zöld ágakat vagdaljunk a' marháknak. Ismét, akár mitosodás szőlőket mivelünk, a' forró melegbe ne kapáljuk, hanem reggel kilencz óráig, és négy órától fogva esthajnalig. Némelly tartományokban, mint Ciliciában és Pamphyliában, a' sesamát ebben

ben a' holnapban vetik. Italianak nedves tartományokban pedig Junius holnapnak az utolján el lehet vetni. Söt ideje van, a' figefákra, vad figefa gyümölcsöket aggatni, mellyet a' mint némelyek gondolják azért kellene tselekedni, hogy ne hulljanak a' gyümöltsei, és hogy annál hamarabb megérjenek. — Első *Augustusban*, az *Etesia* szelek fúnak. 4-dik *Augustusban* a' fél *Oroszlán* felkél; szelet jelent. 7-ik *Augustusban*, a' fél *vizöntő* elnyugszik; felhős meleg van. 12-dik *Augustusban*, a' *Lant* elnyugszik reggel, és az ős kezdődik. Ezekben a' napokban éppen azokat kell tselekedni, a' miket fellyebb. Némely helyeken mindazáltal a' méh kasokat felveszik, mellyekben ha a' lépek tele nintsenek mézzel, se be nintsenek fedelezve, *Octoberre* kell halasztani a' mézszüretet. 13-dik *Augustusban* a' *Delfin* elnyugovása szelet jelent. 14-dik *Augustusban*, ugyan azon *tsillagzatnak* reggeli elnyugvása, szelet jelent. 20-dik *Augustusban*, a' nap a' *Szüz* által lép; ezen és a' következő napon szelet jelent, néha menydörög is. Ugyan ezen a' napon a' *Lant* elnyugszik. 23-dik *Augustusban*, ugyan azon *tsillagzathól* többnyire szel támad, és eső. 26-dik *Augustusban* a' *Szüretelő* felkél reggel, és az ökör pásztor kezd elenyészni; néha eső esik. 30-dik *Augustusban*, a' *Szüz* vállalai feltetszenek; az *Etesia* szelek megszűnnek fúni, és néha hideg van. 31-ik *Augustusban*, az *Androméda* estve felkél; néha hideg van. Ezekben a' napokban a' figefákat szemre beoltják, melly oltás nemét szemezésnek hívják. Ugyan ezt még alkalmasabban lehet véghez vinni a' fellyebb való holnapban 15-ik *Julius* után, melly idő alatt szokták némelyek más fák beszemezését is véghez vinni. Némely helyeken, mint *Baeticában* a' *tenger mellyéki tartományokban*, és *Africában*, szü-

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 11

retelnek. De a' hidegebb tartományokban porhálnak, mellyet keverésnek mondanak a' mive-
sek, midön a' szőlőbe minden rögöt öszvezúz-
nak, és porrá tesznek. Ugyan ezen időben, mi-
nekelötte a' szőlők megporháltatnának, ha sovány
és ritka a' szőlő, minden holdba három vagy négy
véka tsillagfürtöt kell elvetni, és beboronálni,
mellyek midön szárba indultak, első kapáláskor
leszántatván, jó trágyát adnak a' szőlőknek. So-
kan, ha essös az idő, mint Italia város mellyé-
ki vidékeiben, a' szőlőket meg is levelezik, hogy
a' gyümölcsök megérhessenek, és a' záporok mi-
att el ne rothadjanak. De ellenben a' melegebb
helyeken, mint a' most említett vidékeken, szü-
ret tájba befedik a' szőlőfejeket, vagy szalmával
vagy más takarókkal, hogy a' szelek, vagy me-
legek miatt le ne száradjanak. ugyan az alatt az
idő alatt tsinálják a' töppedt szőlőket és figéket,
mellyek közül, miképpen készítsék az aszszúszö-
lőket a' maga helyén meg fogom mondani, mi-
dön a' majorosnénak kötelességeit fogjuk elől
adni. A' hol a' perje vagy sás megnő, Augustus
holnapban alkalmasan ki lehet veszteni, mind-
azáltal legjobban 15-dik Julius körül a' Canicu-
la feltetszése előtt. — Első *Septemberben* me-
leg van. 2-dik *Septemberben*, a' déli szél meg-
szün elnyugodni, meleg van. 5-dik *Septemberben*
az ökörpásztor felkél, déli szél vagy délnyu-
goti fú. 7-dik *Septemberben*, az északi hal meg-
szünik elnyugodni, és a' bak feltetszik, szelet je-
lent. 11-dik *Septemberben*, déli szél vagy Afri-
kai, a' közép szüz felkél. Ezekén a' napokon a'
tengeri és meleg helyeken, a' szüretet, és a' mel-
lyek fellyebb megérettek, alkalmasan lehet foly-
tatni. A' keverő szántásnak is már végének kell
lenni, ha a' föld későbben ugaroltatott meg, ha
pedig hamarább, a' harmadszori szántással is már

készen kell lenni. A' kik fűszeres borokat akarnak tsinálni, ebben az időben készítik el a' tenger vizet is, és főzik ki, mellyeket miképpen kelljen készíteni, midőn a' majorosné kötelességeit fogom előszámlálni, előladom. 13-ik Septem-berben, a' fellyebbi tsillagzat néha szelet jelent. 17-dik Septem-berben, az ökörpásztor fel-kél, déli szél, vagy Afrikai, néha napkeleti fű, mellyet némel-lyek Vulturumi szélnek hív- nak. 18-dik Septem-berben, a' Szüz kalászsza felkél, déli szél, és délnyugoti fű. 19-dik Septem-berben, a' nap a' mértékbe által megyen; a' tsésze reggeli időn megjelenik. 21-ik Septem-berben, a' Halak elnyugosznak reggel, ugy a' Kos is kezd elnyugodni; napnyugoti szél, vagy észak napnyugoti, s néha déli szél jár záporokkal. 22-ik Septem-berben, az Argó hajó elenyészik; szelet jelent, néha es- sőt is. 23-dik Septem-berben, a' Centaurus kezd reggel felkelni; szelet jelent, néha essőt. 24-dik Septem-berben, 25-ikben és 26-ikban, az őszi éjj- napegyenlőség essőt jelent. 27-dik Septem-berben, a' gödölyék felkelnek; nyugoti szél, néha déli szél van essővel. 28-dik Septem-berben, a' Szüz meg- szűnik feljöni; szelet jelent. Ezekben a' napok- ban sok tartományokban szüretnek vagynak, mel- lyeknek idejeket mások másképpen magyarázták. némel-lyek midőn látnak, hogy a' szőlőnek vala- melly része érik, ugy hitték, hogy már ideje van a' szüretnek; mások midőn vették észre, hogy szinesek és világosak a' szőlők; mások ismét ta- pasztalták, hogy hullnak a' levelei, mellyek mind megtsalnak, mivel az éretlen szőlőkön mind ezek megeshetnek, a' napnak vagy az esztendőnek ál- hatatlansága miatt. Azért némel-lyek szájjal pró- bálták kitanulni. azoknak megéréseket, hogy akar édes volna a' szőlő ize, akar savanyu a' szerént határoznák meg. De ez is megtsalhat valamiben,

mert némelly szőlő nemek soha sem édesednek meg, a' felettébbvaló savanyuságok miatt. Azért leghelyesebb (a' mit mi tsinálunk) hogy a' természeti megérését nézzük. a' természeti megérés pedig az, mikor a' szőlőmagok, mellyek a' szemekkel el vagynak fedezve, már megbarnultak, és némellyek szinte megfeketedtek. mert a' szőlőmagoknak semmi is szint nem adhat, hanem a' természeti érettség, annyira közepén lévén a' szemeknek, hogy mind a' nap melege mind a' szelekellen el vagynak fedezve, és maga a' nedvesség nem engedi, hogy vagy megfőzettesék, vagy megbarnittassék, hanem ha természettel. Mikor hát ezt tapasztalja a' majoros, tudja meg, hogy már akkor készülni kell a' szürethez. De minekelőtte a' gyümölcsöket elkezdené öszve szedni, mindeket el kell készíteni, a' fellyebbvaló holnapban (ha lehetséges) ha nem; a' bizonyos, hogy tizenöt nappal a' hordókat rész szerént be kell szurkolni, részszerént meg kell vakarni, 's tenger- vagy sós vízzel szorgalmatossan mosni, és jól megszáraztani; úgy a' dugókat, szűrőket, és egyebet, a' mellyek nélkül mustot helyesen készíteni nem lehet; a' sajtokat pedig és garatokat szépen kitisztítani, és megmosni, és ha a' dolog úgy kívánja, beszurkolni; és a' fákat elkészítse, mellyekkel a' mustot félig vagy harmad részre kifőzze. úgy a' sőt és fűszereket is, mellyekkel a' borokat meg szokták tsinálni, az előtt sokkal készen kell tartani. Ez a' gond mindazáltal el ne vonja ötét egészszen, a' több mezei munkáktól és dolgoktól. mert mind a' karó répa mind a' más répa is a' száraz helyekenn ekkor készittetik el. az abajdóczot is, melly télben nagy segittség a' barmoknak, úgy a' lepkeszeget, mellyet a' mezeiek Görög szénának neveznek, nem külömben a' bükkönt is abraknak ekkor vetik. mind a' tsillag-

fürtnek is e' lesz a' rendes vetése, mellyről azt tartják némellyek, hogy mindjárt a' szérüből kell a' szántó földre vinni. A' kölest és mohart abban az időben aratják le, mikor a' paszulyt enni vetik, mert a' mellyről magot vesznek October utoljában első November táján jobb vetni. Mert mindön mind ezeket a' szántóföldeken véghez kell vinni: ezeknek gondját, a' mellyeket a' majoron belől kell megtenni, a' majorosnéra bízhatja, ugy mindazonáltal, hogy maga megnézze, jól vagynak é téve. — Első *October*, és második néha szelet jelent. 4-dik *October*ben, a' Kotsis elnyugszik reggel, a' Szüz megszünik elnyugodni, néha jelent szelet. 5-dik *October*ben, a' Korona kezd feltámadni; szelet jelent. 6-dik *October*ben, a' gödölyék felkelnek estve, a' fél kos elnyugszik; északi szél fú. 8-dik *October*ben, a' Korona fényes tsillaga feltámad. 10-dik *October*ben, a' Fiastyúk estve feltámad; napnyugoti szél és néha Afrikai jár essövel. 13-dik, és 14-dik *October*ben, az egész Korona reggel feltámad; déli hideg szél fú, és néha essö van. Ezeken a' napokon a' hideg tartományokban szüret szokott lenni, és mind azok, a' mellyek fellyebb megíratlak. És ugyan azokban a' tartományokban, a' korábban érö gabonákat vetik, kivált pedig a' tönkölyt. Az árnyékos helyeken is a' tiszta búzát most jókor vetik. És mivel a' vetésről emlékeztünk, nem helytelenül fogjuk itten megemlíteni, mennyi menjen akármiféle magból egy hold földbe. Egy hold szántó föld bevesz, négy vagy öt véka búzát, tönkölyt kilencz vagy tíz vékát, arpat öt vagy hat vékát, kölest vagy mohart, négy vagy öt meszselyt, tsillagfürtöt nyolcz vagy tíz vékát, paszulyt négy vékát, borsót három vagy négy vékát, babot hat vékát, és lentsét egy vékát, vagy valami kevéssel többet, lenmagot kilencz vagy tíz vékát, bagol-

tsát hármát vagy négyet, tsitseri borsót két vagy három vékát, sesamát négy vagy öt meszselyt, abrak bükkönt hét vagy nyolcz vékát, vető-bükkönt, öt vagy hat vékát, ledneket négy vagy öt vékát, arpás abajdóczot hét vagy nyolcz vékát, lepkeszeget hat vékát, a' lóherből vetni kell minden tíz láb hoszszu és öt láb szeles ágyba egy egy pohárral. A' kender magból egy négyszeg lábba tesznek hat szemet. 15-dik Octoberben és a' következő két nap, néha szeles idő, ottan ottan lanyázik. 20-dik Octoberben, a' nap a' Scorpioba által megy. 20-ik 21-ik Octoberb. nap költökör a' Fiastyuk kezd elepyészni; szelet jelent. 22-ik Octoberben, a' Bika farka elnyugszik; deli szél van, néha esső. 25-ik Octoberben, a' Centaurus feljönni reggel megszünik; szelet jelent. 26-ik Octoberben, a' Nepa homloka jö fel; szelet jelent. 28-ik Octoberben, a' Fiastyúk elnyugszik; hideg van, faggyal és jéggel. 29-ik Octoberben, az ökörpásztor estve elnyugszik, szeles nap van. 30-ik és 31-ik Octob., Cassiope kezd elnyugodni, szelet jelent. Ezekén a' napokon azokat a' plántákat, a' mellyeket másuvá kell vinni, és mindenféle apró tsemetéket jó elplántálni. a' szilfákat is a' szőlő tökéekkel öszve lehet párosítani, és magokat a' tökéket az élőfás- és egyéb szőlőkben hasznosan lehet szaporítani. Ideje van, hogy a' fa oskolákat meggyomlálják és kapálják, mind hogy a' fákat is kinyissák, nem különben a' szőlőket, és ezeket megmássék, úgy a' fás szőlőkben is a' tökéket megmetéljék. a' faoskolákat, a' mellyek idejében nem voltak megfattyazva, és az apró figefákat az oskolákba meg kell metszegetni, és egy egy szárra venni: mellyeket mindazáltal jobb addig megfattyazni míg gyengék a' bimbók leszedése által. De ha a' földmivelésben mindent serényen kell véghez vinni; azt kell kiváltképpen tselekedni a' vetésre nézve.

Régi közmondások az a' szántóvetőknek: hogy a' koránvaló vetés gyakorta szokott tsalni, a' kései soha sem, ha tsak nem rossz. Azért is azt tanátsolják közönségesen, hogy a' melly hely természettel hideg: azt legelőbb kell elvetni, a' melly meleg, legutóbb. A' bükkönről és babról azt mondják, hogy a' szántóföldet megtrágyázzák. A' tsillag fürtel, ha tsak virágjában nem szántod le a' földet meg nem trágyázhatod de semmi féle munkát sem lehet jobban a' heverőbe lévő munkásokkal tétetni, mint ezt vettetni, vagy takaríttatni, mert az időnek a' legelein más vetés előtt is el lehet takarni, és a' legutolján is más gyümöltsök öszve takarítása után, felszedni. meg esvén a' vetése, bé kell boronálni a' mit elvetettél. Két holdat három napszamos könnyen elboronál, és a' közte lévő élőfákat ki kapálja, noha a' régiek úgy mondják, hogy minden egy napszámmal egy egy holdat lehet megfogasolni, és elboronálni, melly hogy jól megeshessen é, nem merem állítani. Ebben az időben az árkokat és patakokat, ki kell tisztítani, és tsatornákat 's vízeresztő barázdákat tsinálni. Ugyan ezekben az időkben, ha van, körösfá ágakat, helyesen adhatunk a' marháknak, ha e' nints, gyertyánfa ágakat, ha e' sints tölgyfa ágakat. Makkból is nem rossz minden egy pár igásnak, egy egy vékát adni, de többet ne, hogy bajok ne legyen tölle a' marháknak, nem is kevesebb, mint harmincz napokon. mert ha ezeknél kevesebb napokon adják (a' mint Hyginus mondja) az ökrök tavasszal megrühesednek. A' makkot pedig polyvával kell öszve keverni, 's úgy kell a' marháknak eleikbe tenni. Ugy, ha valaki kietlen, vagy elegyesfajú erdőt akar tsinálni, helyesen veti el makkokkal és egyéb magokkal. Azt az olaj gyümöltsöt is ki kell sajtolni, a' mellyből zöld ola-

jat akarsz tsinálni. melly legjobb készül a' tarka
 olaj gyümöltből, mikor kezd feketedni mert ke-
 serút nem másból lehet, hanem a' fehér olaj gyü-
 möltből. — Első *Novemberben*, és azután va-
 ló nap a' Bika feje elnyugszik; essőt jelent. 3-dik
 Novemberben, a' Lantotska reggel felkel; hideg
 van, és esső esik. 6-dik Novemberben, ugyan azon
 tsillagzat egészszzen feljő, déliszél vagy nyugoti
 fú, és hideg van. 7-dik Novemberben, a' Scor-
 pio' fényes tsillaga felkel; szelet jelent, hideg
 van, vagy Vulturumi szél, néha lanyázik. 8-dik
 Novemberben, a' Fiastyúk reggel elnyugszik; je-
 lent szelet; hideg van. 9-dik Novemberben, a'
 tél kezdődik, déli szél, vagy napkeleti fú, és né-
 ha lanyázik. Ezekben a' napokban 13-dikig, a'
 mellyeket a' fellyebb való holnapban meg nem
 tehetél, még most szenyvedhetőképpen végbe
 viheted. Hanem arra nagyon vigyázz, hogy hold-
 tölte előtt való nap; ha külömben, már magán
 a' holdtöltén, valamennyi babot akarsz vetni, egy
 nap vesd el; de az eltakarása azután is meg le-
 het, ha a' madaraktól és barmoktól megöriz-
 ted; és az, ha a' hold járása megengedi, 13-
 dik November előtt el legyen boronálva, a'
 legkövőbb es ujj helyen; ha e' nem lehetne,
 a' legtrágyásabbann. Elég lesz minden holdra tí-
 zen nyolcz szekér ganéjt szerezni; egy szekér ga-
 néjba pedig van, nyolczvan véka. mellyből látni
 való, hogy minden felé tíz tíz láb négy szeg
 földbe, öt vékát kell elhinteni. Ez a' számlálás
 azt tanítja, hogy az egész holdra elégséges 1440
 véka. Ugy az olajfákat is jó kikapálni, és ha ke-
 vessé termékenyek, vagy a' tetejek száraz gajas,
 a' nagyobbaknak négy véka ketske ganéjt hinteni
 a' töveikhez, a' többekre nézve pedig: a' nagysá-
 gokhoz való mértéket kell megtartani. ugyan
 ekkor a' kikapált szőlőkben, minden tükének a'

tövibe önteni kell galambganéjt mintegy egy meszszyt, vagy embervizelletet egy kondért, vagy más nemü ganéjt, négy meszszyt. Az olyan szőlőkből, mellyek hat lábnyira vagyunk egymástól elrakva, egy holdat kikapál, két nap-szamos. 13-dik November, a' nap bizonytalan, mindazáltal gyakran tsendes. 15-dik Novemberben, északi szél, néha déliszél fú, és esső van. 16-dik Novemberben, a' Lant felkél reggel, déli szél fú, néha nagy északi szél. 17-dik Novemberben, néha deli szél, essővel. 18-dik Novemberben, a' nap a' Nyilasba által megyen; a' kaszahúgy reggel felkél, szelet jelent. 20-dik Novemberben, a' Bika szarvai estve elnyugosznak, hideg északi szél, és esső van. 21-dik Novemberben, a' kaszahúgy reggel elenyészik, hideg van. 22-dik Novemberben, a' Nyúl elenyészik reggel, szeleket jelent. 25-dik Novemberben, a' kis kutya elnyugszik napkeletkor, hideg van. 30-dik Novemberben, az egész kaszahúgy elnyugszik, nyugoti vagy déli szél van, és néha esső. Ezek alatt a' napok alatt, a' mellyek a' fellyebb valókbán elmúltak; azokat a' munkákat kell véghez vinni. És ha sokat nem vetünk, legjobb első Decemberig elvégezni a' vetést. De a' hosszú éjtszakákból is, a' nappali időhöz kell valamit adni. mert sokak vagynak, a' mellyeket virrogatással helyesen el lehet végezni. Mert ha szőlőket bírunk, a' sima és hasogatott karókat lehet farni és hegyezni; ha a' tartomány ferulával vagy fahéjjal bővölködik, a' méheknek köpüket lehet tsinálni: ha palmákkal és kákaival termékeny, kasokat és szatyrokat; ha vesszőkkel hajlós vesszőkből kosarakat. És hogy most a' többeket ne említsem, egy tartomány sinsz olyan, a' melly valamit ne teremne, a' mit estve ne lehetne elővenni; mert élheteretlen szántóvető az, a'

ki a' rövid napra támaszkodik kivált azokban a tartományokban, a' mellyekben a' téli napok, kilencz órából állanak, és az éjtszakák, tizenöt órából. Lehet a' levagdalt fűzfát is, estve gyertyavilágnál tisztogatni, és a' tőkék kötözését készíteni. melly ha természettel nem elég szívós, tizenöt nappal előbb le kell vagdalni, és megtisztítván ganéjba temetni, hogy megszívósodjon. ha pedig már régen vágták és megszáradt, a' tóba meg kell áztatni. hasonlóképpen gyertya világnál, a' vas szerszámokat lehet élesíteni, és alkalmaztatni, vagy a' már kész nyeleket bele ékelni, mellyek közül legjobbak a' tölgyfából valók, azután a' nyirfából, azután ismét a' körösfából. — Első *Decemberben*, a' nap bizonytalan, de gyakran tsendes. 6-dik *Decemberben*, a' nyilas középbe nyugszik el, szelet jelent. 7-dik *Decemberben*, a' Sas reggel fel kél; áfrikai, néha déli szél fú és harmatoz. 11-dik *Decemberben*, észak napnyugoti vagy északi szél, néha déli szél van, essövel. Ezek alatt a' napok alatt azokat kell elvégezni, a' mellyek a' fellyebb való holnapban elmaradtak, tudniillik, a' mértékletes vagy meleg helyeken: mert a' hidegekben már nem helyesen esnek. 13-ik *Decemberben*, az egész *Scorpio* reggel felkél; hideg van. 17-dik *Decemberben*, a' nap a' Bakba által megyen: téli napfordulás van, a' mint *Hipparchus* tartja; azért is sokszor szelet jelent. 18-dik *Decemberben*, változó szeleket jelent. 23-dik *Decemb.*, a' *Ketske* elenyészik reggel, szelet jelent. 24-dik *Decemberben*, téli napfordulást (a' mint a' *Chaldaeusok* megjegyzették) jelent. 27-dik *Decemberben*, a' *Delfin* kezd feltámadni reggel, szelet jelent. 29-dik *Decemberben*, a' Sas estve elnyugszik; hideg van. 30-dik *Decemberben*, a' kis kutya estve elnyugszik, szelet jelent. 31-dik *Decemberben*, változó és szeles az idő. Ezek-

ben a' napokban a' kik a' mezei dolgokat nagyobb meggondolással folytatják, ha tsak szőlő kedvéért nem kapálsz, tagadják, hogy a' földet kapával meg lehetne mozdítani. Azért is ha van valami a' mit illyenkor tehetnek, ahoz nyúlnak, tudniillik olajfa gyümölcsöket szednek, és olajat tsinálnak, szőlőt karóznak, és azoknak tetejeket felkötözik, a' kollátokat felrakják, és megkantározzák. Többire, vesszözni, vagy a' vesszőket felkötözni ezen időben nem tanátsos, mert a' hideg miatt fagyosak lévén, sok eltörik. Ezekben a' napokban, a' kajszi és sárga barackokat, a' tseresznye, és mondola fákat, 's más korán virágzó fákat is helyesen be lehet oltani. Némelyek hüvelyes veteményeket is vetnek. — Első *Januariusban*, a' nap bizonytalan. 2-ik *Januariusban*, a' rák elnyugszik, különböző az idő. 4-dik *Januariusban*; fele tél van, sok déliszél, néha esső. 5-dik *Januariusba*, a' Lant fel kél reggel, különböző az idő. 8-dik *Januariusba*, déli szél, néha napnyugoti fú. 9-dik *Januariusban*, déli szél, néha napnyugotti fú. 9-dik *Januariusban* déli szél néha zápor esső. 12-dik *Januariusban*, bizonytalan az idő állapotja. Ezekenn a' napokon is, a' gondolkodóbb földmivelők megtartóztatják magokat, a' földmivelésbeli munkáktól, úgy mindazonáltal, hogy *Januarius* első napján, szerentséltetésnek okáért, mindenféle munkát elkezdenek. Egyéharánt a' föld megmozgatótását elhalasztják a' 13-dik *Januariusig*. De azt is tudni kell a' majorosnak, mit lehet egy pár igás háromnak naponként, minden holnapban adni. azért ennek az elrendelésének módját is ide tesszük. *Januarius* holnapban, polyvát hat megszely megáztatott lednekkel, vagy fél vékás megdarált bagoltsát polyvával, vagy zöld ágból húsz vékát etető kosárral, vagy polyvát a' mennyi kell, és szénát húsz fontot, vagy tölgyfa, akár

babér zöld ágat eleget, vagy a' mi ezeknél jobb, adjon száraz árpás abajdóczot. Februarius hónapban ugyan azt; Martiusban ugyan azt, vagy ha munkát tesznek ötven font szénát. Aprilisben tserfa lombot, és nyárfát. Első Januariustól foyva 13-dikig vagy polyvát, vagy negyven font szénát. Majusban abrakot eleget; Junius első napjától fogva lombot, eleget; Juliusban ugyan azt; Augustusban ugyan azt vagy polyvát a' földről ötven fontot. Szeptemberben lombot eleget. Octoberben lombot, és figefa leveleket. Novemberben 13-dikig, lombot, vagy figefa levelet, egy kosárra valót. 13-dik után egy véka makkot polyvával elegyítve, és megáztatott tsillagfürtöt egy vékát, polyvával öszve elegyítve, vagy megért abajdóczot. Decemberben száraz gajjat, vagy polyvát fél véka megáztatott ledrekkkel, vagy tsillagfürtöt, fél vékát megáztatva, vagy egy véka makkot, mint fellyebb meg van írva, vagy abajdóczot.

III. *A' Kertek mivéléséről folyó beszédben, és a' kerti zöldségekről.*

És mivel elő számláltuk azokat a' munkákat, mellyeket az esztendőnek ez vagy amaz részében meg kell tenni a' majorosnak: megemlékezésén ígéletünkről, ide tesszük a' Kertek mivélését is, mellyeknek a' gondját szinte úgy magára kell annak venni, hogy mind a' maga minden napi élelmére való költségét könnyebítse, mind pedig a' kimenő, gazdának is, a' mint mondja a' Poëta, nem úgy vásárlott mezei eledelkkel szolgálhasson. — Democritus abban a' Könyvében, mellyet Georgiconnak nevezett, azt mondja, hogy nem elég okosan tselekesznek azok, a' kik a' Kerteknek erős kerítéseket építenek, mivel sem a' téglából készített el nem tarthat sok időkig, az

essőktől és idők viszontagságaitól megemésztet-
 vén, sem a' kövekre tejendő költséget is a' do-
 lognak nagy volta nem kívánja. ha pedig valaki
 nagy kiterjedésűt akar békeríteni, arra nagy te-
 hettség kívántatik. Én hát elől adom ennek mód-
 ját, hogy kelljen a' Kertet kisebb munkával, az
 emberek és barmok bemenetele ellen megerösi-
 teni. A' legrégibb Irók az eleven kerítést az úgy
 építettnek eleibe tették, mert nem tsak az hogy
 kevesebb költséget kíván, hanem hogy állandóbb
 is, és iszonyu sok időkig eltart: azért is az úgy
 ültetett tövis kerítés tsinálásának ezt a' módját
 adták. Azt a' helyet, a' mellyet be akarunk kerí-
 teni, őszi éjjnap egyenlőség után, mihelyt a' föld
 a' záporoktól nedves, körül kell venni egymás-
 tol három lábnyira álló, két árkotskákkal; elég
 ha ezeknek a' mélységek és szelességek két két
 láb lesz, hanem ezeket télen által üressen kell
 hagyni, elkészítvén a' magokat, a' mellyekkel be-
 fognak vettetni. Ezek a' legélesebb tövisek mag-
 vai legyenek, leginkább maglónak, és szárnyas
 bengének és annak magvai a' mit a' Görögök *xu-
 vosβατον* hívják, mi kutya tövisnek nevezünk.
 Ezeknek a' töviseknek pedig legérettebb mag-
 vait kell választani, és megörlött gombibe liszt-
 be bele keverni, melly vízzel meghintetvén, vagy
 régi hajós-kötelekre rá kenetik, vagy más akar-
 mi sinegekre. Azután megszáradván a' kötelek
 padlásokra eltéttetnek: majd a' tél végeztével negy-
 ven napok múlva, a' fetskéek megjövése táján, mi-
 kor már a' napnyugoti szél feltámad, 13-dik Feb-
 ruarius után, a' mi víz télen megállott az árkots-
 kákban, kimeretik, es a' megomlott föld, melly
 őszszel kihányatott, az árkoknak fele mélységéig
 vissza tétetik. Annakutánna, az említett kötelek-
 et a' padlásról elővén kibontják, és hosszá-
 ra a' két barázdába kifeszítik, 's eltemetik, de

úgy hogy igen sok föld ne legyen rá hányva, hogy a' tövisek magvai mellyek a' kötelek fonatékjaira ragadtak, kikelhessenek. Ezek mint egy a' harminczadik nap tájon előjönnek, és midőn valamennyire kezdettek nevedni, úgy kell azokat szoktatni, hogy a' felé a' köz felé hajoljanak, a' melly esik a' két árkok között. Vesző sövényt kell pedig közbe állítani, mellyre felfuthassanak mind a' két ároknak tövisei, és legyen mibe néha, mint valamely gyámolba támaszkodni, minekelőtte megerősödnének. Nyilvánóságos dolog, hogy ezt a' gypüt ki nem lehet veszteni, ha csak gyökerestől ki nem ásod. egyébránt, nintsen semmi kétség, hogy ez, még a' tüzi veszedelem után is jobban kinő. És a' kert bekerítésének ezen módját, legjobbnak tartották a' régiek. Helyet pedig, ha a' föld fekvése enged, a' major mellett kell választani, jó kövület, és olyat, a' melly valami bele folyó patak által, vagy ha e' nem volna, kút viz által megöntöztethessen. De hogy a' kúthoz bizonyos és állandó reménység lehessen, akkor kell azt ásni, midőn a' nap a' Szűz utolsó részéhez elér, az az, September hólnapban, őszi éjjnapegylenlősége előtt, ha ugyan ekkor legjobban ki lehet tapogítani a' források erejeket, midőn a' föld a' nyári hosszúság szárazság után nem bír esső vízzel. Rá kell pedig vigyázni, hogy a' Kert szerű mellett ne legyen, hogy a' szelek nyomtatáskor a' polyvákat, vagy port bele ne vihessék: mert e' mind a' kettő ellensége a' zöldségeknek. Majd a' föld elrendelésének, és megkapálásának két ideje van: mert a' zöldségek vetése is kettő, mivel ősszel és tavasszal is vetnek sokakat; mindazáltal jobb tavasszal a' nedves helyeken, mivel az esztendőnek nevedő szelidsége, követi az előző magokat, és a' nyár szomjusága, megoltatik

a' forrásokkal. A' hova pedig a' hely természete, sem kézzel oda vinni, sem magába is oda foly-
ni, a' vizet nem engedi, nints más egyéb sege-
delem, mint a' téli essők. Mindazonáltal a' leg-
szárazabb helyeken is meg lehet a' veteményt ol-
talmazni; ha mélyebbre kapálják a' földet: mel-
lyet elég három láb mélységnyire leásni, hogy
a' felhányt föld négyre emelkedjen. De a' hol
bövön lehet öntözni, elég lesz nem hoszszu két-
águval, az az, két lábnál kisebb szerszámmal
a' töretlen földet felforgatni. De azon legyünk,
hogy a' melly földet tavasszal kell elvetni, ősz-
szel első November táján felkapáljuk: a' mellyet
ismét őszszel akarunk haszonra fordítani, Május-
ban ássuk fel, hogy vagy a' tél hidegei, vagy a'
nap nyári melegei által a' rögök össze zuzassa-
nak, és a' füvek gyökerei is megölettesenek:
nem sokkal az előtt meg is kell azokat ganéjöz-
nunk; és midőn a' vetés ideje elközelget, öt nap-
pal előbb, meg kell gyomlálni a' helyet, és trá-
gyázni, 's így másodszor is jól felkeverni, hogy
a' föld a' ganéjjal össze elegyedjen. Erre a' ha-
szonra pedig legjobb a' szamár-ganéj, mert leg-
kevesebb gazt terem: azután való a' marha-vagy
juhganéj, ha esztendeig szenyvedt: mert a' mit
az emberek tesznek, noha igen derék, de még
sem kell elő venni, ha csak a' tsupa követshez
nem, vagy a' minden erő nélkül való megomlott
homokhoz, mikor tudniillik nagyobb tápláló erő
kivántatik. Annakokáért, a' melly földet tavasz-
szal akarunk elvetni, ősz után felásván, hagyjuk
úgy heverni, hogy a' téli hidegek és fagyok
hadd égessék össze; tudniillik, valamint ellen-
ben a' nyár melege, úgy a' hideg ereje is kifözi
a' földet, és forrásra indítván, feloldozza. Azért
vége lévén a' télnek, akkor öntöznek osztán trá-
gyát bele, és Jannarius 12-dika táján ismét fel-

kapálván, ágyakra osztják fel: mellyeket mind-
 azáltal úgy kell intézni és alkalmaztatni, hogy
 a' gyomlálók kezeikkel azoknak szélességeknél
 a' közepét könnyen elérhessek, ne hogy a' kik a'
 fűveket akarják kiszaggatni, a' magokat eltapod-
 ni kényszerítessenek, hanem az ösvényeken men-
 jenek inkább be, és kétfelől a' felágyakat gyom-
 lálják ki. Elég legyen ezeket mondani arról, mit
 kelljen tselekedni a' vetés előtt — Most azokat
 adjuk elő, mit mikor kelljen vetni, vagy mivel-
 ni. És legelsőben is azokról a' nemekről kell szól-
 lani, a' mellyeket mind a' két időben lehet vet-
 ni, az az, ősszel és tavasszal. Ezek pedig a'
 kapósza, saláta, ártítsóka, fehér mustár, tor-
 ma, koriandrom, baraboly, kapor, paszternák,
 sárga répa, mák, magvai: mert ezeket, vagy
 Septembris első napja táján, vagy helyesebben
 Martius első napja előtt Februariusban vetik. A'
 száraz, vagy lágymeleg helyeken pedig, mint a'
 minéműek Calabriai és Appulia tengeri részei,
 Januarius 13-dika körül a' földbe lehet tenni. A'
 mellyeket ismét csak ősszel kell vetni, (ha mind-
 azonáltal vagy tengeri, vagy verőfényes helyen
 lakunk) ezek: fokhagyma, veres hagyma, örvény
 gyökér póré hagyma, mustár. Hanem most is, mit mi-
 tsoda időben kelljen inkább elvetni a' földbe, hol-
 naponként határozzak meg. Tehát Januarius első
 napja után mindjárt jó plántálni sását. Februarius
 holnapban pedig, vagy plántáról vagy magról
 rutát, és Spárgát, és ismét veres vagy pár hagyma
 magot: nem különben, ha tavaszi és nyári
 zöldséget akarsz, Syriai gyökér tövis és kerek
 répa magot rakj. mert a' fokhagyma és póré
 rakásának ez az utolsó ideje. De Martius első
 napja felé, a' verőfényes helyeken, a' pár hagymát
 (ha már megnőtt) által lehet plántálni. Ugy
 a' panaczet Martius holnapnak utolsó részén. Az-
 után

után Aprilis első napja táján szinte úgy párhagymát és sertetséket, és ruta kései plántáját. Hasonlóképpen hogy hamarább nevededjen, ugorkát, tököt, és káprit kell vetni. mert a' czekla magot, mikor a' poma gránát virágzik, akkor legjobb vetni. A' párhagyma fejet pedig 15-dik Május táján, még szenyvedhetőképpen által lehet tenni. Azután jelen lévén a' nyár semmit nem kell vetni, hanem petreselyem magot, ezt is úgy ha megöntözöd, mert így nyárban is jól meg nő. Egyébaránt Augustusban Vulcanus innepe táján a' harmadik vetés van, és az legjobb a' töviskerek, és sárga répara nézve, nem különben a' barna gyaporra nézve. és ez a' vetéseknek idejek. — Most azokról szóllok külön külön, a' mellyek valamelly gondot kívánnak, és a' mellyeket elmellözök, azokról azt kell érteni, hogy egyéb munkát nem kívánnak, hanem tsak gyomlálást, mellyről egyszerre azt kell megjegyezni, hogy minden időben azon kell lenni, hogy a' fűvek kiirtassanak. A' *poréahagyma*, mellyet némelylek Punicumi fokhagymának hívnak, a' Görögök pedig *ἀφροσχόρον*, sokkal jobban megnő, mint a' fokhagyma, és ezt első October táján, minekelötte letennék, az egy fejről sokra el kell választani. mert mint a' fokhagymának, több egyberagadt gerézdéi vagynak, és midőn ezek elszedetnek, bakhátokra kell elrakni, hogy hátosan lévén, annál kevesebbé bántassanak a' telnék vizeitől. A' bakhát pedig hasonló ahoz az ormóssághoz, mellyet a' mezei vetésekben tsinálnak a' mivelők, hogy a' víz megállását elkerüljék. de illyet a' kertekben kissebbet kell tsinálni, és annak felső részén, az az, a' hátán egy egy tenyérnyi szélességre kell a' görög fokhagyma gerézdéket, vagy fokhagymákat (mert ezt is hasonló módon rakják) elrendelni. a' bakhátuk ormói egy

mástól fél lábnyi távolságra legyenek. annak-
 utánna, mikor három szál levelet botsátottak a'
 gerézdét meg kell gyomlálni. mert ezt mennél
 többször tselekeszik, annál jobban megnőnek a'
 fejei. azután míg még szárba indulnának, az egész
 zöld tetejét meg kell tekerni, és a' földre nyom-
 ni, hogy nagyobbak legyenek a' hagymái. A' hi-
 deg tartományokban pedig, ezek közül egyiket
 sem kell őszszel vetni: mert téli időben elromla-
 nak: minthogy Januarius holnapban már enyhül
 az idő: 's ugyan azért a' hideg helyeken fokhagy-
 márt, vagy Görög hagymát legjobb rakni az em-
 litett holnapnak 13-ika táján. de akár mikor vet-
 jük azokat, és a' már megéretteket akármikor
 rakjuk a' padlásra, de úgy intézzük a' dolgot,
 hogy mikor vagy elteszszük, és betemetjük, vagy
 kiszedjük, a' hold a' föld alatt legyen. mert ha
 így vetik, és ismét így teszik el, úgy tartják,
 hogy se keserűk nem lesznek, sem azokon a' kik
 megeszik a' szaga meg nem érzik. Sokat mindaz-
 által ezeket Januarius első napja előtt, nap köz-
 be vetik, December holnapjában, ha az idő lágy
 és a' föld fekvése megengedi. A' *Káposztát*,
 mikor hat levele van, által kell plántálni, úgy
 hogy a' gyökerét először híg ganéjba mártván,
 és három levél hinárba takargatván, úgy kell le-
 tenni. mert ez azt tselekszi, hogy a' fővésbe ha-
 marébb megpuhul, és zöld színét salétrom nél-
 kül megtartja. A' hideg és essős tartományokban
 pedig legjobbkor esik, a' rakása 13-dik Aprilis
 után, mellynek letett plántái mikor megerednek,
 a' mennyire a' kertész állapotja megengedi, ha
 gyakran meggyomláztatnak és trágyáztatnak, te-
 lyesebb nevededésű fejeket, és tsimákat hoznak.
 némellyek ugyan ezt, a' verőfényesebb helyeken
 első Martius után rakják el: de annak nagyobb
 része tsimába megy, és azután téli nagy fejekre

nem nő, mikor egyszer levágták. Által plántálhatod pedig a' legnagyobb fejeket is kétszer, és ha ezt tselekszed, több és nagyobb szemü magokat hoznak a' mint mondják. — A' *Salátát* mikor éppen annyi levelü, mint a' káposzta, által kell ültetni. a' verőfényes és tengeri helyeken ugyan, legjobb ősszel plántálni, a' szárazai meszszebb lévő és hideg helyeken ellenkezőképpen: télben nem olly alkalmasan lehet széllyel rakni, hanem ennek a' gyökerét is ganéjba kell mártani, és több vizet kíván, 's ekképpen gyengébb levelü lesz. Sokféle nemei vagynak pedig a' *Salátának*, mellyek közül mindeniket a' maga idejében kell vetni. ezek közül a' mellyek barnák, és mint egy pirosollók, vagy zöld színűek is, és bodros levelűek, mint a' *Caeciliának*, *Januariusban*, helyesen vettetnek. De a' *Cappadocziabeli*, a' melly sárgálló, sima, és tömött levéllel zöldellik, *Februarius* holnapban: a' melly továbbá fényes és legbodrosabb levelü, mint *Baetica* tartományában, és a' *Gaditanumi* szabad város határaitban, *Martius* holnapban plántáltatik idejében. Van *Cyprusi* nemü is, fehérből veresre hajló, sima és igen gyenge levelü mellyet 13-dik *Aprilisig*, alkalmasan lehet ültetni. mindazáltal verőfényes helyen, a' hol bő a' viz, a' *Salátát* tsak nem egész esztendőben lehet vetni, melly hogy mennél később magozzon fel, mikor valamenyire megnőtt, a' tetejére egy kis tserepet kell tenni, és ennek a' terhétől akadályoztatván, a' szélességére terjeszti ki magát. — Éppen így vagyon a' dolog a' *katangra* nézve is, hanem hogy ez a' telet jobban kiállja: azért még a' hideg tartományokban is ősz elein mindjárt lehet vetni. Az ártitsóka jövését jobb őszi éjjnapegyenlőségekör elültetni; a' magvát *Martius* első napja táján alkalmasabb elvetni; ennek a' plántáját is-

mét, November első napja felé plántáljuk el, és bő hamuval trágyázzuk meg. mert a' trágyának ez a' neme, ehez a' zöldséghez legalkalmasabbnak látszik. A' *mustár* és *coriándrom*, nem különben a' fehér mustár és *basalyikom*, a' mint elvettetnek, a' magok helyeken mozdítatlanul maradjanak; nem is más ezeknek a' mívelések, hanem hogy megtrágyáztassanak és gyomláltassanak. lehet pedig őket nem csak ősszel, hanem tavasszal is vetni. A' mustár plántái is, ha a' tél elein más helyre által plántáltatnak, tavasszal több tsímákat hoznak. A' *Panáztet* mindenik időben könnyü és megomlott földbe, igen ritkán vetik, hogy annál nagyobbra nevedjen: mindazáltal mégis jobb annak tavaszi vetése. A' *párhagymát*, ha metélő-hagymává akarod tsinálni, sűrűn kell vetni, és úgy hagyni, azt tanátsolták a' régiek: 's mikor megnöttek, így lemetélni. De minket arra tanított a' tapasztalás, hogy sokkal jobban üt ki, ha szélyel rakod le, olyan formán, mint a' fejes hagymát kevés távolságra, az az, négy ujjnyira egymástól, és mikor megerősödtek, levagdalod. Abban pedig; a' mellyet nagyfejűvé akarsz tenni, ezt kell megtartani, hogy általvivén minekelötte letennéd, minden gyökereit vagdald el, és a' szárának felső részeit nyisd meg. azután mindenik alá mint valamelly ülő helynek tserepet vagy tsigahéjjat téven, temesd bé, hogy széles fejei legyenek. A' fejes párhagyma mívelése pedig abból áll, hogy szüntelen kell gyomlálni és ganéjozni; a' metélő-hagymáé sem más, hanem hogy mind annyiszor meg kell öntözni, trágyázni, és gyomlálni, valahányszor lemetéled. A' magvát, meleg helyeken Januariusban, a' hidegeken Februariusban kell vetni, melly hogy nagyobbra nevedjen, ritka ruhákba több magokat öszve kötnek, 's úgy elte-

metik. mikor pedig ki kél azokon a' helyeken, a' hol vizzel nem lehet értetni el kell plántálni éjjnapegylenlőség táján öszszel: ott pedig a' hol vizet adhatsz neki, Májusban kell másuvá által tenni. A' *petreselymet* is szinte úgy lehet plántáról, és magról vetni. de nagyon szereti a' vizet: azért legjobb forrás körül vetni, mellyet ha valaki széles levelüvé akar tenni, a' mennyi magot három ujjával feltsiphet, kösse egy ritka ruhába, 's így rakja el sorba ágyakba. vagy ha bodros levelüvé akarja inkább, a' magvait tegye mosárba, és füzfa bottal törvén hajalja meg, és kitisztitván, hasonlóképpen kösse ruhába, és tesse be. E' nélkül a' munka nélkül is bodros lehet akarmint vessék el, ha mikor kikél, görgőfával fellyül meggörgetvén, annak nevedését akadályoztatják. Legjobb a' vetése 15-dik Május után napfordulásig: mert lágymelegséget kíván. majd ezeken a' napokon vetik a' *basalyikot* is mellynek midön a' magvait betakarják lapoczkával szorgalmatosan be kell verni, vagy görgőfával meggörgetni, mert ha a' földet rajta ritkán hagyod, többnyire elromlik. A' *pászternák* és *sárga-repa*, úgy a' *sertetsék*, a' mélyen kapált és trágyázott földbe diszlenek jól, de minél ritkábban kell rakni, kogy annál jobban megnöjenek. Az *örvénygyökeret* pedig, három lábnyira kell rakni egymástól, mert nagy tsemetéket hajt, és a' gyökere mint a' nádé úgy fut, és nem egyéb mind ezeknek a' mivelése, hanem hogy gyomlálások által közülök a' fűvek kiszedettesenek. Legjobb elrakni September elein vagy Augustus utolsó részein. A' *barna gyaport*, mellyet némelly Görögök *ιπποσειδιον*, némellyek pedig *σιίγειον* hínak, kapált helyen, magról kell vetni, leginkább kerítés mellé: mivel mind az árnyéket szereti, mind akarmelly helyenn is megyarapodik; és ha ezt egyszer elvetted, ha tsak

gyökerestől ki nem ásod, hanem minden második tsemetéjét magnak hagyod, sok időig eltart, és kevés gyomlálásbeli mivelést kíván. vetik Vulcánus innepeitől fogva, September első napjáig, de Januarius holnapban is. A' menta édes motsárt kíván: minekokáért forrás mellé Martius holnapban jó plántálni. melynek ha az ember kifogyna a' magvából, a' vad mentát az ugarokról öszve szedheti, és a' hegyivel lefelé fordítva elrakhatja; ez elveszi a' vadságát és megszelidíti. Az öszszel magról vetett *rutát* Martiusban fel kell venni, és verőfényes helyre kell által tenni, 's hamuval feltölteni, osztán meggyomlálni míg megerősödik, hogy a' gazok el ne nyomják. hanem befedett kézzel kell a' gyomlálását véghez vinni, mert ha azt be nem feded, veszedelmes fekélyek támadnak rajta. Ha mindazonáltal tudatlanságból mezítelen kézzel találod gyomlálni, és viszketegség vagy daganat következik utánna, egyszeriben olajjal kend meg. ennek a' tsemetéje megmarad sok esztendeig kár nélkül, ha tsak a' holnapszamos aszszony hozzá nem ér mert attól elszárad. A' *balsamfü*, és a' tengertüli *balhafü* és *kakufü*, mint a' fellyebbvaló Könyvben mondtam, inkább a' méh tenyésztetőktől, mint a' kertészek-től plántáltatnak. De mi ezeket fűszerezés okáért is (mert némelly eledelekhez igen alkalmasok) a' kertekben tartani jónak itéljük. Se kövér, se trágyás helyet nem kívánnak, hanem verőfényest, mint a' mellyek magokban a' legsoványabb tengermelyéki helyeken teremnek leginkább. Ezeket, mind magról, mind plántáról tavaszi éjjnap-egyenlőségekor szokták vetni. mindazáltal a' balsamfüvet jobb ujj plántákról rakni, mellyek midőn a' jól elkészített földbe letétetnek, hogy annál hamarabb megeredjenek, a' száraz balsamfüvet meg kell törni, 's így megörölvén minekelőt-

te haszonra forditanád, előtte való nap, vízbe tenni, melly magába vévén a' fű erejét, ezzel a' letett plántákat meg kell öntözni, hogy attól meg erősödjenek. Egyébaránt a' balhafü élékenyebb, minthogy reá felettébbvaló gondnak kéne lenni. Ha a' *sásafüvet* Martius első napja előtt már elraktad mint a' metelő-hagymát le arathatod: de ritkábban. mert November első napja után, nem kell metélni, mivel megsértetvén, a' hidegek miatt kivész: mindazáltal második esztendőben elég lesz, ha szorgalmatossan meggyomlálják és ganéjazzák. Sok helyeken a' maga elevenségét is tíz esztendeig megtartja. A' *czéklának*, mikor a' pomagranát virágzik, akkor hintik el a' magvait, és mihelyt öt levele van, mint a' káposztát nyárban széllyel kell ültetni, ha a' kert vizenyös: ha pedig száraz, őszszel, mikor már az essők bekövetkeztek, akkor kell elrakni. A' *turbolyát* úgy szintén a' *laboda parélyt*, mellyet a' Görögök *ατραφαξυ* hívnak, első October táján kell földbe tenni, nem a' leghidegebb helyen. mert ha a' tartományban kegyetlen tél uralkodik, 13-dik Februarius után kell elhinteni a' magvait, és a' maga helyéről elplántálni. A' *mák* és *kapor* vetésének éppen ez a' sorsa, a' mi a' turbolyának és labodának. A' *kerti Spárgának*, mellyet nyúlárnyéknak hívnak a' mivesek két esztendő alatt készülnek el a' plántái. ezeket kövér és ganéjos földel Februarius 13 ika után úgy kell bétemetni, hogy a' mennyit három ujjal felvehetni, egy egy gödrötskébe annyit tégy le, mellyek negyven nap múlva mintegy öszveszövődnek egymással, és eggyé lesznek. ezeket az így eggyesült, és öszvenőtt gyökeretskéket a' kertészek spongyiáknak hívják, mellyeket huszonnégy holnap múlva, verőfényes, jó nedves és ganéjos helyre által kell

ültetni. Az egymástól egy lábira lévő árkokat pedig, egy arasznál mélyebre nem kell ejteni, mellybe a' Spongyiátskákat úgy kell lesüllyeszteni, hogy fellyül földel betakartatván, könnyen kibujjanak. de a' száraz helyeken az árkoknak alsó részeire kell le eresztetni a' plántákat, hogy mint valamely válúkbán megmaradjanak. a' víz-enyösökön ismét az ormós földnek a' hátára kell helyhezteni, hogy a' felettébbvaló nedvesség miatt el ne romoljanak. Az első esztendőben osztán; mikor így el vagynak vetve, a' melly Spárgát hajtának: úgy kell letörni, mert ha alólrol fel felé húzod, még gyengék és erőtelenek lévén a' gyökerei, az egész spongyiátskája utánna jő. Azután való esztendőkben nem úgy kell letördelni, hanem gyökeréről úgy szakasztani. mert ha nem így tselekesznek vele, a' jövések eltörései megsértik a' Spongyiák bimbóikat, és mintegy megvakítják, nem is engedik, hogy kihajtszon a' Spárga. Egyéb aránt azokat a' jövéseket, a' mellyek őszszel ujja nőnek rajta; nem kell mind leszedni, hanem némelly részét meg kell hagyni magnak. Azután mikor felmagzik, őszszeszedvén a' magvait, a' kóroit úgy a' mint vagynak a' magok helyén meg kell égetni, annaku-tánna minden barázdáit megfogasolni, 's a' füvet ki szedni, osztán vagy ganéjt vagy hamut kell felibe hinteni, hogy ennek a' leve egész télen által az essövel a' gyökerekre leszivároghasson. Tavaszszal osztán minekelötte fakadni kezdene, irtókapákkal, mellyek kétágu vas szerszámok, a' földet meg kell bizgatni, hogy a' szára is könnyebben kibujjon, és tágabb lévén a' föld, jobban megvastagodhasson. A' *retket* kétszer lehet vetni esztendőben, Februariusban mikor tavaszszal akarjuk haszonra fordítani, és Augustu sban

Vulcanus innepe táján, mikor hamarább; de kétségkívül ez a' vetése jobb. A' gondviselése ebből áll, hogy trágyás és jól elkészült földel borítottassék el: azután mihelyt valami keveset nő, mindjárt feltöltetik, mert ha kiér a' földből, kemény és taplós lesz. Az *ugorka*, *tök*, ha víz bővibe van, kevesebb gondot kívánnak: mert nagyon sokat segít rajtuk a' nedvesség, ha pedig száraz helyre kénytelenítettünk vetni, a' hol az öntözésben nints mód, Februarius hólnapban másféláb mélységű árkokat kell ásni. Azután Martius 15-dik napja után, az ároknak mintegy harmad rész mélységét szalmával meg kell rakni, majd trágyás földel az árok feléig fel kell tölteni, és bele rakván a' magokat mind addig vízzel kell tartani, míg kinőnek: és mikor kezdenek megerősödni, földet húzván a' töveikbe mind addig követni a' növéseket, míg az árok a' földel szinesleg lesz. Az így mivelt plánták, minden öntözés nélkül egész nyáron erejekben lesznek, és kedvesebb izü gyümöltsöket is hoznak, mint a' mellyek öntöztetnek. A' vizes helyeken pedig, minél korábban, mindazáltal nem előbb első Martiusnál, kell elrakni a' magokat, hogy az éjjnapegyenlőség megtörténvén el lehessen azokat plántálni. azoknak is pedig a' tökjöknek közepéről vévén a' magokat, megfordított hegygyel tedd le, hogy nagyobbra és vastagabbra nőjjen. mert edények helyett igen alkalmatosok, mint az Alexandriai tökök, ha megszáradtak. De ha enivalók lévén, eladni készited, a' jobb tetejéből a' töknek a' nyakából vett magokat kell vetni, hogy hosszabb és sugárabb gyümöltsei nevedjenek, mellyek tudniillik a' többeknél nagyobb bétsben vagynak. De rá kell vigyázni, hogy arra a' helyre, a' hol vagy *ugorka*, vagy *tökök* vagynak vetve, aszszony, ép-

pen ne menjen. mert a' tsupa illetésétől is a' zöldellő plánták ellankadnak. ha pedig holnap száma is van, a' tsupa nézésével is az újj terméseket megöli. Az ugorka gyenge és igen jó izü lesz, ha minekelötte elveted, a' magját téjbe megázatatod. Némellyek, hogy annál édessebb is legyen mézes vízzel ugyan ezt tselekszik. Hanem a' ki idején erő ugorkát akar, végben menvén a' tél, ganéjos földet tegyen kosarakba, és vesse el, 's egy kevésé lotsolja meg. Azután mikor a' magok kikelnek, lágy-meleg és verőfényes napokon az épületek mellé tegye ki a' napra, úgy hogy minden széltől mentek lehessenek. Egyébként, hidegekben és zavaros időkben vigye fedél alá, és ezt mind addig tselekedje, míg a' tavaszi éjjnap-egyenlőség megnem esik. Azután az egész kosarakat a' földbe ereszsze le; így idején fog ugorkája lenni. Lehet, ha a' dolog úgy hozza magával, a' nagyobb edények alá karikátskákat is tsinálni, hogy annál kevesebb munkával ki lehessen húzni, és ismét fedél alá tenni. de mindazonáltal ablakokkal be kell borítani, hogy még hidegekben is, tiszta napokon bátran ki lehessen a' napra tenni. Illyen móddal adtak, Tiberius Császárnak majd egész esztendőben ugorkát. Mi ezt kevesebb munkával is meg eshetőnek olvastuk lenni, Bolus Mendesius Egyiptomi nemzetü Irónál, a' ki azt tanítja, hogy verőfényes és trágyás helyen ültessünk egy sorba ferulát, a' másikba máglát a' kertben: azután ezeket éjjnap egyenlőségekor egy kevésé a' földön alol vagdadjuk el, es fa szeggel megtágitván a' máglavagy ferula béleit, ganéjt tegyünk belé, 's így az ugorka magvait dugjuk közé, így ezek öszvenőnek a' máglákkal és ferulákkal. mert 'szerént nem a' magok, hanem mint egy anyai gyökerekkel tápláltatnak, 's a' beoltott magok hidegek.

ben is ugorkával szolgálnak. A' magvának második vetését szinte 12-dik Martiusban teszik. A' *Kápri* sok tartományokban önként terem az ugarokon. De a' hol szükibe van, ha vetni kell, száraz helyet kíván. és ezt előre körül kell venni valami kis árkotskával, melly meg legyen töltve kövekkel és mészszel, vagy Punicumi sárral, hogy e' mint egy sáncz gyanánt lévén által ne ronthassanak azon az említett magnak tsemetéi, mellyek majd az egész kertet beborítják, ha tsak valami erősséggel nem tartóztatják. a' melly mindazáltal nem tsak alkalmatlanság (mert néha ki lehet vesztetni) hanem hogy ártalmas mérgekvan, és a' magok nedvességével a' földet terméketlené teszik. Vagy semmi vagy kevés míveléssel megelégszik, úgy mint a' melly elhagyott szántóföldeken is a' mivelőnek minden munkája nélkül maggyarapodik. Mind a' két éjjnap egyenlőségkor vetik. A' *veres hagymáskert*, inkább gyakran megkevert földet kíván, mint mélyen kapáltat. Azért is November első napja után fel kell a' földjét szántani, hogy a' tél hidegei és fagyai által megomoljon, és negyven napot várván, akkor kell ismét megszántani, és huszonegy nap mulva megharmadolni, 's egyszerre megganéjozni: azután kétágúkkal egyformán megkapálván, ágyakra elrendelni, és minden gyökereket belőle kitisztítani. Annakutánna Februarius első napja felé, tsendes idővel el kell hinteni a' magvait, mellyek közé valami kevés borsfü magot kell elegyíteni, hogy ez is legyen mert zölden is jó enni, szárazon se haszontalan a' lékvarok megfűszerezésekre. De a' hagymás kertet, vagy gyakran, vagy legalább négyszer meg kell kaptsolni, ennek a' magvát ha meg akarod venni, a' legnagyobb fejeket, az Askoloni nemből, melly legjobb Februarius holnapban rakd el,

négy vagy öt ujnyi távolságra is egymástól: és mikor kezdenek zöldelleni, legalább háromszor kapatsold meg: azután mikor szárat hajtottak, mint valamely alacsony kollátokkal bekollátolván, a' szálak egyenességeket oltalmazd meg. mert ha a' kollátos szőlők formájára keresztül kasul tett nádakkal el nem rendeled a' veres hagymák bürkei a' szelektől letöretnek, és minden magvai kihullanak, mellyet nem előbb kell megszedni, hanem mikor kezdenek megérni és feketedni. De azt sem kell megengedni, hogy nagyon megszáradjon, vagy mind kihulljon, hanem az egész bürköket fel kell szaggatni, és a' napon megszárogatni. A' *tövis és kerekrépának* két vetései vagynak, és ugyan azon mivelések, a' melly a' reteknek mindazonáltal jobb a' vetése Augustus holnapban. Egy hold föld négy meszszelyt kíván belőlök, de úgy hogy a' Syriai gyökérből ezen a' mértéken fellyül egy heminánál valami kevéssel több magot vesz be. A' ki ezeket nyárba veti, rá vigyázzon, hogy a' balha a' szárazság miatt, a' még gyenge elől jött leveleket meg ne emészsze. Hogy ezt az ember elkerülje, fenn a' kéményben találtató port vagy azt a' kormot, melly a' tűzhely felett a' falra ragadt öszve kell szedni, annakutánna a' vetés előtt való napon a' magokkal öszve kell keverni, és vízzel meglotsolni, hogy egész éjjel vegyék be a' nedvességet. mert így beáztatva utánna való nap el lehet vetni. Némelly régi Irok, mint Democritus azt tanátsolják, hogy minden magokat azzal a' füvel a' mellyet szakának hívnak, meg kell orvosolni, 's ezzel az orvossággal azok ellen az állatok ellen élni, melly hogy igaz legyen arra a' tapasztalás megtanított minket. De mivel ez a' fű nem igen bő, gyakrabban élünk az említett porral és korommal, és ezekkel a' plánták egészé-

ges voltát eléggé oltalmazzuk. Hyginus azt gondolja, hogy a' répa magokat, nyomtatás után, mikor még a' polyvák a' szérübe hevernek, kelene elhinteni, mivel nagyobb fejei lesznek, midőn a' földnek alól lévő keménysége nem engedi nagyon le menni. mi ezt gyakran hijába próbáltuk: azért is a kerek-répát, retket, tövis-répát jobbnak gondoljuk, ha jól felkapált földbe vetik, és még ma is megtartják a' régieknek szokásokat a' kegyesebb földmivelők, a' kik mikor azokat vetik, azt kéri; hogy mind nékiek mind szomszédaiknak teremjenek. A' hideg helyeken, a' hol félő, hogy az őszi vetése, a' téli fagyok által el ne rontassék: nádból alacsony kollátokat tsinálnak, ezekre vesszőket raknak keresztül, és a' vesszők felibe szalmát hintenek, és a' plántákat így oltalmazza a' fagyoktól. a' hol pedig a' verőfényes tartományokban az essők után ártalmas állatok jöttek elő, mellyeket mi hernyóknak nevezünk, a' Görögök pedig κάμποι, vagy kézzel kell ezeket öszveszedni, vagy reggeli időben a' zöldség szárait megrázni, mivel így, míg még az éjjeli kidegtől meg vagynak merevedve, ha lehullanak, többé a' felső részre fel nem másznak. Ezt mindazonáltal haszontalanság akkor tselekedni, ha vetés előtt a' magokat, a' mint fellyebb említettem, szaka fű levébe megáztatták. mert a' mellyek így meg vagynak orvosolva, azoknak semmit sem ártanak a' hernyók. De Democritus abban a' könyvében, melly Görögül ilyen nevet visel περί ἀντιπαθῶν azt állítja, hogy ezek az állatotskák elvesznek, ha a' holnapszamos Aszszony kioldozot hajjal, és mezitláb mindenik ágyat háromszor megkerüli; mert ez után minden férgetsék lehullanak, 's így megdöglenek. Elégségesnek tartottam ennyit mondani a' Kertek műveléséről, és a' Majoros kötelességei-

ről, a' kiről noha ennek a' Könyvnek az elein azt mondtam, hogy tudósnak és jártasnak kell néki lenni minden mezei munkában: mivel mindazáltal gyakran megtörténik, hogy azok, a' mellyeket tanultunk, nem jutnak eszünkbe, és azokat gyakorta könyvekből kell megtanulnunk, minden Könyveimnek a' Summáját, hozzájok tettem, hogy mikor a' dolog úgy kívánná, könnyen meg lehetne találni, mit kelljen mindenikbe keresni, és mit miképpen kelljen tselekedni.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS

C O L U M E L L A

A' MEZEI GAZDASÁGRÓL.

TIZENKETTÖDIK ÉS UTOLSÓ KÖNYV.

A' MAJOROSNÉ.

ELŐ BESZÉD.

Az Athénébeli Xenophon abban a' Könyvében Publius Silvinus! melly Gazdálkodónak nevezetik, azt hagyta emlékezethen, hogy a' házasság úgy van rendeltetve a' természettől, hogy az által az életnek nem tsak leggyönyörösebb, hanem leghasznosabb társasága is köttessék meg: mellyet már régen mondott Cicero is: és hogy az emberi Nemzettség a' hosszú idő alatt el ne veszne, ezen az okon a' férfi az aszszonnyal öszve van köttetve: annakutánna, hogy ugyan ezen társaságból a' halandóknak vénségekben támaszaik, nem külömben oltalmaik készítettének. Mind pedig, mivel az emberi élelmet és dolgokat, nem úgy mint a' barmoknak széllyel és az erdőségbe, hanem haza, fedél alá kell vala beszerezni, szükség volt az eggyiknek kinn és az ég alatt lenni, a' ki munkával és szorgalmatossággal szerezze; a' másiknak otthon, a' ki a' ház-

ba eltenné és megőrizné. Ha ugyan vagy szántani, vagy hajókázni, vagy mással foglalatoskodni szükség vala, hogy valami jószágot szerezhetnénk. Midőn pedig a' szerzett dolgok fedél alá öszve gyűjtettek volna, másnak kellett lenni, a' ki a' bévitteket megőrizné, és a' több dolgokat is véghez vinné, a' mellyeknek oda haza kellene végbe menni. mert mind a' gabonák, mind a' több földi eledelkís, fedél nélkül szükölködtek, és a' juhoknak 's több barmoknak fajzatjait, úgy szintén a' gyömölsöket zár alatt kell vala őrizni, nem külömben mint a' több házi eszközöket is, a' mellyekkel az emberi Nemzettség vagy tápláltatik, vagy palléroztatik is. Minekokaért mivel azok, a' mellyeket feltettünk, munkát és szorgalmatosságot kívánnak, és nem is kisebb gondal szereztetnének azok kinn, mellyeket otthon őrizni kell, méltán rendelte, a' mint mondottam a' természet az Aszszonyt a' házi szorgalmatosságra, a' férfit pedig a' tanátsbeli és külső dolgokra. Azért is a' férfira, a' melegek és hidegek eltűrését, úgy szintén az utazásokat is, a' békeségnek és háborunak a' terheit, az az, a' mezei és katonai foglalatosságokat bízta: az Aszszonynak pedig, minthogy ötet mind ezekre tehetlenné tette, a' házi dolgoknak gondját adta által. És mivel ezt a' nemet vigyázásra és szorgalmatosságra rendelte: azért félenkebbé tette mint a' férfit, mert a' félelem legtöbbet tesz a' szorgalmatos vigyázásra. Hogy pedig kinn a' szabadon élelmet keresőknek, szükség volt néha az akadályokat elhárítani: azért a' férfit bátrabbá tette, mint az Aszszonyt. Minthogy pedig a' megszerzett jókhoz egyaránt megkívántatott az emlékezet és szorgalmatosság: azokból nem adott kevesebbet az Aszszonynak mint a' férfinak. Mind továbbá, hogy az együgyü természet nem akart min-

den

den tökéletességeket együvé foglalni. innét úgy akarta, hogy egyik a' másik nélkül szükölködjön, mivel a' mi egyiknek nints, többnyire készen van a' másiknál. Ezekről Xenophon a' maga Gazdálkodójában, és azután Ciceró, a' ki azt Deák nyelvre fordította, nem hászontalanul értekeztek. Mert mind a' Görögöknél, mind azután a' Romaiaknál is, egész a' mi Atyáink emlékezetéig, a' házi dolog, majd egészszen a' gazdaszszonyoké vólt, és a' házi gazdák tsak mint egy a' törvénykezési foglalatosságoktól való kinyugovásra, letévén minden gondjaikat, vették magokat a' házi Istenek közé. Mert a' legnagyobb tisztelet az eggyetértéssel és szorgalmatossággal volt öszvekötvé, 's ugyan égett a' legszebb Aszszony is a' szorgalmatosságban való vetekedéstől, igyekeztvén a' férfinak dolgait, a' maga gondossága által, mind nagyobbakká, mind jobbakká tenni. Semmi nem vólt a' házban tsak az egyik féle, semmi, a' mit vagy tsak a' férj, vagy tsak az aszszony egész jussal magáénak mondott volna lenni: hanem közre igyekezett mind a' kettő, hogy a' törvénykezési foglalatosságokhoz a' serény Aszszony, a' maga szorgalmatosságát hasonlóvá tenné. Azért, sem a' majorosra, sem a' majorosnéra is nem nagy vólt a' szükség, midön magok a' gazdák foglalatosságaikat naponként megtekintették és folytatták. Most pedig midön többnyire mindnyájan annyira bele merültek a' bujaságba és restségbe, hogy még a' fonásrol sem méltóztatnak gondoskodni, hanem otthon készült ruháikra reá únnak, 's visszafordúlt kivántsissággal a' férfiaktol más drágábbakat tsalnak ki, melyeket sok pénzen, és tsak nem az egész jövedelmen lehet megszerezni: éppen nem tsuda, ha ezeknek a' mezei gazdaság, és az ahoz tartozó dolgoknak gondja terhekre van, 's a' legotsmá-

nyabb foglalatosságnak tartják, ha egynehány napi időt a' majorban töltenek el. Minekokaért, minthogy nem tsak megavult, hanem egészszen is elveszett a' Sabinai és Romai Gazdaszszonyoknak ama régi szokások, a' majorosnérol való szükséges gondoskodás tsuszott bé, ki a' gazdaszszony kötelességeit vinné, mivel Majorosok is következtek a' gazdák helyébe, a' kik régen a' hajdani szokás szerént, nem tsak mivelték, hanem lakták is a' mezőket. De hogy a' maga helyén kívül, a' mi időnknek erköltseit dorgáló, 's ítélő munkába ne láttassam avatkozni, már most a' Majorosnének kötelességeit adom elő.

I. A' házi dolgokról való gondoskodás, és mit kell a' Majorosnének véghez vinni.

Annak továbbá (hogy a' feltett rendet megtartsuk, mellyet a' fellyebbvaló Könyvben elkezdetünk) fiatalnak kell lenni, az az, nem gyenge leánynak ugyan azon okokra nézve, mellyeket a' Majoros idejéről említettünk: egyszer'smind tökéletes egésségünek, sem ronda, sem viszont nagyon tsinos öltözetünek. mert az ép erő gyözi el mind a' virrogatást, mind más egyéb munkákat is, a' rondaság unatkozottá, a' felettébbvaló tsinosság pedig henyelővé teszi annak házastársát. Innét, azon kell igyekezni, hogy se tekergő ne legyen a' majorosunk, 's annak társaságától idegen, sem viszont a' házat örző; 's az ölelgető Aszszony mellett heverésző. De nem tsak ezeket kell a' majorosnéban tekinteni, a' mellyeket már említettünk; hanem főképpen gondolóra kell venni, valyon a' bortol, nyalánkságtol, babonaságtol, álomtól, férfiaktól idegen e? hogy arra is gondja legyen, miről kelljen megemlékezni, mit kelljen elvégezni, hogy közel azt a'

módot tartsa, mellyet a' majorosnak eleibe adunk: mert sok hasonlónak kell lenni a' férfitan és Aszszonyban és a' rosszat szinte úgy kerülje, mint a' jónak jutalmát reménylje egyszersmind azt kitsinálja, hogy mennél kevesebb dolgot fordítson a' háztájra a' majoros, kinek mind reggel legelől kell a' tselédekkel kiállani, mind estve is a' munka után, elfáradttan vissza jöni. Mindazonáltal, mikor Majorosnét állitunk: nem veszünk ám le azzal a' Majorosrol a' házi dolgok gondját, hanem a' dolgát, segitőt adván mellé, tsak könnyebítjük. Többire, a' háznál tejendő dolgokat, nem kell átallyában az Aszszonyra hagyni, hanem úgy kell reá bízni, hogy a' Majoros is ottan ottan szemmel tartsa. mert ugy serényebb lesz a' majorosné, ha eszébe jut, hogy ott van, a' kinek gyakran kell számot adni. Annak továbbá el kell hitetni magával, hogy néki vagy egészen, vagy többnyire a' háznál kell maradni, mind hogy azokat a' szolgálakat, a' kiknek a' mezőn valamit kell tenni, kiereszsze; azokat pedig a' kiknek a' majorba kell valamit tselekedni belől tartóztassa, 's reájok vigyázzon, ne hogy a' sok ideigvaló állongással, a' munka tsorbuljon. a' miket pedig haza visznek, szorgalmatossan megnézegeesse, hogy nints e' bajok, 's úgy megvizsgálva és épségbe vegye által; mind hogy megválogassa a' mellyek elköltendők, és a' mellyek elálhatnak takargassa, hogy az esztendőre való költség, egy holnap alatt el ne menjen. Ugy ha valakinek a' tselédek közül egészsége kezd romlani, utánna kell látni, hogy annak kedve szerént szolgáljanak. Mert az ilyen gondosságból származik a' jóakarát, valamint az engedelmesség is. Sőt még szolgálni is hűségesebben igyekeznek, mint az előtt, a' kik felgyó-

gyógyultak, ha betegségekben körülöttök szorgalommal forgolódtak.

II. Míképpen kell bánni az élésházakkal, vagy kamarákkal.

Ezekután, meg kell néki emlékezni arról, hogy a' mellyek bévitetnek, alkalmas és egészséges helyen tétetvén le, kár nélkül maradjanak. mert semmire sem kell olly nagy gondnak lenni, mint hogy azt elkészítsük, a' hova mit kelljen tenni: hogy mikor szükség van rá, elő vegyük. Mitodásoknak kelljen lenni azoknak a' helyeknek, mind az első Könyvben midőn a' majort elrendeltük, mind a' tizenegyedik Könyvben is, a' hol a' majoros kötelességéről értekeztünk, már megmondottuk. De még most se resteljük rövideden elől adni. Tudniillik, a' legfentebb való szobában a' legdrágább edények és ruhák kívántatnak; a' szellős és száraz tsür pedig, eleségnek lesz alkalmas; a' hidegben a' bor legjobban eláll; az igen látszatos helyre, a' töredékeny eszközök, 's az ollyan dolgok tartoznak, mellyek sok világosságot kívánnak. Elkészítvén azért a' tartóhelyeket, szükség leszen közönségesen mindent a' maga helyére, 's némelyleket nemenként is elrakni, hogy ha mi valamire kívántatik, annál könnyebben elő lehessen azt venni. Mert régi közmondás az: hogy legbizonyosabb szegénység az, ha mikor valamire szükséged van, azért nem veheted a' dolognak hasznát, mert nem tudod hova van elvetve vagy letéve. Azért is a' gazdaságban, sokkal többbe kerül a' restség, mint a' szorgalmatosság. Ki is kételkedhetne a' felől; hogy nints szebb az életnek akarmi nemében is az elintézésnél és jó rendnél? mellyet a' mulatsági nézőhelyeken is gyakorta észre lehet ven-

ni. Mert mikor az éneklők serege nem tart módot a' hangokban, sem az igazgató mesterre nem figyelmez valami kedvetlen hangunak és öszve zavarodottnak tetszik az egész ének a' halgatók előtt: de mikor bizonyos számok és sorok mintegy öszvetartván, megegyez és öszve, hangzik; az olyan megegyezésből nem tsak az éneklőkre nézve származik valami kedves és édes zengés, hanem a' nézőket és halgatókat is, a' legkellemesebb gyönyörűség foglalja el. Ugy szintén a' Táborban is, sem a' közkatona, sem a' Vezér, rend és elintézés nélkül semmire sem mehetnek, mivel a' felfegyverkezett a' fegyvertelent, a' lovas a' gyalogot, a' társzekér a' lovasságot, ha egybe keverednek, megzavarják. Ez az előreváló készüllet és jó rend, a' hajókázásban is legtöbbet tesz. Mert mikor szél vész támadt, és a' hajó jól el van rendelve, minden kapkodás nélkül akarmit elővesz a' maga rendes helyéről a' legénység, ha a' kormányos parantsolja. Ha ezek annyit tehetnek, akar a' Nézőhelyeken, akar a' Seregeknel, akar a' hajókázásban is: nem lehet kételkedni, hogy a' majoros kötelességére tartozik az, hogy a' miket eltesz, azoknak eltevésében módot és rendet tartson. Mert mindenre könnyebb számot tartani, mikor a' maga helyére tétetik el, és ha talám nintsen ott valami, maga az üres hely emlékeztet, hogy a' mi ott nints megkeressék. Ha pedig valamit meg kell nézni, vagy számba kell venni, könnyebben megtudhatni, ha sorjába vizsgáljak meg. Mind ezekről M. Cicero, Xenophon tekintetét követvén, a' Gazdálkodóban, így hozza bé hogy beszél Ischomachus, a' kérdezősködő Sócratesnek:

III. A' szerszámoknak és házi dolgoknak elosztása.

Elkészítvén az alkalmas helyeket: a' szerszámokat, és házi eszközöket kezdtük elrendelni: 's' elsőben azokat választottuk külön, mellyekkel az Isteni tiszteletekben szoktunk élni, azután az aszszonyi drágaságot, melly az innepi napokra szereztetik, osztán a' férhuji, és a' nevezetes napokra való ékességet, nem külömben mind a' két nemhez illő lábbeliket. majd ismét a' fegyverek és nyilak külön tétettek el, és a' másik részében a' gyapju fonásra szolgáló készülétek. Annakutánna az étel főzéshez tartozó edények (a' mint szokás) rendeltettek el: továbbá, a' mellyek a' mosódásra, az ékesítésre, a' mindennapi asztalra, és vendégeskedésekre tartoznak, azokat tették ki. Ezekután, azokból, a' mellyekkel minden napon élünk, a' mi holnapos külön tettük, a' mi esztendőre való is, két részre osztottuk: mert így kevesebbé tsal meg, mi lesz kimenetele a' dolognak. Minekutánna mind ezeket külön válogattuk, mindeniket a' maga helyére elrendeltük: azután a' mikkel mindennap élnek a' tselédék, a' mik a' gyapju fonáshoz, az ételfőzéshez és készítéshez tartoznak, azokat annak a' ki mivel bánik, által adtuk, és hová tegyék kimutattuk, 's' hogy épségben megmaradjanak meghagytuk. A' mikkel pedig innep napokon, 's' mikor vendég jö akkor élünk, és némelly ritka esetekben, azokat a' sáfárnak által adtuk, és mindegyiknek helyet mutattunk. 'S' mindenikbe az abba valót beleszámláltuk, 's' a' keze alá számláltaikat feljegyzettük, és ötet megintettük, hogy a' mire szükség lenne, tudná honnan elől adni, és hogy reá emlékezze, 's' feljegyezne, mit, mikor,

és kinek adta? és mikor vissza vette is, hogy mindent a' maga helyére vissza tenne. Azért is a' régiek, a' szorgalmatosságnak és gondosságnak ezeket a' reguláit hagyták nekünk az Ischomachus személyében, a' mellyeket mi most a' majorosnénak eleibe adtunk. Ennek mindazáltal nem tsak erre az egyre kell gondjának lenni, hogy bezárva őrizze, a' mellyek behozattak, és a' mellyeket által vett, hanem hogy ottan ottan megtekintse és megvizsgálja, hogy a' házi eszköz vagy a' ruhaféle, az állásban el ne avuljon, vagy az eleség és más élelemre való dolgok is, az ő restsége, vagy tunyasága miatt, el ne romoljanak. Az essős napokon pedig, vagy mikor a' hidegekben és fagyokban az aszszony az ég alatt mezei munkát nem tehet, hogy rokkára ülhessen, készen legyen a' gyapju és meggyaratva, hogy a' kiszabott kötetekre a' fonásban annál könnyebben rá mehessen, és azokat ki is kérhesse. mert semmit sem fog ártani, ha magának, a' béreseknek, és más szolgálai állapotban lévőknek otthon készítik a' ruhát, hogy a' gazda, annál kevesebbé terheltessék a' költséggel. Arra pedig öröklé kell vigyázni néki, hogy azokat, kiknek kívül kell dolgozni, mikor már a' tselédek kimentek a' majorból, kitudakozza, és ha valamellyik, (a' mint megtörténik) a' maga társát, benn a' házba hivalkodván, megtsálná a' munkában, attól a' heverésének okát kikérdezze, és végére járjon, ha valyon nem betegsége miatt marad é el, vagy a' restségből vonta magát fère: és ha tapasztalja, hogy tsak mutatja is a' lankatságot, minden késedelem nélkül vezesse a' betegházba: mert jobb hogy a' ki elfáradt a' munkában, az őrizet alatt, magát egy vagy két nap kinyugodja, mindhogy a' munkával felettébb terheltetvén, valóságos nyavalyába essen. Utoljára éppen nem

kell néki egy helyen megállani, mert nem ülő munka az ő dolga, hanem most a' szövöszékhez kell néki menni, és ha mit jobban tud, megtanítani, ha nem, megtanulni attól, a' ki jobban ért a' dologhoz, majd azokat a' kik ételt készítenek a' tselédeknek, meglátogatni; annakutánna a' konyhát is, az istállókat, nem különben a' jászlókat kitisztíttatni; hasonlóképpen a' betegházokat is, ha üressek a' betegetől, kinyitogatni, 's a' tisztátalanságtól megszabadítani, hogy mikor a' dolog úgy kívánja, jól elrendelve, felékesítve, és egészséges karba lehessen által adni a' betegeknek; a' valamit másálló vagy mérő Sáfárok és kultsárok körül is megfordulni; nem különben a' béreseknél is jelen lenni, mikor az eleséget a' tanyához hordják, vagy a' juhoknak vagy más barmoknak fiait megszojtatják; a' gyapju uyirésen is megjelenni, 's a' gyapjat szorgalmatosan által venni, és azt a' juhok számához képest felszámolni; ismét sürgetni az inasokat, hogy a' házi eszközöket rakják ki, és a' vas szerszámokat fényesítsék meg, 's a' rosdától tisztítsák ki, vagy ha valamit igazítani kell, a' mester embernek adják által az igazításra. Utoljára, mind ezek megtétetvén, úgy gondolom, hogy ez a' rendelés semmit sem fog tenni, ha tsak, a' mint már megmondottam, a' majoros gyakran, és néha a' gazda vagy gazdaszszony is meg nem nézi, és meg nem parantsolja, hogy a' meg tett rendelés megtartassék. Mellyet a' jó rendenlévő társaságokban meg is tartattak mindenkoron, mellynek előljárói és nagyjai előtt nem elég volt jó törvényeket tartani, ha tsak azoknak örzői, legjobb polgárokat nem tettek, kiket a' Görögök νομοφύλακας neveznek. Ezeknek a' volt a' kötelességek, hogy azokat, a' kik a' törvényeknek engedelmeskednek megditsérték, és tisztségekre mel-

tóztatták; azokat pedig, a' kik nem engedelmeskedtek, megbüntették. A' mit tudniillik most is tselekesznek az Elöljárók, szüntelenvaló igasság szolgáltatással oltalmazván a' törvényeknek erejeket. De elég legyen a' mit addig ezeknek elintézéséről közönségesen elmondottunk.

IV. Mitsoda edényeket kell néki szerezni a' kész - és betsinálandó eledeleknek eltevésére?

Most a' több dolgokról fogunk tanácsot adni, mellyek, mivel a' majorosné kötelességeire hagyattak, a' fellyebbvaló Könyvekben elmaradtak, és hogy valami rendet tartsunk: kezdeni fogjuk a' tavaszi időn, mivel tavasszal a' fűvek érvén, és a' három hólnapos vetések tökéletességre menvén, már üres idők esnek azoknak végben vitelére, a' mellyeket mindjárt elől adunk. Hogy a' Poenus és Görög Irók, sőt a' Romaiak is, nem voltak gondatlanok a' kis dolgokra nézve, emlékezetben maradt. mert a' Carthagobeli Magó és Hamilcar is, kiket követni láttattak a' Görög nemzet közül való nem homályos Irók Mnaseas és Paxamus, mind végre a' mi nemzetünkben valók is minekutánna a' hadaktól megnyugodtak, mint valamelly adót adni az emberi élelemnek nem szégyenlettek, mint M. Ambivius, és Maenas Licinius, úgy Caius Matius is, a' kik azt vették munkául, hogy a' sütőnek és szakátsnak, nem különben a' kultsárnak foglalatosságát, a' magok tanításaikkal elől adják. Mind ezek pedig úgy itéltek, hogy annak, a' ki ezeknek a' dolgoknak gondját felvejéndi, tiszta életűnek, és maga tartóztatónak kell lenni, mert ebből áll minden, hogy más hozzá ne nyuljon a' poharakhoz, vagy étkekhez, hanem vagy nevendékeny if-

ju, vagy legalább az olyan, a' ki a' szerelmes dolgoktól igen tartózkodó. mellyekben ha a' férfi vagy aszszony foglalatoss volt, azoknak folyó vagy forrás-vízbe meg kell fürdeni, minekelőtte az élelemre tartozó dolgokhoz hozzá nyulnának. minnekokáért ezekre, szükség az ifjunak, vagy szütleánynak szolgálatja, a' kik elő szedjék, a' miket a' szükség fog kívánni. Ezután a' tanáts után azt tanátsolják, hogy az eltenni-valóknak alkalmas helyek és edények készíttessenek; hogy az ilyen helynek elfordulva kell a' naptól lenni, minél hidegebbnek és szárazabbnak, hogy az eltett ennivalók az állásban, penészt ne kapjanak. Az edényeknek pedig tserepeknek vagy üvegeknek, többeknek inkább mint nagyoknak kell lenni, és azok közül némellyeknek jól beszurkoltaknak, másoknak pedig szurkolatlanoknak, a' szerént, a' mint a' betsinálendő jószágnak állapotja hozza azt magával. Ezeknek az edényeknek önként kell széleseknek lenni a' szájaiknak, és fenékig egyformáknak, 's nem hordók formája szerént tsinálva, hogy a' haszonra kivétetvén ez eltsinált eledelekből, a' mi benne maradt egyenlöképpen a' fenékre nyomattassék. mert ez a' dolog az eltett eledeleket épségbe megtartja, hogy ne fenn úszszanak, hanem mindenkor a' lébe legyenek elmerülve; melly a' hordó üregébe alig eshetne meg, a' formájának egyenetlensége miatt. Erre pedig legszükségesebb az eczettel és erős sóslével való élés, mellyeket így tsinálnak.

V. Miképpen legyen a' megromlott borból eczet.

A' megromlott borba, hogy jó erős legyen, negyvennyolcz meszszelyhez, végy egy font kovászt, egy fertály font száraz figét, sőt egy mesz-

szelyt; ezeket törd őszve, és megtörvén negyed-rész meszsely méz eczettel elegyítsd fel, és ezt az említett mértékhez tedd hozzá. Némelly négy meszsely pergelt árpát, negyven égő diókat, és félfont zöld méntát tesznek ugyan abba a' mértékbe. Némellyek a' vasat megtüzesítik, annyira hogy olyan legyen mint a' tűz, és ugyan abba a' mértékbe bele vetik. mind pedig, kivéven a' béléket a' fenyő dióknak, azokból ötöt vagy hatot meggyujtanak, és végre ugyan abba leeresztik. Mások égő szurkot fenyő diókkal ugyan azt tselekeszik.

VI. Hogy legyen az erős vagy tsipös sósle?

Az erős és tsipös sóslevet így tsináld: minél szélesebb száju hordót tégy le a' majornak abba a' részébe, a' hova a' nap legjobban süt, ezt a' hordót töltsd meg essövizzel, mivel az, erre a' dologra a' legalkalmatossabb; vagy ha essövíz nem volna, a' legédesebb izü forrás vízzel. Akkor tégy ebbe egy gyékényből font kosarat vagy szatyrot, mellyet szép fehér sóval meg kell tölteni hogy a' sósle annál fehérebb legyen. midön látod hogy a' só egynehény nap alatt elolvadt ebből megértheted, hogy még a' sósle nem érett meg. azért mindjárt más sót tégy belé, mind addig, míg a' szatyorba egészszen épen marad, 's nem is kevesedik. mellyet midön észre veszel, tudhatod, hogy a' sós le már megérett. És ha ebbe az edénybe mást akarsz tsinálni, ezt jól beszurkolt edényekbe töltögesd le, és befedve tartsd a' napon, mivel a' nap melege minden penészt elvisz, és jó szagot tsinal. A' megérett sóslenek más próbája is van; mert ha abba édes sajtot bortsátasz le, ha fenékre ül, jele hogy még készületlen, ha fennúszik, megérett.

*VII. Az esztendőnek négy részeiben, mitso-
da zöldségeket, és miképpen kell eltenni?*

Ezeket elkészítvén tavaszi éjjnapegyenlőség körül, zöldségeket kell szedni, és eltenni, a' haszonra, tsimát, torskát, kapornát, petreselyem jövéseit, rutát, barna-gyaport, annak jövéseivel együtt, minekelőtte szárba indulna: úgy ferulák ki nem fejtődött jövéseit, mezei vagy kerti pászternáknak minél gyengébb virágait a' jövéseivel együtt; a' földi töknek, spárgának, egértövisnek, thamnusnak, gyüsüzfünek, pullejusnak, matska-méntának, erdei-fokhagymának, és battisnak nyilatlan virágait, és annak jövéseit, a' mi kányalábnak neveztetik. Mind ezeket egy betsinálással el lehet tartani alkalmasan, ez az, ha két rész eczetet, és harmad rész sós levet öszveelegyitesz. De a' földi-tök, az egér tövis, thamnus, spárga, erdei fohagyma, pászternák, matska ménta és battis közönségesen tekenőkbe tétetnek, és sóval meghintetvén, két nap árnyékra kirakatnak, míg vizet eresztenek: azután ha anyi nedvességet bortsátanak magokból ki, hogy a' magok levekbe meg lehet mosni, jó, ha pedig nem, erős sós levet töltvén rájok, abba kell megmosni, és teréhvel megnyomtatván, ki kell nyomni. azután mindenik a' maga edényébe eltéttetik, és a' levet, a' mint fellyebb mondám, melly két rész eczettel, és egy rész sós lével van öszveelegyítve, bele töltik, és száraz köményt, melly a' közelebbi esztendőben szüretbe szedetett, teszük reá fellyül szoritónak, úgy hogy lenyomja a' fűveket, és a' lé az edénynek felső ajakáig érjen. Ha barna-gyaport, ferulát, és köményt; szedsz, tedd ki fedél alá míg meghervad: azután a' leveleit, és a' jövéseinek minden héjját szedd le.

Ha a' jövései egy hüvelyknél vastagabbak, nád-
dal vagdald el, és két részre oszd fel. a' virá-
gokat magokat is, hogy szerfelett nagyok ne le-
gyenek kétfelé kell választani és osztani, 's így
tenni el az edényekbe. azután azt a' levelet, a' melly-
ről fellyebb szóltam, rá tölteni, és valami kevés
büdöske gyökeret, mellyet a' Görögök *σίλφιον*
hivnak, hozzá adván, száraz kömény szárokkal
fellyől meg kell szoritani, hogy a' lé fellyül ér-
jen. A' tsimát, torskát, káprit, kányalábat, pulé-
just, gyüszüvirágot, több napokon fedél alatt
kell szárogatni, hogy meghervadjon, és ekkor,
úgy kell betsinálni, mint a' ferulát, rutát, bors-
füvet, balhafüvet. Vagynak a' kik a' rutát tsak
erős sóslével tsinálják be, eczet nélkül, azután
mikor a' szükség úgy hozza magával, vízzel,
vagy borral is megmossák, és olajat töltvén reá,
úgy eszik. Illyen módon a' zöld borsfüvet, és
zöld balha füvet is, alkalmasan be lehetne tsi-
nálni.

VIII. Savanyu - vagy aludt - tejet hogy kell tsinálni.

Aludt-tejet így tsinálj: végy egy ujj fazo-
kat, és azt közel a' fenekéhez fürd ki: azután a'
lyukat, a' mellyet tsináltál, valami dugóval dugd
be, és minél ujjabb juhtëjjel az edényt töltsd-
meg, 's téggy hozzá tsumóba öszve kötve zöld fü-
szerező plántákat, úgy mint fekete gyopárt, mén-
tát, veres - hagymát, koriándromot. ezeket a' fü-
veket a' téjbe úgy ereszd le, hogy a' kötői kiér-
jenek. Öt nap múlva, a' dugót, mellyel bédug-
tad a' lyukat vedd ki, és a' savóját botsásd ki mi-
kor osztán a' téj kezd szivárogni, ugyan azzal
a' dugóval a' lyukat dugd be, és harmad nap
múlva a' mint fellyebb mondatott, a' savóját ismét

ereszd ki, a' fűszerező tsumókat vedd ki és vedd el. Annakutánna egy kevés kerti-kakukfüvet, és balhafüvet, szárazon morsolj a' tej tetejébe, és öszveapritott metelő hagymát a' mennyi tetszik tégy hozzá, és keverd öszve: majd két napot várván, a' savóját ismét ereszd ki, és a' lyukat dugd be, és tört sót a' mennyi elégséges tégy bele és keverd öszve, azután fedőt tévén reá sározd be, és a' fazokat nem előbb, hanem mikor a' szükség azt kívánja, akkor nyisd fel. Vagynak a' kik a' kerti vagy mezei labodát öszve szedik, azt árnyékon megszárasztják: azután elhánván a' szárait, a' leveleit éjjel és nappal sós lébe béáztatják, és kinyomván a' téjbe bele keverik minden fűszerek nélkül, és a' mennyi sót gondolnak anyit adnak hozzá. a' többekben a' mint fellyebb mondtuk úgy tselekesznek. némellyek a' labodának ujj leveleit, az édes téjjel öszve elegyítik a' fazékban, és harmad nap mulva a' mint mondtuk a' savót kieresztik: azután zöld borsfüvet nem külömben koriándrom, kapor, kerti kakukfü, és petreselyem száraz magvait jól öszve törve tesznek hozzá, és jól kifőtt és megszitált sót elegyitenek közé. A' többit úgy tsinálják, mint fellyebb.

IX. A' Salátának elkészitése.

A' saláta leveleit, kívül, egész addig letisztítván, a' meddig a' gyenge levelei kilátszanak, tekenőbe meg kell sózni, 's egy nap és egy éjjel úgy kell hagyni, míg sóslevet eresztenek: azután a' sósleből kimosni, és kinyomván tserényre kiteríteni, míg megszikkadnak: ekkorszáraz kaprot és köményt tenni alá, és valami kevés párhagymát és rutát öszve vágni, 's közé keverni: továbbá a' megszikkadt leveleket úgy rakni el,

hogy egész zöld paszulyokat tegyenek közé, mellyeket előre erős sóslébe egy éjjel és nappal be kell áztatni: ezeket is hasonlóképpen megszikkasztván a' saláta tsumókkal el kell tenni, és olyan levet rá tölteni, melly két rész eczetből és egy rész sósléből van: azután száraz kömény szorítóval úgy megnyomni, hogy a' lé fellyül úszson. melly hogy megeshessen, az a' ki ezt a' dolgot igazgatja, gyakorta töltsön reá levet, 's ne engedje, hogy szomjuzzon az eltett jószág, hanem kívül tiszta spongyiával az edényeket törölgesse meg, és minél ujjabb forrás vízzel hűvösítse meg. éppen úgy kell eltenni a' kattant, és a' mágla hegyeit, mint a' salátát, nem különben a' kerti kakukfű, borsfű, fekete gyopár és torna tsirát is. Ezeket pedig a' mellyek fellyebb említették tavaszkor tsinálják el.

X. A' veres-hagymának, körtvélyeknek, almáknak, és egyéb gyümölcsöknek be-tsinálása.

Most azokat fogjuk elől adni, a' mellyeket nyárban aratás táján, vagy aratás után is kell öszve szedni és eltenni. A' Pompéjusi-vagy mogyoró-hagymát, vagy az egyes Marsicai-hagymát is, mellyet egyesültnek neveznek a' földmivelők válaszd ki; e' pedig az, a' melly nem tsemetézett, se hozzá ragadt jövései nem voltak. ezt először a' napon szárazd meg, azután árnyékonn meg-hűvösítvén, és alá kerti-kakuk-vagy balha-füvet rakván, tserép edénybe rendeld el, akkor három rész eczetből, és egy rész sósléből készült levet tölts rá, egy tsumó balhafüvet tegy felibe, úgy hogy a' hagyma lenyomódjon: melly midőn el-*iszsza* a' levét, hasonló elegyítéssel meg kell töl-

teni az edényt. Ugyan ekkor teszik el a' somot körmös-szilvát, és erdei-szilvát is, nem különben a' körtvélyek és almák nemeit. A' somok közül, mellyekkel olajfa gyümölts helyett lehet élni, úgy az erdei-és körmös-szilvák közül is, a' még keményeket, és nem a' legérettebbeket kell kiválasztani, mindazáltal nem a' nagyon éretleneket. annakutánna egy nap az árnyékon szárasztani; ekkor egyenlő rész eczetet, és félig vagy harmad résznyire elfőzött mustot kell öszve elegyíteni, és rá tölteni. hanem valami kevés só is kell hozzá adni, hogy féreg, vagy valami más állat ne nőhessen benne. de jobban elállanak, ha két rész félig főtt mustot, egy rész eczettel elegyitnek öszve. Midőn a' Dolabelliana, crustumina, Régia, Veneria, Volema, Naeviana, Lateritana, Decumuna, Laurea, myrappia körtvélyeket, és bársony-szilvákat éretlenül, mindazáltal nem egészen nyersen leszeded, szorgalmatossan rá vigyázz, hogy épek legyenek, minden hiba vagy férgek nélkül. Így, beszurkolt tserép edénybe rakd el, és vagy aszszúszölő-vagy kifőtt borral töltsd fel, úgy hogy minden gyümölts elmerüljön, azután fedőt tévén reá, gipszeld be. Azt, közönségesen szükségesnek tartottam megjegyezni, hogy egy neme sints a' gyümöltsnek, mellyet mézbe el ne lehetne tartani. Azért, mivel ez, néha néha hasznos a' betegnek; szükségesnek tartom, hogy tsak kevés gyümöltsöt is tartsunk mézbe, de mind különösön. mert ha öszve kevered, az egyik nemü elrontja a' másikat. És mivel a' mézről a' maga helyén tettünk emlékezetet, ugyan ezen időben kell megherélui a' méh kasokat, és elkészíteni a' mézet, 's viaszat tsinalni, mellyekről a' kilenczedik Könyvben már szóllottunk: és most nem kívánunk egyebet a' majorosnétól, hanem

nem hogy az ezzel bánókkal velek legyen, és a termésre gondot viseljen.

XI. A' mézes-víz készítéséről, mellyel élnek az elrakásban.

Egyébaránt, mivel ebben az időben kell elteni az eltartásra, a' mézesvizet, és a' méhsert, el nem kell felejtetni, hogy mikor a' másodrendbeli mézet kiveszik a' lépekből, a' viaszokat mindjárt apróra eloszlássák, és forrás-vagy esső-vízbe beáztassák, azután kinyomván a' vizet, megsűrjék, és ón edénybe töltvén kifözzék, és minden sepredekjét a' habjával kihányják: melly kiföven, mikor olly vastag lesz mint a' fött must, meg kell hűteni, és jól beszurkolt edényekbe el kell tenni. Ezzel a' mézesvízzel némelleyek, méhsergyánánt élnek, némelleyek pedig fött must helyett is, az olajfa gyümölsök betsinálására; a' mellyekre ugyan én alkalmatosabbnak is itélem azért, hogy étel ize van, nem is lehet a' lankadtaknak méhsert helyett orvosságúl: mert ha iszszák, fel-fújja a' hasat és a' gyomrot.

XII. A' méhseres víz készítéséről.

Azért ezt félre tévén, és a' betsinálásra rendelvén, külön kell méhseres vizet tsinálni a' legjobb mézzel. ezt pedig nem egyféleképpen tsinálják. mert némelleyek az előtt sok esztendőkkel az essővizet edényekbe zárják, és az ég alatt a' napon tartják. annakutánna midön azt gyakorra más edényekbe által töltik; és megsűrrik (mert valahányszor sok idő alatt általtöltik is, még is van alatta valami sepröhöz hasonló sűrűség) ebből a' régi vízből egy meszszyelt egy font mézzel öszve elegyitenek. Némelleyek mindazáltal,

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 14

savanyúbb izüvé akarván tsinálni, egy meszszeley vizet, három fertály font mézzel kevernek öszve, és ezen részszel megtöltött és begipszelt butellát Canicula kezdetitől fogva negyven napok alatt a' nap melegen hagyják; ekkor olyan padlásra teszik, a' mellyet a' füst jár. Némelleyek, a' kiknek nem volt gondjok arra, hogy az esső vizet soká tartásák, ujjat vesznek, és negyed részig lefőzik; azután mikor meghült, ha édesebbé akarják a' méhsert tenni, két meszszeley vízzel egy meszszeley mézet öszve elegyitenek; ha savanyúbbá, egy meszszeley vízhez, három fertály mézet adnak, s ilyen mértékre elkészítvén, butellába töltik; és azt, a' mint fellyebb mondottam, negyven nap kitévén a' nap melegére, azután olly padlásra helyheztetik, melly a' füstnek ki van téve.

XIII. A' Sajtnak a' házi szükségre való el- tartásáról, és némelley füveknek eltevé- séről.

A' Sajtnak a' házi szükségre való elkészítésére, ez az idő legalkalmasabb, mellyben mind a' Sajt kevesebb savót ereszt, mind az idő utolján, mikor már kevés a' tej, nem is igen hasznos azzal az időtölteni, hogy azt a' piacra vigyék: és valósággal felvitetvén, sokszor a' melegbe megsavanyodnak és elromlanak. Azért jobb azokat ebben az időben, az elköltésre megtsinálni. E' pedig hogy minél jobb legyen, a' juhász tiszte, kinek a' hetedik Könyvben eleibe adtuk azokat a' régulákat, mellyeket néki követni kell. Vagynak némelley füvek is, mellyeket szüret táján betsinálhatsz, mint a' kerti-portsirts kései zöldet, mellyet némelleyek kerti-battisnak hívnak ezeket szépen megtisztítják, és árnyékon kiterítik: azután negyedik nap, az edények fenekeire

sót hintenek, és azok közül mindeniket külön-külön elrendelik, és eczetet töltvén rájuk ismét sőt tesznek fellyül; mert ezeknek a' füveknek nem jó a' sóslé.

XIV. Az almáknak és körtvélyeknek a' napon lejendő megszáraztásokról.

Ugyan ezen időben, vagy első Augustus hónapban is, a' legédesebb izü és középszerü módon megérett almákat és körtvélyeket is kiválogatják, és nád- vagy tsont-késsel, két vagy három felé vágván, kirakják a' napra, míg megszáradnak. Ha e' bővön van: nem keveset nyerneken téiben a' tápláló eledelekben a' mezei emberek; mert jó, kenyér mellé mint a' fige, mellyet ha szárazon eltesznek, téli időben, a' mezei emberek ételmeket könnyebíti.

XV. Az aszszu figékről.

Ezt pedig se nem igen töppedten, se nem éretlenül kell leszedni, és olyan helyen kell kiteríteni, a' hol egész nap verőfény van. e' végre négy lábnyira egymástól karókat kell leverni a' földbe, és azokat rudakkal öszve kollátolni. azután az erre a' végre készült gyékényeket felteszik a' kollátokra: úgy hogy két lábnyira essek a' föld-színétől, hogy a' nedvességet, mellyet éjtszakákon ereszt a' föld, magokköz ne vonhassák: ekkor rá rakják a' figéket, és fűszálból, vagy sásból vagy perjéből font pásztori-tserényeket terítenek le két felől a' földre, hogy mikor a' nap hanyatlóba van, felemeljék, és egymás ellenébe lejtős tető formán állván, mint a' kunyhók, a' száradásban lévő figét a' harmattól, és néha az essőtől is megoltalmazzák. mert mind

a' kettő az említett gyümölcsöt elrontja. Mikor osztán megaszott, jól beszurkolt általagokba, déli időben a' megmelegedet figét el kell rakni, és szorgalmasan megtápodni, száraz kőményt téven alája, és felibe is az edények tele léven. mellyeket egyszeribe be kell fedelezni, és lesározni, 's a' legszárazabb kamarába tenni, hogy a' fige annál tovább elálljon. Némelleyek megszedvén a' figéket, a' tsutkáit leszaggatják, és a' napra kiterítik: mikor osztán egy kevéssé megszikkadtak, minekelötte megkeményednének, azokat tserép vagy kő vedrekbe öszve rakják: azután mosott lábbal, mint a' lisztet benyomják, és pergelt sesamát Egyiptomi ánissal együtt elegyítenek közé, úgy kerti kőményt. mikor ezeket jól öszvetápodták, és a' megrontsolt figének egész testét öszvekeverték, apró falatokat figefa levelekbe takargatnak, és sással vagy akarmi füvel a' falatokat bekötvén tserényekre teszik, és megszáraztják: mikor osztán megszáradnak, azokat beszurkolt edényekbe elteszik. Némelleyek az ilyen figét szurkolatlan általagokba zárják, és besározván az edényeket baglya-vagy egyéb kemenczébe száraztják meg, hogy minden nedvességek minél előbb főződjen ki. ha megszáradnak, padlásra elteszik, és mikor szükség van rá, a' tserép edényt eltörik: mert a' fige megszáradt tésztaját külömben ki nem tudják venni. mások a' legkövérebb zöld figéket választják ki, és náddal vagy ujjakkal kétfelé választván kiszélesítik 's így a' napon megszáraztják. mellyek midőn jól megszáradtak a' déli melegektől, és a' nap melegétől megpuhultak, öszveszedik: és mint az Afrikaiaknál szokásba van, és a' Spanyoloknál, egymás közt elrendelvén öszvenyomják, tsillagok, virágok, vagy kenyér formájára kitsinálván:

ekkor a' napon ismét megszárazstják, és edényekbe elteszik.

XVI. Az aszszűszőlők készítéséről, és a' berkenyék eltartásáról.

A' szőlők hasonló gondot kívánnak, mellyeknek igen édeseknek, fehéreknek, nagyszeműeknek kell lenni, nem is tömötteknek; hold fogytan, tiszta száraz időben, tizenegy óra után kell azokat szedni, és egy kevésbé deszkákra rakni, ne hogy egymástól nyomattatván öszvetörődjenek. Azután üstbe, vagy egy nagy ujj fazékba szőlőveszsző hamuval készült lugot kell melegíteni; melly mikor forr, egy kevés jó olajat kell hozzá tenni, 's így öszve elegyíteni. Azután szőlőfürtöket nagyságokhoz képest, kettesével vagy hármásával öszvekötni, a' forró üstbe botsátani, és addig benne tartani, mig a' színek elmegy, 's meg nem kell engedni, hogy megföljenek, mert itt bizonyos mértékkel és tartózkodással kell élni. Mikor végre kiszeded, rátson olly ritkán rendeld el, hogy egyik a' másikhöz ne érjen. Három óra mulva mindenik szőlőfejet fordítsd meg, és azon helyre ne tedd, hogy a' nedvességtől, a' melly rólla lefolyt elne romoljon: éjtszakákon pedig be kell fedni, mint a' figéket, hogy a' harmattól és essőtől bátorságba legyenek. mikor osztán egy kevésbé megszáradtak szurkolatlan ujj edényekbe befedezvén és begipszeltetvén, száraz helyre elkell tenni. Némelleyek az aszszűszőlőt figefa levelekbe takargatják, és úgy száragatják meg: mások szőlő levelekbe, némelleyek a' félig megtöppedt szőlőket, juharfa levelekkel borítják be, és korsókba úgy teszik el. Vagynak a' kik a' babszárát megégetik, és annak a' hamvából lugot készitenek, azután tíz meszsely lug-

hoz, három pohár sót, és egy pohár olajat vesznek, ezt tűznél megmelegítik, 's a' többit azon módon viszik véghez. Ha látszik, hogy az üstbe kevés az olaj, mindjárt annyit kell bele tölteni, a' mennyi arra elégséges, hogy kövérebb, és fényesebb legyen az aszszúszölő. Ugyan ekkor a' kézzel szedett berkenyéket beszurkolt tsuprokba gondosan rakd el, és beszurkolt fedőkkel fedd bé, 's gipszel kend bé. azután két lábnyi gödrököt tsinálván, benn, fedél alatt, száraz helyen a' tsuprokat úgy helyheztesd, hogy azoknak békentt szájaik alól essenek: azután húzz reájok földet, és fellyül tapodd meg egy kevéssé. Jobb pedig több gödrökbe kevesebb egymástól távolabb álló edényeket elrendelni. mert mikor egyiket kivessed, ha a' többit megmozdítod hamar elromolnak a' berkenyék. Némellyek ezt a' gyümölcstöt is jól el tudják fött mustba tartani száraz kömény szoritót adván hozzá, mellyel úgy lenyomatnak a' berkenyék, hogy a' lé mindég fellyül úszik: mindazáltal a' szurkos fedőket szorgalmasan gipszel bekenik, hogy a' szellő bele ne mehessen.

XVII. A' fige eczet tsinálásáról.

Vagynak némelly tartományok, mellyekben a' bor szük, és így az eczet is. Azért ebben az időben az ujj figéket minél érettebben meg kell szedni, még úgy is ha már az idő essös, és a' záporok miatt a' földre hullott: mellyeket midön öszveszedtek, hordóba vagy korsókba rakják, és azokban meghagyják forrani: azután mikor megeczetesedett és levet eresztett, a' mi eczet van rajta szorgalmasan megszűnik és beszurkolt jószagu edényekbe eltöltögetik. Ez az első rendű legjobb eczet lesz, és soha meg nem poklásodik,

vagy penészesedik, ha nedves helyen nints letéve. Vagnak a' kik sok eczetet akarván vizet elegyitenek a' figék közé, 's azután egyszeribe ujj érett figéket ádnak hozzá, és abba a' lébe elrot-hasztják, mig elég erős eczetes izü lesz, azután tsuhu kosarakon, vagy gyékény'sákokon megszűrik, és az által botsátott eczetet felforralják, mig a' tajtékját és minden tisztátalanságát kivesszik; ekkor valami kevés pergelt sót tesznek bele, melly nem engedi, hogy férgek, vagy más állatok teremjenek benne.

XVIII. Miket kell elkészíteni a' szürethez?

Jöllehet a' közelebbvaló Könyvben, melly Majorosnak neveztetik, már megmondottuk, miket kelljen elkészíteni a' szürethez: mindazáltal nem felesleg való dolog ezekről tanátsot adni a' majorosnénak is, kogy tudja meg, hogy néki kell azokra gondjának lenni, a' mellyekben mennek véghez a' szüret körül. Ha nagy a' föld, vagy a' szőlő hegyek, és a' fás szőlők széle sem kiterjedtek, jó idején meg kell tsínálni a' botskákat, tsebreket, a' kosarakat meg kell fonni, és szurkolni: úgy minél több görbe késeket és tsipéretket kell készíteni, 's azokat meg kell köszörölni, hogy a' szedő kezeivel ne kénszerítették leszaggatni a' szőlő fürtöket, és nem kevés részek hullván le a' szőlő szemeknek, a' földön széllyel peregjenek. A' köteleket is a' kosarakhoz hozzá kell igazítani, és a' szíjjakat a' tsebrekhez: úgy a' boros kádakat, és Sajtókat a' garatokat és minden edényeket (ha a' tenger közel vagnon) tenger vízzel, ha távol, édes vízzel ki kell mosni, és megtisztítani, és szorgalmasan megszárasztani, hogy nedvesek ne legyenek. A' boros pinczét is minden tisztátalanságtól meg kell szá-

badítani, és jószagu szerekkel megfüstölni, hogy rajta semmi bűdösség, vagy tsipösség ne érezzen. Azután, a' borok Istenének és Isten-aszszonyának, és a' sajtoló edényeknek minél nagyobb szentséggel és tisztasággal áldozatokat kell tenni: és szüret alatt, a' sajtótól vagy boros pinczétől el nem kell távozni, hogy a' kik a' mustot tsinálják, mindeneket tisztán és tsinosan tegyenek, 's hogy a' tolvajnak alkalmatosság ne adódjon, a' gyümölcstnek elrejtésére. A' hordókat is, a' söntéseket, és egyéb edényeket, negyven nappal a' szüret előtt be kell szurkolni még pedig másképpen azokat, a' mellyek a' földbe vagynak leeresztve, másképpen a' mellyek a' föld felett állnak, mert azokat a' mellyek levagynak eresztve, égő vaslámpásokkal melegítik be, és mikor a' szurkot letsepegtette a' fenekére, elvévén a' lámpást, fapemettel és görbe vas-vakaróval elmázolják a' mi letsepegett, vagy a' mi az oldalaihoz ragadt: annakutánna etsettől lesimitják, és igen forró szurkot töltvén bele, más ujjabb pemettel és seprűvel szurkolják meg. A' mellyek pedig a' földön fellyül állanak, több napokkal az előtt, minekelőtte elkészítettének, kihozzák azokat a' napra; azután mikor a' meleg eléggé megjárta, a' szájokra fordítják, és három kis köveket tévén alájok feltámasztják 's így tüzet tesznek alájok, mellyet mind addig táplálnak, míg a' fenekek annyira megmelegszik, hogy azt az ember keze ki nem állja: ekkor a' hordót a' földre leeresztvén, és oldalára lebótsátván, legforróbb szurkot öntnek belé, és hengergetik, hogy a' hordónak minden részei bekenődjenek. Hanem ezt tsendes idővel kell tselekedni, mikor szél nints, ne hogy a' tűz a' széltől fúvattatván, elromoljanak az edények. Elég pedig másfél tömlős hordókhöz, huszon öt font kemény szurok.

nintsen is semmi kétség, hogy ha ötöd rész brusiái szurkot tesznek az egész fött jószághoz, hogy jobb ne volna minden szürethez.

XIX. A' fűszerezések sokféle nemeiről, melyekkel a' bort megerősítik.

Arról is gondot kell viselni, hogy a' kinyomott must állandó legyen, vagy legalább az eladásig eltartson. mellyet miképpen kelljen véghez vinni, és mitsoda fűszerezésekkel segíteni, alább elő fogjuk adni. némelleyek annak a' mustnak, mellyet bele töltenek az ón edénybe, negyed részét, mások harmad részét főzik el. nints is kétség, hogy ha valaki félig elfőzi, jobb fött mustot fog tsinálni, és a' haszonra alkalmasabbat, annyira, hogy must méz helyet is, ez a' fött must a' régi szőlőből készült bort megtsinálja. A' melly féle bor, minden megtsinálás nélkül eláll, azt legjobbnak tartjuk, és a' közé semmit sem is kell elegyíteni, a' mivel annak természeti íze megvesztegettetnék. mert az legderekkabb, a' mi a' maga természete szerént tetsző lehet. Egyébaránt, mikor vagy a' tartomány hibája, vagy a' miatt van baja a' mustnak, hogy ujj szőlő termette: az Aminumi részét (ha mód van benne) kell választani a' szőlőnek; ha nints a' legderekkabb borát, és a' melly legrégeb, és éppen nem motsáros. Azután vigyázzunk a' hold fogyására, mikor a' föld alatt van, és tiszta 's száraz nap szedjük le a' legérettebb szőlőket, mellyek megtapodtatván, a' lefolyt mustból, minekelötte a' törköly kivétetnék a' sajtóbol, annyit vigyünk a' kádról a' főző edénybe, a' mennyi elégséges, és először tsendes tűzzel, és igen vékony fák-
kal, mellyeket lángolónak hívnak a' földmivelők gyujtsuk el a' katlant, hogy tsendesen főjjon a'

must. És a' ki vezeti azt a' főzést, tsuhuból vagy nyers gyékényből, az az nem pulitombol való kosarai legyenek készítve: úgy szintén botokra kötözött tsumó köményei, mellyeket az edények fenekére lebotsáthasson, hogy a' mi seprő leült volna, azt felkavarhassa, és felhozhassa: azután a' kosarakkal minden tisztátalanságát, a' melly még benne maradt kitisztítsa, és addig meg ne szünjön míg nem látja, hogy a' must megtisztulván, minden seprőtől üres. Ekkor, akár birsal-mákat, hogy megfővén kiszedje azokat, akár más alkalmas szereket a' mellyeket akar hányjon bele, de mégis mindjárt keverje a' köménnyel, hogy valami le ne üllepedjen, a' mi kilyukaszthassa a' főző edényt. mikor osztán már erősebb tüzet is kiállhat az edény, az az, mikor már valamennyire kifővén a' must forrani fog, akkor tuskókat és nagyobb fákat kell alá hányni, de úgy hogy a' fenekét meg ne érje, mellyre ha nem vigyáznak, vagy maga az edény, mint néha meg esik, kiütődik, vagy ha e' meg nem történik is, a' must bizonyosan hozzáég, és megkeseredvén alkalmatlan lesz a' megfűszerezésre. Minekelötte pedig a' mustot a' főző edényekbe töltené az ember, jó olajjal meg kell azokat belöl kenni, és jól dörögölni, s a' mustot úgy kell bele tölteni; e' nem hagyja megégni a' főző mustot.

XX. *A' must-méz, és fött-must főzéséről.*

Még ha szorgalmasan készítik is a' föttmustot, valamint a' bor, meg szokott eczetesedni, melly ha megtörténik, el ne felejtsük, hogy esztendőös fött mustal mellynek a' jósága felől már meg vagyunk győzöttetve, tsináljuk meg a' bort; mert a' hibás orvossággal a' már kész haszon megvesztegetődik. Az edényeknek pedig, mellyekbe

a' must mézet és főtt mustot főzik, inkább ónból, mint rézből valóknak kell lenni. mert a' főzésben rosdát eresztenek a' rézből valók, és az orvosság ízét is elrontják. A' borhoz alkalmas illatok pedig a' mellyek a' főtt mustba bele főzettek ezek: a' nőszírom, görögszéna, tsaté: ezekből egyegy fontot, a' mustfőző edénybe, mellybe kilenczven korsó must fér, akkor kell bele tenni, mikor már kifőtt, és ki vagyon tisztulva. Annakutánna, ha a' must természettel vékony lesz, mikor harmad részre lefőtt, el kell venni alóla a' tüzet, és a' katlant egyszeribe vízzel meg kell hivesíteni. ha így tselekeszünk is, a' főtt must az edénynek harmad részén alól üllepedik le. De noha ebben valami veszteség van, hasznos mindazáltal: mert mennél jobban elfő (ha ugyan meg nem égett) annál jobb és sűrűbb lesz. Az ilyen főtt mustból pedig, a' melly így lesz főzve, elég lesz egy egy meszszyt egy korsóba elegyíteni. Hanem, midőn a' főző edénybe a' kilenczven korsó mustot kifőzöd, annyira hogy már kevés hijja van a' kifőzésnek (melly azt teszi hogy harmad részre főtt le) akkor tedd osztán hozzá a' szereket, mellyek vagy higok legyenek vagy gyantások, az az nemeturiai hig szurkot tíz meszszyt, ezt előszször tenger vízbe szorgalmasan megfőzván és ki mosván: ismét terebintfa mezgát, másfél fontot. mikor ezeket bele teszed, az ónedényt megkeverd, hogy hozzá ne égjenek. mikor osztán harmad részre a' főzés leszáll, vedd el alóla a' tüzet, 's az edényt mindjártkeverd, hogy a' főtt must, és a' szerek egyesüljenek egymással: azután mikor látod, hogy középszerű melege van a' főtt mustnak, a' többi fűszerszámokat megtörve és megszitálva apródonként hintsd bele, és fa keverővel kevertesd a' mit főztél, mind addig, mig meghül. Ha nem

úgy elegyíted össze a' mint mondjuk, leülled-
 nek a' fűszerszámok és megégnék. A' mustnak
 említett mértékéhez pedig ezeket az illatos sze-
 reket kell hozzá tenni, magár leveleit, illiriai
 nősziromot, galliai magárt, costust, pálmát, pal-
 kát, tsátét, ezek közül mindenikből másfél font
 eleget tesz: úgy myrhát ötödrészt, kalmust egy
 fontot, kásiát félfontot, amomust egy fertályt,
 sáfrányt ötöd részt, cripát vagy koszorúfüvet egy
 fontot. Ezeket a' mint mondám, szárazon, meg-
 törve, és megszitálva kell hozzá tenni, és ezek
 közé rasist kell keverni, a' melly készíttetlen szu-
 rok neme; és az, mennél régibb, annál jobbnak
 tartják, mert sok idő alatt megkeményedvén, mi-
 kor törik porrá lesz, és ezek közé a' szerek kö-
 zé elegyítik. elég lesz pedig az említett mérté-
 kekhez abból hat fontot elegyíteni. Ebből a' ke-
 verékből mennyit kelljen negyvennyolcz meszsze-
 ly mustba bele tenni, bizonytalan, mert a' bor ter-
 mészetéhez képest kell meg-határozni, mennyi
 elégséges: és rá kell vigyázni, hogy a' tsinált iz,
 rajta meg ne tessék, mert ez a' vevőt elidegení-
 ti. Én mindazáltal, ha nedves volt a' szüret há-
 rom rész, ha száraz, négy rész szert szoktam két
 korsóba elegyíteni (úgy hogy a' must mennyisége
 négy kanta volna: egy kanta pedig huszon négy
 meszsze-ly) Esmerek némelly gazdákat, a' kik min-
 den korsóba egy fertály szert tettek, de azt kén-
 telenségből tselekedték, az olyan bornak igen
 nagy erőtelensége miatt, a' melly harmincz na-
 pokig alig maradt meg épségben. Az ilyen mus-
 tot mindazáltal ha bő a' fa tanátsosabb megfor-
 ralni, és minden tajtékját a' seprejével együtt
 kitisztítani: ezáltal tized része elvész, de a' töb-
 bi állandó lesz. Ha pedig szűk a' fa, egy egy
 unczia márvány vagy gipsz finum port kell min-
 den korsóba elegyíteni, a' három részre lefött

forraltba pedig, két két meszselyt. Ez a munka, ha éppen soká el nem tartja is, de legalább a másik szüretig, többnyire megőrzi a bor ízét.

XXI. A forraltról, melyet az állani való borból tesznek.

A legédesebb ízű mustot harmad részre kell lefőzni, s így lefőzetvén, forraltnak nevezetik, mely mikor meghűlt, edényekre szedik és elteszik, hogy esztendő múlva vegyék hasznát. Mindazáltal a meghülése után kilencz nappal is hozzá lehet a borhoz tenni: de jobb ha esztendeig tsendesen áll. Ebből a forraltból egy meszselyt, két kanta mustba tesznek, ha a must hegyi szőlőkből való, ha pedig mezeiekből három heminát tesznek bele. Azomban, mikor a mustot eltöltjük a kádrol, két nap forralni és tisztulni hagyjuk, és harmadik nap öntjük bele a forraltat. azután két nap múlva, mikor ez a must a forraltal hasonlóképpen kiforr, megtisztul, tesznek hozzá két kantához egy tetézt kalán, vagy fél unczia mértékű jól kifőtt és megtörtsót. A legfehérebb sőt pedig szurkolatlan tserép bögrébe teszik, melybe mikor benne lesz a só, egészszen bekenik jó egy polyvás sárral, s így a tűzhöz teszik, és mind addig pergelik, míg zörgést tsinál. mikor kezd elhalgatni, vége van a főzésnek. Ennek felette, a görög szénát a borból harmad napig áztatják, azután kiveszik, és kemenczébe vagy a napon megszárasztják, és mikor megszáradt megörlik, s ezen örlötéből a már megszózott mustba, két kanta egy tetézt kalánnal tesznek, vagy ilyen nemű pohárral, mely egy tsészének negyed része. Annakutána, midőn a must tökéletesen kiforrott és megállapodott, annyi gipsz lángot elegyítünk közé, mint

a' mennyi sót hozzá tettünk. 's így az utolsó napon a' hordót megtisztítjuk, 's a' jól tartott bort betsináljuk és lesározzuk. Ezzel a' fűszerezéssel élt az én atyám testvérje Columella az a' híres szántóvető, azokban a' jószágaiban, a' mellyekben sós szölei voltak. de ugyan ő mikor a' hegyi borokat fűszerezte meg, három résznyire lefőtt sós vizet tett hozzá só helyett. ez ugyan kétségkívül szaporítja a' mértéket, és jobb szaguvá is teszi, hanem az a' veszedelem, hogy elromlik a' bor, ha rosszúl van megfőve a' víz. Ezt pedig a' mint mondtam, minél távolabbról merítik a' parttól, mert annál hígabb és tisztább, mennél mélyebbről merítik a' tengerből. Ha ezt valaki elteszi (mint Columella tselekedett) három esztendő múlva megtisztulván más edényekbe töltse által: azután más három esztendő múlva főzze ki egész harmad részig; így sokkal jobb fűszerezése lesz a' borának, 's nem is lehet félni, hogy hiba essen a' borokban. Elég pedig egy egy meszselyt adni a' megsózotthoz, még pedig két kanta musthoz: noha sokan kettőt is közé elegyítenek, némellyek három meszselyt is; és ettől én sem vagyok idegen, ha a' bor neme olyan erős, hogy a' sós viznek az ize meg nem tetszik. Annakokáért a' szorgalmatos házi gazda, mikor szőlőt vesz, mindjárt az első szüretkor, két vagy háromféle fűszerezést is, ugyan annyi korsó muston meg próbál, hogy tudja, mennyi sós vizet bírjon el a' bora, a' mellyet tsinál, a' nélkül hogy rajta az ize megérezzen.

XXII. A' hig szurokkal való más orvoslás, mellyel a' bort megfűszerezheted.

Egy véka Nemeturiai hig szurkot tégy egy désába vagy tekenőbe, és arra tölts két kondér

hamu lugot, azután keverd öszve fa keverővel. mikor meghiggadt töltsd le a' lugot: azután ismét annyi lugot tölts rá, ugyan azon módon keverd öszve, és szürd le. harmadszor is ugyan ez tselekedd. A' hamu pedig a' szurok szagát elveszi, és rutságát elüzi. Továbbá, adj hozzá Brutiai szurkot: ha e' nints, mást minél tisztábbat, öt fontot. Ezt apróra vagdald el, és elegyítsd a' Nemeturiai szurok közé. ekkor két kondér minél régibb tenger vizet önts rá ha van, ha nints, harmad részre lefőtt újj tenger vizet. A' désát hagyd nyitva a' napon Canicula kezdetekor, és fa keverővel keverd fel minél gyakrabban, mind addig, mig az a' mit hozzá adtál öszve olvad, és eggyé lesz. Éjtszakákon pedig a' désát be kell fedni, hogy a' harmat be ne lepje. Azután, mikor látszik, hogy a' tenger vizet a' mellyet hozzá adtál, a' nap kiszárasztotta, vitesd be az egész edényt. Ebből a' szerből némellyek, negyven nyolcz meszszybe, egy fertály fontot szoktak elegyíteni, és ezen szagosítással megelégesznek. mások ugyan annyi meszszybe ebből a' szerből, három poharat tesznek.

XXIII. Arról a' szurokról, mellyel élnek az Allobrogok, a' szurkolt bornak elkészítésére.

Héjjas szuroknak hívják azt a' szurkot, mellyel élnek az Allobrogok a' fűszerezésekre. Azt úgy tsinálják, hogy kemény legyen, és mennél régibb, annál jobb a' haszonra. mert minden szívósságát letévén, könnyen porrá lehet törni és megszítálni. Ezt hát meg kell törni és szítálni: azután mikor a' must kétszer megforrott, melly négy nap alatt többnyire, mikor le veszik a' kád-ról, megtörténik, szorgalmasan megtisztítják kézzel; és osztán az említett szurokból ekkor

tesznek egy sextanst, és fél uncziát ötvenöt meszsely borba, és fa keverővel felkeverik, és azután hozzá nem nyúlnak, míg öszve nem forr, melyet mindazonáltal tizenégy napnál tovább nem kell hagyni a' fűszerezés után. mert a' napoknak ezen száma után mindjárt meg kell a' bort tisztítani, és ha mi seprő ragadt vagy az edények szájjára, vagy oldalaira le kell azt tisztítani és törölni, és mindjárt dugókat téven azokba, lesározni. Ha pedig ugyan azon szurokkal akarod az egész szüretet megtsinálni, és úgy, hogy a' megszurkolt boron a' szag meg ne tessék, elég lesz azon szurokból hat scripulust negyvennyolcz meszsely mustba tenni, ezt is akkor mikor a' must kiforr, és kitisztult a' seprejétől. Ebbe a' mértékébe pedig a' mustnak, fél unczia kifőtt és megtört só't kell adni. De nem tsak az efféle borhoz szükség a' só, hanem ha lehetséges minden tartományokban, mindenféle bort ezzel a' mértékkel meg kell sózni. mert ez, nem hagyja a' bort megpenészesedni,

XXIV. A' Nemeturiai szurokról a' fűszerezésre.

A' Nemeturiai szurkot Liguriában tsinálják, hogy ez osztán a' fűszerezésre alkalmas legyen, a' tenger vizet minél meszszebről a' parttól, a' méljéről kell venni: és felére le kell főzni: melly mikor annyira meghült, hogy a' test hozzá érvén, meg nem égeti azt, annak valamely részét, és a' mennyi elégnek látszik az említett szurokkal öszve elegyítjük, és fa keverővel, vagy kézzel is szorgalmasan megkeverjük, hogy ha valami maszat van benne kimosódjon; azután megvárjuk míg a' szurok leül, és mikor leült, a' vizet leszűrjük, azután kétszer vagy háromszor is a' kifőtt viz többi részéből, mind addig mossuk és keverjük azt, míg fényes lesz: ekkor leszürvén,

a' napon tizennégy nap hagyjuk, hogy a' mi nedvesség a' vízből maradt volna benne, kiszáradjon. éjszakákon pedig be kell takarni az edényt, hogy a' harmat meg ne lepje. Mikor a' szurkot így elkészítettük, és a' borok kétszer megforván, be akarjuk azokat fűszerezni, negyven nyolcz meszsely mustba, az említett szurokból két tsészét teszünk. Abból a' mértékből a' mellyet meg akarunk tsinálni, két meszsely mustot kell venni, azután ebből a' két meszselyből, egy sextans szurokba, apródonként mustot kell tölteni, és kézzel mint a' mézes bort felkeverni, hogy annál könnyebben eggyesüljön. De mikor az egész két meszsely a' szurokkal öszve ment, és mint egy eggyé lett, akkor abba az edénybe a' mellyből vettük, vissza kell tölteni, és hogy a' szer öszve elegyedjen, fa keverővel keverni kell.

XXV. A' Sós vízről vagy Sósléről a' borok fűszerezéséhez.

Mivel némellyek, sőt majd minden Görögök, sós vízzel, vagy sóslével izesítik meg a' borokat: úgy ítéltém, hogy a' gazdálkodásnak ezt a' részét sem kellene elhagyni. A' középföldön, a' hova nem könnyü tenger vizet vinni, úgy kell a' fűszerezésekre sóslevet készíteni. Erre a' dologra legalkalmatosabb az esső víz; ha e' nints, a' legtisztább forrásból folyó víz. Ezek közül tehát valamelyikből, minél többet, és minél jobb edényekbe, öt esztendőkkel az előtt, tégy ki a' napra: azután midőn megposhadt, mind addig úgy kell hagyni, mig régi állapotjára vissza nem megy, melly mikor megesett más edényeket végy, és azokba a' vizet tsendesesen szürd le, mig eljutsz a' seprejére. mert a' tsendesesen álló vízbe valami

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 15

vastag rész mindenkor találtatik a' fenekén. Mikor így el van készítve, mint a' forrott mustot harmad részre le kell főzni. Tesznek pedig ötven megszely édes vízbe, egy megszely sót, és egy megszely legjobb mézet; ezeket hasonlóképpen ki kell főzni, és minden tisztátalanságát kitisztítani. azután mikor meghült, a' mennyi a' nedveség, annyi rész mustot kell a' korsóba önteni. Ha a' szőlő tenger mellett vagyon, mikor szél nints, a' mélyebb és minél tsendesebb tengerről kell venni a' vizet, és harmad részre lefőzni, hozzá tévén ha tetszik némelleyeket azon fűszerszá-
mok közül, a' melleyeket fellyebb említettem, hogy annál szagosabb legyen a' bor orvoslása. Minekelötte pedig a' mustot a' kádról eltöltöget néd az edényeket rosmaringal, vagy babérral, vagy mirtussal füstöld meg, és jól tele töltsd meg, hogy mikor forr a' bor magát jól kitisztítsa, azután az edényeket fenyő tobzokkal dörögöld meg. A' melly bort édesebbire akarsz, mindjárt más nap, a' mellyet savanyúbbra, azután öt nappal, mikor eltöltögetted kell megfűszerezni, 's úgy megtölteni, és az edényeket lesározni. Némelleyek az általagokat megfűstölvén, előbb a' fűszereket hozzá adják, és úgy töltik bele a' mustot.

XXVI. A' megeczetesedő bornak orvosságai.

A' melly földön a' bor megszokott eczetesedni, ott azt kell tselekedni, hogy mikor a' szőlőt leszeded és kitapodod, minekelötte a' törkölyök a' sajtókban kinyomattatnának, a' mustot töltsd kosárba, és tized résznyi édes kútvizet ugyan azon földről adj hozzá, és főzd mind addig, míg a' viz mellyet hozzá adtál kifőtt belöle. Azután mikor meghült töltögesd edényekre,

dugd be és sározd le; így tovább tart, és semmi baja nem lesz. Jobb ha régi, sok esztendőig tartott vizet teszel hozzá, és még ennél is jobb ha semmi vizet sem öntesz bele, hanem tized részét lefőzöd a' mustnak, és meghülve edényekre töltögeted, és ha hét meszsely mustba, egy hemina gipszet elegyitesz, minekutánna megfővén, kihült. A' többi mustot mellyet kinyomtak a' törkölyből, minél előbb költsd el, vagy pénzen add el.

XXVII. Az édes bor tsinálásáról.

Édes bort így kell tsinálni. Szedd meg a' szőlőt, és három nap rakd ki a' napfényre, negyedik nap délbe, a' megmelegedett szőlőfejeket tapodd meg, ekkor végy előlevet, az az olyan mustot, melly addig foly a' kádba, míg a' Sajtóval nyomattatnék; mikor megforrott, ötven meszselybe, tégy jól megtört nösszirmot de ne többet egy unciánál, azután a' seprőtől megszabadítván, töltögesd el. ez a' bor kedves izü lesz, erős, és a' testnek egészséges.

XXVIII. Más egészséges fűszerezések nemeiről.

Más, a' bor fűszerezésére, és erősségére legalkalmasabb szerek nemeit, így tsináld. — A' legszebb nösszirmot törd meg, a' Görög-szénát ó borba áztasd meg: azután tedd ki a' napra, vagy kemenczébe, hogy száradjon meg: ekkor minél apróbbra öröld öszve. Úgy megtört szagos füveket, az az, megszitált nösszirmot öt unciát és triens formán, görög-szénát egy quincunxot és trienst, tsátét egy quincunxot elegyits öszve: osztán minden általagba, melly hét korsós, tégy a' szerből, egy unciát, és nyolcz scripulust;

gipszet, ha tós motsáros helyekről való a' must, mindenikbe három héminát; ha ujj szőlőkből való, egy meszszyt; ha régiekből és szárazhelyekről, egy egy héminát. Harmadik nap a' tapodás után, a' szert töltsd bele, de minekelötte ezt tselekednéd valami kevés mustot végy ki az általagból, másikba, hogy bele töltvén a' szert fel ne duzzadjon és ki ne folyjon. Így lévén elkészítve, gipszet és szert elegyits öszve egy kis désába, annyit a' mennyi mindenik általaghoz szükséges lesz, és ezt a' szert mustal elegyítsd fel, és ezeket az általagokba töltsd bele, és keverd el: mikor megforrot, mindjárt töltsd meg, és sározd le. Akarmellyik bortis mikor megfűszerezed, mindjárt ne vond le, hanem hagy nyugodni a' hordókban: azután mikor a' hordókról vagy általagokról le akarod vonni, tavasszal, mikor a' rósa virágzik, minél higgadtábban és tisztábban, jól beszurkolt és tiszta edényekbe töltsed. Ha ó bornak meg akarod tartani, két tsebres kádba tégy a' legjobb borból egy meszszyt, vagy a' legderekabb ujj bor Seprejéből, három meszszyt: vagy ha olyan edényeid lesznek, a' mellyekből a' bort kitöltötték, azokba keverd öszve. Ha ezek közül valamelyiket megtsinálod, sokkal jobb és erősebb lesz a' bor; ha jó szagokat adsz is hozzá: minden rossz szagot és ízt eltávoztatsz: mert semmi se veszi könnyebben magához az idegen szagot, mint a' bor.

XXIX. Miképpen marad a' must mindenkor olly édesen, mint az ujj.

Hogy a' must mindenkor ollyan édesen megmaradjon mint az ujj, ezt tselekedd. Minekelötte a' szőlő törkölyt a' Sajtóba tennék, a' kádból

minél újabb mustot tölts egy ujj korsóba, és azt szurkold be és sározd le szorgalmasan, úgy hogy bele semmi víz ne mehessen: azután édes és hideg vizü tóba vagy kutba az egész korsót merítsd le, úgy hogy semmi része ki ne lássék: annakutánna negyven nap múlva vedd ki; így egész esztendeig édesen marad.

XXX. A' bornak legjobb megorvoslása, és lankadt bornak orvosságai.

Attól az időtől fogva, mikor a' hordók száját betsinálad legelőször, tavaszi éjjnapegylenlőségig, harmincz hat nap alatt elég egyszer a' bort orvosolni tavaszi éjjnapegylenlőség után kétszer, vagy ha a' bor kezd virágosodni, gyakrabban kell azt orvosolni, hogy a' virága fenékre ne szálljon, és az izét meg ne rontsa. Mennél nagyobb lesz a' meleg: annál gyakrabban kell a' bort táplálni, hivesíteni, és szellőztetni: mert míg jó hűvös lesz, addig jól megmarad. A' hordók száját vagy torkát, fenyő-tobzokkal mindenkor meg kell dörgölni, valamikor a' bort igazítjuk. A' melly borok keményebbek lesznek, vagy nem elég jók, melly a' föld hibájától, vagy az idő miatt szokott megtörténni, azokhoz, végy jó bor sepröt, tsinálj lepényeket, és a' napon szárazd meg, 's a' tűzbe égesd meg: azután törd meg, és egy fertály fontot minden korsóba hints bele, és sározd le, így jó fog lenni.

XXXI. Ha valami állat esett a' mustba, és abba bele döglött, annak orvosságai.

Ha valamelly állat bele esett a' mustba, és bele döglött. mint példánakokáért, kígyó, egér, vagy patkány, hogy a' bor rossz szagu ne le-

gyen, úgy a' mint talátd az állatot, vedd ki, égesd meg tűzzel, és a' hamvát abba az edénybe a' mellybe bele esett, hidegen öntsd bele, és fa keverővel keverd el: e' megorvosolja.

XXXII. *Pemetfüves-bor.*

A' pemetfüves bort sokan jónak mondják a' belső részek minden hibái ellen, 's leginkább a' hurut ellen. Mikor szüretelni akarsz, a' pemetefü gyenge hegyeit, kivált a' miveletlen és sovány helyeken, szedd meg, és azokat napon szárazd meg: azután tsinálj tsomókat belőlök, és pálma vagy gyékény kötővel kösd össze, és az általgba botsásd bele, úgy kogy a' kötője kimaradjon. két száz meszszy edes mustba, nyolcz font pemetefüvet tégy, hogy a' mustal együtt megforrjon: azután vedd ki a' pemetefüvet, és a' kitisztult bort jól sározd le.

XXXIII. *Tsillás bor.*

Tsillás-bort, a' jó emésztésre, és a' test megújítására, úgy a' régi hurut ellen, és gyomor erősíteni így kell készíteni! Elsőben az előtt negyven nappal minekelötte hozzá kezdenél a' bor szűréshez, szedj tsillát, és azt minél finumabban vagdald meg, mint a' rétek gyökerét, és a' lemetelt szeleteket, akaszd fel árnyékra hogy megszáradjanak: azután mikor szárazok lesznek, negyven nyolcz meszszy Aminumi mustba, a' száraz tsillából tégy egy fontot, és ezt hagyd benne harmincz napig, azután vedd ki, és a' meghiggadt bort két korsókba töltsd el. Mások úgy írják, hogy negyven nyolcz meszszy mustba, egy font és egy fertály száraz tsillát kellene tenni: én ezt se kárhoztatom.

XXXIV. *A' Tsilla eczetről.*

A' tsillának ugyan ezt a' mértékét, a' melyet említettem, két kanta eczetbe teszik, és negyven nap benne tartják, a' kik tsilla-eczetet akarnak tsinálni, mártásnak. Három korsó mustba, tégy egy kondér erős eczetet, vagy két annyit ha erős nintsen, és egy olyan fazékba mellybe a' három korsó bele megyen, főzd le egy tenyérnyire, az az, negyed részre: vagy ha nem édes a' must három részre: a' tajtékját hányd le, de a' must, a' sajtó előleve, és tiszta legyen.

XXXV. *Ürmös-isópos, abrutás-és egyéb féle bort miképpen tsinálj?*

Ürmös-isópos-abrutás-kerti kakukfűves-köményes-és tsomboros - bort így kell tsinálni. Bárány-ürmöt egy fontot, négy meszszyel mustot főzz le negyed részig: a' mi megmarad azt töltsd hidegen egy kanta Aminumi borba. Ugyan ezt tsináld a' többivel is, mellyeket fellyebb mondék lehet három font száraz pólét is egy kondér mustal harmad részre lefőzni, és mikor meghült, kivévén belőle a' pólét egy kanta borba tenni: 's ezt osztán télben a' hurutosoknak hasznossan lehet adni, és ezt a' bor nemét, tsomboros bornak hívják.

XXXVI. *A' Sajtolt mustról.*

Sajtolt must az, melly az első szorítás után körül metszetvén a' törköly, lejő a' garatról, ezt a' mustot öntsd ujj korsóba, és töltsd tele szinig. ekkor tégy hozzá rozmaring ágokat szárazon öszve kötve, és eggyütt hagyd forrani hét

napokig: azután vedd ki az ág tsumóját, és a bort jól megtisztítván, gipszeld le. Elég lesz pedig másfél font rosmaringot két kanta mustba tenni. Ezzel a borral két holnap mulva, orvos-ság gyanánt élhetsz.

XXXVII. A Görög borhoz hasonlét tsinálni.

A' korán-érő legérettebb szőlőket szedd meg, és azokat három nap töppeszd a' nap fényen, negyedik nap tapodd ki, és a' mustot, mellybe semmi se legyen a' sajtóról, töltsd az általagba, és szorgalmatosan reá vigyázz, hogy midőn megforrott a' sepreje kitisztuljon: azután ötödik napon, mikor a' must kitisztult, két meszszyel kifőtt és megszitált sót, vagy a' mi legkevesebb, egy meszszyelt, tégy negyven kilencz meszszyel mustba. Némellyek egy meszszyel forraltat is elegyitenek közé, mások kettőt is, ha gondolják, hogy a' bor kevésse erős.

XXXVIII. Mirtusos bort miképpen tsinálj.

Mirtusos bort kolikárol, és hashajtani, és erőtlen gyomorellen így tsinálj. Két nemei vannak a' mirtusnak, mellyek közül az egyik fekete, a' másik fehér. A' feketének, mikor a' bogyói megérnek, azokat öszve szedik, a' magvaikat kihányják, és ezeket minden magvok nélkül a' napon megszárasztják, és tserép edénybe száraz helyre elteszik. Annakutánna szüretkor, a' régi fái-szőlőből, vagy ha a' nintsen, a' legvénebb szőlőkből, a' jól megérett Aminumi szőlőt meleg nappal megszedik, és az ezekből lett mustot az általagba töltik, és mindjárt az első napon, minekelőtte forrana, a' mirtus bogyókat, mellyek elváltak téve szorgalmatosan öszve törik, és

abból annyi megtört fontokat kimérnek, mint a mennyi korszókat meg akarnak tsinálni: azután egy kevés mustot kivesznek abból az általagból, a' mellyet megakarnak tsinálni, és mint valami lisztel meghintetik a' mi megtöretett és megmértett; ezek után ebből darabok lesznek, 's így az általag oldalain a' mustba bebotsátják, hogy egyik falat a' másakra ne essen. mikor osztán a' must kétszer forrott meg, és kétszer töltötték meg, ismét azon módon, és ugyan annyi nehézségű bogyókat, mint fellyebb mondottam, öszve törnek: és már nem darabotskák lesznek mint az előtt hanem ugyan azon általagból egy kis désába mustot vesznek, azt az említett mértékkel öszve keverik, úgy hogy mint valamelly sűrű lé olyan legyen: melly öszve lévén keverve, ugyan azon általagba öszve töltik, és fa keverővel felkavarják. azután kilencz nap mulva mikor ez esett, a' bort megtisztítják, és száraz mirtus seprűvel az általagot megdörsölik, és a' dugót reá teszik, hogy valami ne essen bele. E' meg lévén, hét nap mulva a' bort ismét megtisztítják, és jól beszurkolt korszókba 's jó szaguakba levonják; de rá kell vigyázni, hogy mikor levonod, tisztán és minden seprő nélkül vond le. A' másik mirtusos bort így alkalmaztasd: Athénei mézet háromszor forralj fel, és mind annyiszor hányd le a' tajtékját: vagy ha illyen mézed nintsen, végy minél legjobb mézet, és négyszer vagy ötször habozd le; mert mennél alábbvaló, annál több maszat van benne. mikor osztán meghül a' méz, szedj fehér nemű minél érettebb mirtus bogyókat, ezeket morsold meg, de úgy hogy a' belső magvait öszve ne törd. majd vesszőből font kosárba zárván, nyomd ki, és ezeknek a' levéből hat meszszyt, egy meszszyt kifözött mézzel elegyits öszve, és egy palaczkotskába levonván, sározd le. De ezt

December hónapban kell tselekedni, a' melly idő tájban érnek meg a' mirtus magvai: és reá kell vigyázni, hogy minekelötte leszednék a' bogyókat, az előtt ha lehetséges hét nappal, ha pedig nem, legalább három nappal az idő tiszta legyen, vagy esső ne essen, és hogy harmatosan ne szedjék azokat. Sokan a' fekete, vagy fehér mirtus bogyókat, mikor már megérték, megtsomoszolják, és két óráig árnyékra kitévén valami kevéssé megszáraztják, és meg törik, de úgy hogy a' mennyire lehetséges a' belső magvai épen maradjanak: ekkor a' mit megtörtek zatskóba teszik és kinyomják, és gyékény kas - szűrővel megsűrrik, 's a' levét jól beszurkolt palaczkotskákban elteszik, sem mézet, sem más egyebet nem elegyítvén a' közé. Ez a' lé nem annyira állandó, de mig romlás nélkül marad, hasznosabb az egészségre nézve, mint a' másféle mirtusból készült elegyítés. Vagynak a' kik azt a' kinyomott levét, ha bővetskén van, harmad résznyire lefőzik, és meghűtvén, beszurkolt palaczkotskákba elteszik, ha így tsinálják, tovább eláll: de a' mit ki nem főztél is, épségbe megmaradhat két esztendeig, ha ugyan tisztán és egész vigyázással készítetted.

XXXIX. Aszszu szőlőt (malosát) hogy kell készíteni?

Magó azt mondja, hogy így lehet legjobb malosát készíteni, mint én is készítettem. A' koránvaló és jól megérett szőlő fürtöket le kell szedni, a' száraz és hibás szemeket ki kell hányni. Azután czövekeket vagy karókat vervén le, négy négy lábira egyiket a' másikhoz, ezeket rudakkal öszve kell foglalni, 's felibek egy nád tserényt feszíteni. Erre a' tserényre ki kell a' szőlő fürtöket a' napfényre teríteni, és éjtszakára betakar-

ni, hogy a' harmat be ne lepje. mikor osztán megtöppednek, a' szemeket le kell szedni, és hordóba vagy általagba rakni, azután minél jobb mustal, és annyival feltölteni, hogy a' szemek elmerüljenek. Mikor a' szemektele itták magokat, és megtöltek mustal, hatodik nap kosárba kell rakni, és sajtóval megnyomatni, 's a' malosát ki-venni. Annakutánna a' szemeket megtapodni, leg-ujjabb mustot adván hozzá, melly más olyan szőlőből készült, a' mellyet a' napfényen három nap töppesztettek. azután öszve elegyíteni, és az így készült szemeket sajtóba tenni, és a' másod rend-beli malosát azonnal be sározott edényekbe belezárni, hogy meg ne tsipösödjön. Osztán húsz vagy harmincz nap mulva, mikor megforrott, más edényekbe által venni, és mindjárt fedővel befedni és begipszelni. Ha muskotály szőlőből akarsz malosát tsinálni, szedd meg a' jól megérett muskotály szőlőt, a' hibás szemeket tisztítsd le és válaszd külön; azután kötözd póznákra és aggasd ki a' napfényre, hadd legyenek ott egy ideig. mikor eléggé megránczosodnak a' szemek, szedd le, és kotsányai nélkül öntsd hordóba, és lábbal jól tapodd meg. mikor egy réteget tsinálsz, hintsd meg ó borral, azután tapodj rá másikat, és ujjolag hintsd meg borral, hasonló módon tapodj rá harmadikat is, és bort öntvén reá, úgy hagyd, hogy fellyül úszszon, és öt nap hadd álljon. Azután lábbal tapodd meg, és ujj szatyorba a' szőlőt nyomd ki. Némelleyek régi esső vizet készitenek erre a' haszonra, és harmad részig lefőzik. Annakutánna mikor így a' mint felyebb leiratott elkészítették az aszszú szőlőt, bor helyett a' kifőzött vizet adják hozzá, és a' többit hasonló módon viszik véghez. Ez, a' hol sok fa van, igen kevésbe kerül, és édesebb is, mint a' fellyebb való malosá szőlők.

XL. A' legjobb Lörét, hogy kell tsinálni?

A' legjobb löre így lesz. A' mennyi bort egy nap tsinálsz, annak tized részét vedd fel, hogy hány mértéket tesz, és ugyan annyi mértékű édes vizet tölts a' törkölyre, de a' mellyből az nap nyomták ki a' mustot. a' közé öntsd oda a' must méznek vagy főtt mustnak a' habját is, és a' kádakba lévő sepröt keverd bele, 's így öszve zavarván, egy éjtszaka hagyd ázni, más nap láb-bal tapodd ki és öszve elegyítvén tedd sajtóba; a' mi osztán kifoly, vagy hordókba, vagy korsókba tedd el, és mikor megforrott dugd be. Jobb azomban korsókba tartani. Az ilyen lörét M. Columella regi vízből szokta tsinálni, és néha két esztendőnél tovább eltartotta hiba nélkül.

XLI. Mézes - bort miképpen kell tsinálni?

A' legjobb mézes-bort így készítsd: Az elő-levet a' kádról mindjárt vedd le; e' pedig a' lesz, a' melly addig foly ki, míg a' szőlőt nagyon tapodnák. Hanem ezt a' fái szőlőről tsináld, és olyanból, a' mit száraz napon szedtél. Egy kanta mustba osztán tégy tíz font legjobb mézet, és jól öszve elegyítvén zárd palaczkba, és azt egyszeriben gipszeld bé, és tétesd fel a' padlásra, ha többet akarsz tsinálni, illendő mértékkal mint fellyebb, adj hozzá a' mézből. harmincz nap mulva vagy azután egy két nappal fel kell nyitni a' palaczkot, és a' mustot más edénybe vonni, besározni, és a' kemenczébe eltenni. — A' birs - almával való fűszerezés így megy véghez. Ujj tserép, vagy ón fazékba, egy kanta Aminumi fái - szőlő mustot, és húsz megtisztított nagy birs almákat megfőznek, és édes egész gránát almákat, mellyek Pu-

nicumiaknak neveztetnek, és nem a' legérettebb berkenyékét ketté vágva, és magvait kiszedve, mellyek mint egy három meszselyt tesznek. Ezeket úgy főzik meg, hogy minden almák a' mustól öszve olvadjanak, és valami gyermek legyen jelen, a' ki fa kalánnal vagy náddal keverje az almákat, hogy hozzá ne égjenek. Azután mikor annyira elfőttek, hogy már nem sok levek vagon, meghűtik, és által törik; és azt a' mi a' szűrő szitába marad, szorgalmatosan megtörvén megvékonyítják, és a' maga levében lassu tűznél, hogy meg ne égjen, és pará'son mind addig főzik, mig a' vastaga olyan lesz mint a' seprő. minekelötte pedig ezt a' szert kivennék a' tűztől, három hemina megtört és megszitált mannát adnak mind ezekhez, és keverővel elegyítik, hogy egymással egygyé legyenek. Ekkor a' meghült szer ujj szurkolatlan tserép edénybe teszik, azt be gipszelvén, magasra felakasztják, hogy meg ne romoljon.

XLII. A' Sajt betsinálásáról.

A' sajtot így fűszerezük meg. A' száraz, közelebbi esztendei juh-sajtot jó nagy darabokra szegdeld el, és beszurkolt edénybe rendeld el: azután jóféle mustal töltsd fel, annyira hogy a' must fellyül érjen, és a' lé valamivel több legyen mint a' sajt; mert a' sajt eliszsza, és elromlik, ha a' must mindenkor fel nem éri, az edényt pedig mihelyt tele töltöd, mindjárt gipszeld be, azután husz nap mulva fellehet nyitni, és vele élni a' mint akarod, meg tévén a' fűszerezést. E' magában nem a' rosszabb.

XLIII. Az eltenni való szőlőket mikeppen kell elrendelni és eltartani.

Mikor a' ketsketsetsü duránczi, vagy rósa-szőlőket a' tőkéről levagdald, azoknak a' tsut

kájokat azonnal kemény szurokkal szurkold be; azután ujj tserép edénybe tégy minél szárazabb és megrostált polyvát, hogy por nélkül legyen, 's így a' szőlő fürtöket, rakd rá: ekkor másik edénnyel borítsd be, és polyvás sárral kend körül, melly meg lévén az így elkészített edényeket a' legszárazabb padláson száraz polyvával takard be. Közönségesen pedig minden szőlőt kár nélkül el lehet tartani, ha hold fogytán és tiszta időben, tiz óra után, mikor már felmelegedett, és nem harmatos, szedik le a' tőkérol. Hanem a' tűz ott közel legyen, hogy a' szurok forrjon; mellyekbe a' szőlők tsutkáit mindjárt bele mártásák. — Jól beszurkolt hordóba tölts egy korsó kifőtt mustot; azután keresztbe botokat szorítsd bele, úgy hogy a' főtt mustot el ne ériék: ekkor tégy ezekre ujj tserép tálakat, és ezekbe úgy rakd le a' szőlő fejeket, hogy egyik a' másikat meg ne érje; azután a' tálakra tégy fedőket és sározd be. Annakutánna a' másik ágyást, és harmadikat, és míg a' hordó nagysága engedi, hasonló módon rendeld el, és a' szőlő fürtöket azon rendel rakd bele. Továbbá a' hordó beszurkolt fedelét főtt mustal jó bővön kend meg, és rá tévén hamuval fojtsd le. Némeltyek a' főtt mustot hozzá adván, elégnék tartják a' kereszt rudakat megszorítani, és ezekre a' szőlő fejeket úgy aggatni fel, hogy a' főtt mustba ne érjenek: azután a' rá tett fedőket lesározni. mások, mikor a' szőlőket, úgy a' mint mondtam, öszve szedték, a' szurkolatlan újj hordótskákat a' napon megszáraztják; annakutánna mikor azokat árnyékon meghűtötték, árpa korpát töltenek azokba, és a' szőlőfejeket úgy rakják felibe, hogy egyik a' másikat ne szorítsa: ekkor ugyan azon nemű korpát töltenek rá, és a' másik ágyás szőlőt éppen úgy rakják el, 's így tselekesznek mind addig, míg a'

hordó most korpával, majd szőlővel egymást felváltva teli leszzen, majd a' rá tett fedőket bekenik, es a' szőlőket legszárazabb és hideg padlásra helyheztetik. Némellyek száraz nyár, vagy jegenyefa fűrész porral, éppen így örzik meg a' nyers szőlőket. mások száraz gipsz lángal temetik be a' szőlő fejeket, mellyeket nem nagyon éretten szedtek le a' tőkékről. mások midőn beszédtek a' fürtöket, ha hibás szemek voltak azok között, ollókkal lemetélik, 's így a' tsürbe a' buza felibe felakasztják. De ez a' mód, megránczosítja a' szemeket, és majd olyan edesekké teszi, mint a' malosa Marcus Columella az én atyám testvérje, abból a' krétából mellyből a' korsók lesznek, a' tálakhoz hasonló széles edényeket készítettett, és azokat kívül belől vastagon megszurkoltatta, mellyeket midőn elkészített, akkor osztán a' rósa- ketske tsetsü- numisiai- és duránczai szőlőket megszedette, és azoknak kotsányaikat minden késedelem nélkül forró szurokba mártatta, és az említett tálakba, kit kit a' maga neme szerént, úgy rakatta el, hogy a' szőlők egymáshoz ne érnének. E' meg lévén fedőket tétetett rájok, és vastag gipszel lekenetve, ekkor végre kemény de tűznél megolvasztottszurokkal úgy le szurkoltatta, hogy bele semmi nedvesség ne mehessen. Az egész edényeket osztán, forrás, vagy álló vizbé terhekkal megnyomtatván lemerittetve, és semmi részeket is ki nem hagyatva. Így legjobban el lehet tartani a' szőlőt. Hanem mikor kiveszik, ha tsak az nap el nem költik, megeczetesedik. Mindazáltal semmi sintsen bizonyosabb, mintha olyan tserép edényeket tsinálnak, mellyekbe minden szőlő fejek könnyen és tágan állnak azokban négy füleknek kell lenni, mellyekre rá köttetvén a' tövön függjenek: úgy szintén azoknak a' fedeleiket úgy kell formálni, hogy középbe kétfelé váljanak, hogy midőn a'

felaggatott edények egy egy szőlőt tartanak magokba, mind a' két oldalról feltétetvén a' fedelek, a' két részek öszve menjenek, és a' szőlőket beborítsák, és ezeknek az edényeknek és fedőknek kívül belől jól beszurkoltaknak kell lenni: mikor osztán befedezték a' szőlőket, polyvás sárral vastagon be kell tapasztani: de a' veszsöröl lefüggő szőlőket, úgy kell eltenni ezekben a' tserép edényekbe, hogy valami részek azokhoz hozzájok ne érjenek. Az idő pedig a' mikor ezeket be kell zárni majd éppen az, mikor még a' szárazságtól és jó időtől, húsosok és különbözők a' szőlő szemek. Azt közönségesen leginkább ajánljuk, hogy ugyan azon egy helyre ne tegyék az almákat és szőlőket, se pedig közel, a' honnan az almák szaga azokhoz átmeessen; mert az ilyen illattól a' szőlő szemek hamar elromlanak. Mindazáltal a' gyümöltsök megtartásának ezen módjai a' mellyeket előadtunk, nem alkalmazhatók mind minden tartományokhoz, hanem a' helyek állapotjához és szőlők természetéhez képest, egyik ehez, a' másik másikkhoz illő. A' régiak leginkább a' sircitulákat, venuculákat, és a' nagyobb Aminumiakat és galliaiakat, és a' mellyek nagyobbak, kemény és ritka szeműek voltak, azokat rakták el edényekbe: most pedig a' város mellett erre a' haszonra, a' numisiaiakat jobbnak tartják: ezeket tiszta időben, mikor már a' földharmatját a' 10 vagy 11 óra eltörölte (ha ugyan fogy a' hold, és a' föld alatt van) kevésé éretten kiválogatják és megszedik: azután tserényekre úgy rakják le, hogy egyik a' másikba ne ütközzön. akkor bevitetnek, és a' száraz vagy hibás szemeket ollókkal röllok letsipkedik, és mikor egy kevésé meghültek az árnyékon, hármanként vagy négyenként is az edények nagyságokhoz képest fazokakba lebotsáttatnak, és a' fedeleiket szurokkal

kal szorgalmasan bevonják, hogy a' nedvességet által ne bortsássák. akkor a' törköly oszlopát sajtóval jól kinyomván, szélyyel rontják, és a' tsutkákat valamennyire kiválasztván, és a' bőreit elmorsoltatván a' hordóba alól teszik, és lefelé nézván a' fazokak, azokat ugy rendelik el, hogy annyira legyenek egymástól, hogy közikbe lehessen tapodni a' törkölyt, mellyek jól-össze tömődven, midön az első ágyás elkészült, más fazokakat raknak le azon módon, és a' második ágyást is kitsinálják. azután hasonlóképpen megtöltik törkölyvel a' hordót, megtömik, és mindjárt fedelet téven reá, hamuval gipsz módjára elkészítvén, bekenik a' hordót. meg kell mindazonáltal inteni azt, a' ki fogja az edényeket venni, hogy könyvező, vagy rosszszul égetett fazokakat ne vegyen. mert mind a' kettő által bortsátván a' nedvességet elrontja a' szőlőt. Nem tsak, hanem midön a' haszonra előlveszik a' fazokakat, az egész ágyást ki kell venni. mert a' letömött törköly, ha egyszer megmozdítják, hamar megeczetesedik, és elrontja a' szőlőket.

*XLIV. A' Gránát almákat miképpen kell el-
tartani?*

A' szüretet követik az őszi dolgoknak elkészítése, mellyek hasonlóképpen a' majorosné gondját kívánják meg. Jól tudom azt is, hogy sokak nem tétettek ezen könyvbe, mellyeket C. Matius szorgalmasan elől adott. neki ugyan is a' volt a' czélja, hogy a' városi aszta lokat és nagy vendégségeket rendelje el. Azért három könyveket készítet, mellyeket, Szakátsnak, Kultsárnak, és Betsinálónak nevezett volt. Nékünk mindazonáltal elégségesek azok, a' mellyek könnyen, és a' mezei együgyü gazdálkodásra nézve nagy köl-

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 10

tség nélkül megeshetnek, a' minémüek kiváltképpen az almáknak minden nemeié. Némellyek, hogy a' gránátokon kezdjem, a' póma gránátoknak tsutkaikat, úgy a' mint vagynak, a' fann megtekerik, hogy az essök miatt ki ne repedjenek, és kinyitva lévén el ne veszzenek, és azokat a' nagyobb ágakhoz megkötik, hogy mozdulhatatlanul maradjanak: azután gyékény hálókka a' fát bevonják, hogy a' hollók, varjúk, vagy más madarak a' gyümölsöt meg ne vagdadják. Némellyek apró tserép edényetskéket alkalmaztatnak a' függő almákra, és azokat polyvás sárral bekenvén, úgy hagyják állani a' fákonn. Mások szénába vagy szalmába takargatják, egyenként, és azon fellyül polyvás sárral vastagon békenik, 's így a' vastagabb ágakhoz kötik, hogy a' mint mondám, a' szelek ne ingassak. De ezeket, a' mint mondottam, szép időben kell véghez vinni, mikor harmat nintsen: a' mellyeket mindazáltal vagy nem kell tselekedni, mivel a' fák megsértetnek: vagy legalább nem minden eszedendőben kell gyakorolni, annyival inkább, hogy a' fákról leszedve is, meg lehet azokat épségbe őrizni. Ugyan is, benn fedél alatt a' legszárzabb helyen három lábnyi gödrötskéket ásnek, és midön oda valami kevés parás földet tesznek, bodzafa ágakat szurdalnak le: azután tiszta időben leszedik a' gránátokat tsutkaikkal egygyütt, és a' bodzafába bele dugják (mivel a' bodzafának, olly széles és púha béle van, hogy az almák tsutkait könnyen befogadja) de rá kell vigyázni, hogy a' földtől négy ujjnál tovább ne legyenek, és az almák egymáshoz ne érjenek. ekkor a' tsinált gödörre rá teszik a' fedőt, és polyvás sárral körülkenik, és azzal a' földel, a' mellyet belöle kihánytak, feltöltik. Ugyan ez hordóba is megeshetik, ha valaki parás földel félig

feltölti a' hordót, vagy a' mit némellyek inkább szeretnek, folyó vizi homokkal éppen ezt, és így tselekszik. Poenus Magó ugyan azt tanátsolja, hogy a' tenger vizet nagyon meg kell melegíteni, és abba a' gránát almákat fonálra vagy gyékényre kötven egy kevéssé bele kell mártani, míg megszinetlenednek, és kivévén, a' napon harmad napig kell száragatni, azután hűves helyen felaggatni, és mikor a' szükség úgy kívánja egy éjjel, és más nap azon óráig, mellyen megeszik, édes hideg vízbe beáztatni. De ugyan ő azt mondja, hogy jól öszvegyúrt fazokas krétával az ujj almákat vastagon be kell kenni, és mikor megszáradt a' kréta, hűvös helyen felaggatni. majd mikor a' szükség kívánja, vízbe tenni, és a' krétát felolvasztani. Ezzel a' móddal azon frissen el lehet tartani az almát. Ez a' Magó azt is javálja, hogy az ujj tserép fazékba tegyen az embernyár vagy tölgyfa fűrész port és úgy rendelje el, hogy a' fűrész port közbe le lehessen tömni: azután elkészülven az első ágyás, ismét fűrész port kell tenni, s hasonlóképpen az almákat elrendelni, míg az fazék tele lesz; melly mikor megtölt, a' fedőt rá tenni, és vastag sárral lezározni. minden almát pedig mellyet eltesznek állani, a' tsutkáival egygyütt kell leszedni, és ha a' fa kára nélkül megeshetik az ágatskáival is, mert ez igen sokat tesz az elállásra. Sokan midőn az ágatskáival szedik le a' fárol, és fazokas sárral szorgalmasan bekenik az almákat, a' napon megszárasztják: azután ha valahol meghasadt az agyag, sárral bekenik, és megszárasztván hűvös helyen felaggatják.

XLV. A' kerek - sestinsi - mézes - és egyéb alma nemeket miképpen kell eltartani.

Sokan valamint a' gránát almákat, úgy a' birsalmákat is vermekben vagy hordókban tart-

ják. némellyek figefa levelekbe kötözik, azután fazokas krétát, olaj törkölyvel öszve gyúrnak, és azokkal kenik be az almákat: mellyek midön megszáradnak, padláson hűvös és száraz helyre elteszik. mások ugyan ezeket, újj tálokba, száraz gipszel ugy feltöltik, hogy egyik a' másikat meg ne érje. mindazáltal semmit obbat és bizonyosabbat nem tapasztaltunk, mint azt, hogy a' legérettebb, ép, és hiba nélkül való birs-almákat, tiszta időben, hold fogytán szedje meg az ember, és igen széles száju ujj palaczkba, a' pelyhét melly rajta van rólla letörölvén rendelje el könnyen és tágan, hogy öszve ne szorúljanak: azután, mikor egész a' torkáig el van rendelve, keresztül kasul tett füz-veszsző szálakkal erősítse meg annyira, hogy egy kevéssé megnyomják az almákat, és ne engedjék azokat midön nedvességet vesznek, felemelkedni. ekkor minél jobb és tisztább mézzel az edényt egész a' tetejéig töltsék meg, annyira, hogy az almák elmerülve legyenek. Ez a' mód, nem tsak magokat az almákat tartja meg, hanem mézes bor izü nedvességet is ad, mellyet kár nélkül lehet adni néha a' hideglelősöknek, és ezt birsalma méznek hívják. De rá kell vigyázni, hogy azokat a' mellyeket mézbe akarsz megtartani, éretlen almák ne legyenek mikor elteszed: mert ha éretlenül szedik meg, úgy megkeményednek, hogy nem lehet hasznokat venni. A' pedig a' mit sokan tselekesznek, hogy azokat tsont késsel elhasogatják, és a' magvaikat kiszedik, 's ebből azt gondolják, hogy ez által az almák elromlanak, hijáavalóság. de az a' mód a' mellyet most elő adék, olly bizonyos, hogy ha féreg van is benne, mindazáltal többé az almák el nem romlanak, mikor az említett nedvességet vették: mert a' méznek az a' természete, hogy akadályoztatja a' hibákat, és azokat

tovább menni nem engedi, ezen okból az embernek holt testét is sok esztendőig épségben megtartja. Azért más almák nemeit is, mint a' kerek-Sestiusi, mézes - és mátiusi almákat is, ezzel a' nedvességgel meg lehet őrizni. De mivel úgy látszik, hogy ha így tétetnek el, a' mézben édessebbek lesznek, 's a' magok tulajdon ízeket is meg nem tartják, olyan tágasotska bikk - vagy hársfa ládákat kell erre a' végre készíteni, mint a' millyenek azok, a' mellyekbe a' drágabb öltözetek tartatnak, és azokat a' padláson a' leg-hüvösebb és szárazabb helyre kell letenni, a' hova se a' füst, se valami kedvetlen szag ne mehesen: azután a' bele rakott almákat úgy kell elrendelni, hogy a' virág tsimái felfelé a' tsutkái pedig lefelé álljanak, a' mint születtek a' fákonn is, és hogy az egyik a' másikhoz ne érjen. Így, vigyázni kell arra is, hogy mindenik nemü, más és külön ládába tétessék el. mert ha egybe vagnak eltéve különböző nemüek, meg nem egyeznek, és hamarább elromlanak. a' honnan az elegyes szőlőknek is, nem olyan erősek a' borai, mint ha magába igazi Aminiumit vagy muskotályt, vagy fecinát ültetsz. Hanem mikor úgy a' mint mondtam szorgalmatossan el vagnak rendelve az almák, a' ládákat be kell borítani fedelekkel és polyvás sárral a' fedeleket be kell kenni, hogy szellőt ne vehessenek. és ezeket némelylek mint a' más nemü almákat, a' mint fellyebb mondtam, nyárfa, mások ismét jegenyefa fűrészes porral körül rakva őrzik. De ezeket az almákat, nem éretten, hanem éretlenül kell leszedni.

XLVI. Az örvény gyökér betsinálásáról.

Az örvény gyökér betsinálása így megy véghez. mikor ennek a' gyökerét Octoberben (mikor

legjobban megérett) kiásod a' földből, durva ruhával, vagy daróczal is töröld le a' mi homok reá ragadt: azután éles késsel egymás után vakard meg, és a' melyik gyökér vastagabb, vastagságához képest két vagy három felé, egy ujjnyi hosszúra hasítsd el; azután eczetbe üst fazékba egy kevéssé főzd meg, úgy hogy a' koczkái oda ne süljenek. e' meg lévén árnyékon három nap szárogasd, 's így szurkolt tserép edénybe tedd el, töppedt szőlő, vagy forralt mustot töltvén reá hogy fellyül uszszon, és balhafü szoritót tévén fellyül, az edényt bőrrel kösd be. — Más eltevése az örvény gyökérnek. Mikor megvakarod a' gyökereit, a' koczkáit mint fellyebb így tsináld, és árnyékon három vagy négy nap szárogasd: azután megszáradva szurkolatlan edényekbe balhafüvet tévén közé, rakd el. bele tévén a' balhafüvet, hat rész eczethez elegyits egy rész must mézet egy hemina főtt sóval, hogy ebbe a' lébe ázzanak a' koczkák, mig legkissebb keserű izek lesz. azután kivéetvén ismét szárasztani kell öt nap árnyékon: ekkor seprős hornak a' vastagát, nem külömben, ha van, mézes borét, és mind a' kettőből negyed részt joféle forraltal önts össze egy fazékba, melly mikor megforrott, az örvény gyökér koczkáit tedd bele, és mindjárt vedd ki a' tüztől, és fa kalánnal keverd meg, mig tökéletesen meghülnek. Azután öntsd szurkolt tserép edénybe, fedővel fedd be, és bőrrel kösd le. Harmadik eltevése módja az örvény gyökérnek. Mikor a' gyökereit szépen megvakarod, apróra vagdald el, és erős sós lébe áztasd be, mig minden keserűséget elvesztik. azután kiöntvén a' sóslevet, minél jobb és érettebb berkenyét, kivéven azoknak a' magvokat, törj össze, és az örvény gyökérrel elegyítsd össze. ekkor vagy töppedt szőlő mustot, vagy minél jobb

forraltat adj hozzá, és az edényt dugd be. Né-
 mellyek midőn az örvény gyökeret betsinálták,
 és sós lébe megáztatták, megszáraztják, és meg-
 tört birs - almákkal, mellyet forraltba vagy mez-
 be megfőztek, öszve keverik: es úgy töltenek reá
 töppedt szőlőmustot vagy foraltat, és a' befedett
 edény bõrrel lekötik.

XLVII. A fehér olajfa gyümölds betsinálásáról.

Az olajfa gyümöldsök eltsinálásai. A' keserű
 pauseát Septemberben vagy Octoberben mig még
 tart a' szüret törd meg, és meleg vízbe egy ke-
 véssé meglágyitván, nyomd ki, kömény-és más-
 tix magokat főtt sóval egy kevésé öszvekever-
 vén, tedd el tserép edénybe, és minél ujjabb
 mustal töltsd fel. Azután egy kis tsumó zöld kö-
 ményt tégy fellyül, meritsd le, hogy az olajgyü-
 möldsök lenyomódjanak, és a' lé fellyül érjen.
 Az így eltsinált olaj-gyümöldsrel harmadik nap le-
 het élni. — A' fehér pauseát, vagy orchist, a'
 hoszszukást vagy régiát, mikor megtöröd, előbb
 is, hogy a' színét el ne veszesse, hányd hideg
 sós lébe, mellyből midőn annyit készítettel, mel-
 lyel megtelik egy korsó, száraz kömény tsumót,
 tégy alól a' fenekére: azután zöld kömény — és
 mástix lemorsolt és kitisztított magvaidd legyenek
 egy kis tsuporban; ekkor kivévén a' Sóslé-
 ből az olaj gyümöldsöt, nyomd ki, és a' meg-
 mondott magokkal öszve elegyitván, tedd edény-
 be: azután mikor a' torkáig ér, tégy felibe szá-
 raz kömény tsumókat, 's így, két rész mustot és
 egy rész erős sós levet öszve kevervén, öntsd rá.
 E' szerént a' mód szerént eltsinálván az olaj-gyü-
 möldsöket, egész esztendőben alkalmasan él-
 hetsz vele. — Némelleyek az olaj gyümöldsöt
 nem törik meg, hanem éles náddal megmetszik:

ez ugyan terhesebb, de jobb, mert az ilyen olaj gyümölts fehérebb, mint amaz, melly az ütés miatt megkékül. — Mások, akár megtörték, akár úgy metszették meg az olajfa gyümöltsöket, egy kevés sótfőzvé, az említett magokat közé keverik: azután must mézet, vagy töppedt szőlő levét, vagy ha mód van benne, mézes-vizet töltenek rá. A' mézes-vizet pedig hogy, mint, kelljen készíteni, ez előtt kevéssel ebben a' Könyvben elől adtuk. — A' többit hasonló módon viszik véghez. — A' pausia olaj gyümöltsöket vagy a' régiákat is, a' mellyeken nintsenek mottok, és a' mellyek minél fehérebbek 's kézzel vagynak szedve, azokat válaszd: azután száraz köményt téven alá, hányd korsóba, mástix, nem különben kömény magokat elegyítvén közé: és mikor az edényt a' nyakáig megtöltöted, önts reá erős sóslevet: ekkor szoritót tsinálván nád levelekből, az olaj gyümöltsöket nyomtasd le, hogy a' lébe legyenek lemerülve: és tölts bele ismét erős sóslevet, addig míg a' korsó szájának a' tetejéig ér. De ez az olaj gyümölts magában nem igen kellemetes, hanem azokhoz a' fűszerezésekhez, mellyek a' gazdagabb asztalokhoz intézetnek, igen alkalmas: mert mikor a' szükség úgy hozza magával, kiveszik a' korsóból, és meglévén törve, akarmiféle fűszerezést is elfogad. többnyire mindazáltal, metélő-hagymát és rutát, zöld petreselymet, és mentát öszve vágnak, és a' megtört olaj gyümöltsökkel öszve elegyítik: azután egy kis borsos eczetet, és valamivel több mézet, vagy mézes bort adnak hozzá, és zöld olajjal maghintik, 's így, egy tsemó zöld petreselymmel beborítják. — Némelylek az így szedett olaj gyümöltsöknek minden vékájához, három hémina só t elegyitenek, és mástix magokat adván hozzá, 's köményt téven alól, a' korsót egész a' nyakáig megtöltik olaj-gyümöltsök-

kel: azután nem legerősebb eczettel feltöltik, és mikor már majd megtöltötték a' korsót, kömény szorítóval lenyomják a' bogyókat, 's ismét eczetet adnak hozzá egész a' szájáig. azután negyven nap mulva minden levét letöltik, és három rész must mézet vagy forraltat, egy rész eczettel öszve elegyítenek, és megtöltik a' korsót. Ez az eltétele is helyes, hogy mikor az erős sóslével a' fehér pausea megérett töltsék le minden levét, es két rész forraltat egy rész eczettel öszve elegyítvén, töltsék meg a' korsót. Ezzel a' móddal el lehet tenni a' régiát vagy orchitát is. Némelyek egy rész sós levet, és két rész eczetet elegyítenek öszve, 's ezzel a' lével tsinálják bé a' posea olajfa gyümöltseit is: mellyekkel ha magokba akar is valaki élni, elég kellemeteseknek tapasztalja, noha ezek is mikor a' sósléből kijönnek, akarminémű fűszerezést elfogadnak. — A' posea olaj-gyümöltsök mikor már megszínelenednek, minekelötte megpuhulnának, tsutkástol szedetnek le, és minél jobb olajjal tartatnak el. Ez a' mód, legjobban megtartja esztendő mulva is az olajfa gyümöltsöknek ujj izeket. Némelyek midön kiveszik az olajbol tört sóval meghintvén, ekkor is ujj gyanánt teszik fel. Betsinálásnak neme az is, melly a' Görög városokban többnyire szokásba van, és ezt epityrum-nak hívják. A' pauseát, vagy orchitát, mikor előszször fehér színét elveszti, és sárgás lesz, tiszta időben kézzel szedik le, és rostákba egy nap árnyékba kiterítik, és ha mi tsutkák levelek, vagy ágotskák maradtak rajta, leszedik. utánna való nap megrostálják, és ujj kosárba zárván sajtóba teszik, és igen nagyon megszorítják, hogy kijöjjön belöle valami törköly benne vagyon. Néha pedig egész éjjel és más nap is nyomattatván a' terétől, mintegy kibagyják a' bogyókat ürülni a' nedvesség-

től. ekkor felszabadítváu a' héjjait, kiveszszük azokat, és minden véka, olaj gyümölsbe, egy egy meszszely főzött és törtsót töltünk: úgy más-tix, és ruta magot, és árnyékon szárasztott kö-mény leveleket, mellyeket, a' mint elegségesnek látszik, apróra vagdalva elegyitünk közé, és há-rom óráig hagyjuk, mig a' bogyók valamennyire a' sót eliszszák. Azután jó izü olajat töltünk reá, úgy hogy beborítsa az olaj gyümölsöt, és egy tsonó száraz köményt nyomunk belé, úgy hogy a' lé fellyül úszszon. Erre a' betsinálásra pedig, ujj szurkolatlan tserép edények készittetnek, mel-lyek hogy el ne ihassák az olajat, mint az ola-jos edényeket beitatják lével: azután pedig meg-szárasztják.

XLVIII. A' fekete olaj-gyümöls betsinálása.

Következik pedig a' tél hidege, mellyben az olaj szüret, valamint a' bor szüret a' majorosné gondját ujjolag megkívánja. Előszször annakoká-ért (mivel elkezdettük) az olaj gyümölsök elte-véséről fogunk szóllani, 's mindjárt az olaj tsi-nálás modját teszszük utánna. A' pausea vagy or-chita bogyóit, némely tartományokban a' Naeviá-ét is a' vendégségekhez tartozó étkekhez készí-tik. Ezeket hát mikormár megfeketedtek, de még el nem értek, tiszta időben kézzel kell leszed-ni, 's leszedvén megrostálni, és külön választani, a' mellyek foltosoknak, vagy hibásoknak, és ap-róknak látszanak: azután minden véka olajgyü-möls közé, három hemina ép sót tenni, és vesz-szöböl font kosarakba öszve tölteni, fellyül an-nyi sót téven reá, hogy az olaj gyümölsöket bé-fedezze, 's harmincz napokig így hagyni, kiiz-zadni, és minden seprejét kitepegtetni: azután tekenöbe kitölteni, és tiszta Spongyiával a' Sót,

hogy rajta ne maradjon, letörlni: azután edénybe tenni, és must mézzel vagy forraltal a' korsot megtölteni, fellyülről száraz kömény szoritót tévén reá, melly az olaj gyümölsöket lenyomja. Többnyire mindazáltal három rész forraltat vagy mézet, és egy rész eczetet elegyitenek öszve, nemelleyek két részt, és egy eczetet, és ahoz, a' lehez, a' mellyel elteszik. Vagynak, a' kik midön az olaj gyümölsöt megszedték, azzal a' mértékkel mint fellyebb, megsózzák azt; 's így kosarakba teszik, hogy mástix magokat kevervén közéjek, ágyanként, most olaj gyümölsöt majd Sót rakjanak egész a' tetejéig: azután negyven nap mulva, midön az olaj gyümöls minden nyálkasságát kiizadta, tekenöbe öntik, és megrostálván a' mástix magoktól elválasztják, és Spongyiával megtörölgetik, hogy semmi só rajtok ne maradjon. ekkor korsóba öszvetöltik, forraltat vagy must mézet adván hozzá, vagy mézet, ha bővön van, a' többit azon modon követik el. — Minden véka olajfa gyümölsbe, egy egy meszszy megért ánis magot, és mástixot, és három pohár kömény magot kell tenni, vagy ha e' nem volna, megapritott kömény szárat, a' mennyi elégnek látszik: annakutánna, minden véka olajfa gyümölsbe, főtt és meg nem örlött söt három heminat kell keverni, 's így korsóba tenni, és azokat egy tsomó köménnyel bedugván, a' földön minden nap meg görgetni, osztán harmadik, vagy negyedik nap, a' mi nyálkasság van benne kihoztítani. negyven nap mulva tekenöbe ki kell tölteni, és tsak a' sötöl elválasztani, ekkor spongyiával sem kell megtörölgetni az olaj gyümölsöket, hanem a' mint ki lesznek véve, a' só részeket elkevervén korsóba kell tenni, és szoritót tévén a' tetejekre, pinczébe a' haszon-vételre félre tenni. — A' sóval eltett, és eltsinált olaj

gyümölcsöt mikor megérett, vedd ki a' sósléből, spongyiával töröld meg: azután zöld náddal mosd meg, két vagy három helyen, és három nap tartsd eczetben, negyedik nap Spongyiával törölgesd ki, ujj tsuporba vagy fazékba tedd bele, petreselymet és egy kevés rutát téven alá. Megmetélvén osztán az olaj gyümölcsöket, a' tele edénybe tölts forraltat, egész a' szájáig. habér ujj jövéseit tégy rá, hogy lenyomják a' gyümölcsöket. húsz nap mulva élj vele.

XLIX. A' tört olajgyümölcsöt hogy kell elkészíteni.

A' fekete, legérettebb olaj-gyümölcsöket, tiszta időben le kell szedni, és azokat árnyékou egy nap gyékényekre ki kell teríteni, 's a' hibás bogyókat kiválasztani. Ugy, ha mi tsutkák vagynak rajta leszedni, az ágakat, leveleket 'a mellyek közibe keveredtek, kihányni. Más nap szorgalmatossan megrostalni, hogy a' mi maszat van benne kitisztuljon: azután a' töretlen olaj gyümölcsöt, ujj kasba zárják, sajtóba teszik, hogy egész éjjel nyomattassék. Azután való nap, minél tisztább felemelt malomkö alá öntik, hogy meg ne törjenek a' magvaik. és midön malátává tevődött, akkor fött és tört sót kézzel, más száraz fűszerekkel öszve elegyitenek. azok pedig ezek, a' görög széna, a' kerti-és mezei-kömény magva, Egyiptomi-ánis. Elég lesz, pedig annyi hemina sót bozzá adni, a' mennyi véka az olaj gyümölcs, és olajat rá tölteni, hogy meg ne száradjon: és ezt annyiszor kell tselekedni, a' mennyiszer látszik, hogy megszikkadt. Az is bizonyos, hogy legjobb ízü, a' melly pósea olaj gyümölcsből készül. Egyébaránt az ize két holnapnál tovább nem marad épségben. Ugy látszik pe-

dig, hogy erre más nemek alkalmasabbak, mint a' Liciniák, és culminák. Mindazáltal különösen jó erre a' haszonra, a' Calabriai olajfa gyümöltse, mellyet némellyek hasonlatosságnak okáért vadolajfának hívnak.

L. Hogy tsinálják az olajat.

Az olajszüret közepe, többnyire Decembernek az eleje. mert ez előtt az idő előtt keserű olajat készítenek, mellyet nyárinak neveznek, és ezen holnap körül zöldet sajtolnak, azután érettet. De keserű olajat tsinálni a' házi gazdára nézve nem tanátsos, hanem ha a' bogyók az idők miatt a' földre lehullanak, mellyeket felkell szedni, hogy a' házi barmoktól és vadaktól meg ne emésztesse. Zöld neműt tsinálni pedig leginkább hasznos, mivel így sok is lesz, majd két annyivá is teszi a' gazda jövedelmét. De ha szélesen terjednek ki az olajfás kertek, szükség hogy valamely részek, érett gyümöltsökre hagyatassék meg. A' hely is pedig a' hol kell tsinálni az olajat, leiratott az első könyvben, némellyeket mindazonáltal, mellyek a' dologra tartoznak meg kell említeni, a' mellyek elmaradtak. Az olyan padlás, a' hova az olaj gyümölts felvitesék szükséges, noha az a' törvény, hogy minden napnak a' gyümöltseit, mindjárt malomkö alá, és Sajtóba kell vetni. Mivel mindazáltal néha a' gyümöltsöknek felettévaló sokasága a' Sajtólók munkáját megszorítják, (ha dolog van) kell lenni olyan függő-tsürnek, a' hova a' gyümöltsök eltétethessenek: és azon padolatnak hasonlóknak kell lenni, a' magházhoz, és annyi szuszékjainak lenni: mint a' mennyit kíván az olaj gyümölts bősége, hogy elválasztassék, és különösen tétessék el, minden napnak a' szedése. Ezeknek a'

szuszékoknak a' fenekeit kövel vagy téglával kell kirakni, és olyan lejtősöknek lenni, hogy minden nedvesség a' tsatornákon vagy tsöveken hirtelen lefolyhasson. mert igen nagy ellensége az olajnak a' Sepredék, melly benne maradt a' bogyókban, az olaj izét elrontja. Azért midön, a' mint mondottuk, szuszékokat tsinálsz, egymástól másfél lábnyira álló deszkákat, rakj a' földre, és jó sűrűn kötött nád tserényeket tégy ezekre, úgy hogy a' bogyókat által ne ereszsék, és az olaj gyümölts terhét megbírassák. Minden szuszék mellett pedig, arról az oldalról, a' merről lefoly az olaj Sepredék, az említett tsövek alatt, árkok formájára üres padimentomnak, vagy üreges kőnek kell lenni, a' hol megállapodjon és a' honnan ki lehessen merni, a' mi kifolyt. Ennekfelette; elkészült kádnak vagy hordóknak kell a' háznál lenni, mellyekbe külön lehessen eltenni mindenik nemünek a' Sepredékjét, a' melly vagy tisztáról folyt le, vagy arról, a' melly meg volt sózva. mert mind a' kettő sokféle haszonra alkalmas. Az olaj tsinálásra pedig a' malmok alkalmatossabbak, mint a' Sajtó; a' Sajtó mint a' tsorgó és a' nyomó. A' malmokkal igen könnyű bánni, mivel a' bogyóknak nagyságához képest, vagy lellyebb lehet eresztetni, vagy fellyebb lehet venni, hogy a' magvaik, mellyek megvesztegetik az olaj izét, öszve ne tördeltessenek. Ugy a' Sajtó is több munkát visz véghez, és könnyebben is mint a' nyomó és a' tsorgó. Van valami fennálló, tséphez hasonló eszköz is, mellyet tsomoszlónak hívnak, és ezzel nem rosszszúl lehet meg tenni a' munkát, hanem hogy sokszor hibája esik, és ha sokatska bogyót tesz elhelle, megakad. Mindazáltal az értékekhez, és a' tartományoknak szokásaikhoz képest, az említett szerszámokkal élnek. de jobbak a' malmok, úgy

a' Sajtók is. Minekelötte az olaj készítésről beszéllemnek, ezeket megemliteni szükségesnek tartottam. Most a' dologra kell által menni, noha sokak elmaradtak, mellyeket mint a' bor szüret előtt, úgy az olaj szüret előtt el kell készíteni, mint a' fa bősége, mellyet az előtt sokkal oda kell vinni, hogy mikor kívántatik, a' munka ne akadályoztassék: úgy a' kosarak, mérök, vékák, mellyek a' leszedett bogyókat magokba vehessék, kasok, kender kötelek, és gyékényből valók, vas meregetök, mellyekkel kimeregetik az olajat, fedök mellyekkel az olajos edényeket befedik, nagyobb és kisebb spongyiák, tsuprok, mellyekkel az olajot elhordják, nád teritök, mellyekre öntözik az olaj gyümölsöket, és ha mik még vagynak, a' mellyek most nem jutnak eszembe. mind ezeknek és sokkal többeknek is ott kell lenni, mert a' használásba elromlanak, és kevesednek; mellyek közül ha valami idejében ott nints, a' munkát hátráltatja. De már a' mitigertem, telyesitem. — mihelyt a' bogyók változni kezdenek, és már némelylek feketék, de többnyire fehérek, szép időben kézzel le kell szedni az olaj gyümölsöket, és takarókat vagy nád teritöket terítvén le, meg kell rostálni és tisztítani: azután meglévén szépen tisztítva, egyszeriben a' sajtókba vinni, és épen ujj kasokba zárni, 's a' sajtókba tenni, hogy a' mennyire lehet, egy kevéssé kinyomattassanak. Azután széllyel morsolván a' héjjait, meg kell lágyítani két meszszeletiszta sót adván minden egy vékához, és vagy deszkátskák között, ha az a' szokása a' tartománynak, vagy ujj kasokba a' malátát ki kell nyomni. a' mi osztán először lefolyt, kerek désába (mert a' jobb, mint a' négyszegü ön, vagy az úgy épített kettős veder) a' töltögető mindjárt meritse ki, és

az erre a' végre készített tserép edényekbe töltö-
 gesse el. Az olajos pinczébe pedig háromféle dé-
 sák legyenek, hogy egyikbe az első rendü az az,
 az első nyomásról jövő olajat lehessen önteni,
 a' másodikba a' másodikat, a' harmadikba a' har-
 madikat: mert igen sok függ attól, hogy öszve
 ne elegyítsük a' mászlást, annál inkább a' harmad-
 lást, az első nyomással. mert sokkal jobb izü,
 a' mi a' sajtó kevesebb nyomásával jö le, vala-
 mint, az előlé. mikor osztán az első désákbaegy
 kevésbé állott az olaj, szürje le azt a' töltögető
 a' második féle désákba, és azután a' követke-
 zendőkbe egész az utolsóig. mert mennél gyak-
 rabban szellőzik az általvivés által, és mint egy
 gyakoroltatik, annál tisztább lesz, és megszaba-
 dúl a' seprőtől. Elég lesz pedig minden sorba
 harmincz désákat helyhezteni, ha tsak az olajos
 kertek nem felette nagyok, és több számmal nem
 kívánnak. Ha hidegekben az olaj öszve fagy a'
 seprejével, igen is több fött sóval kell ekkor él-
 ni. e' felengeszteli az olajat, és minden hibától
 megmenti. attól sem kell tartani, hogy sós fog
 lenni. mert akár mennyi sót tesz el hozzá, annak
 az izit mindazáltal magába nem veszi az olaj. Meg
 így se szokott pedig felengedni, mikor nagy hi-
 degek vagynak: azért salétromot pergelnek, és
 megtörve bele hintik, 's öszve elegyítik, ez a'
 seprőt elválasztja. Némellyek, noha értelmes olaj
 készítők, az ép bogyókat nem vetik sajtóba, mi-
 vel azt gondolják, hogy valami elvész az olaj-
 ból, mert midön nyomja a' sajtó, nem tsak maga
 megy ki a' seprő, hanem valami kövérséget is
 elvisz magával. Azt pedig közönségesen kívánom
 megjegyezni, hogy se füstöt, se gözt: mind al-
 dig valameddig a' zöld olajat tsinálják, a' sajtó-
 ra ne hotsássanak, vagy az olajos pinczébe, mert
 mindenik ellensége az olajnak, és a' legértelme-
 sebb

sebb olaj tsinálók, alig engedik meg fáklyánál készíteni, minekokaért az égnek arra a' részére kell helyheztenni, mind a' sajtót, mind az olajas pinczét, melly a' hideg szelektől minél jobban elvagyon fordulva, mivel a' tűz melegére éppen nintsen szükség. A' hordók pedig és általagok, mellyekbe az olaj eltéteik, nem tsak akkor kívánnak gondosságot, mikor a' gyümölts eltétele kénszerit, hanem mikor a' vevők kiüritik is, mindjárt gondjának kell reá lenni a' majorosnének, hogy valami maszat vagy sepredék leszállott az edények fenekére, azt mindjárt kitisztítsák, még pedig nem forró meleg luggal, hogy az edényekről a' viasz le ne váljon, hanem egyszer vagy többször is kiöblítsék: azután lágy meleg vízzel, gyengén kézzel megdörgöljék, és többször kimosásák, és ekképpen spongyiával minden nedvességet letöröljék. Vagynak a' kik a' fazokas krétát, mint a' hig sepröt vízzel feleresztik, és mikor az edényeket megmosták, ezzel mint valamelly kenöttsel belől bekenik, és megszárasztják. Annakutána, mikor a' dolog úgy kívánja, tiszta vízzel kimossák. Némelleyek előbb olaj seprövel, azután vízzel tisztítják meg, és kiszárasztják. azután megnézik, ha nem kívánnak-é a' hordók ujj viaszszat. mert tsak nem minden hatodik olaj szürettel meg kell azokat viaszszal önteni, azt mondották a' régiek. melly hogyan eshessen meg, által nem láthatom, mert valamint az ujj edények ha megmelegítettnek, könnyen magokra veszik a' viaszszat: úgy nem hiszem hogy a' régiek az olaj nedvessége miatt a' viaszolást megszenyvedjék. melly viaszolást mindazáltal, a' mi időnkbeli mivelök megvetették, és azt gondolják, hogy jobb az ujj hordókat hig gumival megönteni, és megszárasztván fehér viaszszal megfüstölni, hogy meg ne penészesedjenek, és azt tartják, hogy ezt a' füstö-

lést mind annyiszor meg kell tenni, valamennyi-
 szer vagy ujj, vagy régi edényekről gondoskod-
 nak, és ujj olajhoz készítik azokat. Sokan, ha
 egyszer az ujj hordókat, vagy általagokat vastag
 gumival beöntötték egy gumizással örökre meg-
 elégesznek, és valósággal a' melly edény egyszer
 béitta az olajat, a' másik gumizást bé nem veszi,
 mivel az olaj kövérsége nem szenyvedi az olyan
 matériát, minémü a' Gumi. — December holnap
 után, Januarius első napja után, ugyan azon mó-
 don, mint fellyebb, le kell szedni az olaj gyü-
 möltsöt, és mindjárt kinyomni. mert ha padlá-
 sokra elrakják, hamar megmelegszik: mivel a' té-
 li essöktől több sepröt vesz magában, melly el-
 lenkezik ezzel a' dologgal. Kerülni kell tehát, hogy
 ennivaló olajat ebből ne készítsünk, mellyet olly
 móddal lehet elkerülni, ha mihelyt beviszik a'
 mezőről a' bogyókat, megörlik és kinyomják,
 's úgy bánnak vele a' mint fellyebb mondánk. Sok
 földmivelők úgy hitték, hogy ha a' bogyókat
 benn lerakják a' padláson, szaporodik az olaja,
 melly szinte úgy nem igaz, mint az, hogy a' szé-
 rüben nevednének a' gabonák, 's azt a' régi
 hazugságot, hogy Porcius Cató így czáfolja meg:
 hogy azt mondja: a' padláson megránczosodik az
 olaj gyümölts, és kevesebb lesz. Azért midőn a'
 mives azon egy időbe mértékét oda be eltette, és
 sok napok mulva meg akarja azt örteni, elfelejt-
 kezvén az előszszöri mértékről, mellyet bevitt,
 más hasonló eltett rakásból pótolja ki a' mi hijja
 volt, mindenik mértéknek, 's illyen módon lát-
 szik mintha több olajat adna az állott, mint az
 ujj olaj gyümölts, holott sokkal több méröket
 vett elő. De ha szinte igaz volna is ez, mindz-
 zonáltal a' zöld olaj árából több pénz jö be, mint
 a' sok roszzából. De Cato is mondja: és még így

is, akár mire nevededjen az olajnak nehézsége vagy mértéke, ha az elkészült bogyók részét veszed számba, nem jövedelmet, hanem veszteséget veszel észre minekokáért a' leszedett olaj gyümöltsöket, minden kételkedés nélkül öröljük meg egyszeriben, és vessünk sajtó alá. Jól tudom, hogy ennivaló olajat is kell tsinálni. mert mikor a' féregtől megráogatván leesik az olaj gyümölts, vagy a' szélvészektől és essők miatt a' sárba foly, a' meleg víz segítségéhez folyamodnak, és az ütöt meg kell melegíteni, hogy a' tisztátalan bogyók kimosattassanak de annak nem kell nagyon forrónak lenni, hanem csak kevéssé melegnek, hogy mennél alkalmasabb legyen az olaj íze: mert ha meg van főve, a' férgeknek és egyéb tisztátalanságoknak ízet is magába veszi. Mikor már az olaj gyümölts ki van mosva, a' többekben úgy kell vele bánni, mint fellyebb mondtuk. A' tiszta és ennivaló olajat pedig, nem ugyan azokba kell kinyomni. mert a' régiéket, a' fonnyadt gyümöltsök, az ujjak pedig a' rendszerént való olaj gyümölts kinyomására szoktak fordítottatni, és mikor kinyomatnak egyszeriben a' legforróbb vízzel, kétszer vagy háromszor is ki kell mosni: azután, ha ott folyóvíz van, köveket rakván azokra, hogy a' tereh alatt megmaradjanak, le kell meríteni, vagy ha folyó-víz nincs, minél tisztább vizü halas-vagy egyéb tóba beáztatni, és annakutánna veszzökkel megverni, hogy a' maszatok és seprök kihulljanak, 's ismét kimosni, és megszáraztani.

LI. A' mustos olajról.

Jól lehet nem erre az időre tartozó volna a' mustos olaj készítése: mindazáltal ennek a'

könyvnek erre a' részére hagytam, hogy helytelenül a' bor tsinálásának módja közé ne tétetnék. Így kell pedig azt tsinálni. Egy minél nagyobb olajos edényt, még pedig, vagy ujjat, vagy jó erőset, el kell készíteni: azután szüretbe minél jobb és újabb mustból hatvan megszszelyt, és nyolczvan font olajat bele kell tölteni: azután nem szitált, de nem is apróra tört, hanem gyengén össze routsolt fűszerszámokat kell gyékény vagy kender hálóba hozzá venni, 's így, egy kis kö terhetskevel, az olaj vagy must egy részébe lebotstítani. Illyen mértékkel legyenek pedig elintézve, a' mint itt elő adjuk: kálmust, tsátét, paraditsom-magot, balsamfát; pálmahéjjat. ó borba beáztatott, és azután megszárasztott, 's megpergelt görög szénát, káka gyökeret, úgy görög nősziromot, nem külömben Egyiptomi ánist hasonló mértékkel, az az, mindenikből egy fontot és fertályt mint fellyebb mondottuk, hálóba zárván, bortsáss bele, és az edényt sározd be. hét vagy kilencz nap mulva, a' mi seprő vagy tisztátalanság lesz magában az edény száján, kézzel szedd ki és töröld le: azután az olajt szüörd le, és ujj edényekbe tedd el. majd a' hálót vedd ki, és a' fűszerszámokat mosárban minél tisztábban törd meg, és megtörve ugyan azon edénybe tedd vissza, és ugyan annyi olajat mint előbb tölts reá, dugd be, és a' napra tedd ki. Hét nap mulva az olajat merd le, és a' mi must hátra van, szürkolt kádba tedd el. mert ha ezt az orvosságot ki nem mered, inni adják az erőtelen ökröknek és egyéb marháknak. A' másolás olaj pedig, nem kedvetlen szagú lévén, minden napi kenetül szolgálhat, az inak fájdalmában küszködőknek.

LII. A' kenetnek való olajat hogy kell tsinálni.

Kenetnek való olajat így tsinálj. Minekelötte megfeketedne az olaj gyümölts, mikor legelőször kezd szintelenedni, de még nem tarkúl, kivált a' Liciniát ha van; ha e' nints a' régiát, ha e' sints a' Culminia bogyóit kézzel szedd meg, és mindjárt megtisztítván azon épen tedd sajtóba, és a' nyálkáját nyomd ki: azután felemelt malmon az olaj gyümöltsöt öröld meg, és azt vagy deszkás garatba, vagy ujj kasba tedd bele, és bele tévén a' sajtóval úgy nyomd ki, hogy a' sajtót ne tekerd, hanem csak maga a' sajtó terhével valamennyire hagyd kinyomni: ezután mikor így foly, a' töltögető mindjárt a' seprőtől válaszsza el, és szorgalmatosan külön más désákba vigye által, és annak többi olajat szürje le. a' mi azután nyomódik ki, jó lesz enni, vagy más félehez elegyíteni, vagy magában is.

LIII. A' Disznóhús bésózásáról.

Eddig elég bővön szóllottunk az olajról, menjünk vissza most a' kisebbekre. Minden barmot, kivált a' disznót, az előtt való nap mikor megölik, az ivástól meg kell tartóztatni, hogy a' húsa annál szikkadtabb legyen. mert ha iszik, a' sózásnak több nedvessége fog lenni. Tehát mikor szomjan megöled, a' tsontjait jól kihányd, mert ez jobbá, és állandóbbá teszi a' sózást. Azután mikor a' tsontjait kiszeded, főtt sóval, de nem igen apróval, hanem felemelt malmon daráltal, jól sózd meg, 's kivált azokba a' részekbe, mellyekbe a' tsontokat benne hagyták, sok sót tömj, és deszkára elrendelvén a' tagjait vagy darabjait,

nagy terhekkel nyomtasd meg, hogy kijöjjen a nyálkája. harmadik nap a' terheket szedd le róla, és a' sózást jó erőssen a' kezeiddel dörgöld bele, és mikor azt el akarod tenni, apró tört sóval hintsd meg, 's így tedd el: és naponként meg ne szűnj annak sózását bele dörgölni, míg csak megérik. Ha tsendes az idő azokban a' napokban, a' mellyekben a' húst bedörgölik, hagyd a' sóba kilencz napokig: ha pedig felhős vagy essős, tizenegyedik vagy tizenkettődik nap, tőhöz kell vinni a' besózott húst, és a' sót elsőben kirázni, azután édes vízzel szorgalmasan megmosni, hogy sohol rajta só ne maradjon és egy kevésbé megszikkasztván a' hústartó - helyen felakasztani, a' hová egy kevés füst menjen, melly ha mi nedvesség volna még benne, azt kiszáraszthassa. Ez a' besózás hold fogytán, kivált télben, de Februarius 13-ika előtt is alkalmatosan megeshetik. Van még más sózás neme is, melly a' meleg helyeken is, az esztendőnek minden részében megeshetik, a' melly ebből áll. Midőn a' disznók előttevaló nap a' víztől tartóztatnak, más nap megölik, és vagy forró vízzel, vagy vékony fából lángot csinálván, megkoppasztják (mert mind a' kétféle módon le lehet a' szőret tisztítani) a' husát egy egy fontnyi forma darabokra elvagdadják, azután tungba alól fött sót tesznek, de egy kevésbé (mint fellyebb mondottuk) töretlent: azután a' hús darabok tömötten öszve rakatnak, és egymásután megsóztatnak; de mikor a' tung szájáig ér az ember, a' több részét sóval megtöltik, és terheket téven reá, edénybe öszve nyomják, és ez a' hús mindenkor megmarad, és mint valamelly besózott, a' maga sós levébe eláll.

*LIV. A' kerek-répat és tövis répat hogy kell el-
tenni.*

A' répák körül minél kerekebbeket válassz, és azokat ha sárosok, törölgesd meg, és a' felső héjját eles késsel hámozd le: annakutánna (mint a' betsináltakat készítők szokták) keresztbe a' görbe késsel mesd be, de rá vigyázz, hogy egész a' közepéig ne mesd a' répat. Ekkor a' répák vágásaiba hints apró tört sót, de ne felettébb sokat, és a' répákat tekenőbe vagy tungba rakd el, és többetske sóval behintvén, három nap hagyd úgy, hogy kiizzadjanak: harmad nap mulva, a' répa közep rojtjait kóstold meg, ha bevette é a' sót. azután ha tapasztalod hogy eléggé bevette, mind kiszedvén, eggyenként kit kit a' maga levében öblögesd ki, vagy ha nem sok lé volna rajta, erős sós levet végy hozzá és úgy mosd ki: és annakutánna négyszegletü vesszőkből font ládába, melly nem sűrűn, mindazáltal jó erőssen és vastag vesszőkből legyen öszve szöve, rakd bele; azután tégy rá egy deszkát melly úgy legyen alkalmaztatva, hogy ha a' dolog úgy kívánja, egész fenékiig le lehessen nyomni. mikor pedig azt a' deszkát ilyenre készítetted: nehéz terheket rakj felibe, és egész éjjel, 's egy nap hagyd szikkadni. ekkor szurkolt tserép - vagy üveg hordóba rakd el, 's így töltsd fel mustárral és eczettel, hogy a' lé elborítsa. — A' tövis répákat is egészen ha aprók, a' nagyobbakat pedig elmetelve, ugyan azon lével, a' mellyel a' répákat be lehet tsinálni: de rá kell vigyázni, hogy ezek közül mindeniket, minekelötte szárba indulnának, míg még gyengék, addig kell elrakni. — Az apró tövis répákat egészen, vagy a' nagyokat

három söt négy felé vágván, rakd edénybe, és eczettel töltsd fel, főtt söt is egy meszszylyt tégy bele, egy kondér eczethez. harmincz nap múlva élhetsz vele.

LV. Mustárt miképpen kell tsinálni.

A' mustár magvát szorgalmatosan tisztítsd, és rostáld meg: azután hideg vízzel mosd ki, és mikor jól meg van mosva, két óráig hagyd a' vízben. azután vedd ki, és kézzel kinyomván, ujj vagy szépen kitisztított mosárba tedd bele, és ütőkkel törd meg. mikor meg lesz törve, az egész öszvetört jószágot gyűjtsd öszve a' mosár közepére, és tenyérrel nyomd meg, mikor lelapítottad, likkald meg, és valami kevés eleven szenet tévén bele salétromos vizet tölts rá, hogy minden keserűségét és pállottságát kihajtsa. azután emeld fel a' mosarat, hogy minden nedvessége kiszivároгjon, e' meg lévén erős fehér eczetet adj hozzá, és a' törővel elegyítsd el, 's szürdálta. Ez a' lé a' répák betsinálására nagyon jó. Egyébaránt, ha vendégségi hasznokra akarod készíteni, mikor kiveszed a' mustár nyálkáját, minél ujjabb fenyő tobzokat, és mondolat tégy hozzá, és szorgalmatosan törd meg, eczetet töltvén belé. A' többit úgy tsináld, mint mondottam fellyebb. Ez a' mustár mártásnak nem tsak alkalmas, hanem szép is: mivel gyönyörű fényes, ha gondal van készítve.

LVI. A' barna gyapor, és sárga-répa gyökerét, hogy kell betsinálni.

Minekelötte a' barna-gyapor szárba indulna ásd ki Januarius holnapban, vagy Februariusban

is, és szépen vakard meg, hogy rajta semmi föld se maradjon, és eczetbe és sóba tedd el: azután harmincz nap múlva vedd ki, és a' le hán-
tott héjját vedd el. Azomban a' közepét elme-
télve, üveg- vagy ujj tserép edénybe tedd bele,
és tölts rá levet, mellynek a' mint alább meg van
írva, illyennek kell lenni: Végy mentát, töp-
pedt-szőlőt, és egy kevés száraz veres-hagymát,
és azt pergelt lisztel és egy kis mézzel törd ösz-
ve: melly midön jól öszve van törve; két rész
must-mézet vagy forraltat, és egy rész eczetet
elegyits öszve: s így ugyan abba az edénybe
töltsd öszve, és azt fedővel befedvén, bőrrel
kösd le. Mikor osztán akarsz vele élni, a' meg-
apritott gyökereket levélvel eggyütt vedd elő, és
olajat tölts rá. Ugyan ekkor a' Sárga répa gyö-
kerét azon módon betsinálhatod, mint fellyebb:
mikor pedig a' szükség kívánja, kiveszed az edény-
ből, és eczetes mézet, egy kis olajjal együtt
tölts rá.

*LVII. Erős-czibrét, vagy a' mint mások hívják,
Savanyú hallevet hogy kell készíteni.*

Tégy a' mosárba borsfüvet, mentát, rutát;
kóriándromot, petreselymet, metelő-hagymát,
vagy ha e' nem lenne, zöld veres hagymát, sa-
láta leveleket, mustár-káposzta leveleket, zöld
kerti-kakuk-füvet vagy tsipkepittyet, úgy zöld
pólét is, ujj Sajtot és besózottat: ezeket mind,
egyformán törd meg, és egy kevés borsos ecze-
tet keverj bele. Ezt az elegyítéket, tálba öszve
tsinálván, töltsd reá olajat. Mikor azon zöldsé-
geket, a' mellyek fellyebb emlittettek, öszve tör-
ted, megtisztított diókat, a' mennyi illendőnek
látszik, tégy közé, és egy kevés borsos eczetet
keverj bele, és tölts rá olajat. egy kevésse meg-

pergelt sesamat, azon zöldségekkel, a' mellyek fellyebb említették, törj öszve. Úgy, egy kevés borsos eczetet elegyits hozzá, mellyre fellyül tölts olajat. — Galliai sajtot, vagy a' millyen félét akarsz, apróra vagdalj öszve, és törj meg, fenyő-tobzokat, ha azok bővön vagynak; ha nintsenek, pergelt mogyorókat vagy mondolákat le hántván a' bőreiket, hasonlóképpen a' fűszerek közé elegyits, és egy kevés borsos eczetet tégy bele, és keverd öszve, 's öszve tsinálván, olajat tölts felibe. Ha zöld fűszerek nem lennének, száraz pólét, vagy kerti kakukfüvet, vagy fekete gyopárt, vagy száraz borsfüvet, sajtal törj öszve, és borsos eczetet 's olajat tégy hozzá. Lehet ezeket szárazon is, ha a' többekbe mód nintsen, mindeniket a' sajt közé keverni. — Fehér borsot ha van; ha nints feketét, három unctiát, petreselyem-magot két unctiát, bűdöske gyökerét, mellyet a' Görögök *σιλφιον* hivnak, másfél unctiát, sajtot egy sextanst: ezeket megtörvén és rostálván, mézzel elegyitsd öszve, és ujj fazékba tartsad: azután mikor a' szükség kívánja, a' mennyi tetszik belőle, azt eczettel, és sós hallével ereszd fel. — Levestikomot egy unctiát, töppedt szőlőt, levonván a' bőreit, egy sextanst, fehér vagy fekete borsot egy negyedét: ezeket, ha a' nagyobb költséget el akarod kerülni, mézzel öszve lehet elegyíteni, 's úgy eltartani. Ha pedig drágább erős-cziberét akarsz tsinálni, ugyan ezeket a' fellyebbvaló elegyítékekkel keverd öszve, és úgy tedd el a' haszonra: ha bűdöskéd is nintsen, a' helyett adj hozzá fél unctia mézet.

Elvégezett munkámat P. Silvinus! úgy gondolom, hogy nem rekeszthetem bé jobbal, mint ha egy mutató táblát adok itten az olvasónak, (ha ugyan fognak lenni, a' kik ezeket kívánják megérteni). Jól tudtam azt, hogy végetlen sokak

vagynak, a' mellyeket ebbe bé lehetett volna rakni: de azokat itéltem méltóknak az emlékezetre, a' mellyek leginkább szükségeseknek látszóttak. Nem is adott a' természet az öregeknek mindenbe tudományt. mert még azokról is, a' kik legböltsebbeknek tartattak a' halandók között, csak a' mondatik, hogy sokat tudtak, nem hogy mindeneket.

LUCIUS JUNIUS MODERATUS

C O L U M E L L A

K Ö N Y V E

A Z É L Ő F Á K R Ó L.

I. A' Szőlő Oshola' tsinálásról.

Mint hogy az első Könyvben a' Szántóföldek' műveléséről, ítéletem szerént elég bőven értekeztem: nem lesz helytelen a' fákról 's tsemetékéről való gondoskodás is, a' melly legnagyobb részét teszi a' mezei gazdaságnak. Ugy ítélem annakokáért Virgiliussal, hogy a' tsemetéknek két nemei vagynak, mellyek közül az egyik önként terem, a' másik emberi munka által tenyésztetik. Az, a' mit nem emberi munka hoz elől, inkább épületre alkalmas, ez, a' mihez munka járul, gyümöltseiért használhat. Ez a' neme tehát leginkább meg-jegyzésre méltó, a' melly ismét háromféleképpen osztatik fel: mert a' plánta ágból, vagy fa nevededik, mint az Olajfa, fige-fa, vagy

tsemete, mint a' ró'sa 's nádtsemetek, vagy valamely harmadik nemű, a' mellyet tulajdonképpen sem fának, sem tsemetének nem mondhatunk, a' millyen a' szőlőtő. Minekelőtte a' fának, 's tsemeteknek mivélés módját elől adnám; elsőben is a' szőlőtövekről fogok értekezni. A' ki alatsony, vagy fáiszőlőt akar fel állítani, annak előbb plánta-
 oskolát kell készíteni, mert így tudhatja, mi-
 tsoda nemű szőlőt fog plántálni, mivel a' mit
 pénzen szerzünk és úgy rakunk el, annak jósa-
 gáról bizonyosok nem-lehetünk; minthogy két-
 tséges, ha valyon az, a' ki eladta, figyelmetes
 volt e' a' plántaveszszők szedésében, 's e' mellett
 a' mi meszsziről hozatik, az nem eléggé eggyez-
 meg a' mi földünk' természetével, mivel az ide-
 gen tartománybeliek nehezebben erednek meg.
 Leg-jobb hát a' plántaoskolát azon a' földön ké-
 szíteni, a' hol a' szőlőt el- akarod rakni, vagy
 legalább annak szomszédságában, még pedig
 sok függ a' helynek természetétől. Mert ha dom-
 bokra akarsz alatsony vagy fáiszőlőt ültetni,
 azon légy, hogy száraz helyen légyen a' plánta-
 oskola, 's már gyengekorában hozzá szokjon a'
 Szőlőtő, a' kevés nedvességhez: külömben a'
 midön nedves helyről szárazra viszed, előbbeni
 nedvességétől megfosztatván, elerötelenedik. De
 ha lapályos és vizenyős földeid vagynak, hasz-
 nos leszsz a' plántaoskolát is hasonló helyen ké-
 szíteni, és a' szőlőtöt hozzászoktatni a' bő ned-
 vességhöz; mert a' midön a' sovány szőlőveszsző
 nedves földbe tétetik által, elrothad. A' lapályos,
 és nedves földet pedig, mellyet plántaoskolának
 szántál, elég lészen kapával felkapálni, mellyet
 a' mivelők harmallónak neveznek. Ez a' kapálás
 más fel lábna mélyebb, két lábna pedig síké-
 rebb. Eggy hold földnek illy kapával való meg-
 kapálására 50 nap szám kívántatik. Ha pedig

egy holdnyi hegyet és dombot két lábnyi méjségre keversz meg, 60 nap szám; vagy, ha ugyan azon a helyen akarsz plántaoskolát készíteni, a' hova rakod a' szőlőt, három lábnyi méjségre megkeversz egy holdat 80 nap számmal, úgy mindazonáltal, ha sem kö, sem főveny, vagy más nehezebb matéria nem áll ellent; a' melly esetben hogy mennyi napszám kívántasson meg, nem lehet eléggé meghatározni. Mi pedig szólnunk a' tiszta földről.

II. Millyen plántaveszszőket kell szedni, és mikor?

A' keverés végbevitetvén Februarius Holdnapban vagy Martius' elején szedj plántaveszszőket. Leg jobbak pedig azok, a' mellyek megjegyzet szőlötövekről szedetnek. Mert a' ki jó plántaoskolát akar készíteni, szüretkor azon Szőlötöket, mellyek nagy, ép, 's meg érett gyümölsöt hoztak, eczettel öszvekevert veres földel (hogy az esső le ne mossza) megjegyzi, 's ezt nem tsak egy esztendőben tselekeszi, hanem egymás után három, 's több szüreteken is, ugyan azon szőlötökéket meg tekinti, ha valyon azok meg tartották e' az ő termékenységeket: mert így lehetünk bizonyosok a' felől, hogy azoknak terméseket nem a' bö esztendő, hanem a' szőlötökének jósága okozza. Ha több szüreteken ugyan azon minémüéseket megtartották, az ilyen szőlötökékről szedett plántaveszszők sok, és jó borral szolgálnak; mert akarmelly fajtú Szőlökből is, a' mellyek a' meg ért állapotra el jutnak, sokkal jobb ízű bor leszsz, mint azokból, a' mellyek a' hévség, vagy más ok miatt elromolnak.

III. Miképpen kell szedni a magveszszöket? és a föld mivoltáról.

Szedj, pedig nagy szemű, gyenge haju, kevés és apró magú, édes ízű plántaveszszöket. Legjobbak az ágyékáról, másod rendbeliek a vállairól, harmad rendbeliek a szőlő tetejéről szedetttek, a melyek hamar megfogamzanak s termékenyebbek, de leghamarább is megvénülnek. A' fattyu venyigéket elültetni nem tanátsos, mert terméketlenek. A' kövér, sik, és nedves helyeken korán érő szőlőtöket ültess, ritka Szemüeket, rövid bötyküeket, erőtlenekeket, mert az ilyen fajtu szőlő veszszökre az efféle föld alkalmas. A' Száraz, sovány, és kopár helyeken: csak nem természettel termékeny, erős, és sűrű szemű szőlőt. Hogy ha a' kövér földbe erős szőlőtökeket rakol, inkább levelekkel bujálkodnak és akarmelley gyümölsöt hoznak tökéletesen meg nem érlelik: viszont az erőteleneke a' sovány földbe, hamar megtsökkennek, és kevés gyümölsöt hoznak. Mindenik fajtu szőlőt külön ültess; így mindeniket a' maga idejében metszheted és szüretelheted. A' plántaveszszök, ha a' végeiken lévő agg-vagy száraz venyigékkel rakattatnak el, hamar megerednek, és erőssen nevedednek, de hirtelen megvénülnek: a' melyek ellenben aggvenyige nélkül plántáltatnak el, nem olly hamar erednek meg, de tovább eltartanak. A' legfrissebb magveszszöket kell a' földbe elültetni. Ha mindazonáltal későre maradt volna az elültetések, szorgalmatosann be kell temetni, egészen, ollyan helyen, a' hol sem az essőt, sem a' szelet meg ne érezhessék. Az ültetményeket nap-

keletre tsináld, és ujj hold után 10-ik nap, és 20-ik után. Ez az ültetés módja legjobb a' szőlőkhöz. De a' midön ültetsz kerüld a' hideg szeleket. A' Furkós-vezzsöt így tedd el. A' Furkós-vezzsönek legfellyebb is tsak 6 bimbói legyenek, úgy mindazáltal, ha közbe rövid bötykei vagynak. Ennek alsó részét, mellyet a' földbe le-teszel a' bötykénél, úgy hogy a' bimbót meg ne sértsed, éles késsel ke-rekdeden vágd el, és mindjárt marha ganéjjal kend meg; ekkor a' már jól meg kapált, és ganéjzot földbe az egyenes venyigét szurd le, úgy hogy négy bimbói el fedeztessenek. A' Plánta-vezzsök között elég leszsz mindenfelé egy lábnyi közt hagyni; a' midön megfogamzának gyakorta meg kell fattyazni, ne hogy kelletinél több venyigéket tápláljanak, hasonlóképpen sok izbe meg kell kapálni; késsel nem kell illetni. Huszonnegyedik holdnapban mettszettessenek meg: harminczhat holdnap mulva, plantálják által. Nyugodt földbe rakjad a' Szöllöt; mert a' mit oda, a' hol már szöllő volt tíz esztendőnel, hamarébb ültetsz nehezebben fogamzik meg, és soha neki nem erősödik. A' földet, minekelötte szöllövel béültetnéd, probáld meg millyen izü; mert a' bora is olyan izü fog lenni. Az izét pedig (a' mint az első Könyben elől adtuk) úgy lehet ki tanulni, ha a' földet vízzel meg öntöd, 's minekutánna meg szürted a' vizet meg kóstolod. A' szöllőnek legjobb az a' homokos föld, a' melly alatt édes nedvesség van: hasonlóképpen jó az olyan föld is, a' melly morsalékos: úgy hasznos a' gyülevész, és hányt föld is. Alkalmatos a' szöllő-ültetésre az olyan homok is, a' melly alatt édes agyag van. Mind az a' föld pedig a' melly nyárban meg hasadoz nem hasznos a' szőlőknek, 's fáknek. A' föld' alsó része táplálja a' szöllöt, 's fát, a' felső része pedig örzi. A' kö-

vek

vek a' föld tetején mind a' szőlő tökéket, mind a' fákat meg sértik. az allyát meg hívesítettik. A' közép szerü ritkaságú föld, legjobb a' szőlőnek: de azt, a' melly az essőt által eresztí, vagy fellyülről soká megtartja, kerülni kell. Leghasznosabb pedig az, a' melly fellyülről egy kevésse ritka, a' gyökerek körül sűrű. A' hegyeken, 's halmokon nehezen erednek meg a' szőlők; de erős, jó izü borral szolgálnak. A' nedves és lapályos helyeken legerőssebbek; de a' borok gyenge, 's nem is tartós. És minthogy a' plántavesz, szökről 's a' föld' mivoltáról szóllottunk, most a' szőlők' neméről értekezzünk.

IV, A' Szőlők' neveiről.

A' Szőlőtökék leginkább szeretik a' fákat, mivel természettel magasra nőnek, azomba több veszzöket is hoznak, és a' gyümölsöt egy formán megérlelik. A' Szőlők' ezen nemét faiszlőnek hívják, mellyről többet fogunk a' maga helyén szóllani. A' Szőlőknek pedig szinte három nevei vagynak szokásba, — ugymint a' kollátosok, földre terültek, és még egy harmadik, a' melly merően a' föld felett mint a' fa, magában áll. Az illyen nemü szőlő a' kollátosnál némelly részhen alább való, más részről pedig jobb. A' Kollátos több levegőt vesz magába, magassabb helyen hoz gyümölsöt, 's eggyformábban érleli meg, de nehezebb mivelní: de ez ugy van szerkeztetve, hogy szántani is lehet 's annál fogva, hogy gyakrabban 's kevesebb költséggel miveltetik, jobb termövé is leszsz. De a' melly egészen a' földre terül, sok de nem derekas bort terem. Legjobb a' szőlőt kapált földbe rakni el.

Luc. Jun. Mod. Columel. II. Dar. 18

Néha pedig vagy inkább némelly helyeken árkokba rakják le. Néha gödrökbe is teszik, de a' mint mondtam egy hold föld 3 lábnyi mélyre, 80 nap alatt kapáltatik meg: két láb mélységű, és hetven láb hosszúságu ároknak felásására pedig, egy nap szám elégséges. Hármas gödröket, az az olyanokat, a' mellyek mindenfelé három lábnyiak, egy napszamos tizenolczat készít. Vagy mindenfelől két lábnyiakat egy napszamos húszat ás meg. Vigyázni kell azomban, hogy a' száraz és dombos helyeken mélyebben rakattassanak le a' szőlő tökéek, mint a' nedves, és lapályos helyeken. Nem külömben, ha gödrökbe, vagy árkokba rakjuk a' szőlőt, legjobb leszsz előtte esztendővel tsinálni a' gödröket vagy árkokat. A' melly szőlő legközelebb rakatik egymáshoz, mindenfelől öt lábnyi közre tétetik le, sűrűbben pedig hét vagy nyolcz lábnyira. De a' mellyet legritkábban rakunk el, hogy könnyen is meg lehessen szántani, tiz lábnyira helyezettetik egymáshoz. Az ilyen módon elrakott szőlők kétségekivül nagyobb darabot foglalnak el a' földből, de a' legerőssebbek, és leggyümölcsözőbbek. Midön a' plántaveszszöket lerakod, a' gödörnek vagy ároknak allyát kapával ásd meg, 's tedd puhává. Azon légy, hogy a' szőlő mellyet lerakol, támaszhoz köttetvén napkeletnek tűzzön. A' gödör allyában mintegy öt fontnyi köveket úgy helyheztess, hogy a' szőlőt el ne nyomják, de mindazonáltal a' gyökerei mellett legyenek. Azon kívül tégy ezek után egy hemina fehér szőlő törkölyt a' fekete mellé, és feketét a' fejer mellé, 's ekképpen a' gödröt vagy árkot ganélyos földel félig töltsd meg. Annakutánna a' legközelebbi három esztendőben, a' gödröt vagy árkot lassanként egész a' tetejéig töltsd meg, 's így fognak a' Szőlők a' lefelé való gyö-

kerezéshez hozzá szokni. A' gyökereknek pedig menetelre való közt adnak a' kövek, és télen a' vizet elűzik, nyáron nedvességet szolgáltatnak a' törkölyök, 's ezek a' szőlőt a' gyökerezésre is kényszerítik. Mivel hogy tanítottunk arról, miképpen kelljen a' szőlőt elrakni most annak mi veléséről fogunk értekezni.

V. Miképpen kell a' szőlőket művelni.

Az új szőlőnek minden bimbóit hagyd kijönni, 's mihelyt a' szőlő jövése négy ujnyi leszsz, azonnal levelezd-meg, 's hagyd meg két vesszőt, egyiket azért, hogy tőkének maradjon, a' másikat, hogy segédül szolgáljon, ha hogy történetből az a' rendes ki veszne: ezt a' mivesek örökönek hívják. A' legközelebbi Esztendőben továbbá, a' midön a' szőlőt megmetszed, egyiket a' jobbik vesszőt, hagyd meg: a' harmadik esztendőben a' szőlőt, míg gyenge, arra a' formára vegyed, a' mellyre akarod. Ha kollátos szőlőt akarsz készíteni, egy vesszőt hagyd meg, úgy hogy azokat a' két bimbókat mellyek a' földhöz legközelebb vagynak, éles késsel faragd le, hogy ki-ne hajthassanak, azután a' három következőket hagyd meg, a' vessző több részét mesd el. Ha pedig azt akarod, hogy a' szőlő magában álljon, mint a' fának, karjait hagyd, 's azon légy hogy kereken formáltassék. Mert azonkívül hogy ilyen módon elrendeltetvén szép formájú, kevésbé van a' veszedelemnek is kitétetve, a' midön mindenfelől minteggy az egy arányosság által megerősítettvén, magában meg áll. Elég leszsz pedig a' midön elsőben a' karok hagyatnak, mindenik venyigén egy egy bimbót hagy-

ni, ne hogy mindjárt megterheltesse. Ezen mettszés után öszve szedvén a' venyigéket, a' szöllöt kapával méjjen, és eggy formán ásd meg, vagy ha ritkán vagynak elrakva szánts meg. 15-dik October után kezd el kinyitni, 's a' tél előtt ki legyen nyitva. Telen a' szöllöt ne miveld, hanem ha azoktól a' gyökerektől, mellyek a' nyitásban kilátszanak, akarod meg tisztítani. Ekkor legjobb azokat lemetélni, de úgy hogy a' hejját meg ne sértsed, sőt inkább eggy ujnyi formán hagyd meg az annyától, 's úgy vágd el a' gyökeret, mert a' mellyet közelebb vágysz-le azonkívül, hogy a' szöllöt megsebesíti, 's annál fogva árt neki, magából ezen meg sebesedett részéből még több gyökerek származnak. Azért is legjobb eggy kis részt meg hagyni, 's ekképpen a' felső részeket, mellyeket a' mivesek nyáriaknak neveznek elvagdalni: a' mellyek így elvágattván leszáradnak, többé a' szöllöknek nem ártanak. Le lehet télen a' fattyu veszőket is metélni, annyival inkább, hogy hidegben irtatván ki kevésbé éllednek meg. A' kinyitás véghez menvén illő leszen minden harmadik esztendőben a' tél előtt a' szöllök gyökereire minteggy két megszelyni érett ganélyt tenni, kivévén a' galamb ganélyt, a' mellyből ha eggy heminánál többet tesz el, ártani fog a' szöllőnek. A' Tél végeztével továbbá a' kinyitott szöllöt ásd körül. A' Tavasz éjj napegyenlőség előtt, a' melly van 25-dik Martiusban, a' nyitást terítsd el. Aprilis 13-dika után a' szöllöt töltsd fel, nyáron továbbá a' mit lehet gyakorta terítsd el. Eggy hold szöllő földet 5 nap alatt nyitnak ki, 5 nap alatt meg keverik, és 3 nap alatt elterítik. Eggy hold erős, és már megállapodott szöllöt 4. nap alatt lehet megmettszeni, 6 nap alatt megkötözni. A' kollátos szöllőre nézve semmi illyest alkalmatosan meg-

határozni nem lehet. Némellyek azt javalják, hogy a' legközelebbi esztendőben átültetett szőlőt nem kell megmeteszeni, a' következő esztendőben továbbá meg kell tisztogatni 's egygy vesszőt mellyet meghagyunk a' 3-dik bimbójánál el meteszeni; a' harmadikban továbbá, ha a' szőlő jól neki vette magát, egygy bimbóval többet kell meg hagyni; a' negyedikben két bimbót, a' legközelebbi mettszéshez hozzá kell adni, 's ekképpen végezetre az ötödik esztendőben a' szőlőt megkollátolni. A' mivelesnek ugyan ezen rendét mi is a' magunk tapasztalásából helyesnek találtuk.

VI. A' Szőlő meg mettszéséről 's tenyész- tetéséről-

A' régi szőlőt ha fellyülről vagynak gyökerei ne mesd meg; külömben az új szőlő is, melly a' mettszésből származik, haszontalan erejű fog lenni a' föld' felső részén terülvén el a' gyökerek. Minekokáért gyümöltsöt sem terem bővön, 's mind e' mellett is hamar megvénül. Az ilyen szőlőt tehát, hanem szárazok a' törzsökei, és hajtathatók, árkokban legjobban el lehet dönteni, 's így megújítani. Ha pedig annyira megszáradt, hogy meg nem lehet hajtani, első esztendőben egyszerre úgy ki ne irtsd a' gyökereit, vagy meg ne sértsd, hanem nyisd ki, 's tégy ganéjt a' gyökereihez, és úgy mesd meg, hogy kevés, és bizonyos vesszőket hagyj rajta, és kapáld meg szorgalmatossan 's gyakorta fattyazd meg, ne hogy átaljában felesleg való venyigéket neveljen. Így miveletvén erős, és hosszú vesszőket fog hozni, mellyeket a' következő esztendőben a' sorok között készített gödrökben hujts el: 's annaku-

tánna három esztendő alatt míg megerősödik gyökorta kapáld meg 's magát az anyját temesd el, semmit többé arra nem ügyelvén, a' mellyet kirtörlesz. Az utolsó esztendőben az anyját gyökere-restől vedd ki, 's úgy rendeld el az uj szöllöt. Ha pedig a' régi szöllőnek tsak méjjen lévő jó fajtu gyökerei vagynak, úgy hogy kinyittatván nem láttszanak, ezt a' szöllöt első Mártius körül, minekelötte megmettszenéd, nyisd ki, és midön méjjen kikapáltad azonnal mesd-meg. A' gyökereitől négy ujnyira, hagyj törzsökét, és ha lehetséges valamelyik bötykénél, fűrészszel mesdel, és a' sebjét éles késsel simítsdki, az után kö-zépszerű módon megganéjzozott apró földet úgy tégy reá, hogy bétemettetvén a' törzsök, legalább három ujnyi föld legyen a' seb felett. Ezt azért kell tselekedni, hogy a' nap ki ne szárasz-sza, és hogy jobb veszszöket adjon azon által vett nedvességből, mellyet a' föld szolgáltat. De a' melly szöllő rossz fajtú, és terméketlen, és a' felső részei revesek, 's vakotások, ha gyökerei elég méjjen nyulnak, legjobban el ültetik úgy, hogy kinyit-tatván, és megmezitelenítettvén, az alsó része föld szint úgy mettszessék meg, ne hogy a' mirdön fel töltetik föld felett áljon.

A' Szöllő szaporításáról.

A' szöllő szaporításának leginkább három nemei vagynak szokásban; eggyik az, mellynél fogva az anyától származott veszszö árokba tétetik le, a' második az, mellynél fogva maga az anya eldöntetik, és az ő veszszői által több kárókra elosztatik. A' harmadik az mellynél fogva a' szöllöt két vagy három részre elmettszetik,

ha különböző sorokban kell elnyújtani. Az ilyen legkésőbbben erősödik meg; mert az elszabdalt szőlőtő a bélit elvesztí. Minthogy a' ne-
meit előladtuk mutassuk meg hogy mindeniket
miképpen kell készíteni. Midőn a' vesszőt az an-
nyától a' földbe le akarod nyomni, mindenfelől
négy négy lábnyi gödröt készíts úgy hogy az
ujj tő a' másiknak gyökerei által ne sértessék
meg. Annakutánna hagyj négy bimbókat, mel-
lyek a' gödörbe le menjenek, hogy belőlök gyö-
kerek származzanak: a' többi részét melly az an-
nyát éri mesd le, hogy szükségtelen venyikéket
ne hozzon. Azok közül pedig, a' mellyeknek a'
földön fellyül kell állani, két, vagy legfellyebb
három bimbónál többet meg ne szenyvedj, a' töb-
beket mellyek a' földel befedetnek, a' négy als-
kat kivévn tördeld le, hogy a' szőlő fellyül ne
hajtson gyökereket. Illyen módon tétetven le,
hamar megneveledik, és harmadik esztendőben
az annyától el lehet választani. — Ha pedig ma-
gát a' szőlőtöket akarod eldönteni, ásd körül
szorgalmatossan a' gyökerét, de úgy hogy ma-
gát meg ne sértsd, és a' tőkét fektesd le, hogy
a' gyökerét meg ne szakaszd. Mikor azt elön-
tötted 's látod meddig ér el, áss egy árkot,
mellybe nyomd bele a' tőkét: azután abból az
árokbol mint egy kiágazó árkokat csinálj, a' mel-
lyeken a' mint mindenik vessző kívánja, el le-
hessen vonni, 's ekképpen földel fedd bé. Ha pe-
dig a' tőkének kevés vesszeje van, és különbö-
ző sorokba kellene elvonni, 's azokat a' karókat,
a' mellyekhez kell nyújtani, el nem érheti külö-
mben, hanem ha széllyel megyen: azon légy, hogy
minél élesebb késsel ott a' hol két águ, hasítsd
meg, 's ugyan azon éles késsel, a' seb helyét
igazítsd meg, a' hol a' hasítás egyenetlennel lát-
szik. így húzatván széllyel több sorokra el lehet

osztani. Nem haszontalan az a' szaporítás módja is, a' mellyet mi találtunk. ha mikor a' sort el nem éri a' szőlőtő, 's nem olly hosszú a' vessző, hogy az árok fenekére lebotsáttatván, onnan vissza lehet szegni, és a' föld felett felemelni: a' rövidségétől meg ne ijjedj, hanem akarmilyen a' vessző, ha egyszer ennek a' hegye elér az árok fenekére, csak nyomd le, és temesd el: azután azokat a' bimbókat mellyek az anyához közelebb vagynak hagyd meg, hogy a' felső részekről hajtsanak vesszőt. Végre három esztendő múlva válaszd el az anyától, és a' magakarójához vidd oda azt a' részét, a' mellyet az anyáról elmetszettel, és tsináld tökévé. A' letett vesszőnek a' gödrét ne előbb, hanem három esztendő alatt töltsd bé lassan lassan: a' felső gyökereit vagdald el: gyakorta kapáld meg.

VIII. A' hasznos oltásokról, mellyek a' szőlőtökéket termékenyekké tészik.

Ha a' szőlőtövet bé akarod oltani, a' legjobb fajtu termékeny vesszőket, mikor kezdenek fakadni, déli széllel, akkor vagdald le az anyokról. A' melly vesszőt bele teszel, a' szőlőtőnek a' tetejéről válaszd, gömbölyü legyen, jó és sűrű bimbóju. azomban három ép bitykőket hagyd meg: a' harmadik bimbón alól, mind a' két felől, két ujjnyi hosszúságra ék formán éles késsel faragd meg, úgy hogy a' bélit meg ne sértsd. Azután azt a' tövet, a' mellyet be akarsz oltani, fűrészeld el, a' sebjét simítsd meg, 's így hasítsd meg, és az elkészített darab vesszőket a' hasításba dugd bele arról az oldalról, a' merről meg vagynak faragva, úgy hogy az oltó-ág kéjja a' szőlőtő

héjját egy formán meglepje. A' mit beoltasz, azt füzveszszövel, vagy szilfa hársal szorgalmasan kösd meg, és öszvegyúrt polyvás sárral kend be, és borítsd be a' sebet, 's úgy kösd meg, hogy a' víz és szél hozzá ne férhessen. azután a' sáron fellyül mohot úgy rá, és így kösd meg: az a' dolog nedvesen tartja, és kiszáradni nem engedi. Az oltáson és a' kötésen alól, éles késsel a' tőkét sebesítsd meg egy kevésbé, mind a' két felől, hogy ezekből a' sebekből folyon inkább ki a' nedvesség, mint az oltás helyén bővölködjön, mert árt a' felettébbvaló nedvesség, és nem engedi a' bele tett oltóágakat megfogamzani. Némelyek a' régiek közül jobb szeretik megfúrni a' tőkét, 's úgy hotsátani abba a' gyengén megfaragott oltóágat: de mi ugyan ezt jobb móddal tselekedtük. mert a' régi fúró port tsinál, 's ezzel égeti azt a' részt, a' mellyet fúr: a' megégett pedig, igen ritkán fogja meg a' bele tett oltóágakat. Mi tehát azt a' fúrót, mellyet Galliai fúrónak neveznek fordítottuk erre az oltásra: e' lyukaszt, azomban nem éget, mert nem port, hanem forgátsot tsinál. Azért mikor a' kifúrt lyukat kitisztítottuk, mindenik felől a' megfaragott oltó-ágakat bele teszszük, és osztán bekenjük. Az ilyen oltás igen könnyen megélled. Annakokáért éjjnapegyenlőség táján tökéletesebb a' szöllő óltas: a' nedves helyeket fehér szöllőről; a' szárazokat feketéről oltsd be. A' terméketlen tőkéket termékenyekké így tedd: A' melly tőkék keveset teremnek, erős eczettel hamuval öszve keverve, öntözd meg azokat, 's magát a' töke héjját is ugyan azon hamuval kend meg. A' mellyek pedig azt a' gyümölcstöt, a' mellyet mutatnak, meg nem érlelik, de minekelötte megpuhulnának a' szőlőszemek, elszáradnak, azokat így kell meg

jobbítani: mikor a' fűrtökön meg van a' szemeknek illendő nagyságok, a' szőlőtökét a' tövinél vágd el, a' sebjét erős eczettel és régi vizellettel öszve elegyített földel kend be, és ugyan ezzel a' gyökereit öntözd meg, gyakorta kapáld meg. Ezek elöl hozzák a' vesszőket, és a' szőlőnek nedvességét megadják.

IX. Hogy a' tökén különböző nemű szőlők legyenek.

Van olyan neme is az oltásnak, melly olyan szőlőfűrtököt terem, mellyeken különböző nemű és színű szőlők találtak. Ezt pedig ilyen módon viszik véghez. Négy vagy öt, vagy több vesszőket is különböző neműeket, a' mennyit tetszik, válaszd ki, és azokat szorgalmasan és egyformán elintézőn, kösd öszve: azután valami tserép tsöbe vagy szaruba szorossan dugd bele, úgy hogy mind a' két részről valamennyire kiérjenek, és azokat a' részeket, a' mellyek kiérnek, oldozd ki, azután egy gödörbe tedd bele, és trágyás földel temesd be, és öntözd míg kibimbóznak. Mikor a' vesszők öszve ragadtak egymással, két vagy három esztendő után már eggyé lévén, rontsd el a' tsövet, és mint egy a' szárnak a' közepe táján, a' hol úgy látszik, hogy legjobban öszve ragadtak, a' szőlőtövet fűrészel mesd el, és a' sebjét simítsd meg, és apró földet halmozz rá, úgy hogy három ujnyi vastagon borítsa bé a' Sebet: ebből a' többől midőn hajtás jö ki, a' két legjobbikat hagyd meg, a' többit hányd el: e' szerént olyan szőlők teremnek rajta, mint a' millyeneket feltettünk. — Hogy pedig a' szőlők mag nélkül teremjenek: a' furkós vesszőt

hasítsd ketté, de úgy hogy a' bimbóit meg ne sértsed, és minden bélit szedd ki, azután egymással öszve téven kösd együvé, úgy hogy a' bimbóit ne bántsod, 's így trágyás földbe tedd le, és öntözd meg. mikor hajtani kezd, gyakran és mélyen kapáld meg. Felnevekedvén a' töke, minden mag nélkül való szőlőket terem.

X. Szüret után, miképpen kell metszeni?

A' szüret végbe menvén, mindjárt metszéshez fogj, minél jobb késekkel és élesebbekkel; így a' sebek simák lesznek, és a' tőkén is a' víz meg nem állhat: melly mihelyt azon megállapodik elrontja a' tőkét, és férgeket 's más egyéb állatokat terem, mellyek a' vesszőt megemésztik, sebeket pedig kerekéket tsinálj, mert ezek hamarabb behegednek. A' széles, régi, roszzul nőtt, tekeredett vesszőket vagdald le: az ujjakat, gyümölts termőket, és néha az unokát is, ha alkalmas, és már a' töke hanyatlik hagyd meg, és a' karjait is oltalmazd meg, minél hamarabb lehet a' metszést vidd véghez. A' száraz, és agveszszőket, mellyeket késsel nem lehet lemetszeni, éles fűrészszel fűrészeld le. A' sovány és száraz földön lévő erőtelen szőlőt, tél után mesd meg; a' melly részét meg nem metszted, Februarius első napja táján, vedd elő. 13-ik Decembertől fogva, Januarius 13-dikáig, a' szőlőtőhöz és élőfához, nem lehet késsel nyúlni. Mikor metszed a' szőlőt, a' két bimbó között mesd el: mert ha éppen a' bimbó mellett metszed el, szenyvedni fog, és ki nem fog hajtani. A' seb pedig mindenkor lefelé nyúljon, így sem a' víz, sem a' nap miatt semmi baja nem lesz, és jól vesz magának nedvességet. A' kövér földön, és jó

erejü szőlőben, több bimbókat és vesszőket hagyj. a' soványban kevesebbet. Ha valahol a' szőlőtökén karját akarsz, éles késsel egyszer vagy kétszer azon a' helyenn, egy ujnyi forma mélyen szúrd meg. a' karját, ha szinte hosszu is, egészen le ne vedd, ha csak egészen el nem száradt. — Az új szőlőt a' tél előtt már kinyisd, hogy minden essöt bé vegyen és sáros legyen. A' szőlőtökék, és élőfák, mennél hamarább kinyitod azokat, annál erősebbek lesznek. De a' mellyek hegy oldalakba lesznek, úgy kell azokat kinyitni, hogy fellyülről a' tövök mellett fészkekék legyenek, alólról pedig bakhátotskákat kell tsínálni, hogy annál több vizet és iszapot tartsanak meg. A' vén szőlőt, se ki nem kell nyitni, hogy a' gyökerei a' mellyek fellyül vagynak rajta, el ne száradjanak, se meg nem kell szántani, hogy a' gyökerei meg ne szaggyatódjanak. kapákkal gyakran és mélyen kapáld meg, mindennütt egyformán, és trágyával vagy polyvával öntsd meg a' földjét, a' tél előtt, vagy mikor magát a' töket apródonként kinyitod, ganéjod meg.

XI. A' szőlő megfattyazásáról.

A' millyen jól meg kell metszeni a' szőlőt: szinte olyan hasznos azt szorgalmasan megfattyazni: mert mind a' vesszők a' mellyeken gyümölcök vagynak jobban megerősödnek, és a' következő esztendőbeli metszés könnyebb lesz, mind pedig a' töke is, nem lesz annyira sebhelyes. mivel a' mi zöld és gyenge korában törelik le, csak hamar begyógyul. ezen kívül a' szőlők is jobban megérnek. a' szőlő virágzása előtt

már tíz nappal meg legyen fattyazva a' szőlő, a' mi a' tőkén kelletinél több nőtt, azt vedd le. a' mi a' tetejébe vagy a' karjain jött elő, szakasd le, azokat tudniillik a' mellyeken nintsenek szőlők. A' veszszők tetejeket, hogy buján ne nőjjenek, tördeld el. A' melly szőlőfejek délre vagy napnyugottra néznek, hogy meg ne égjenek, a' maga veszszejével fedd be.

XII. A' kapállásról.

Mihelyt a' szőlő szeme kezd változni, háromszor kapáld meg: és mikor már érik, dél előtt, addig kapáld míg nagy meleg nintsen, délután pedig mikor elmúlt a' nagy meleg: ez a' dolog, mind a' melegtől, mind a' nedvességtől a' szőlő szemet nagyon őrzi. A' sáros földet, se szántani, se kapálni nem kell, mert nagyon megkeményedik, és meghasadoz. Jobb a' földet kapákkal forgatni meg, mint ekével. a' kapa egyformán fordítja meg az egész földet: az eke, azonkívül kogy padokat tsinál, az ökrök is mikor szántják, nemelley veszszőket, és néha egész tőkéket is, kitérnek. A' szőlő kapállásának pedig soha sintse vege: mert mennél többször megkapáld, annál több gyümöltsöket is fogsz azon lenni.

XIII. Hogy a' hideg a' szőlőt ne bántsa.

Tavaszzal a' sorok között sok rakás polyvaíd legyenek elrakva a' szőlőbe. mikor időnn kívül veszed észre a' hideget, minden rakást gyujts meg: így a' füst a' ködöt és hideget elhárítja.

XIV. Hogy a' hangya a' tőkére ne mászszon:

A' tsillagfürtöt törd öszve, és olaj seprővel keverd fel, 's azzal a' tőke allyát kend meg; vagy a' gyantát főzd meg olajjal, ezzel is alól a' tőkéket mázold be, így a' hangyák nem bántják.

XV. Hogy a' patkányok vagy madarak a' szőlőt ne bántsák.

Azokat a' tőkéket, a' mellyek az épületek mellett vagynak, a' patkányok vagy egerek bántani szokták. Hogy e' ne legyen, vigyázzunk a' hold töltére, mikor az Oroszlán, vagy a' Scorpio, vagy a' nyilas, vagy a' bika jegyébe lesz, és éjjel hold világon messük meg. Van egy bogár neme is, pergettyünek hívják, e' majd egészen elrágja, a' még gyenge szőlő leveleket és fürtöket. Hogy e' ne történjen, a' metsző-késeket, mellyekkel a' szőlőt megmetszeted, vége lévén a' metszésnek, medve vérrel kend meg; vagy ha vidra-bőröd vagyon, metszés alatt valamikor megköszörülöd a' metsző kést, azzal a' bőrrel töröld meg az élit, 's így kezdj a' metszéshez. mivel a' hegyi szőlőkről elég bővön szóllottunk, a' felfutó fáiszőlőkről adjunk most tanátsot.

XVI. A' felfutó fáiszőlőkről.

A' szőlőtövet leginkább a' juharfa tartja, azután a' szilfa, azután a' körösfa. A' juharfát, mivel nem alkalmasok a' lombjai, sokan nem szeretik. A' szilfa pedig, mellyet a' mivesek Atiniá-

nak neveznek legderekabb és zöldellőbb, és sok lombjai vagynak: és ezt leginkább a' kövér helyekre kell ültetni, vagy a' középszerűekre is: de ha a' darabos és szomju helyeket, előfákkal kell beültetni, sem a' juharfa, sem a' szilfa nincsenek olly alkalmasok mint a' gyertyánfa; amazok erdei körösfák: mindazáltal egy kevésbé szélesebb levelűek, mint a' több körösfák, nem is alábbvaló a' lombjok, mint a' szilfaké. A' ketszék ugyan és juhok ezt a' lombot jobban is kedvellik. Azért a' kik felfutó fái-szőlőt akarnak ültetni, esztendővel az előtt, minekelötte a' fákat elültetnék, gödröket tsináljanak, négy négy lábnyit mindenfelé. Annakutánna Martius első napja táján, ugyan abba a' gödörbe tegyék a' szilfát, és nyárfát, vagy körösfát, hogy ha a' szilfa hibáz, a' nyársfa vagy körösfá, helyébe legyenek. ha pedig mind a' kettő megélt, az egyiket ki kell venni, és más helyre kell tenni. A' fái-szölőnek negyven lábnyira kell elrendeltetve lenni egymáshoz. mert így mind magok a' fák, mind a' mellettek állított szőlő tövek is jobban megélednek, és jobb gyümölcsöt adnak. a' gabonák is, mellyek abba lesznek, kevesebbé szenyvednek az árnyékban. A' fát a' mellyet elültetsz, gyakran megkapáld, hogy annál hamarább felnévekedjen, és három esztendő alatt késsel hozzá ne nyulj. Eltelven harmincz hat holnapok, a' tőkének elfogadásához formáld, és a' feleslegvaló ágait vagdald le, karokat hagyván egy más felett, grádsok formájára, minden második esztendőben, hatodik esztendőben, ha már erősnek látszik, párosítsd össze ekképpen. A' fa száráról hagyj egy lábnyit közt: azután négy láb hosszú, három láb mély, és harmadfel láb széles árket ásván, hagyj azt legalább két holnapig az idő viszontagságának

kitétetni: ekkor osztán Martius első napja táján, a' szőlő oskolából való tövet, nem kisebbet tíz lábnál, dönts el, és támaszd meg, és foglald a' fához; ezt a' közébbvaló esztendőben meg ne mesd: a' harmadikban pedig vedd egy veszszőre, és kevés bimbót hagyj rajta, hogy míg meg nem erősödik, felfelé ne huzalkodjon: annakutána, mikor jól megnevekedik, a' fának minden ágazatain rendeld el annak veszszzeit, úgy mindazonáltal, hogy a' tökét meg ne terheld, hanem bizonyos és a' legizmosabb szálakat hagy meg. A' felfutó fáiszőlőt, a' mint megmetszeni, úgy szorgalmatosan meg is kell kötözni. mert abban a' gyümöltsnek ereje leginkább, és több ideig is eltart, a' melly erős részeken, és alkalmas helyeken van megkötve. Azért minden esztendőben kell követni a' metszést, úgy hogy a' kötések helyei megújittassanak, és a' töke alkalmas ágakon rendeltessék el.

XVII. Az olajfás helyekről.

Az olajfa leginkább a' száraz és agyagos dombokat szereti; a' nedves és kövér lapályokon pedig, gyümölts nélkül való zöld lombokat hoz. Jobban fel lehet pedig törökökről állítani az olajfás helyet, mint plántákról. Magó pedig úgy tartja, hogy száraz helyekre kell plántálni az olajfát, vagy majd éjjnap egyenlőség után, vagy a' tél előtt. A' mi időnkbeli földmivelők a' tavaszi időt, Május első napja táját tartják. Az olajfának gödrének pedig mindenfelé négy négy láb-
nak kell lenni, a' gödör fenekere követ és köve-
tset hányni, azután fellyúl négy újjnyi földet tenni,
azután a' fátskát letenni olyan egyenesen, hogy a'

fát pedig a' szélvészeketől szorgalmatossan meg kell őrizni, karókhöz kötven, és a' föld közé, melly a' gödörbe tétetik, ganéjt elegyítvén. Az olajfát hatvan lábnyira kell elrendelni egymástól, hogy legyen üressége a' szélére kiterjedni; mert a' mellyek magasra mennek fel, romlandók, és kevés gyümölsöt teremnek. Legjobb olajfa a' Liciniusi, a' pausia olajjal; második, enni az orchis. vagynak régiák, és rádiusok is, mellyek sem színekre sem olajokra nézve nem olly kedvesek, mint a' mellyeket fellyebb említettünk. Ha az olajfát arra a' helyre ülteted, a' honnan tserfát ástak ki, elvész, azért, hogy vagynak némely férgek, mellyek a' tserfa gyökerébe teremnek és nevednek, és ezek az olajfa plántákat, nagyon megemésztik. Ha az olajfán egy ág a' másiknál valamivel elevenebb, ha azt le nem vágod, az egész fa elszárad. minden fátskákat, minekelötte által vinnék, veres krétával meg kell jegyezni, hogy mikor leteszik, ugyan arra a' részeire néznek az égnek, mellyekre néztek a' fa-oskolában is: külömben a' hidegtől, vagy melegtől szenyvedni fognak arról a' részről, mellynek szokások ellen, más oldalon, ki vagynak tétetve.

XVIII. A' gyümölsösök állításáról.

Minekelötte gyümölsöst állitanál, a' mekkorát akarsz, kerítsd be fallal, vagy árokkal, úgy hogy nem tsak az emberek, de még a' barmok se mehessenek rajta által, hanem tsak az ajtaján mind addig mig felnevednek az elültetett plánták. mert ha a' hegyeik kézzel letöretnek, vagy

a' barmoktól elrágatnak, előbb mint sem felnevednek, örökre oda lesznek. Hasznosabb pedig a' gyümölts fákat nemenként elrendelni, leginkább azért, hogy az erőtlének az erősebbektől el ne nyomattassanak, mellyek sem erővel, sem nagysággal egymáshoz nem hasonlók, nem is egy formán nőnek. A' melly föld szölőnek jó, ugyan az gyümöltsfának is alkalmas.

XIX. A' gödrök készítéséről.

Eszkendővel az előtt, minekelőtte a' gyümöltsösöket elrendelnéd, áss gödröket. így a' nap és esső megpuhítja azokat, és a' mit bele raksz, hamar megered. De ha a' melly esztkendőben gödröket ástál, el akarod ültetni a' fákat is, legalább két hollappal előre ásd meg a' gödröket, azután szalmával rakd tele, és gyujtsd meg. Menél szélesebb és tágabb gödröket ásol, annál kellemetesebbek és bővebbek lesznek a' gyümöltsök. A' gödörnek, a' baglya kemenczéhez hasonlónak kell lenni, alól szélesebbnek mint fellyül, hogy szélesebben kiterjedjenek a' gyökerek, és télben kevesebb hideget, nyárban pedig kevesebb meleget bortsássanak be a' szűk szájokon: mind pedig hogy a' völgyes helyeken, az a' föld, a' mellyel feltöltetett, az essőktől el ne mosattassék. A' gyümöltsfákat ritkán rakd, hogy mikor megnevednek, ürességek legyen, a' merre ágaikat kiterjeszszék; mert ha sűrűn rakod, sem alatt semmit sem vethetsz, sem magok is nem lesznek termékenyek, ha tsak meg nem irtod. Azért is a' sorok

között, negyven, legalább harmincz lábokat szükség hagyni.

XX. Hogy kell az ültetni való fákat választani.

Vastagabb plántákat ne válaszs, a' két águ nyelénél, egyeneseket, simákat, magassakat, sebnélkül valókat, és ép héjjúakat; ezek jól, és igen hamar megerednek. Ha az ültetni valókat a' fákról szeded, azokról szedd leginkább, a' mellyek minden esztendőben jó, és bő gyümöltsöket teremnek. A' vállairól nézd ki pedig, a' mellyek a' felkelő napnak ellenébe állnak, és azokat vágd le. Ha gyökerével teszed le a' plántát: a' nevedése olyan lesz, mint más fáké a' mellyeket raktál. A' beoltott gyümölts-fa termékenyebb, mint a' melly nints beoltva, az az, mint a' melly ágakkal vagy gyökerek nélkül tétetik le. Minekelőtte az apró fákat elültetnéd, veres krétával, vagy mással akár mivel jegyezd meg, hogy azokat ugyan azon szeleknek tedd ki, mellyeknek az előtt voltak kitétetve: és gondod legyen reá, hogy a' felsőbb, szárazabb, és soványabb, helyről laposabb, nedvesebb, és kövérebb földre vidd által. Leginkább három águkat plántálj: ezek három lábnyira álljanak ki a' földön kívül. Ha ugyan azon gödörbe két vagy három fátskákat akarsz ültetni, rá vigyázz, hogy egymáshoz ne érjenek, mert így a' fergektől elrontatnak. Mikor a' plántákat le teszed, jobb és bal felől mindenik mellé úgy a' gödörbe, egy egy öszve kötött tsumó szőlő vesszőt, olyan vastagon, mint az ember karja, úgy

hogy egy kevésbé a' földből kiérjenek, mellyeken által nyárban kevés munkával vizet szolgáltatatsz a' gyökereknek. Élőfákat, vagy gyökeres magveszszöket ősszel ültess, October 15-ike táján. A' szálakat és ágakat tavasszal, minekelötte a' fák elkezdenének kihajtani, addig tedd le. De hogy a' moly alkalmatlan ne legyen a' figefa plántáknak, a' gödör fenekére mástix agát tégy le, úgy hogy az ága alól legyen.

XXI. Mikor kell plántálni a' figge-fát.

Figefát hidegekbe ne ültess: a' verőfényes, köves, követses, és néha kösziklás helyeket szereti. az ilyen földbe hamar megélled, ha tág és alkalmas gödröket tsinálsz. A' figék nemei, ha szinte izekre és formájokra nézve különböznek is egymástól: mindazonáltal egyféleképpen plántáltatnak, de a' földeknek külömbiségekhez képest. A' hideg helyekre, és az őszi vizes időkben, korán erőket ültess: a' meleg helyekre télieket és késeieket. Ha pedig a' figét, noha nem természettel, késeive akarod tsinálni, mikor még kicsinyek a' figéi, szedd le a' gyümöltseit, ismét más gyümöltsöket hoz, és késő télre hagyja a' megérését. néha ismét, mikor zöldelleni kezdenek a' fák, igen éles késsel jó a' figefának hegyeit elvagdalni, így erősebbek és termékenyebbek lesznek a' fák. Mindenkor hasznos, mihelyt leveleket kezd hajtani a' figefa, a' veres krétát olaj seprővel felolvasztani; és ember ganéjjal a' gyökereire önteni: ez a' munka bővebbé teszi a' gyümöltsöt, és a' figét szebbé, 's telyesebbé.

XXII. A' Diófa ültetéséről.

Görög diófát ültess, medve jegy alatt, vagy Februarius első napja táján. ez előbb bimbózik. meleg, kemény, és száraz földet kíván. mert a' különböző természetű helyeken, ha le teszed az ilyen diót egyszeriben elrothad. Minekelőtte a' diót letennéd, mézes vízbe, de nem nagyon édesbe; áztasd meg, így kedvesebb ízű gyümöltse lesz, mikor megnő, azomban jobban, és hamarabb is nő. Három szegeletre, három diót tégy le, és a' hegyes része alól legyen, mert onnan botsát gyökereket, és egyik dió a' másiktól egy tenyérnyire essen, és valamelyik napnyugoti szélnek nézzen minden dió egy gyökereket botsát és egyes szárral megyen odébb. mikor a' gödör fenekére ér a' gyökér, a' föld keménysége ellent állván, vissza görbül, és mint az ágak kiterjedvén, más gyökereket botsát ki. Görög diót és Tarentumi magyorót így tsinálhatsz. A' melly gödörbe le akarod a' diót tenni, abba tégy apró földet féllábnyi vastagon, és abba ferula magot dugj. mikor a' ferula kikél, azt hasítsd meg, és annak a' székjába haja nélkül a' Görög diót vagy magyorót rejtsd el, 's így temesd be. Ezt Martius első napja előtt tsináld, vagy Martius 7-dik és 15-dik napja között. Ugyan ekkor ültetheted el az Olasz diót, tobzot, és gesztenyét is.

XXIII. A' Pomagránat ültetéséről.

A' pómagránátot tavasszal Aprilis első napjaig helyesen ültethetni. Ha savanyu, vagy nem

igen édes gyümölcsöt terem, így javítják meg. Disznó és ember ganéjjal, és régi emberhuggyal öntözd meg: ez, mind termékennyé teszi a' fát, mind pedig az elsőbb esztendőkben a' gyümölcsöt borossá, azután édesse is és magvatlanná. Mi egy kevés cyrenéi ördögszart borral feleresztettünk, és a' fának felső hegyeit bekentük; e' megjavította az almáknak savanyuságát. Hogy a' pomagránátok ki ne repedjenek a' fánn, három kövek vagynak orvosságul, ha mikor elplántálod a' fát, azokat a' tövihez teszed. ha pedig már el van a' fa ültetve, tsillát vess a' fa tövibe. Más módja ez, hogy mikor már megértek az almák, míg megrepednének, a' tsutkáit, a' mellyeken függnek, tekerd meg. ilyen módon esztendeig is elállanak.

XXIV. A' Körtvélyről.

Körtvélyfákat ősszel a' tél előtt ültess, úgy hogy legalább is huszonöt nap legyen a' télig hátra, mellyek hogy termékenyek legyenek, mikor már felnevekedtek, mélyen kapáld ki, és a' gyökér mellett a' törökét hasítsd meg, és a' hasadékba gyantás fenyő éket verjél, és hagyd ott, azután a' kikapálást betöltvén, hints hamut a' földön fellyül.

XXV. Az almafák ültetéséről.

A' nyári - almákat, birsalmákat, berkenyét, szilvafákat, tél közepe után, 13-ik Februariusig ültessd el. Szederjsfát Februarius 13-diká-

tól fogva, tavaszi éjjnapegylenlőségig, hasznosan ültethetsz. Görög szent János kenyerét, melyet némellyek *κεραάιον* hívnak, annakutánna barackot, tél előtt ősszel ültess. A' mondolafát, ha nem jó termő, fúrd meg, és verj bele követ: úgy a' fa héjját hagyj megvélni. Mindenféle nemű ágakat pedig Martius első napja táján, a' kertekben, a' hol már meg van keverve és trágyázva a' föld, ágyanként kell elrendelni: azután, mikor nevedednek azonn kell lenni, hogy míg gyenge ágatskái vagynak, mintegy megleveleztessenek, és első esztendőben egy szárra vétessenek: és mikor beáll az ősz, minekelötte a' tél a' hegyeit megszárasztaná, minden leveleit le kell szaggatni, 's így vastag nádakkal, mellyeknek egy felől egész bötykei vagynak, mint valamely süvegekkel körül venni, és ekképpen a' hidegtől és fagyoktól, a' még gyenge veszzöket oltalmazni. Huszonnégy holnap mulva osztán, akár által akarod plántálni, és sorba elrendelni, akár beoltani: egész bátorsággal mindeniket megteheted.

XXVI. A' gyümöltsfák beoltásáról.

Minden oltó ágat, minden fába be lehet oltani, ha attól a' mellybe oltatik, héjjára nézve nem különböz: ha pedig ugyan akkor hoz gyümöltsöt is, minden gondolkodás nélkül hasznos beoltani. Három nemeit tanították pedig a' régiek az oltásnak: az egyiket, melly szerént elvágatván és meghasíttatván a' fa, által veszi a' bele tett oltó ágokat; a' másikat, melly szerént elvágatván, a' héjja és fája közé veszi a' magvesz-

szöket, melly két oltás neme tavaszi időben esik; a' harmadik, melly magokat a' bimbókat egy kis héjjal együtt, az ő felfejtett héjja alá fogadja, mellyet a' földmivelők flastromozásnak hívnak; ez a' neme, nyárra való. Melly oltásoknak modját a' midőn elől fogjuk adni, egy másiktól is fogunk szóllani, a' mellyet mi találtunk. Minden fákat, mikor kezdenek bimbózni, hold nevekedésével olts bé, az olajfát pedig tavaszi éjjnap egyenlőség táján 13-dik Aprilisig. A' melly fáról oltani akarsz, és oltóágakat venni az oltásra, rá vigyázz, hogy ujj jövés legyen, és termékeny, azomban sűrű bimbója; és mikor először a' fakadások tölgyellenek, az esztendő ágatskákrol, a' mellyek napkeletre néznek, és épek, azokat szedd le: kis ujj vastagok, és két águak legyenek az oltó ágok. A' melly fát be akarsz oltani, szépen vágd el a' fűrészszel, azon a' helyen, a' hol legsimább és minden seb nélkül van, és rá vigyázz, hogy a' héjját meg ne sértsed. Mikor osztán a' törököt elvágtd, éles késsel a' sebet simítsd meg: továbbba a' vas-vagy tsont éket, a' héjja és fája között leg alább három ujjnyira, de tsendesen botsásd le, hogy meg ne sértsd vagy el ne rontsd a' héjját. Azután az oltó ágakat, mellyeket bele akarsz tenni, éles késsel egy felől faragd ki, olyan hosszúra, mint a' mennyire, leeresztetted az éket, de úgy, hogy se a' székjät, sem a' másik rész héjját meg ne sértsd. Mikor az oltó ágak készen lesznek, az éket húzd ki, és az oltó ágakat dugd bele mindjárt azokba a' lyukakba, mellyeket tsináltál az ékekkel, oda vervén az éket a' héjja és fája közé. Azzal a' végivel pedig, a' mellyet megfaragtál, ereszd le az oltó ágakat úgy, hogy a' fából hat ujjnyira áljanak ki, egy fába pedig két vagy

három ágakat tégy, de úgy hogy legalább négy ujjnyi köz legyen köztök. A' fa nagyságához, és héjja jóságához képest, ezeket tsináld. Mikor minden oltó ágakat, a' mellyeket elfogadhat a' fa, helyre tettél, szilfa hársal, vagy füzveszszővel a' fát szorítsd meg: azután jól meggyúrt polyvás sárral az egész sebet kend be, és azt a' közt, a' melly az ágok között esik, úgy annyira, hogy két ujjnyira, álljanak ki az oltó ágak: a' sár felibe, mohot tégy, s úgy kösd rá, hogy az eső le ne verje. Ha kis fát akarsz beoltani, a' földhöz közel mesd el, úgy hogy másfél lábnyira álljon ki a' földből. mikor osztán elmetszted, a' sebjét szépen simítsd meg, és a' törseke közepét éles késsel egy kevéssé hasítsd meg, úgy hogy a' hasíték, három ujjnyi legyen. abba osztán verj éket a' meddig engedi, és a' két felől megfara-gott oltó ágakat dugd bele, úgy hogy az ág héj-ját a' fa héjjával egyenlővé tsináld. Mikor az oltó ágakat szorgalmasan elkészítetted, vedd ki az éket: azután a' fát, a' mint fellyebb mondot-tam, kösd meg és kend be: azután a' fát földel töltsd fel, egész az oltásig; ez, a' széltől és me-legtől nagyon fogja oltalmazni. A' harmadik ne-me az oltásnak, mivel igen finom, nem minden fa neméhez alkalmas: és majd tsak azok fogadják el az ilyen oltást, a' mellyeknek nyalkás, ned-ves, és erős héjjok vagyon, mint a' figefa, mert ez, mind az hogy sok tejet botsát, mind pedig héjja is erős van. Azért ezt legjobban be lehet oltani ilyen móddal. A' melly fárol oltani akarsz, keress azonn ujj és szép ágakat. azután nézd ki ezeken azt a' bimbót, a' melly jónak látszik, és a' kifakadásról bizonyos reménységet nyujt: azt két négy szeg ujra jegyezd körül, hogy a' bim-bó középbe essen, s így éles késsel kerekítsd

körül, és vigyázva vedd le a' héjját, hogy a' bimboját meg ne sértsd. Azután, a' melly fába bele akarsz oltani, azon válaszd ki a' legszebb ágat, és annak a' köznek a' héjját kerekítsd körül, és a' héjját húzd le, és arra a' részre a' melyet meg meztelenítettél, azt a' bimbót mellyet a' más fárol vettél, úgy alkalmaztasd rá, hogy az a' Síp, a' körülmetszett részre reá illyen. Mikor ezt véghez vitted, a' bimbó mellett jól kösd meg, de úgy hogy meg ne sértsd: azután az öszve eresztéseket és kötéseket, sárral kend be, azt a' közt meghagyván, a' hol a' bimbó szabadon kihajthat. A' melly fát beoltottál, ha annak sarju ága, vagy felső ága lejénd, mind vagdald le, hogy ne legyen semmi, a' mi által a' nedvesség elvonattassék, vagy másnak szolgáljon inkább, mint annak, a' mi bele oltatott. Huszon egy nap múlva, old meg a' flastromot. Ezzel az oltás nével az olajfát is igen jól be lehet oltani. Az oltásnak ama negyedik nemét már elő adtuk, midőn a' szőlő tőkékről értekeztünk: azért feleslegvaló volna itt ujjonnan előhozni, a' fúrásnak már elő adott módját.

XXVII. Hogy minden oltó ágat minden fába be lehessen oltani.

De midőn tagadták a' régiek, hogy minden oltó ágat, minden fába be lehetne oltani, és azt a' meghatározást mellyel mi ez előtt kevéssel élünk, mint valamelly törvényt megerősítették, hogy tudniillik csak azok az oltó ágak egyesülhetnek, a' mellyek héjjokkal, hársokkal, és gyümöltseikkel hasonlók azokhoz a' fákhoz, a' mel-

lyekbe oltatnak. úgy itéltük hogy ennek a' vélekedésnek hibás voltát el kellene igazítani, és a' maradéknak elől kellene adni, azt a' módot, a' mellyel minden nemü oltó ágat, mindenféle fába be lehet oltani. Hogy sok előre való beszéddel ne fárasztjuk az olvasót, tsak éppen egy példát hozunk fel, mellynek hasonlatossága szerént, minden a' melly fát be akar oltani, minden fába bele olthatja. Az olajfától, mindenfelé négy négy lábnyi gödröt áss le, annyi távolságra, hogy az olajfának szélső ágai oda elérjenek. abba a' gödörbe osztán ültess egy fige fátskát, és minden módon azonn légy, hogy jó izmos ésszép legyen. Három, vagy öt esztendő múlva, mikor már eléggé megnevekedett, az olajfának azt az ágát a' melly legszebbnek látszik hajtsd le, és a' fige-fa szárához kösd oda: 's így a' több ágait levagdaltván, tsak azokat a' hegyeiket hagyd meg, a' mellyeket be akarsz oltani; ekkor a' figefát tsonkázd le, és a' sebjét simítsd meg, és középbe ékkel hasítsd meg. Az olajfa hegyeit osztán, a' mint az annyokon rajta vagynak, mind a' két oldalról faragd meg, és ekképpen a' figefa hasitékjába igazítsd bele, az éket vedd ki, és jól kösd meg, hogy valami erőtől ki ne mozduljanak. Így, három esztendő alatt, a' figefa az olajfával eggyé léssen; és végre negyedik esztendőben, mikor már jól eggyesültek, mint valamely magveszszőket, az olajfa ágatskáit az annyárol vagdold le. Így, minden féle nemet, minden fába be lehet oltani.

XXVIII. A' Zanótról.

Zanótjának, (mellyet a' Görögök vagy ζεξς vagy καρνικην, vagy τρυφερον neveznek) jó minél

többnek lenni az embernek, mivel ez igen hasznos a' tyúkoknak, méheknek, juhoknak, ketskéknek, és minden nemű baromnak is, azért hogy ettől hamar meghízik, és sok tejet ad a' juhoknak: de még azért is, hogy nyolcz holnapokig zöld takarmány gyanánt élhatsz azzal, azután pedig száraz gyanánt. Ennekfelette, minden féle földön, még a' legsoványabban is igen hamar meggyarapodik, és minden bántást, kár nélkül kiáll. Az Aszszonyoknak ugyan ha a' tej nem léte miatt szenyvednek, tsak száraz zanótot áztassanak vízbe: mikor egész éjjel ázott, más nap fatsarják ki, és a' levéből három heminát egy kis borral elegyítsenek össze, 's ezt adják inniok; így magok is egészségesek fognak lenni, és a' bő tej által a' gyermekek is megerősítetnek. A' Zanótot pedig vagy ősszel 15-dik October táján, vagy tavasszal lehet vetni. Ha a' földet, jól megpuhítottad, kert formára tsinálj ágyakat, és abba mint a' basalyikát a' zanót magvát ősszel vedd el: azután tavasszal a' plántáit rendeld el, hogy egymáshoz minden felé négy négy lábnyira essenek. Ha magod nem lenne, a' zanót hegyeit tavasszal rakd el, ganéjos földdel töltsd fel. ha első nem lesz, az első tizenöt napokon öntözd meg. mihelyt ujj jövéseket kezd hajtani, gyomlálj meg. azután három esztendő múlva kaszálhatod és adhatod a' baromnak. Lónak, zölden elég belöle tizenöt font, az ökörnek húsz font, a' több barmoknak pedig erejek mértékéhez képest. Lehet pedig September táján is, az ágairól ültetni. Ha szárazon adod, kevesebbet adj belöle, mivel nagyobb ereje van, és előbb áztasd vízbe, és abból kivéven, polyvával elegyítsd meg. A' melly zanótot meg akarsz szárazítani, September holnapja táján, mikor a' magvai kezdenek tellyesed-

ni, akkor vágd le. Azután kevés órákig, míg tudniillik megfonnyad, tartsd a' napon osztán árnyékon szárazd meg, 's így tedd el.

XXIX. *A' fűzfáról, jenezsterről és nádrol.*

Fűzfát, és jenezstert tavasszal, ujján, Mártius első napja táján ültess. A' fűzfa nedves helyeket kíván, a' jenezster szárazokat is: mindazáltal mind a' kettőt a' szőlő körül lehet alkalmasan ültetni, mivel a' szőlő vesszőknek alkalmas kötöket szolgáltatnak. A' nádat legjobb arról ültetni, a' mit némellyek, gömőknek, mások bimbóknak hívnak. Mihelyt a' földet kétágúval felkevered, a' nád gyökerét éles késsel elvágván, mikor essöre hajlik az idő, rakd el. Vagynak a' kik az egész nádszalakat lefektetik, mivel minden bötykökből a' letett nádak kihajtanak, de az ilyen romlandó, vékony, és alacsony nádat hoz. jobb ültetés tehát az, a' mellyet előbb elől adtunk. Minden esztendőben pedig, mihelyt levágod a' nádat, a' helyét méljen és egyformán fel kell kapálni, 's így megöntözni.

XXX. *A' Violáról és rósról.*

A' ki violát akar ültetni, a' megganéjózott, és legalább egy láb mélységnyire felkapált földet, ágyakra tsinálja el. És ekképpen, az idei plántákat, egy egy lábnyi gödröket tsinálván, Martius első napja előtt, rakja el. A' viola magvát pedig, mint más zöldségeket az ágyakba, két időbe vetik, tavasszal vagy őszszel. Ugy mivelik osztán, mint a' több zöldségeket, tudniillik,

meggyomlálják, megporhálják, és néha meg is lotsolják. A' rósát tsemetekről és ágakról kell ültetni egy lábnyi mély árkokba, ugyan abban az időben, mellyben a' violát. De minden esztendőben Martius első napja előtt meg kell kapálni, és metszegetni. Így miveltevé, sok esztendőig megmarad.

A' KÖNYVEKRE ÉS RÉSZEKRE

V E Z E T Ő T Á B L A

—•—
E L S Ő K Ö N Y V .

	Lap.
I. Mitsoda törvényekre kell azoknak halgatni, a' kik mezei gazdaságot akarnak gyakorolni?	11
II. Mitsoda Jószág tartatik legjobbnak?	16
III. Mire kell nézni a' szántóföld megnézésében és meg vevésében.	17
IV. A' vidék egészséges voltáról.	21
V. A' vízről.	24
VI. A' Majorosnak helyheztetéséről.	27
VII. A' Gazda kötelességeiről.	33
VIII. A' Barmokról, és azoknak gondviselőiről.	35
IX. Mitsoda test alkatásu rabszolgákat kelljen mindenik munkára kirendelni.	41

MÁSODIK KÖNYV.

I. A' Föld se meg nem vénül, sem el nem fáradsz, ha trágyáztatik.	44
II. Hány nemei vagynak a' Földeknek?	46

III. A' kifogott ökrökkel hogy kell banni?	54
IV. Az esztendőnek melyik részében kell szántani a' földeket, és miképpen?	—
V. A' sóvány földet, hogy kell megtrágyázni.	58
VI. A' magok' nemeiről.	—
VII. A' tokos vetemények nemeiről,	59
VIII. Melyik legyen a' vetés ideje?	60
IX. Hány véka magot kívánjon egy egy hold föld? és a' magoknak orvosságok,	61
X. Mitsoda föld illik ez vagy amaz tokos veteményhez?	67
XI. A' Takarmányok nemeiről, a' lóherről, bükkönről, abajdoczrol, zabrol, görög szénáról, gombibéről, és bagoltsárol.	73
XII. Miképpen, és hány napszámmal kelljen minden gabonát, és hüvelyes veteményt mivelni?	77
XIII. Mindenik szántóföld modjához képest, hány munka fordittatik arra?	80
XIV. Mitsoda hüvelyes vetemények ártanak? és mellyek használnak a' szántó földnek?	82
XV. A' trágyának nemeiről.	85
XVI. Mitsoda időkben kell a' szántóföldet megtrágyázni?	85
XVII. Mimódon lehetnek rétek a' szántóföldekből?	88
XVIII. Hogy kell mivelni a' tsinált réteket?	89
XIX. Hogy kell a' lekaszált szénával banni, és azt eltenni?	91
XX. A' Szerü tsinálásrol.	92
XXI. Az aratásról, és nyomtatásrol.	93
XXII. Mit szabad, és mit nem szabad tsinálni a' szántóvetőnek innepeken.	94

I. Mitsoda nemü szőlő illik mindenik földhöz? és a' levegő állapotjáról.	97
II. A' Városokhoz közel lévő földekbe, mitsoda ennivaló szőlőket kell plántálni?	100
III. Semmi sem illőbb a' mezei gazdákhöz mint a' szőlőmivelés.	108
IV. Mire vigyázzon a' ki szőlőt plántál?	112
V. Mitsoda földön, és miképpen kelljen szőlő iskolát állítani?	113
VI. Millyen furkós vesszőt kell választani, és a' szőlőtőnek mitsoda részeiből?	114
VII. Hogy kell a' töke termékenységét kitanulni?	116
VIII. Mitsoda minéműséget kell nézni abban a' földben, a' mellyet szőlőknek rendeltél?	117
IX. Mi módon kelljen az Aminabelieket termékenyekké tenni?	119
X. A' tökének mellyik részéből kell magveszőket választani?	121
XI. Mire kell nézni abban a' földben, a' mellyet szőlőnek szántál?	129
XII. Mit mondott Julius Graecinus a' szőlőnek való földről?	132
XIII. Hogy kell a' földet megkapálni?	134
XIV. Hányféleképpen rakják a' szőlőt, vagy a' tartományokban, vagy olasz Országban?	138
XV. Jobb kapált földbe, mint ugarba rakni.	139
XVI. Mitsoda mértékű kapálás legyen alkalmas a' szőlőkhöz.	141
XVII. Miképpen és mitsoda időben kell szőlőt rakni?	142
XVIII. Mire vigyázzon a' ki szőlőt rak?	143

- XIX. Millyen hosszúnak kell lenni a' furkós
veszszőnek? 145
- XX. Hányféle nemű szőlőket kell plántálni? 146
- XXI. Külömböző nemű szőlőkkel kell é a'
kertetet berakni? 148

NEGYEDIK KÖNYV.

- I. Az Atticus és Celsus vélekedések szerint,
nem elég mélyek a' két lábos gödrök a'
szőlő magveszszőknek. 152
- II. Nem kell egy gyökeres veszszőnek két
karót ölelni, hanem minden magveszszőt
egy egy karóhoz kell állítani? 154
- III. Az ujjonnan plántált szőlő, ha csak nagy
és szüntelen, való miveléssel nem segítte-
tik, igen hamar elvész. 155
- IV. A' szőlőveszszőt le kell fektetni a' gö-
dörbe, és a' fenekéről vissza görbitve,
a' nádhoz egyenesen kell alkalmaztatni. 157
- V. A' rakástól fogva minden holnapban meg
kell kapálni a' szőlőt, és vigyázni kell,
hogy gazok ne nőjjenek közte. 158
- VI. A' furkós- és gyökeres veszszőket meg
kell fattyazni. 159
- VII. Akkor van ideje a' megfattyazásnak,
mikor a' veszszőket ujjal lehet letördelni. 160
- VIII. Ősszel a' szőlőt ki kell nyitni. 161
- IX. A' kinyitott szőlőt hogy kell megmet-
szeni? 162
- X. Melyik legjobb ideje a' metszésnek? 163

- XI. Hogy kell levágni a' furkós vesszőt? 164
- XII. Hogy kell a' szőlőt megkarózni, és a' kollát fáról. 165
- XIII. Miképpen kell a' szőlőt megkötözni? —
- XIV. A' furkós vesszőknek kollátot kell tsinálni, és mennyire kell a' rostélyt fel-
emelni? 166
- XV. Hogy kell az új szőlőt megjárni, és szaporítókat tsinálni? 167
- XVI. Mikor kell a' gyökeres vesszőt által vinni? 168
- XVII. Hogy kell nádból kollátot tsinálni? 169
- XVIII. Miképpen kell a' szőlőket pásztákra felosztani? 172
- XIX. A' kollát helyheztetéséről, és mennyire kell azt a' földtől felemelni? —
- XX. A' szőlőtövek gondviseléséről, és felkötések módjáról. 173
- XXI. Az új szőlőt miképpen kelljen megmetszeni? 175
- XXII. Miképpen kelljen a' régi szőlőket helyre hozni? 176
- XXIII. Miképpen metszettessenek azok meg? 178
- XXIV. Miket kell a' jó vinczellernek, a' már megállapított szőlőben kerülni, vagy követni? 179
- XXV. A' metszőkés formája. 186
- XXVI. A' szőlő megtámogatásának és kollátolásának gondjáról. 187
- XXVII. A' már megállapodott szőlőben, mit kell a' jó vinczellernek elkerülni, vagy követni? 188
- XXVIII. Hogy kell a' szőlőt meggyomozni? és hányszor kell megkapálni? 190

XXIX. A' szőlő beoltásáról, és az oltásnak oltalmazásáról.	191
XXX. A' támaszoknak, és kötő vesszőknek módjáról, és a' füzesekről.	196
XXXI. A' jeneszterről.	198
XXXII, A' nádasokrol.	199
XXXIII. A' gesztenyefáról, és gesztenyésekről.	200

ÖTÖDIK KÖNYV.

I. Miképpen kelljen a' szántóföldek formáit megmérni?	203
II. A' szántóföldeknek különböző formájokról, és azoknak megmérésekről.	207
III. Az elrakandó szőlő vesszők között, hány lábokat kell hagyni?	212
IV. A' Helytartóságbeli szőlők mivveléséről.	215
V. Azoknak ujjonnan való elő adása, a' melyek mondattak minden nemek szerint.	216
VI. A' szilfások tsinálásáról.	222
VII. A' Galliai felfutó-szöllöröl.	232
VIII. Az Olajfák nemeiről.	233
IX. Az olajfa-oskola tsinálásáról.	235
X. A' gyümöls termő fákról.	240
XI. A' Fák beoltásáról.	245
XII. A' Zanótrol.	249

HATODIK KÖNYV.

I. Az ökrök szerzéséről, és vevéséről, s azoknak formájokról.	253
---	-----

II. Az ökrök megszelidítéséről.	254
III. Az ökrök gondviseléséről, és eledeléről.	259
IV. Az ökröknek hibáikról és orvosságaikról.	261
V. Mikor a' tsordákat a' dög fenyegeti, mitsoda orvosságokhoz kell nyúlni?	262
VI. Mitsoda orvossággal kell az ökröt értetni, ha szorulásba van?	264
VII. Mitsoda orvossággal tsendesedik le a' barom hasának és belső részeinek a' folyása?	265
VIII. A' nyelvnek hibás növéseiről.	267
IX. Az ökrök hidegleléséről.	—
X. Az ökrök köhögéseiről.	268
XI. A' megevesedésnek orvosságai.	—
XII. A' sánta ökröt mitsoda orvossággal kell értetni?	269
XIII. Rüh ellen, veszett kutya- vagy farkas ellen, és kórság ellen való orvosságok.	270
XIV. A' tüdő-és íny kisebesedése, és a' nyakdagadása ellen.	271
XV. A' bokához vagy megsértett körömhöz való orvosságok.	273
XVI. A' megrántott szügy, és eltörtt szarvak ellen.	274
XVII. A' kígyó és ártalmas állatok marása ellen.	275
XVIII. A' lenyelt-vagy megivott nadály ellen.	277
XIX. Az olyan eszköz készítéséről, mellybe a' barmok bézaratván; orvosoltatnak.	—
XX. A' bika formájáról.	278
XXI. A' tehén formájáról.	279
XXII. Minden esztendőben választást kell tenni.	—
XXIII. Az aklok és istállók készítéséről.	280

XXIV. Melyik kor alkalmas az öszve bortsátásra?	281
XXV. Orvosságok a' borjuk gelesztái ellen.	283
XXVI. A' borjuk kihereléséről.	—
XXVII. A' Lovakrol.	284
XXVIII. A' tsödör idejéről, és mitsoda nemü tsikó vemhezödjön?	288
XXIX. A' lónak természetéről, és formájáról.	—
XXX. A' lovak gondviseleséről, és orvoslásáról.	290
XXXI. Reh, vagy köhögés ellen.	292
XXXII. A' feltörés és kosz ellen.	293
XXXIII. A' legyek, és szemek fájása ellen.	294
XXXIV. Az eledelek unalma, és dögleletes elfonnyadás ellen való orvosságok.	294
XXXV. A' kanczáknak dühéről.	295
XXXVI. Az öszvérekről.	—
XXXVII. A' tsödör kegyetlensége mérsékléséről, mikor a' bujaság miatt dühösködik.	297
XXXVIII. Ezeknek orvoslásokrol.	300

HETEDIK KÖNYV.

I. A' számárral.	3
II. A' juhok vételéről és gondviseleséről.	4
III. A kosok kiválasztásáról.	6
IV. A' fedett-juhokrol.	14
V. A' juhoknak orvoslásáról.	17
VI. A' ketskékről.	23
VII. A' Ketskék orvosságáról.	25
VIII. A' Sajt tsinálás módja.	26

IX. A' Disznókról és azoknak orvosságairól.	28
X. A' Disznók orvoslásáról.	32
XI. A' Disznók kiheréléséről.	34
XII. A' Kutyákról	35
XIII. A' Kutyák orvoslásokról.	39

NYOLTZADIK KÖNYV.

I. A' Majorhoz tartozó kisebb állatokról.	41
II. A' Tyúkok nemeiről, az apró jószág szerzéséről, és tartásáról.	42
III. A' Tyúkóllak készítéséről.	46
IV. A' Tyúkoknak eledeleikről.	49
V. A' Tojásnak megtartásáról és alátételéről.	50
VI. A' Tojásokról.	57
VII. A' Tyúkok töméséről.	—
VIII. A' vad és szelid galambok töméséről, és galambházak felállításáról.	59
IX. A' Gerliczék tartásáról.	62
X. A' Húros-madarak tartásáról.	63
XI. A' Pávák neveléséről.	65
XII. A' Gyöngy-tyúkok, és Faj-tyukok' neveléséről.	70
XIII. Azokról a' madarokról, mellyeket a' Görögök amphibiumoknak, a' Magyarok Rétlakiaknak mondanak.	70
XIV. A' Ludak neveléséről, és Lúd óll felállításáról.	71
XV. A' Ratsákról, Tókákról, Szártsákról, és ezekhez hasonlókról.	75

XVI. A' Halastókról, és Halak táplálásáról.	77
XVII. A' Halas-tó fekvéséről.	80

KILENCZEDIK KÖNYV.

I. A' Vadas kertek készítéséről, és az azokba zárandó vad állatokról.	87
II. A' Méhekről.	90
III. Hány nemei vagynak a' méheknek? és melyik azok közül legjobb?	91
IV. A' méhek legelőinek, és a' legelők fekvéseinek milyeneknek kell lenni?	92
V. A' méheseknek kiválasztásáról.	94
VI. A' kasok matériájának megválasztásáról.	96
VII. Hogy kell a' kasokat helyheztenni?	98
VIII. A' méhek szerzéséről, és arról mimódon kelljen az erdei rajokat befogni?	100
IX. Hogy kell az itthonn lévő rajokra vigyázni, és azokat kasokba venni?	104
X. Millyen a' méhek királynéjának a' formája?	106
XI. Hogy kell a' méhek kevés voltán segíteni?	107
XII. A' raj befogásáról, és annak elszökésének megakadályoztatásáról.	109
XIII. A' beteg méheknek orvoslása.	110
XIV. Mit, mitsoda időben tsinálnak a' méhek, és mit kell azoknak gondviselőjének tselekedni.	114
XV. A' méznek megkészítéséről, és arról, mikor kelljen a' kasokat megherélni?	120
XVI. A' viasz készítéséről.	124

TIZEDIK KÖNYV.

- A' Kertek mivélése versekbe előladva. 126

TIZENEGGYEDIK KÖNYV.

- I. Mit kelljen tsinálni a' majorban, a' major-
kodás kötelességein fővé tétetett em-
bernek? 138
- II. Melyik holnapban mit kell tselekedni,
az időhöz alkalmaztatván a' munkákat? 147
- III. A' Kertek mivéléséről folyó beszédben
és a' Kerti zöldségekről, 172

TIZENKETTÖDIK KÖNYV.

- I. A' házi dolgokrol való gondoskodás, és
mit kell a' Majorosnénak véghez vinni? 194
- II. Miképpen kell bänni az élés házakkal,
vagy kamarákkal? 196
- III. A' szerszámoknak és házi dolgoknak el-
osztása. 198
- IV. Mitsoda edényeket kell néki szerezni,
a' kész és betsinálandó eledeleknek elte-
vésére? 201

- V. Miképpen legyen a' megromlott borból eczet! 202
- VI. Hogy kelljen az erős, vagy tsípös sóslevet tsinálni? 203
- VII. Az esztendőnek négy részeiben, mitso-da zöldségeket, és miképpen kell eltenni? 204
- VIII. Savanyu-vagy aludttejet hogy kell tsinálni? 205
- IX. A' Salátának elkészítése. 206
- X. A' veres hagymának, körtvélyeknek, almáknak, és egyéb gyümölcsöknek betsinálása. 207
- XI. A' mézes víz készítéséről, mellyel élnek az eltevésben. 209
- XII. A' méhseres víz készítéséről. —
- XIII. A' Sajtnak a' házi szükségére való eltartásáról, és némelly füveknek eltevéséről. 210
- XIV. Az almáknak és körtvélyeknek a' napon való megszárasztásáról. 211
- XV. Az aszszú figékről. —
- XVI. Az aszszu szőlők készítéséről, és berkenyék eltartásáról. 213
- XVII. A' fige-eczet tsinálásáról. 214
- XVIII. Miket kell elkészíteni a' szürethez? 215
- XIX. A' fűszerezések sokféle nemeiről, mellyekkel a' bort megerősítik. 217
- XX. A' must-méz, és főtt-must főzéséről. 218
- XXI. A' forraltrol, mellyet az állani való borba tesznek. 221
- XXII. A' hig szurokkal való más orvoslás, mellyel a' bort megfűszerezheted. 222
- XXIII. Arrol a' szurokrol, mellyel élnek az Allobrogok, a' szurkolt bornak elkészítésére. 223

XXIV. A' Nemeturiai szurokrol a' fűszerezésre.	224
XXV. A' Sós vizről, vagy Sósléröl, a' borok fűszerezésére.	225
XXVI. A' megeczetesedő bornak orvosságai.	226
XXVII. Az édes bor tsinálásáról.	227
XXVIII. Más egészséges fűszerezések nemeiről.	—
XXIX. Miképpen marad a' must mindenkor olly édesen, mint az ujj?	228
XXX. A' bornak legjobb megorvoslása, és a' lankadt bornak orvosságai.	229
XXXI. Ha valami állat esett a' mustba, és abba bele döglött, annak orvosságai.	229
XXXII. Pemetfüves bor.	230
XXXIII. Tsillás bor.	230
XXXIV. A' tsilla eczetről.	231
XXXV. Ürmös, isópos, abrutás, és egyébféle bort, miképpen kell tsinálni.	231
XXXVI. A' Sajtolt mustrol.	—
XXXVII. A' Görög borhoz hasonlót tsinálni.	232
XXXVIII. Mirtusos bort miképpen kell tsinálni?	—
XXXIX. Aszszu szőlött, vagy malosát hogy kell készíteni?	234
XL. A' legjobb lörét hogy kell tsinálni?	236
XLI. Mézes bort miképpen kell tsinálni?	—
XLII. A' Sajt betsinálásáról.	237
XLIII. Az eltenni való szőlőket miképpen kell elrendelni, és eltartani?	—
XLIV. A' gránát almákat miképpen kell eltartani?	241
XLV. A' kerek-sestinusi-mézes-és egyéb alma nemeket miképpen kell eltartani?	243
XLVI. Az örvény-gyökér betsinálásáról.	245

XLVII. A' fehér olajfa gyümölts betsinálásáról?	247
XLVIII. A' fekete olajfa gyümölts betsinálásáról.	250
XLIX. A' megtört olajfa gyümöltsöt hogy kell elkészíteni?	252
L. Hogy tsinálják az olajat.	253
LI. A' mustos olajrol.	259
LII. A' kenetnek való olajat hogy kell tsinálni?	261
LIII. A' disznó hús besózásáról.	261
LIV. A' kerek és tövis répát hogy kell eltenni?	263
LV. Mustárt miképpen kell tsinálni?	264
LVI. A' barna-gyapor és sárga répa gyökerét hogy kell betsinálni?	264
LVII. Erős czibrét; vagy mint mások hívják, savanyú hallevet hogy kell készíteni?	265

AZ ÉLŐFÁKRÓL VALÓ RÖNYV.

I. A' Szőlő oskola tsinálásáról.	268
II. Millyen plánta veszzöket kell szedni és mikor!	270
III. Miképpen kell szedni a' magveszzöket, és a' föld mivoltáról.	271
IV. A' szőlők nemeiről.	273
V. Miképpen kell a' szőlőket mivelni?	275
VI. A' szőlő megmetszéséről és tenyésztetéséről.	277
VII. A' szőlő szaporításáról.	278

VIII. A' hasznos oltásokrol, mellyek a' szőlő tökéket termékenyekké teszik.	280
IX. Hogy a' tökénn különböző nemü szőlők legyenek.	282
X. Szüret után miképpen kell metszeni?	283
XI. A' szőlő meg fattyazásáról.	284
XII. A' kapállásrol.	285
XIII. Hogy a' hideg a' szőlőt ne bántsa.	—
XIV. Hogy a' hangya a' tökére ne mászszon.	286
XV. Hogy a' patkányok vagy madarak a' szőlőt ne bántsák.	286
XVI. A' felfutó fáiszőlőkröl.	—
XVII. Az olajfás helyekrol.	288
XVIII. A' gyümöltsösök állításáról.	289
XIX. A' gödrök készítéséről.	290
XX. Hogy kell az ültetni való fákat választani.	291
XXI. Mikor kell plántálni a' fige-fát?	292
XXII. A' Diófa ültetéséről.	293
XXIII. A' Pomagránat ültetéséről.	—
XXIV. A' Körtvélyről.	294
XXV. Az almafák ültetéséről.	294
XXVI. A' gyümöltsfák beoltásáról.	295
XXVII. Hogy minden oltó ágat minden fába be lehessen oltani.	298
XXVIII. A' Zanótrol.	299
XXIX. A' fűzfáról, jeneszterről, és nádrol.	301
XXX. A' violáról és Rósáról.	—

VIII. A gazdasági életünk...
 IX. A mezőgazdasági...
 X. A szőlő- és borsművelés...
 XI. A gyümölcsösök...
 XII. A szarvasvadászat...
 XIII. A vadgazdálkodás...
 XIV. A halászat...
 XV. A vadgazdálkodás...
 XVI. A vadgazdálkodás...
 XVII. A vadgazdálkodás...
 XVIII. A vadgazdálkodás...
 XIX. A vadgazdálkodás...
 XX. A vadgazdálkodás...
 XXI. A vadgazdálkodás...
 XXII. A vadgazdálkodás...
 XXIII. A vadgazdálkodás...
 XXIV. A vadgazdálkodás...
 XXV. A vadgazdálkodás...
 XXVI. A vadgazdálkodás...
 XXVII. A vadgazdálkodás...
 XXVIII. A vadgazdálkodás...
 XXIX. A vadgazdálkodás...
 XXX. A vadgazdálkodás...

